

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated. Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel	Box	Folder
228	97	26

Clipping scrapbook, 1944 March.

Western Reserve Historical Society 10825 East Boulevard, Cleveland, Ohio 44106 (216) 721-5722 wrhs.org American Jewish Archives 3101 Clifton Avenue, Cincinnati, Ohio 45220 (513) 487-3000 AmericanJewishArchives.org

Microfilm Edition Scraphork 26 CONTENTS OF VOLUME XVIII (Zionist activities) Wright- Compton Bill, resolution on Palestine open to Jews, Part 1 introduced, House of Representatives, Jan. 28, 1944; Jan.-Feb. Debate: State Dupartment opinions; Roosevelt's statements. 1944 Wagner-Taft Hill, Senate, introduced Feb. 1, 1944. Osinions of Arab bloc; American Council for Judaism; Leading Zionists testify. Part 2 Centinuation of debates in Congress, press comments. March 1944 National Conference on Palestine, Held by Christaan leaders in support of Falestine, March 9, 1944. Pally for Palestine, Madison Square Carden, March 21, 1944, Tostponement of Congressional debates on Palestine bills. Editorials on Palentine. Part 3 Apr.-Oct. 1066 Republican Midbonal Convention, nominates Devey, adopts Palestine plank, June 1944. AMS gives prayer at convention. Democratic National Convention, nominates Roosevelt, adopts Palestine plank, July 1964. Stephen S. Wise attends. Praise for reorganized AZEC. 26A convention, Oct. 1944; both Debey and Roosevelt endorse Palestine planks; also, William F. Green, AFL Loader. see also U.XVIII-a House Committee approves Palestine Resolution, Nov. 1944. Part 4 Nov.=Dec. 1964 American Jewish Conference, December 1944; strengthens Zionist policy_ Senate Committee shelves Palestine Resolution, Dec. 1944, recommendation of State Dept. ATEC controversy, Dec. 1944; AHS, Stephen S. Wise resign; AZEC reorganized, Wise as sole head.

ל זיך כאָרנים היסענרינ געמאכם העו ראָמעל איז געשמאנען ביי די הייזם אן אז עניפטישע רענירונג הו מויערען פון לאנד. --- קאנגרעסליים מאַמערם און פעלער פאיראמען עניפטען.

> רינסטאנ. – רעו ציוניסטיטער עסייר - 180000 TENNS NORMANCE פאונסיל האם היינם פארי רדעונטי דאסט פרעטיער נאכאס פאיטא מוז עניפטעו מאר זיין פראטעסט נענעו די רערעם וושם זיינען נעתאלטען נער ווארען אין קאנגרעס צו נונסטין דער אנערקענונג פון ארץ ישראל אלם די זון קינרער, און אפילו די עלטערע אינערקענונג פון ארץ ישראל אלם די זון קינרער, און אפילו די עלטערע אידישע קאמאנוועלט און אומכאי מענשען, האבען אויד נעארבעט אין DUNANN

> > דער אמעריקאנער ציוניסטישער עמוירדוקענסי קאונסיל דערקלעהרט

רעם סועת, די לעבענם ליניע פון דער ניסטער וואלט זיר בעסער נערארסט כריטישער איפפעריע, האבעו די איי רעו פון ארע ישראל אוועקנענעבעו דיערע לעבענס אין די ריוחעו פון די הליאירטע טרופעו. מענער, פרויעו זרן קינדער, און אפילו די עלטערע שרענקטער קאלאניזאציע פזן אירען וי פאבריקען, וועלכע האבען פראדו דארט. אין אן אפיציעלען סטייטסענט האט חער, כרי צוצויטטעלען די ארטיקלען אין אן אפיציעלען סטייטסענט האט דו דער בריטישער אלטער ארמיי. אין יענער ציים האבען מיר נים

ראם שאלנענרע: ראם שאלנענרע: "איז דער ציים ווען רער רייםשער שאירא אוז נים פוז קייז עניפטישער שעלדסארשאל ראמעל האם נעקלאפם אז די סויערען פון קאירא און אלעקר מאזיע פון עניפטישען לאנד דורך ראי אז די סויערען פון קאירא און אלעקר

רער ו כאנדריא. הרשהענרינ שפעושליסעין סעל. דער זניפטישער ברעמיער מי אינטערעסירתו סיט רעם בייטראט גיבעו ענגלישע סיליטערשע סורות עמוירדוטענסי פאונסילו רר. רעניעל וואס עניפטען פעו נאד אסילו איצט צו די שונאים פון די עלאיס. יוניווערסיסי, וועס ווון דער שאסשו מאכעו צו ד. הרונס באסיהוונען היו מאבען צו די קרינם באמיהונגעו פון די קאראייניוטע מעי 727

> סעלער און סאמנערס ענמפערען אויף מיער מענ זיר בעמער לערנעו רעמאר מניפנינים ביצביש

> קאנגרעסטאן עטאנועל טעלער פון לערגען ווי צו פיהרען זין אויף רעם ברוקלין, האם נעסטען ארויסגעועבען שטיינער פון זיין איינענעם לאנר. א דערקלעהוונג, וואו ער מארדאסט א דערפרעדווננ, וואו עד פארדאסט דום רעדען אויף דעם קריסם דעם עניפטישעו פרעסיער פאר זיין וואראס וום רעדען אויף דעם קריסט דעם עניפטישעו פרעסיער פאר זיין יערי אין פענאט. איז זיין רערסלעהרונג זאגם סר. סגלער, או רער ענגלישער

פארעין אפיס איז באנאנגלן א גרויסד ליכען סענטיפענט צו נונסטען זינר דערמים, וואס ער האם נעשטיצט עסענונג מון די טויערען מין בעקראנאלר'ו אין 1939. בעת יענטר ישראל מאר דער פאלאניואציע מון האם ארויסנענענען ראס ווייסע פאי די אויסגעווארעעלטע אירען פון אייי 100

רער אידישער ישוב אין ארץ ישראל זאנם האנגרעספאן סעלער אין נריים לען אדרעסירען דעם דינער די סאלי מקריב צו זיין לעבענם פער ענולאנר נעגדע באדייטענרע מסיכ צו דין ענענט שמי עניאר מקנאטאר וואננער און רר. א. פאלינג. אין דער איצטינער סלזסה, בעה רעראקטאר זון קרייסטען העראלה: קניפטען ווייזט ארוים אדענע פיינטי פון רער אידישער ויים וועם ארוים שאשם צו די עלאים. קצניג פארוק מיעמעז הר. אבא הלל סילווער, משער אוז זיין ברעסיער זיינען שפען בראר סאן פון דעם עקועקוטיווען קאסיטעט אים. זאנם ווייטער סעלתר, און זיי פון דעם אמעריקאנער

קאננרעספאן סאפערס האט רערי פאלטער ללנהרט, או דער עניפטיטער פרער לראטיע ביי אונו, איירער אונו צו

וואשיננטאו. -- וויים פרעוידענם אסאסיאיישאו", הענרי א. וואלאס וועם אררעסירען רעם רינער פון רער אמטריקען פאי לעסטיין קאמיטע אין האשיננטאן. דעם פטעו מערק, 1944 האם רא היינט אנאנסירם מענאמאר ראבערט 1810 2727 2781 113 (18 1030611 פון רער קאמיטע.

דער רינער וועט פארדנדינען מריסטליכע נאציאנאלע ילאנפערענץ פאר ארץ יטראל, וועלכע יועט אפגעי האלטען ווערעז דאנערשטאג רעם נאני עען טאג און אין וועלכער עס וועלען IN THE ד באטיילינען וויכסינע פארטרעטעו זון דער אמעריקאנער עריסטליכער וועלט. די קאנפערענץ וובט צו משי ביליוירען רעם אסעריקאטנר 100110

19 M 19 NEW? הול הויים פיעזירענט והאלאס הילי

ROTING NEEDS עיוניסטישעו

רי קשנפערענץ איז צונויפנערופען TOURNE LUP treat the transferrer סיין קאמיסת אין פארבינרונג מים אנפיהרענדע ארבעטער ארן ייכע ארנאניואציעם, ארייננערעכענטי דרי אמעריקען פעדעריישאן און ליי באר", "קאנגרעם און אינראסטריעל ארנאניויישאנם", "הרישטיטען האוני סיל פאר פאלעסטיין", "ברי וואירלר אסאסיאייסאו", "יוניאו פאר רעי מאקראסיל עליסאו", "יוניטעריעו פעי לאושים מאר סאשעל רושאסטים" און יונייטער קרייטטיטען קאונטיל פאר רעסשקראטי".

באהעלמעניש אונזערע שונאים, אלע כתוח וואם ויינען נענען אונו און נענען א אידישער ארץ ישראל, ווערען איצם מאביליזירם און נים בלויז דא אין אמעריקע, נאר אויך איבער נאר דער וועלם.

מון אויבען אוין קען עם זיך אויסקוקנן זוי ד פאדערונג פון א אידישער קאמאנויעלשה אין ארין ישראל, וואלם מאקע איפגערודערם די געגגערישע עלעפענפען און או יענע זייגען ארים אויה א קאמה ביז'ן בימערען סוף. עם איז אַבער קלאר, או די גאגעד אפאויציע ווערם רעזשיסירם פון איין האנם און אלץ געהמם זיך פר איין ריכמונג – רעזשיסירם פון איין האנם און אלץ געהמם זיך פר איין ריכמונג – די וואם האבען געשווארען מקריב צו זיק אידיקע האפנונגען אין אידישע אינמערעסען פאר זייערע איינענן בייזווליגע צוועקען.

ינס איז כאראקטעריסטיש, וואס דער שרעזידענט האט נאך דערי ווייל ניט נעהערט קיין פארטיוע שטעלוב צו דער רעזאלוציע. ער האט נאך ניט אויפנענוסען קיין ציוניסטישע דעלענאציע. און אפילו ניט קיין קאנגרעס דעלענאציע, אויסצוהערעק די וואס זיינען פאר דער רעזאלוציע. ער האם שוין אַכער אויסגעהערט די וואס ווילען איהם באאיינפלוסען נענען דער ועזאלוציע.

עם קען קיין פפק נים זיין, או מיר הפבען דא צו מהאן מים א בעת די ציון־רעואלוציע וואס איז אריינגעבראכם נעווארען איז באשמימטע אנטי־אידיטע פארשווערונג. בן אראניזירטער פארזוך קאנגרעס, האם באוריוען או סיר האבען אי וואשיונטאן און איבער'ן צוצושטערען אלע אידיטע האפנונגען איף ארץ ישראל. אין בעת אם לאנד נאר שמארקע פריינט, האם זי אַכער אויך ארויסגעבראכם פון די פארשווערונג ווערט אינספירירט אינ׳ס לאנער פון אווערע דרוי באהעלטעניש אונוערע שונאים, אלע בתוח וואס ווינען גענען אונו סערינע שונאים שטיצט זי זיך אבער צון אווערע דרוי און נענען א אידיטער ארץ יטראל, ווערען איצם מאכיליזירט אין ניט און נענען א אידיטער ארץ יטראל, ווערען איצם מאכיליזירט אין ניט בלוון דא אין אסיראנערע אין ארץ ארץ יטראל, ווערען איניר אין גיט בלוון דא אין איזיטער אין ארץ אינען אין ארץ ישראל אין אונוער איינענעם לאנער.

אונוער אייגענעט לאנער. אינוערע אייגענע שונא ציון ארביישען נאך אלץ אויף טיש או אייף בענק, און די דאויגע שונאי ציון זיינען ניש באנרענעצם בלויי צו רעפארטירטע ראבייס און רייכע אסיניילאנטען. מיר האבען זיי אויך אין אנרערע אידיטע קרייזען. פון וואשינגטאן קוסען נאך אלי רען דארם געפיהלם און זאס אין אנגעויבם פון דער נאציאנאלער רען דארם געפיהלם און זאס אין אנגעויבם פון דער נאציאנאלער ווארשדאנט פאר א אידיטער קאנאנועלטר, און פון דער נאציאנאלער נוואנט פאר א אידיטער קאמאנועלטר, און פון דער מעלענראמע נוואנט פאר א אידיטער קאמאנועלטר, און פון דער מעלענראמע וואריט אנגערנער אנגעלענראמע וואריט אנגעלענענועראמען שטוצענריב פולהארציג די ציון רע

JTA DAILY NEWS BULLETIN

Published by the Jewish Telegraphic Agency

. 105 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 50 (26th year)

Wednesday, March 1, 1944

IRAQ JOINS IN FROTEST TO U. S. ON PALESTINE RESOLUTION; TRANSJORDAN RULER WARMS BRITAIN

JERUSALEM, Feb. 29. (JTA) -- The government of Iraq today joined the Egyptian government in protesting to the United States against the Palestine Resolution, now before Congress in Washington, which urges free Jewish immigration to Palestine and the ultimate establishment of a Jewish Commonwealth there.

The Iraq protest was submitted to the American Minister in Bagdad, a report from Cairo said. The report added that the Egyptian government is considering calling a special conference of representatives of Arab states for the purpose of voicing a joint protest "against any one-sided settlement of the Palastine problem." A special meeting of the Egyptian cabinet was held yesterday to discuss this question, the report discloses.

Emir Abdullah, the ruler of Transjordan, in an interview with a British correspondent in Jerusalem today, emphasized that he supports Arab opposition to the Jewish claims for Palestine. "Churchill should pay special attention to his friends, the Arabs, in order that they may be of some use to him," he warned. He went on to say that "if the British Government will adhere to the terms of the White Paper, the Jewi in Palestine will be assured of a good future and will be able to live peacefully in the country."

Meanwhile, the Arab National Bloc in Palestine today published an appeal in the Arab press here unging intensified political activity on the part of the Arabs. "The Arabs," the appeal reads, "have maintained silence during the tense war days and have abstained from twoubling Britain with demands regarding Palestine. They have patiently read the reports of Zionist attempts against their vital interests. Now that the difficulties are over, and Britain is on the way to victory, and now that the Jews have again become more active against Arab interests, silence would be a orime and is no longer a thing to be proud of."

The appeal reveals that since the Arabs in Palestine have been unable to establish a representative body, the Arab National Bloc has decided "to invite all parties to participate in watching over the interests of the dountry." It was also revealed today that Palestine Arabs have informed the Egyptian Government that in view of the fact that certain Arab leaders are still under detention for their anti-British activities, Arab groups in Palestine are not yet in a position to send a delegation to Cairo to participate in the projected pan-Arab conference there.

American Ziorist Council Assails Egypt's Protest to U. S.

WASHINGTON, Feb. 25. (JTA) -- The American Zionist Emergency Council today r+buked Premier Nahas Pasha of Egypt for his protest against speeches made in the Congregs of the United States favoring the recognition of Palestine as a Jewish Commonwealth and the unrestricted settlement of Jews there. In a formal statement, the Council declared,

"At the time that the German General Rommel was knocking at the gates of Cairo and Alexandria and threatening to bottle up Sues, the life-line of the British Empire, the Jews in Palestine were giving their lives as combat troops. Men, women and children, and the aged, were working in factories to supply the British Eighth Army. At that time we heard of no protest either from Cairo or from any Egyptian government official over the invesion of Egyptian soil by Rommel. The Egyptian Prime Minister would do better to concern himself with the contribution which Egypt night make even now to the war effort of the United Nations."

PRESS RELEASE from

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations: Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion 342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

March 2, 1944

FOR IMEDIATE RELEASE

VIRGINIA IS SEVENTEENTH STATE TO DEMAND FREE JEWISH INGHIGRATION INTO PALESTINS

RESOLUTION CALLS FOR JEWISH CONMONVEALTH

New York -- Virginia is the seventeenth state to call for the opening of Palestine's gates to as many Jewish refugees as may need or desire to go there, it was announced today by the American Zionist Emergency Council.

The state's Senate and House of Delegates have adopted a resolution urging that "in pursuance of the underlying intent and purpose of the Balfour Declaration there be established such political, economic and administrative conditions as will insure the development of Palestine into a self-governing Jewish Commonwealth, which shall be an integral part of a new democratic world order in accordance with the principles for which we now fight."

Similar resolutions have been passed since the issuance of the British White Paper of 1939, which would prohibit all new Jewish immigration into Falestine after March 31st, by the following states: Alabama, California, Colorado, Connecticut, Florida, Georgia, Illinois, Maryland, Massachusetts, Missouri, New Jersey, New York, Fennsylvania, Rhode Island, South Carolina and Texas.

The text of the Virginia resolution follows:

"Whereas, on November 2, 1917, His Majesty's Covernment issued the Balfour Declaration viewing with favor the establishment in Falestine of a National Home for the Jewish peopley and "Whereas, this policy was concurred in by the United States in a joint Congressional Resolution adopted June 30, 1922, and implemented by the Anglo-American treaty of December 3, 1924; and

"Whereas, the sufferings of the Jews of Europe under the heel of the Nazis cry out to the enlightened conscience of the United Nations, and the need for the full implementation of the promise of a Homeland of their own for the stricken and persecuted Jewish masses has become not merely a matter of justice but a dire necessity; how, therefore

"Resolved by the Sonate, the House of Delogates concurring, that the members of the General Assembly of Virginia express their profound sympathy to the victims of Nazi religious persecution and racial hatred; and

"Be it further resolved that we respectfully urge that the gates of Palestine be opened for the entry and settlement of as many Jewish refugees as may need or desire to go there; and that in pursuance of the inderlying intent and purpose of the Balfour Declaration there be established such political, economic, and administrative conditions as will insure the development of Palestine into a self-governing Jewish Commonwealth, which shall be an integral part of a new democratic world order in accordance with the principles for which we now fight; and

"Be it further resolved that this resolution be spread upon the records of the General Assembly, and the Clerk of the Senate be and he is hereby directed to send copies thereo: to the President of the United States and to the Secretary of State."

- 2 -

S RELEASE

-16th Street, N.W., Washington 9, D. C. • MI 4480

March 2, 1944

WE ARE PASSING ALONG TO YOU THE FOLLOWING RELEASE RECEIVED FROM SENATOR ROBERT F. WAGNER'S OFFICE.

FOR IMMEDIATE RELEASE

SEMATOR WAGNER REBUKES IRAQ OFFICIALS WHO URGED HIM TO WITHDRAW PALESTINE RESOLUTION

Washington --- The Congress of the United States has been able, for more than a century "to reach its own conclusions without advice from officials of foreign nations," Senator Robert F. Wagner of New York today advised officials of the Iraq parliament who cabled him urging that he withdraw the Wagner-Taft resolution now pending in the Senate. This measure re-affirms the historic approval of the American government of Palestine as a national homeland for the Jewish people.

Senator Wagner's reply was addressed to Jamil al Madfai, President of the Iraq Senate, and Muhammad Ridha Shabibi, President of the Chamber of Deputies.

Senator Wagner expressed confidence that "the Congress will, in due course, act favorably upon my resolution, and such action will be applauded by all freedom-loving peoples."

His reply follows:

"This is to acknowledge your messages to which I have given earnest consideration. First, let me express my deep friendship and that of the American people for the Arab countries and peoples whose national aspirations have not only anjoyed the sympathy of freedom-loving nations but have achieved such generous realisation after the last war as the result of the support and sacrifices of the Allied Armies.

"May I, however, be permitted to express surprise at some of the contentions advanced in your messages. The historic right of the Jews to return to Palestine and to reconstitute their national life in their ancestral homeland seems to me to be no longer a debatable question. That right was recognized by the official Arab Delegation to the Paris Peace Conference, headed by the late and noble King Feisal. It was written into international law by the solemn action of fifty-two nations, including our own country. The settlement, since that time, of more than a half million Jews in Falestine does not bear out your fears for the future.

"The Armbs of Palestine have not been forced out. On the contrary, their numbers have greatly increased. The Jews have brought untold benefits to one of the backward areas of the earth, benefits which have been shared by the non-Jewish population.

"Experts of our government have assured me that the continued development of Pelestine would enable it to support a much larger population than at present, thus affording haven to those victims of oppression for whom you have so cordially expressed your sympathy.

"The resolution I have introduced into the Senate of the United States simply reaffirms the traditional friendship of this country for the national espirations of the Jevish people. This is surely in accord with the principles of that great document, the Atlantic Charter, to which you refer. Such an expression on our part is especially timely in view of the horrible events of which the Jewish people has been the viotim. It is no more than a just recognition of the great service rendered the war effort of the United Nations by the Jewish community of Palestine. Surely your country which has joined the ranks of the United Nations will not wish to deny the worth of this service. If the spirit of fairplay so dear to us knoricens provails, there meed be no enmity between the great Arab lands and the suall country reserved by the nations of the world for the

- 2 -

righting of an age-old historic injustice.

.....

"The Congress of the United States, which for more than a century has been able to reach its own conclusions without advice from officials of foreign nations is fully able to reach a wise conclumion in this matter which will be in accord with the wishes of the American people. I am confident that in due course the Congress will not favorably upon my resolution and that such action will be applauded by all freedom-loving peoples."

- 3 -

Principal figures at the opening session of the House Foreign Affairs Committee's public hear-on the Wright-Compton Palestine Commonwealth resolutions. Seated, from let't to right, are se Majority Leader John W. McCormack, Rabbi Abba Hillel Silver, chairman of the executive mittee of the American Zionist Emergency Council, and House Minority Leader Joseph Martin. ading are Congressman Sol Bloom (lift), chairman of the Committee on Foreign Affairs, and tabbi Iarael Goldstein, president of the Zionist Organization of America.

איראק קאן נים דיקמירען קאָנגרעם זנוזערם, רעזארוציע, זאג מלוואננ ארודי אראביים אר די אראביים אורישע איפינראציע האט נעבראכט

WWYCODBI, FREWYWORL -כאסאר וואננער האס היילם נעלאום שע פעלקער, אבער אויסנעורדיקט איי וויסען די בעאמטע פון דעם איראק בערראינונג איבער דער ישעלונג פון טחיילען פון רער וועלט" פארלאמענט, וואס האט פראטעסטירט די איראק כעאפטע צו דעה אידישען בענעו רער ציון רעואלרציע אין סאני ישוב אין ארץ ישראל. נרעם, או דער אמעריקאנער קאנגרעס יווקט אליין פאסעו זיינע באשלוסעו זיר אופעיקעהרען פיין ברק ישראל ויינע כאשלוסעו אהו די עצות פון בע אוז ער נרימינט זיד נים אין קיין און דארט צוריק אוישבריען זייער עצות שון בעאמטע שון אנדערע לעלי נאציאנאלען לעבען ישיינט מיר מעחר וואנגער מארענרינט זיין מעמערוש ---200

נישט עו זיין קיין פראנע עום דענאי איז פולשטענדינ אימשטאנד צו דער האננער'ם מעסערדש איז טירעו. -- לוישעט האכער'ם מע- גריינען א פארגינפטינעו באשלום אין בעשיקט בעווארעו צו דושאפיל אל סערוש -- אט ראס רעכט איז אנערי דער אנגעלענענחייט, אין איינקלאנג כארפאי, פרעזירענט פון רעם איראק קענט נעווארען מין רער אפיציעלער פיט רעם באנעהר פון אמעריקאנער בענאט, און מאכאמעד הירהא שאבינ, אראבישער העלענאציע עום פאריוער פאלק. איד בין זיכער או אין רער פרעזירענט פון דעד דעפוטאטעורקא" פרירענס קאנפעיענק, פיס רעם פארי נעהערינער צייט וועט רער קאנגרעם כיער, וועלכע האבעו איז א סיובעל שמארכענעם אין נאבולען סענים האנרלען נינסטיג איבער פוין רעזאלור אויפגעפארערט סענאמאר וואנגער עוי פייזאל אן רער שפיע, דאס רעכט עיע און או אוא האנרלונג וועס ריקצוציהעו די רעואלועיע צו נונסטען איז אריינגעשריבען נעוזארעז איז דעם אפלאדירט ווערען פון אלע פרייהייסס א אירישער נאציאנאלער היים איז אינטערנאציאנאלען נעועי דורד דען ליבענרע פעלקער". 28727 PAK

זיא און דעם אמעריקאנער פאלק'ם סענאטאר וואננער האם אויך אני

ואנו צו דער עניפטרטער דים פעתר ווירדע אוז רעספעקט ווי נד רער רענירונג פון איראק, וואס אין א מאשיסטישע מכה אין נאהענ

וואם איז כונע סיריע און לבנון. איז זיבער, אז דיי ניבען זיך אונטער

איבערוויפט קארעספאורענט פון

ALL DEST , PARK IN 18 עפארסמענט פרוט קיין אנרער כרירה נים ווי זי צו נעבעו רעם ענטפער וואס סענאפאר וואננער האס נענעבעו צום פרשירענט פון אירא קער סענאט, נעמליך, אז רער אמעי ריאקנער קאנגרעה האם פינהר ווי הונרערט יאהר זעי נעסאנט באניין אהן רי עצות פון בעאסמע פון אוים ענרייטע רענירונגען, און קען אויף ווייטער זיך כאניין אהו זייערע עצות, און דורכסיהרען אוא רעואלוציע וואס זאל זיין אין איינשמיפונג סים רי וואונשען פון אמעריקאנער פאלט. דערפאר כלויב שיך, או דער אוני

געואנענער שריט פון די אראבישע לוכות איז נעווע או "N" "C'C'C' לויפטו", ניט אנוינישטיפטעט פון נכנלאנד, אויך, או רער שרים האם נעשערינט זייער "קעים", אויב ויי האבעו א "מעים". איירער זיי נעמאו .00013

אין פארכינדונג מים רעם רארפע ציוניסכען אויך וויסען ווי צו אונ טערשיירען ווענען די לענדער וואס האבען נעשיקט רעה פראמעסט. די דיכעו נים אלע נלייך און אירייטעו מכאנרפונקט, אירשק, צום ביישפיל ST. TTI CTI THUT, NI MUTCH N' רישער שונא. נים נאר פון א אידישע ואפאנוועלטה, נאו אויך פון אירעו איד זאנ, אז דער פראטעסט צו איז אלנעסיין. די איראקער אידעו נעלעבם עמליכע גלומינע פאנראמע וואם פען פען ציערייבען צו רער STITUTE THE DESCRIPTION THE OUT INCOMPT OUT OUT ראבי פון איראק, או ער זאל ארוים אבער דער קומען נענען ציועיום. באלר ארויסנד ישוגינרעל האכן זי" וויזען, און די מעהרסטע איראקער THOTALT BY BAR 273323 .58732A עם איז פארכונרען פים פסירת נפים. 1100 N'TR' N'I N'I N'I 'N' 1.250 האבען אוא הוצפה צו פרשטעסטי רען צו אמעריפא, קען כען ווייטער T ATTAC REPART 1014 110 1021 אסיריער, נאכרעם זוי זי האם צוגעי FROM ואנם זיי צו נעבעו סינאריטי אלם באריננ סאר אריינלאוען אימי אין מעלקעריבונד. איראק האט "נעי לייזט" די מינאריטי פראנע פון די אסיריער ווי היסלער וויל ליווען די אידישע פראנע, דורך אויסטאררעו זיי, איראק'ם אפיציעלער צרשטיין צו רי יונייטער ניישאנס אין א בלעני רעניים און א הוסבאנ וואם האם ליין 1000

פים עניפמען איז די ואר אביסעל אנרערע, אמה, אז עניפטען אין קייני nontro פאל נים אריין אין דער אפיציעל, און איז נאר איצט אויד "נייטראל", אבער אין רערועלבא עיים האם זי נים נעמאכם אועלכע שווינרלערישע קונצעו ווי איראק. כו זיין היפלעריסטיש אין הארצען אין פארשטעלען זיך פאר א מיטנליר פו די יונייטער נייטאנס.

TRADE TREAMS רער אונטערשייד טעו און איראק אין זייער בעהאנו קונג סרן אידען, איז אויך זעהר א נרויסער. עניפטעו האם ביו איציו נים ארויסנעוויזען קיין רטעות בו אירען, און די אידען פון עניפטרן שפילען הארטען זעהר או איינפלוס דייבע ראלע. פיר הארסען זיך הארום און איראל אין איין צטעט, מען קטן אין כזרה, טראץ אלע איהרע פרע אויה זיי זאנעו להבריל פון רעם א"י שענוילם, אז זי אין מים די יונייטער Freut BENEFRICOL

שרעסיער האט די לעצטע צייט ועי צו זיבער, או זיי ניבען ויך אונטעי מאבער און איינשלוסיי נענוסען "לייזעו" די פאן־אראביטע טען, די זיינען זיכער ניט צו פריינרי בכלל. שראני אה האר אראביטע טען, די זיינען זיכער ניט צו פריינרי בכלל. עניפטון און איראס, בעמליד, און פראנע, ער האט זיר איינגערערט, או ליד כים אונו, אבער זיי זיינען נים

אכישע אפאטא א דיפראסאמישע דומוויים איראק אין עניפטען. אמעריקא און ארץ ישראל, פון י. פרשמאו דער מארדאכם אין מאנבע מריד

זעו. או ענגלאנר השם אונטערעד שמעלנ די אראבישע מלוכות, או די ואלען פראסעסטירען צו וואשיננטאן נענען די ארק ישראל רעוצלוציעם. וואס איינען אריינגענענענען געווארעו אין קאנגרעס, איז, נאר סיין סיי נוננ, זו אוסויסטער. איך זאנ עס נים אין מארטיידינונג מון ענגר לאנד'ו פאליטיס אין די לעצטע יאהי רעו כבנענאיבער א אירישע ארץ שראל צבער וושם מאר א מענות סיר זשלעו נים האבעו נענעו ענני לאנד. דארף עם אונו נים מארבלעני דען די אוינען צו טיינען, או ענגלאנד איז אדי נאאיוו אין פאליטיק נים צר מארשותהו וואס עס קען איהר העלי פעו אדו וואס, פארקעהרט, עס קעו איתר שארעו.

וואשיבטאן, מריהער פון עניפטען האבען אין די לעוטע יאהרען דורכי און אראק, און נאכחער פון פירינ און לוכון, אין נעווען א שטיק דים לאסאו ישע דומהיים שאר מעלבע פיר דארפים נאר קיין מורא נים האבעו. אנו אן אוא דיפלאסאסייטעו אידיא ניום איז אומענליף, או ענג 10.00 פאליכו קער זאלען האבען א האלפו עם איז אן אנגענוסענע זאו איז סעלקע" באציהונגען, או קיין סאלס אירעו ויינען אלע פאר א אידיטו ודעט זיך ניט אריינטישעו אין די נעועצועברנגען סון א צווייטענס כאנד, וסיירעו זייערע איינענע אוינטע-רעסען ווערען בארירט, ווען עניפטען און שיראם האבעו אלוא "נעודא" רעם אמעריקאנער קאנארעס, **DOUT** או ער ואל נים דורכםיהרעו א רעופי לוציע צום נונסטעו פון א אידישער קאמאדועלטה, אין ארי ישראל, זייי נעו זיי איבערנעטראטען אלע פראי דיציעו און מנהנים גון מעלקער באציה־נגעו. אסילו ווען ויי וואלמעו נעווען פיל שמארקער ווי זיי זיינעו. אפולו ווען זיי וושלמען גענעבעו ססשווג'דינע הילא צו די יונייסער נייקאם, ווצלם אוא אריינפישוננ פון זישר זיים בעוועו א ריפלאסאסי .newn yw

אלם ביישפיל וויל איך דא נעמעו שווערים אוז מינלאנר. אלע ווייסע:, אז שוינרען אין ועהר שימצאטיש או פינלאשי צוליב ראסע פארוואנרטי שאפם און שכנות. אין רערועלבער יים ועם שווערעו נים וואנען צו יוכען בעאיינפלופען אפעריקא'ם פא" ייסי זו פינלאנד, ווינן סעקערטערי השל ואם כמעם ווי באפוילעו מיני לאנד בו זוכעו פרירעו בייט רוסלאנד. אוא בריינטיישונג וואיש באלד צר ריפנעריוען נעווארעו פון אמעריפא נעם פסיים דעפארטמונט מים דער באמתוקונג, או עם איז נים שוותי רעו'ם עסק, או אפעריקא קען אלייו כאוארבעו איתרע אויולענרישע אני .10001033039793

מרז צרעם וואם מיו זיינעו זריינ נים צוברידעו פים דעו שמעלונג פון אונועו סטיים דעפארפביענם ווענען גרץ ישראל פראבע, פונרעסטי חדענעו זעהט זיך כלויו איין מענליי בער הנטפער פוז דעם סמיים רעי

אינטקרנאציאנאינו יני אינאקער ראי מענאטאר וואננער מאכם ססיימסענס מענאסאר וואננער האם ערקלעהרט רונטער אונוער איינען "אנר".

בעוויוען אז רער ישום שון כארענם נפנגיעלע פעלעוראפע צים סארגען זעורנאל

נעכטעו האט רער וואשינגטאנער

12 27 2 19 20

ביו יארקער

600.00 אידען אין ארק ייטראל האם אין אינועי וואטינוסאנא 30718 St. זיים דאו נישט ארויפנעבריבעו קיין איינעינעו אראבער -- פארקעהרס, די אפאר וואנגער האס סיד אויפגענד צאהל אראבער האט זין סארפעהרס ען היינט נאנפיטאל אין זיין אסיס און די נישט־אירישע נאפעלקערונגנון מיר נעבעמען צו מארויבערען האם נעטיילט די בענעפישעו וואס די ומעריקאנער אירעו דורכ'ו 17374401

דאס היסטארייטל רלכל פון אידען נעוועו אימיטאנד אליין צו פאסען

וזשורנאל", או ער וועם מאן אלץ אין דיין מאכם או די קאמאנוועלט רעוא לוציע זאל אנגענוסעו ווערען.

פארין "מארנען זשורנאל"

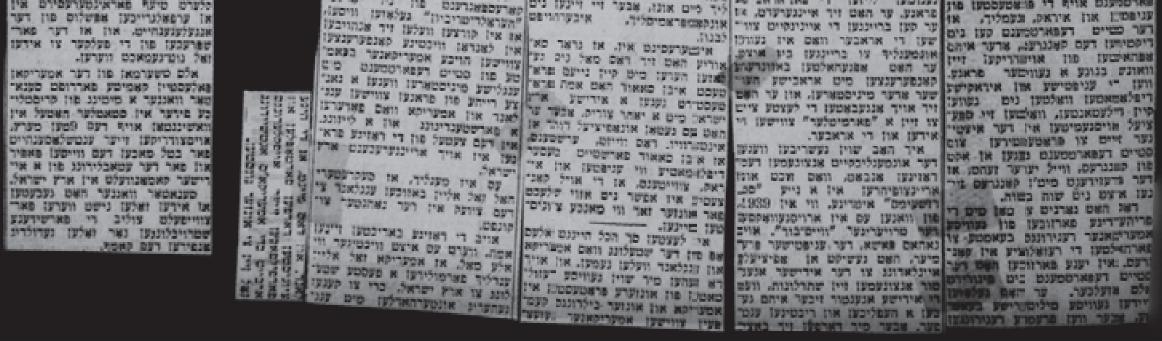
אין איינעם זו די הינטערשטעלינסטע"

"רער אמעריקאנער קאנגרעם. וואס

אין פאר איבער א יאהרהונרערט

אסטע פון פרעמרע לענדער -- האט

פענאפאר האנגער האם דיר פלערט טיעא מאראינטערעטירט או ערפאלנרייכעו אפשלום פון דער 221702200

The Palest & Contract of the State Writing The Palest & Contract of the State of th

The question Zionists and a generally must ask themselve, these days is: Where do we got from here? The resolution pledging the United States Congress to the cause of a Jewish Commonwealth in Palestine, to he preceded by the annuliment of the' White Paper, already has been introduced in both houses, Senators and Representatives belonging to both major parties have expressed their approval. Some newspapers have taken a favorable stand on the measure. It is to be hoped that public hearings on the resolution will soon begin in the committees of both houres. But there are many phases which the resolution will still have to pass through before its passage is assured. There are possibilities of delay and there is always the danger of some unexpected oppoaition arising in and outside of Congress to halt the progress of the measure. Must we walt until the entire legislative process, is completed and then rejoice or mourn, as the occasion warrants, or can we do something now to hasten the process?

The right of petition is an old American right, Every citizen has a perfect right to bring to the attention of the government, through his own representative in the National Legislature, the need for remedial legislation as he sees it. The voice of the citisenry is to be heard not only on election day, but also on any measure in which any particular citizen has a particular interest. Government officials know the value and wisdom of heeding that voice when it is raised. Nothing that comes into the office of a member of Congress is as carefully read and followed as the mail from back home. Measures of vast importance have often been decided on the basis of letters received from citizens sufficiently interested to notify their Congressmen of their stand. This, after all, is democracy; and if a sufficiently large number of voters take the trouble to write to their representatives about a particular measure that is pending, it cannot but have a decisive effect on the action taken by the mem-bers of Congress.

All of which is merely a prelnde to the thought that if you want the Palestine Resolution to pass, you had better make ample use of your prerogatives and address your representatives in Congress, pathtoning them to see the Resolution through as speedily and as overwhelmingly as pose

sible. The sooner the Resolution is given a public hearing in the committees on Foreign Affairs of both houses of Congress, and the sooner file measure is voted out of committee to be put on the floor of Congress, and the more overwhelmingly it is passed in both houses, the better. But whether his happens exactly that way, or at all, depends very much on what you will do, my gentle reader.

So my advice to you is to get husy immediately and do some-thing that would facilitate the progress of the Resolution through the complicated legislative process. Start a letter-writing campaign in which you and your friends and acquaintances would take per. First write letters to Representatives James A. Wright and Ranulf Compton, House of Representatives, Washington, D. C., thanking them for introducing the Palestine Resolution in the House of Representatives, and similar letters to Senators Robert F. Wagner and Robert A. Taft, Senate Building, Washington, D. C., expressing similar sentiments, Second, write to your own Congressmen and U. S. Senators urging them to support the Palestine Resolution when it comes up on the floor of Congress. Finally, he sure to have your friends do the same. And the sooner this is done the better. Time is of the essence.

> I am sure no one needs any particular advice on the kind of letter to write. A form letter, sent by many people to many members of Congress, is by far tl : most inadvisable siece of mail to be used in this ampaign. The important thing is that Congressmen receive individual letters written and composed by individual citizens, and not be flooded by the mass output of a propaganda machine. To achieve this individual touch, your letter must be written in an individual style, though it may he based on t' general argument that the open door in Palestine now, as well as the ultimate status of Palestine as a Jewish Commonwealth, is the only hope still left in the world for the rescue of a substantial part of surviving Jewry in Europe. The fact may also be mentioned that the overwhelming majority of American Jews is thoroughly united in support of the Jewish horieland and against the White Paper. These and mmy more arguments muy be cited for the purpose of influencing Congressional action, not the least of them being the one that America has gone on record. in 1922 as favoring the establishment of a Jewish homeland in Palestine and that there has never been a departure from this policy. But whatever the argument used, it will do no good unless it is directed where it can have the desired effect, and that means that general Zionist "shmoos" must give way to lett-rwriting to members of the House of Representatives and the Sanate of the United States, urging that the Palestine Resolution be passed as speedily as possible,

JTA DAILY NEWS BULLETIN

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 52 (26th year)

8

Friday, March 3, 1944

PALESTINE PROBLEM WILL BE DISCUSSED AT FRITISH-AMERICAN DIPLOMATIC PARLEY IN LONDON

WASHINGTON, March 2. (JTA) -- The question of Palestine will be taken up at an important diplomatic parley between American and British government representatives which is slated to open soon in London with a view of coordinating Anglo-American policy on postwar problems, it was indicated here today.

At the same time several members of Congress charged today that the British Government may have inspired the protests by Egypt, Iraq, Syria and Lebanon to the United States Government against the Falestine resolution now before Congress. These protests were rejected yesterday by Senator Robert F. Wagner of New York in replies which he sent to the presidents of the Iraq Senate and the Chamber of Deputies who had urged him to withdraw from the Senate the Wagner-Taft resolution which demands free immigration for Jews to Falestine and the ultimate establishment of a Jewish Commonwealth there.

In rejecting the Iraquirt protest, Senator Wagner pointed out that Congress "for more than a century has been able to reach its own conclusions without advice from officials of foreign nations" and "is fully able to reach a wise conclusion in this matter which will be in accord with the wishes of the American people." He predicted that Congress would approve the Palestine resolution.

Congressmen Suspect Britain of Stimulating Protests

Congressman Ranulf Compton of Connecticut, co-sponsor of the Palestine resolution in the House, today issued a statement voicing his approval of Senator Wagner's reply. "My first thought upon learning of the protests of the Egyptian, Iraquian, Syrian and Lebanese governments was that these protests may well have been inspired by the British Government which is in control in those countries," he said in his statement.

"I concur in Ser. Wagner's rejection of the Iraqui protest," the statement continued, "although I recognize the right of these legislators to present their views. Such protests, however, should strengthen our own determination to protest to the British Government against the exclusion of the Jews from Palestine and thus assume the obligations we accepted nineteen years ago when we pledged our good faith to the Jews. We have borrowed too much of our foreign policy from other nations in the past and should not now determine a question of national honor on the basis of the attitudes of the legislators of any foreign country -- irrespective of the extent of our regard for those countries."

A similar statement was issued here today by Congressman Emanuel Celler who called the protests of the four Moslem countries an "artful dodge on the part of the British Colonial Office to support the White Paper." Senator Taft, co-sponger of the Palestime resolution in the Senate, said he would issue a statement after studying the text of the protests.

ברעמיער ווי. ספאו משוירמשיל שמיצט פישער עמויררושענסי פאמימע. אויף ציימוננסליים מים רער נאר אליו די ניינדונו פון 8 אידיסעו 8 לאנטטען סים בארשטייקר פון דער בעואלוציע. וואס איז אריינ הייסלאנר אין ארקיישיאל, - האט פרקסע. דא היינט הנרקלערם דר. אבא הללו דער

38"""SE 1921

כא ואל פינו אונו נים בארוהינעו,

או -די פאליטישע לאנע האם זיד פארי

בעמערט" און או בצלד וועט קומען

א וויכטינע דערקלערונג" מ-ו טשוירי

חער עם האם נעלייענם דאם ערותי

זאנען פון די ציוניסטישע מארטרעי

.33*777808280

שמענרליך, מען הארא נים היצעו ענני

לאנד און מען שאר נים השוען נענען

Aminguili A.S.P. Mingun & Alu

רערסלערונג. אבער, ווי עם עריפא האם

כינו אונו חירער פארפירט, אויכ נים

בפירוים אפנענארם. כינו האם אונו

נעצויאונגען איינאוימען אוביעיע נעי

שילעו און סענטיטענטען, און חיי נאר

בער, דיינען סאביליוירט נערארן אלע

אוניוטיט עונאים, ברי עו משרפטר

רעומיועים און שאסן אן איינו

A NOT NOW LANK INSTAND IN AN IS

מונסט אווי אין נעווען פיט אונוע

ע מארקרוננקו ווענו א איריאער אי

פייי, סריהע" האם סעו מסלים נעווע

8" F' TOT ICL 38"

OXTON N'I GX""

TATI DAM-

South States

TEPTOLINEY TET

Statisticki B

THE DWAL

עבראכט נעוואָרען אין קאנגרעס פא דער נרינדונג מון א איד מדלט אין ארידיטראל.

AND STORES

דר. סילווער השט רערקלערס, שו ער דערווארם נים קיין ארנאניוירסע קעני נקרשאפט צו רער רעזאלוציע, אנוויי יענדינ, או זי אין אינרארטירט נעווא דען פון די פירער פון ביידע פארטייען BRID I'M I'M "I'LT, I'M

. כילווער השט דערקלערט. דעם, ווי סטוירטטיל 100.2 337 087 סונם נעראט א נעשרעך מים ציר ניסטישע פירער, האט ער דערלויבט. זאל איבערנעבען אין זיין נאי 370 18 כען, או ער שטיצט נאר אלץ די באלי רעלאראניע. אין פארן, איידער -----איז געווארעו פרעמיער, A DESCRIPTION OF הצם עד צמצקירם דעם _חייסע: פצי

פילווער האט אויד רערקלערט. 12 18 האם באוונט די מערקייטע אמי - 80 8 1'K 18000'FF811 1'K FT8081 NINGSTRATE: ALL' BU & CLADALA עשל אירען זשל רערלויבם ווערן ציושארען טערטיי אויש"ו ווען קיין אריץ ישראל, איצט ווערס 400 אירעו רער יכט דורכעומארען יקרען הורש.

ואנענדים, אז די בריסישע קענגער שאפט צו דער כריכרונג פון א אידיי שער קאמאנרועלט אין 588 mar 19 mar נינסט זיד פון א נרופע באאסטע אין כריטישעו ציווילעו רינסט, השט דר. COMPACTOR NO. 18 שע פאליסי וועם זיך אין ניבעו עני ער האס רערביי אננעוויוען, או סטייטיסעקרעטאר קאררעל האל 287 זיד עוענטליך אויסנעדריקט לטובת דער אמעריקאנער שטיצע מאר רער 5"\$8187977116782

TIME FIRE IS DESCRIPTION רפרנא" האם סעו אמנעליינט אווא זאנם אונז וואו פיר השלמעו ? דער שפעטער האני פען נעי ללערט אונו אויא וועלכעו יסור זיינעו בעמעו דיין אביסעל ועדולדינ, נעעני פארשבייים געווארן די אלע פלאנגען דינם האם זיך דער ענין דערסים, וואס ווענען דערקלערוננען, וואס רארפען מען האם דעם צלאן מהבר נע וען שטיי באלר הומען ז וואם הומם מאר די ציוניסטישע פאליטיק

17 NO. יים וועד וויט עם מאבעו א נעשריי, לעצטע פופצעו ישר איז נעוועו אנטויי שענה. די מערהיים פון דער ציונים טישער באווענונג האם מראעדעם נים 122417 FT-06-10, 211 DEPENDING. 211 280

ישור פאלימישער מפלה ווערם וואס א וואס האם אוא פרשמטיוש ביי ענגלאנר (אווי דאנם סעו אונו) איז נים בכח צ' פועל׳ן, או די בריטיעע הענירינג די ציונינטיעע פאליטיק איין אייני זאל אנהויבען ריירן און אונו זאנען CATOR TREEPIN

די ציים אין קורץ -- און די סכוה

נד שוזייגט–וואסאלו רעד

הערפים פארשטארקעו רעם רושם שון רונג באהאלכ זיד נים הינטער סטראי אין משך פון די לעצטע צווירדרי. וי אראבישע פראטעסטנן ? האט מען הרשים האם פען אונו פארטשפעליקט אונז ווידער איינגעווינט אין א זיסנו הסינים קלאנוען און וויעסל. כדי סיר ואלען נים לארען פונו סרייבעו אין א ורינקעל און אין ב מאמתנט פון יאוש שארליינען באר דיכנרגנען, ווצס סיר ווצלטען אנדערש נידי.

DTIDEUYPH D' אלע אומשמענרעו און סימנים באי וייועו, או דער צווייטער פירוט איז עד רוכטינעד. איינדיידו זיד, אז אלע בילד. סעו האלט אין איין איינדיידן ד עד אינטערנפעיפנפלער פרענע.

בי אלע אראבישע מלובות, וואס נעו ענולאנה. האבעו ויה פלועים אנגענוטעו סים מום צו סוסר"ן אפעריקן און ווארענען די פאראיינינסן שמאטען ווענען די בלוטינע קאנסעקווענעען פון רער קאי משנוועלטירעואלוציע. דיינעו 787 בעצם נים פער חי ענגלישע השפאלתו קלענערע אין למעט רעכטלאוע שותי DINDER'N. זייע" פאליטיק ווערט אין א כלויטלר מאם באאיינפלופט פין ענולאנר. אין יערעו סיניסטעריום זאר אויסערליבע ענינים ויצעו ענולישע ראסועבער לאסאנוועלטה ווען ענגלאנד וויל נים, או מען זאל ההכקרייצע! איהר פאליטישע ליניע. צורוואם הארף דער ווערו נים פון קאירא. ביירום און כאוי לאובארעו מאן אין אינהאים. מיו מעו לפילא אננעמעו, או מיר האבעו דא צו סאן סים א נום צונענרייפור און אויסי וערענטער לאטשאניע בו פארפייי רעו, או אמעריקע ואל, דורך א רע אי לוציע אין קאנגרעס, ארויסואנען וין למובת די אירישע נאציא אלע אכשי SHIPTYIN I'M CU'YN'

אסילו 8 בלינרער און דער לייפטויי נינסטער לאו זעהן, או ראס, וואל איו שארנעקומען די לעצטע פענ. שטיים אין פוליטטענדינען היפור ער דאנאי סילווער'ס באהויפטונג, או חינסכאו משוירטשיל וויל. או דער אבעריכאי נער קאנגרעס זאל אנגעמען די לאר משנוועלם רעושלועיע.

OTTAX TROUB רער בריטישער נים צו די שרעקערינע שמאמסמענוור. ער האם סום, ווען ער ווי: אסעו בו נעבעו, או עד האט זיך טועה נעוועם :

מעניק און באדערפענייטען פון רעי סלהמהיפירונו. אם קנספנו אייף רעם איטאלינניטע מיאנט עטלינע מויליי תנגלאנד צו א ביתידין, ארער מען זויל שע פאלמען, און מראצרעם באיימייים משילין. עננלאנד דערויף, אז די קוירואויליניע פ ילענים מורח'דינע ניעי 12313 281

מע" ליים האשיננסאנער בארחערט. וועז עם קיסט אבער עו אונו. איי 19287 11 18 .0079083 1931 DBR רעו, ארן צום ציתיום פים דיין צוי קונפט, ועהשו פייד א נאנין אנדער אויסופטידעו אנצונדיישעו ענגלאנד. אים א צומאל און או די אראביישין וועלם, או אינס איז וים די ציים אוייםי בצמבעם האבעו עלספלארירט אהן צונעסעו שמיייטיפראועו, או מעו דעם וויסען פון הריכע ענגליסע באר מאר ניט אויפרייצען די אראבער, או אסטע. וואלם נעהייסעו זיין נאאיוו און אידעו סווען שרויסווייזען גערולר, הנם איהר, בפרט ווען טען רערוארט יערע לייסטנלויבינ, אהן א ברעקעל פארי רצה ערשטעו אפריל טרעט אריין אין שמענדענים פאר די בימערע רעאירי ליאזם ראם וויימעיבוד. און אויב שעמען פון פאליטישער אינטרינע אריף איהר לאוט זיר נים איינריירן, כאר סלפנט סעו זיה, פו אידעו העצעו נע

ענולאנר לאם אנוענופעו א פולעו סויל מים וואספר, פנגלאנר שוויינט. VERSET FIG RECTING TO TAKE DIDORTHE I'M TWITTER IVIDIA שבער להייבצייטיל זיינען איתרע פועני שלן סלסיל אין וואיטיננסאן, אבער אי ערועלטער צייט שיסען רו רופלאמאי STREET TO SHITE BUTT REPROT AND CHICK CHICK 7871982 316

THE THINE IS & I'M THET ONT אומיניריבו. או מיר זאיען זיניו און

סאר וועמען האט רען רער בריטישע פרעמיער מורא, וואס ער שויינסי סארין נאבעלעו סערים, וועלבעו סע ערהיים. שינצווישעו האם בעו אונו לאנראו? חשם כים כה איינגעהאלטעו פון ניי געדוצלסען אריה א שמריקול." וואר -895" 1 GMT Nº 101 (0000-0010) דצק, וראס אין אין רום שיינרסטיו זא אטיאט וועם מען העושילן הי כאסטננו אין דער נעשיכטע מון דער בייסישני אנכפעריע אייבערנענאנגען הבסחה,

צו איהרע פיינט? שאר סיריעו, וואם איצט אז די לאנע נאר שרנסטער נעביטעו די לייטונג. אין אין מער מון יארן נעוועו א נעסמאון דער סואנראל מיל אמענצר. סען ווייבהארצינ, החפנים בני סון נאציישל און סאישיסטישע אנעניציהט און שעו ציהם. מען הארעיועט נלויבען, זיי לאוען זיך כעו ל וואל שאר א כה שארסאנען אלאינו סים ניסק בשורות. סעו פענטעט אבער אלץ האם א פוף, אסאל - מאראלית, באליסים אינוער קאסא. דערביי שוויינם ענני נעשאפעו ווערו קלארקיים ו ווי לאנג 7,971395 17 סיליסעריים ? אול או זיי וואלטע לאור. רערכיי דערנענטערט ביד דער קאו סעו לענען אין א טעאר אפילו וועלעו שטערעו רעם זינרייבע ע"שטע" אוריל. די שטיפות ווערט שע האפענונועו ז כאני פון דער סלחמה. פאנען זיי דעצערונען - און די סכנה זו א פריי אויב די ציוניסטישע פירערשאסט. P INTERES SUPERING

ווי אין וואשיננטאסאי נרעסער. 187387 118 "" STATE CHIY CHIL 8! " 8782"

ברינות, וואס וולען וענען עוולאל איז אפעריכע עצות ווי זיך נותו לנעהילם איז צופיל מודות. מיד בלאני סלא" איתר שטעלונו. כא מוז ייין, ויינען אמנעישטאנענע פעאראי רועען אין דער פינסטערניש, ביר ווער נעשעהו, או רער איצטינער יד נעחשרעיועם פים האפענה נען און ואל נקענדערט ווערן. יענדער, וראו עם הערשעו כארומפי כיז עשענדים, אומלאיאלע און מאריין "סוים, כ'אין, דוכם זיר, נעלימען די מערייבע, וואס האלמען פון באקשיי ציים, או ציוניסטעו ואלען שמעלען

118 - W198 711 0007 0113112 דר. ווייצפאן איז , ועהר און או אנו באלד וועט שומיפיסטיט דערשיינעו א וויכטינע דערקלערונג פרן ידמשיל", די לופט איו THE INCOMENT אננעפילט נעוושרען סיט האפענרננען .IVINOTSITUT IN CUCKCCUI FINAMERT. די שפעריקאנער ציוניסטען, נשר יש

.8

ען פון אוסטעטינקיים, האבען אנגע נורטעלט די לענדען און שנגעהויבען א THE DES PROMEDING ANT TWO MARKS 2111 THE 111 CIT 112 111 111 111 TW 287, 81 TV 800 980 111 - 112715 3067 V D 20025 2W8 DV13 101000 אירישער קאמשנוועלם און 8 115 ארידייוראל, דאס לעצטע איז זיבער עוואנטער שריכו, נאר 8. (191193) מסתמא זיינע די ציוניסטישע פירער געווען סויסיו כער, או זיי האבעו די אונטערשטיצהג פון דער רענירונג און

דן שטימען מה די קאנגרעמליים. אין סאמע נרען פון דער קאמפאניע. האם ראכאי אבא הלל סילווער דער- פים פון דער בריטיטער ציילט זשורנגליסטעו א זאר, וואס 1152115201K UDD 1000120000 0007 נעמליוך, או פרעמיער ווינסטאו טשויורי ששיל וויל, או רער אמשריסאנער סאני 77 199378338 781 0973 . האבעו ויך מתנשעו 10107131001033 פירער פון עוגלאנד די הסכמה פון לאד נעשימט נאטעס פון אן אומרערי אמעריפע נים צו ברעבעו א היילינע הבטחה ? דקרויף האט פעו נעענטי פערט, און ס'באט נעמלונגען רעאליסי סיש, או משולימשיל האם או אפאויי ציע אין זיין קבינעם: א רעואלוציע 70380170008 THE 10911 D910382 שמארקען זיין שמעלונג . . האבען אירען געגלוינבן.

פים אופנעדולד און הארצקלעסד ניש האט פען נעווארט אויף דער אני "TURNAMO \$73 רעושלערונג שון ענגלאנד, נאבדעם הוי דר, הייצסא 201YVVDC האם אין זיין רעדע אויף דער סאני פערענין פון ומעריקאנער ציוניסטזו CUBY, IN ANDWARD IN INCOME כאכט זיך אין לאנראן" און או פיר לעבעו איבער ש מאמענט, מואס דערי פאנם איחם זי ציים פון ערב מתן באלפור דעלא ואציע.

בקיצורי, סע האט ביים עולם נעי שאשעו רעם אינררוק, ביורעים ארער וואנט. ווען עם פאסט איהם. דיי בלא יורעים, או באלר וועם זיר דער הערו פון לאניאו א קול, וואס וונט בען א שמאנעל נייעם פיריש עו דעם און וואו די באבעלקערונן איז אנאי באוייטינען אושער סורא שאר דער צוי אטלאנסיל טישארטער ו ער האס זים שאנעטיש. פאיווארלאוט, האלב סאר לונשם פון ארשיישראל און אנצייבער סורא ארויסצוטרעטען גענן ענגלאנרים הונגעים. זיי, הייסם עס, גוועלען נים נען א נייעם שון אליכטיגען וועג שארבינורעסער, פוילען, אר ארויסאר דערלאוען" ו זיי וועלען גים אנערי קענעו א אירישען שטאס" ו זיי וועלעו שאר דעם אויבדוי סון א אידישער נעו ויד נענען איהרע וויישנעהענרקע לאוען בלום זיך ניסען איבער די נאר שורערונגען. משוירמשילים לעצוע רערע איז רער באווייז, אז די ענגלישע סעו... אזוי נאאיון דיינעו נים די באי ס'ויינעו דורבנענאננעו הרשים, און אמכון מון קאלאניאליאפים ארער רענירונג זארמעסט זיך אינערערשפאר שנישמאם א קול פון לאנדאן האבן מיר סטייטידעפארטטענט. או זיי זאלעו פלוצים דערהעדם שמימעו און פראר נעו דעם וואנעו אין מימעו מיש. זיד לאועו מעראריזירו פון די מונמער מעסמעו פון לשירא. ביירוט, באנראד בשעת אמעריפע וואסעלם זוד און לע עלעמענטו אין רעם שאר'חושכ'ריני און אפילו אסטו, גדי הויפטישטאם" ותענט את איטליכען שריט אוופין עד לע עיעטענטן אין דע סון עבר הירדן מה עבר הירדן וסיק, שרעקט זיר נים ענולאנה ששר אוז אויב טראצרעם שפילם מעו ענגלאנד שורינט. אבער אירע וואר אואל אנו די בחות קענו אונו און סעו סאלעו דיירו, גון דופא בפול הם און שארוואורפען אין אומקאנסעפיוע.יו אפעריים סיט דעם אראנישעו צאר און אין ברעכען פארשפרעבונגען. מים דער גרעסטער הוצפה. פור ווייסעו, או א טייי פון דכר כענעו אלע פלענער פון אויספירן או שנולישער עשענטליבער סיינונג איז אלטעו אוז גערעכטעו צוואנ, איז עס נים ססבים פים ענגלאנר'ם פאליםים נים אנרערים, או ראם ווערם נעמאו איז עם א עובאל ארער א מייל פרן ש דורכנעםראכפער סמראמעניע ? האם ענגלאנר פלוצים פארלארו דעם כתי אוז איתרע כסרר'רינע פשרות. אבער מים דעי חסנסה פון דער בריסישעו תרבור, שרער די שוויינט בכיון, כרי רער רצון פון סשוירסשול און זיין רענירונג און איז א חלק פון א ססיאי מים רע" הסכמה פון רער ברימישער חברים האמיניהט, הי בריסישע רעדי טעניטעו פלאו.

מסאו פארלאנגט, קאנגרעם זאל צוריקציען ציו - **D**VC - 3 DENDERT OF COLD, THE REPORT SHE N DOW THEY

CASTOR, TRO הער פון זיין קאמימע ווענען רער 10.00 DY'S FIRT VOICER 17 DW11 .0113

אראכישי פרפמעסמען געגען 2.3.2813.4.

(server) & water warrant warrant 122112228 T FREE 31. 8.81.41 1717 B

CHICAGE FEET INCOME 17 報告書 דען, די באריכניען ואנען, או צו באקעמוען יעדע ערמוטינונג פון TH BEBUCOUN OIL IN STR. 100.000 1 "דויטיטע אלגעפיינע עייטוטנ". "nyooseesye nywrphys. 10000 צייטות, ואום, או די אראבייטע אראי פינסטען האנען נעשמערקס ענגלאנרים "TIBRE IFORT. OFT THE IFORTE וועלכער ווערם שטארק באַקעספס פו

ושלים. מערץ 8 (יוג, פרעס). שמור אברולא איכן הומעין, השלשער פון עבר הירדן. האם היינם נעלייבעלט א פראמעסט צי פרעוידענט הוווועלט קענעו רער מארנעשלאנענער מענאטי דעואלצרית. וואם באקרעפטינט אפעי ריקע"ם נוטהייסונג. Manager M. 18 זאל ווערעו ראם נאציאנאלע חייםלאנד

כאצייפראפאנאנרע נוצם - איים

ראם היימישע מיניסמעריים פאר פרא DALK DRU LING NUMBER 180 UNIONS ,781'8 ,1709'37 - 7121'S און לכנון -- האבען צונעשיפט ליי וואשיכנטאן נענע דער ציוןירעואלי ציע. רואס געפינט זיך איצט אין ביירע

רו קופענרע שלאכם אין פאלעסטי אראבישע לענדער זיינען אנטשלאסען ברשל הענירונגנען ויינען דער אנהויב , DIVERTING IN STORT WE INCOME THE OF IN ANTION 1877 8 19

עמיר אברולא פראטעסטירט צו ריוזוויעלט'ך

STAR INFORMED AND

ערקלערט, אז דער ווייטערדינער שאר עיון העושלוציע כהו שפנעלייכט ווערן, אים רעוולמאם בין הרינוענרער A DESCRIPTION OF TAXABLE AND INCOME.

הייזער סון אמעריקאנער קאנגרעס.

שון ניו יארק, וועלבער אין דעה משער "man, apr 110 182 -DRIVE קצמימע פאר אויסלענדי-שב ענינים, אויסדריקענדינ

אין פארקטליכע לרייוען איז דא חיינט באנואנט געיוארינו, או דער קרינסירע אשרטענום האם זיד בעווענרם פים א שארלשננ צו רער סענאטרקאפיטע שאר 18. אואס ענרייטע אנועלענעייטעו, Andry Midaulita an interesting and -pd 180 I'M "**BRB ITO**** 017 10:00 18287 JUTTER & ILE 201731 TRUC MIL HATTHE THE

TRANTE STORETS I'S 11-801 צו דיד פענאטארייטור קאמיטע, אבער אר אריף או ארמריריניטעו אושו. אואד בעריכטעט צו דער "הויו" קאטיי סע נאר אויסלעוריטע אנגעלענקייי פראטעסטען ווערגן אין רער דייטטער

בריון צו סענאמער

משערמאן

TE

דין נעננערשאפט צו דער

TUNC.

סעו. וועלכע האם שוין אועראלטען פרעסע איבערנענענע אונטער'ן TRUCK FUR WITTEN AND 1000 B ציע, וואס איז אריינגעבראנט געיוארן נע", איז דא הייסט געמאלרען געיואי אין ביירע היינער שון קאננרעס.

ען הערם ערפלערט, או די האנד לאנג שון דעם קרינסירעפארטטענט איז כאויים אויא דער פיינונו זון הויכן אידישנ מאדערונתן אין איישיאל פרליפעריען באפטעע, או אריב די TWINT INCLUDES INTER DY YITSINT יועם דאם ארויסיופעו נעננערשאנט בין א צוואפענשבוים צווישען אים צוויק ען די אראבער און זיך אפרנפען אויה דעם המשמום לווא אין מימעלען 11112

> די נעננערשאפט סון דעם קרינסי דעפארסטענט איז אויסנערריקט נער יוארין אין א בריק, וואס לרעמיסיניסי השברי ל, סטיבעשו השם צונידי 120 שיקנ צו סענאטאר מאם קאנעלי, רעי כאקואט סון טעקסעט, וועלכער אין THE BERGERI OF THE ORCHORDE כע כאר אויסלענרישע אנגעלעגענחיי עם ווערט אויך ערפלערט, או 10.000 בענע אל דושארדוש לי. מארשאל. דער בייפט זון ארמייישטאנ, אין דערי SCIENT RECEDENCES & RAIN FOR יער קאמיטע און אויסנעדריקט THD. דיין הנכערשפום או רער רעופלוציע. קובנרעסיפירער ויינען מיט דער Griffic, St Stric Fr rushrying is לען דים אויםנענוסען דערען, קאן מען THE FITS A COORTS & CLOSEL DOUT THE REPARE THE PROPERTY

- THE REAL PROPERTY OF in the transmitter webter and the רעואויציע אייינגעבראכט געיוארעו רעם 22סעו יאנואר הורך לאנגרעס OSI FIG"OG N. FNG. FIGNERS STOCKINGT. NE CREETOOR 112 Recease, rustofrest * 20 ST ** מון שניעטיקיט. די הויו" פאפיטע האם אפנירארטין ינידנטליכע סאר דערע רעם 8מען, פמען, 10מען און סומין שעברואר. אין סענאט איז די רעואיוציע אריינגעברשכט נעווארען NEWSON TITLE THIS EVEN AVENTS ראבעים ם. וואנגער, רעסאקראט פון RT: CUCHORF FREUEN .07.100 223 מידום היותוכליקאנער שון אוזייא. די THE OF THE DET FORLEFTER, CO INVESS TRANKE OF INF INCOME דער רעואלוציע. אלס רעוולטאט פון דער ז טערונג פון קרינסירעפארטפענט, בלויכם מען נים, אוין אוא אוענער מערקור וועם אפנעראיטען ווערען.

CALEND REALIZED בענען די איי רעוארוציעס. תי עם האדם איצם. נייע ציוניספישע ספראפעניע 6

עם וועם נים ברייננון קיין נוצע יייטער צו באתאלטען מון דעם אירי שען עולם די אוכנינסנינע אכטוויק לרכב רועכעו דעם בררל פרו די אריד ישראל רעזאלוציעס אין סענאנו אין צין האוז אוז רעפרעזענכאטיווס. וואס אין שרין נעווען באקאנט עו די ציוי ניסטיטע פיחרער זיים צוויי וואכעו. כיר האבעו ביו אידם נעוואוסם בלויו דורך לאננען. אי די פיליבעי יישע בעאפטע האבעו יד נעיטכעלט איז וועג מוז די ארץ יעראל רעואלו ציעם. ווער עם זיינען ועווען די בעי NOON, MIL HIND I'' FREEL CUINCE האם פען אוגו נעלאוע זיד סיבע .289

נעכטען אין די "ניו ארק מאימס" ארוים אויף איתר ערשטער פיירוש סיט דער נייעס, געבראנט דורד דע

אסאיטיאייטער פרעס", או קיין אנ רערער היי בענעראל רדשאררדש ס כואריטאל איז עם נעווען כשר חואס האט אויזנעזארערט רער סענאט קא כיסער איבער אויסלענדייטע אנגעלע כענהאימינו, או זי זאל אפליינען איה באשלום ווענעו רער ארץ ישראל רע ושלוציע צוליב 'מיליטערישע טעסיס' ארויסנענענעו רעם מאקם האם מענא כאר נאי, פון נארד האקאמא, א פיט כליד פון דער לאכיטע.

נענעראל מארשאלים מיינונג אין אויד געשטיצט געווארעו פון רעס מרינסימיניסטער, הענרי ל. סטימסאו, און דעם סעקרעסערי און סטיים פאר . Note: 7.17

די בארד א סענאטאר האם איצט אנטפלעקט ווענען פאריפאלים ארויים שרים. קען כען שרין רערצעהיען א אנדערע איינצעלהיימען הענא 7.86 רעם. עם איז עריסטענס אייכטיג צי מארצייכענעה, אז בענעראל מארטא איז אויפנעטראטען פאר דער 08370 קאפיטע ניט נעסטעו ארער 10000 בעכשעו, כאר סיסוואר, רעם 25סעו שעמרואר, אלוא ארום צעהו מענ צרי TT THER M'T INCOME. IN -27 105 ותלעו ווייטער ועהו.

CUI GUI MILT. N'YO MIGINICI או סענאטאר קאנאלי, פון טעקסאס, דער משערמאן פון דער קאפיטע אי בער אויסלענרישע אנגעלענענהייטען האם רעם פייטינג איינבארופעו ועחו האסטינ דעם נאכטיטאנ פריהער, וואס איז געווען וואשיננטאו'ס געבורטסטא און אז א פאר סענאטארעז, צוויישע זיי סענאטאר ראבערט וואנגער. רע מאריטלענער פון דער רעזאלוציע. הא בעו שפעטער הערפלערט, או זיי האי בעו נים נעוואוסם וועועו דעם מימינג. ביז ער איז אפגעהאלטען געווארען. די דאוינע פאקמען ויינען נעווען באוואוסט די ציוגיסטישע סיהרער

לייך אייף מארנען, ראס הייסט, ראי נערשטאנ רעם 24טעו מעברואר. צו יב פאריסטענרלינע אורואנען האבעו נעמוום האלמען די אינפצרפאר ציעס. פאר זיר.

אין דער זעלבער ציינ האבען די סאו, איז בלויז נעוועו אפעו איין ווענ, סטיים סטעטיניוס וועס פארהאנרלעו נעסליך עו באהאלסעו איע עווייפלעו סים די ענגלענדער אין סער פון זיין אין זיך און אויססיירען אריינצונעהן באזוד איז לאנראן. איז ויכוחים ווענעו דעם צי די פיליי 1243 7078

וויסענרינ, או אי די סקנאט קאמיי דער רעופלוציע. האם די ציוניסטישע אירישע לאסאנורעלטה. איר נלויב שירערשאסט באשלאסעו ניט צו פרעי אבער. או די טעלענראסעו אוז בריף שעו איצט. באלה, די אנרעהסונו פה צום פרעוידענט דארפעו איצט ניט יי דאוינע רעואלועיעס, אים פאטריו

שישע בירנער פווען פיר זיך בוינעו שאר דער כיינונג מון דעם שעת מו נענעראל שמאב, אפילו ווען מיר הא בעו א גרויסעו עווייפעל אין איה .onportorno.

אין דער ועלבער צייט האט די ציוי ניסטישע שירערשאשט זיך אפגעואנט זו הערעו ווענעו וועלכע עם אי יואס האבעו נעצייים אפצו 211228 שיואכען די רעואלוציע, ארער ארויס צונעהמען פון איתר רעם פונקט וועי נען אן עווענטועלע אידישע כאפאנ העלטה. אין אנרערע הערטער, כ זיינען נעצויאונגען איינעוישטיטען, א רי רעזאלוציע זאל אפגעליינט ווערע אויף א נעוויסער צייט, אבער פיר האלמעו ויך דאס רעכט צו 101103062 WIELD GREWEICE, MI I' INC MEET שטיפט הערעו וועו פיר העלעו JOPOUL SNE WHORKS NAD THE בינרונג פיט דעם איז כראי אנצואווי זען רעם איינצינען שטיקעל PREN IN ,TYDEVI , JUSKS 707 -118 לענעראל מארשאל האם נים נעפא רערט, אז די רעזאלוציע זאל כעצרינעו" היערען, כאר או זי זאל "BN" כעליינס" התרעו. אפנעליינס הייסס נאך וויים נים באזייטינם. די רעואי ניציע בלייבם אויף דער אנענרא מון CUTT ANOTONO, DIVIS

איך האב אויבען געואנט, או עס איז היכשיג צו נאטירען די דאטע ווען

נענעראל מארשאל איז רערשינען פאו רער סענאם קאמימע, וויים עם איז גע יוען עטליכע טענ פריהער איירער 22 THEY RECORDED IN CONTRACT FOR we take Thissectory and Thissectory MACK. בישע פלוכות. עם אין פעוליד. 日秋: יי אראביישע פאלינציישענס ואלען נעחי מען שלשנען קאפיטאל רערפון 11.00

CHITCHENT IN INCENTED 1758275 ACTORNO PART STREET CNT זרעם זיין נים ריכטינ, סאי אין פאקם. מאי אין נייסט, רער ענין איז נאר לאנג נים רערליירינט, אוז די ציונים מישע פירעריטאפט וועט נאר געפינען פיטלען אנן ווענען זוי עו האלטען אוני THE GRATHARD SHOW NOT MELL MACHINE

אין רער ערשטער רייחע וועלען אונוערע ווענרוננען מון איצט אן זיין נעצילט צום פרעוירענט, און ראס קעו אונו קיין פיליטערישע כאכט פארוועהרען. עם האט אין רער אמת' נארנים כארארפם נויטינ ויין קיין ואלוציע סון קאנגרעס צו מאבען רשב פרעזירענט באוואוסטוינינ ווענעו זיין סליבט עו דעם ענין נאכרעם ווי אס 1922 IN THI DER MOT באנגרעם זיד רערפלערט איינשטיסים פאר"ן אידישען הייפלאנד. אבער אווי ווי די פאסאלע דאטע פון ערשטען אפריל, דער טאג ווען רער ענגלייטער "ווייסיבור" דארף אריינגעתו אין THE DESCRIPTION DURING קראפט, האם זיך נענוטע: דערנעהני פערעו, און עם האט זיך ניט נעהערט ייז אויסרריק נענען דעם "אפיזמענס" דאקומענט, בים פון לאנדאן און 2213 מון וואשינכושו, אין עם נעווען נע-וואונשען, אז דער אפעריפאנער פאני נרעס זאל ויירער באנייעו זייו אויסי דרוק צו נונסמען פון א אידישע ארץ .58389

אויב די רעואלוציע אין קאנגרעס האט זיד דערווייל אנגעשלאנעו או "מיליטעריישע" שמרויכלונגעו, מיינט עם נים. אז דעם פרעזידענטם פליכט ציוניסטיטע שיהרער באלר באשלאז וועט ער מווען שארהאנרלען רי ארץ סען זואס זייער שטעלונג ואל זיין אין ישראל פראנע מיט די ענגלישע מיי The last of the last אנגעזיכט פון די. נייע אופווייקלונגעז, ניסטארען. מאנגע ווילען האבען, רושוראאיסטעוד. זיי האבען זיך איינ וואס אין נונע דער מיינונג פון נענעי או ארץ ישראל וועט זיין איינע סון די זיין נענען א אירישען מאמאנועלסה ראל מארשאל און סעקרעטערי סטיסי ואכען וועלבע אנדעריסעקרעטערי און

> און סאפע רערסאר מון אונוער זאר טערישע לאנע פאדערם כאקע, אז די איצם נעפינעו א פיל העכערעו ארו רעושלוציע זאל אפנעליינם ווערעו, עסארפערעו אפולאנג איז ווייסעויהויז שמארקערעו אפקלאנג איז ווייסעויהויי ווי פריהער. רער פרעזירענט דארא וויסעו, אויב ער ווייסט עס נאר ניט. שע, אי די האוז קאמיטע כדועו שטארק אז די גרויפע אידישע פאלספיפאסעו בעאייכפלוסט ווערעו פה גענעראל איז אמעריסא שטעהעו הינטער דער מארשאלים דערסלערונג. ווי שטארק פאדערונג פאר פרייע אידישע איסיי פיי זאלען גלייכעייטיג נים דיין פאר גראציע אין ארץ ישראל און פאר א

דערטאהנען די רעואלוציעס אין פאני נרעס. זיי דארסעו ריידעו צום עימו און-צו זיין פליכט אלס איינער פון וואם כאישטימען רעם נורל 3734 IND נרויסע פאליטרטע וועלטרענינים, וואס זיינעז געצילט צר געבעו גערעכטינקיים ער אלע מעלקער און אויד עום געמאי . ATME INSTITUTE INCOME.

כען קען נאמירליך זיך איצט נעה מעו נריבלעו אין רער מראנע צי ציוניסטישע פירערשאפט איז נים בא נאנגעו א פעהלער וועו זי האט אראני נענעבעו די רעזאלוציע איידער זי האט נעתאט די "פולע זיבערהיים", או זי וועם רורכנעהו. דער אמעריסאנער האט א ווערטעל, אז ריקבליק איז נריני נער הי א הייסתר בליק. קיין "פולע זיבערהיים" איז נים מענליך אין אועלי JUDNI - VO

פנו דער אנרער זייט האט ראס ארייננעבעו פון רער רעואלוציע שוין נעבראכט וויקטינע רעזוימאטען. צעני רלינע קאננרעסליים וואס האבעו פרי מער ווייניג נעוואוסט ווענעו ציוניוס און ווענען רעם אירישען היימלאנר, השבען, א ראנק רער ארביים מון רעם ציוניסטישעו עמויררושענסי קאונסיל. באקומען א צומרים צו אלע מאקמען און אויסקונפטעו וועלכע זיי האבעו נוט דורכשטורירט. עם איז אסטר נרויסער פארארצקס, או די רעואלוציע סון אפנעליינט ווערען אין דער ציים ווען א ריוינע מעהרהיים פון די לאני גרעסליים און בענאפארעו זיינעו איצט באוואוסטוינינער מאר רעם אירישעו הייפולאנד ווי ודעז פריקער. עם אי קיין ספק, אז רער ראוינער פאקט וועט זיך ארויסווייועו ועהר כולט אויף רעם סומענרינען ריגער סון דער אמעריקאן פאלעסטיין קאמיטינת, אונטער 027 סארורץ סון סענאטאר ראבערט וואני 132

אין דער זעלבער ציים האבען די בייזע אראבישע פרשטטט די אונוינינקיים פון דעד צפצויציע צו רער רעואלוציע פון די "שאכטעל ויין נענען א איריטען פאסאנוועלטה. אבער נים נענעו אמענע סויערעו סא אירעו אין ארץ ישראל צהו א לאכיאני וועלטת. לאוט זיר אוים, או די ארא בישע פאלימישענס פראטעסטירעו רער עיטר נענען אירישע אימינראציע איז ארץ ישראל אוז קיבעצעז אפערי קא דערפאר וואס זי, א נרעסער לאנד. לאום נים אריין נענוג אידען. דארא עם זיין קלאר מאר יערעז אוימער א ראוענוואלר און זיין הברותא. או אחן היסטארישע און פאליטישע הביעות פענעו סיר טאקע נים מארערעו קיין פריים אימינראציע אין ארק ישראל כינהר ווי אין אמעריקא, שדער אין אויסמראליק.

ONDAY, MARCH 6, 1944 FM AN EDITORIAL A The Army Must Stick to Military Matters

If there is any one firmly established principle of American democracy, it is that the Army is its in-strument-not the maker of its policies. And the Army has always scrupulously observed that compact.

It is for that reason that Gen. Marshall's latest intervention before Congress on the problems of Palestine immigration opens up a series of bewildering questions. The most important of these is just what role is the Army playing in the formula-tion of American foreign policy-a function which, throughout American history, has always been ex-clusively in the domain of the civilian authorities?

Irrespective of the merits of the Palestine ques-tion and the threat of an Arab revolt, the disturbing fact is that once again we are witnessing in effort to make military factors determine political ones instead of the other way about.

This problem is basic. Either we are fighting this war for certain definite, political principles in the accomplishment of which the Army is an instru-ment, or we are fighting it for purely military con-siderations in which the Army becomes the be-all and end-all of America's military effort.

Certainly it is hard to believe that the American Army, of its own desire, has taken upon itself the formulation of American foreign policy. If it has, it is a usurpation of power that should not be tol-erated, since it contravenes every democratic principle of the supremacy of civilian authority except for actual military operations.

This is no new and startling principle. It is one that has been fought a thousand times in history. It was at the root of the Giraud-de Gaulls fight in North Africa in which we were so badly worsted.

The French are old hands in the republican business, and they have had too many historical ex-amples of the "Man on Horseback" to have any illusions about its importance. The U. S. A. was perfectly willing to set Giraud up as a little military dictator. It was the French Committee that insisted stubbornly and successfully that Giraud must be subservient to the civilian authorities.

must be subscrivent to the civinal autocrites. What seems a more likely explanation of Mar-shall's intervention is that the State Dept and the Administration have discovered a neat listle bit of strategy by which unpopular or embarrasing de-cisions can be shunted off on the shoulders of the Army in the name of "military expediency" or "military necessity." This has a powerful appeal, and at the same time it shuts the mouths of critics

who know how easy it is to find themselves labeled

unpatriotic. It is a curious fact that Secretary Hull, for all the fierce jealousy with which he has guarded the authority and prerogatives of the State Dept., has shown a remarkable willingness to shift responsi-bility for embarrassing problems to the War Dept. He did it in North Africa all through the Darlan-Peyrouton-Boisson affair. Each time that the State Dept. sought to unload itself of some new anti-democratic act, it was Eisenhower who got the blame; it was Eisenhower who found himself under the responsibility of taking political deci-sions when he had his hands full winning a cam-

paign. The same thing was, and still is, largely true of American policy in Italy. Here again Eisenhower has had to bear the odium of our deal with Badog-lio and Victor Emmanuel. What should have been political decisions of the highest order-made and publicly acknowledged on purely political grounds -were shunted off on to the shoulders of the military

No one who has attended press conferences in

No one who has attended press conferences in the State Dept. during the past year could fail to note how willing, almost cager, Hall has been to shift political responsibilities to the Army. "That's an Army matter." "The commanders on the spot will decide that." "You'll have to ask the Army about that," have been the answers scores of times to questions that dealt with purely politi-cal problems. cal problems

This tendency to inject the Army into purely political matters which are in the domain of civilan control has not been restricted only to Europe It wasn't so many months ago that Gen. Marshall gave his famous annoymous press conference at which he sharply criticized American labor. Why he took that job upon himself or who pushed him into it has never been revealed, but the fact re-mains that the Army found itself in a domain where it had no business and where it was bound

to be hurt in the long run. It has always been the strength of the American Army-and one of its most carefully cherished tra-ditions-that it remain absolutely apolitical whether

in domestic or foreign affairs. This business of it pushing itself forward ioto civilian fields or, worse still, of allowing itself to be used as a shield behind which easy victories may be won by the civilian branches of its government, is dangerous precedent.

-ALEXANDER H. UHL

Senate Expected to Defer Vote **On Palestine Immigration Issue** - NYTIME mar 6.1944 D Special to THE NEW YORR "TAKE.

fore a recent closed meeting of the committee. It was also indicated that both Secretary of State Cor- object to the resolution received

Conversations today with lead-Conversations today with lead-ing members of the committee in-forming them that the resolution Democrat of New York, co-author with Senator Robert A. Taft, Re- War on the Arabs of Falestine." ing the resolution soon.

biterly not alone by the Aral

WASHINGTON, March 5-Inder that country but throughout the finite postponement of action by Moslem world where we and our the Senate Foreign Relations Com- Allies have vital war stakes makes the Senate Foreign Relations Com-mittee on the resolution that would put the Senate on record as favor-ing continued Jewish immigration to Palestine appeared tonight as the probable result of objections raised by Gen. George C. Marshall, Chief of Staff. Senator Gerald P. Nye, Repub-lican of North Dakota, a member of the committee, revealed yester-day that General Marshall had ob-jected to adoption of the resolution at this time when he testified be-fore a recent closed mention of the

Wagner Resents Irsq Move

That Moslems outside Palestine Henry L. Stimson had written let-ters opposing actidif it present on the resolution. sent representations to Speaker of the House Sam Rayburn and Vice duding Senator Robert F. Wagner, was equal to a "request that the

with Senator Robert A. Third ton, publican of Ohio, of the resolution, indicated that there was little chance of the committee's report-chance of the committee's report-of action, there was some resent-of action, there was some resenting the resolution soon. Although Senator Nye did not reveal any details of General Mar-shall's objections, the fact that the opening of Palestine to unrestrict-ad Jewish immigration is opposed biterly not alone by the Arabs of

without interference from foreign untries."

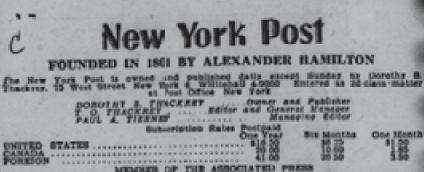
Arabic Press Hails Change

By Wireless to THE NEW YORK TIMES. CAIRO, Egypt, March 5-The Egyptian Arabic press welcomed today information reportedly from Washington that the Foreign Af-fairs Committee of the United States Senate had suspended advocacy of unrestricted immigra-

tion to further the establishment of a Jewish national home in Palestine.

The evening newspaper Al Balagh, which is the Government organ, claimed credit for the altered policy because of the "measures taken by Egypt and other Arab countries in defending Arab rights and counter-attacking Zionist movements."

Furthermore, the paper urged that Arab countries should have the means to continue their resistance to the Zionist movement. Senator Wagner was inspired "by some Zionist element," the paper contended, charging that his mo-tives were "to destroy the British. White Naper."

AT SE

The Associated Press is exclusively entried to the use for republication of all news dispatches credited to it, or out otherwise credited to this newspeper, and also the local news sublished nerein. The design of this waper is to fifture among the people correct information on all interesting subsects to inculcular built orinorples in religion, morals and politics, and to culturels a faste for sound investure.-Prospectus of the EVENING POST No 7 Nov 74 7847

NEW YORK, MONDAY, MARCH 6, 1944.

The State Department Again

So long as the State Department remains the same, our foreign policy will be the same-negative, ambiguous, always a matter for puzzlement and fear to democrats in this country and abroad. We think the only way to rid our foreign policy of this pall of ambiguity is to get rid of the State Department.

The department has just made its influence felt in the Congressional consideration of a resolution which would put Congress on record as deploring the British White Paper's ban on immigration into-

Palestine

starting next month.

Mr. Hull communicated with the Senate to express his opposition. Then, Mr. Hull, who is usually jealous of his department's prerogatives to fix foreign policy, sensed a good talking point and shoved forward two stalking horses, Sec'y of War Stimson and Gen. Marshall, to plead his views.

Both of these men went on record as telling Congress that it is a military necessity that our foreign policy toward the Arabs be one of appeasing them. Therefore, any pro-Jewish statement by Congress on Palestine would be unwise.

We won't quarrel with the War Department. We will quarrel with Mr. Hull. He has said and has had it said for him that our foreign policy toward the Arabs must be one of appeasement. That may well be so. But no one said for him that his responsibility stopped there. A reasonable set of men injour State Department, at the same time they helped close the loors of Palestine to the Jews, would have attempted to find them some other refuge.

Our State Department is vigorous enough in securing what it wants. It gets oil wells, takes over ports, reorganizes the police, sets aside local administrations, throughout the Arab Middle East. But when it comes to making some arrangement for a few hundred thousand Jews, t discovers insurmountable obstacles. It even accommodates itself to hatred of the Jews by promising Arabs to keep them out.

We do not insist on Palestine, if an equally good refuge can be found elsewhere. To find it is the problem of those who would close Palestine. We do insist that the largest single group of Hitler's enemies, who have lost more in blood and treasure than any other, be given some consideration by the United Nations,

Diplomats who are so very good at making accommodations with all kinds of unpleasant people-Daran, Petain, Franco-would have certainly been able to make some accommodation with the Jews. But they have not wanted to

Britain shares this stigma. For 24 years she has held the mandate over Palestine. In these 24 years she has consistently retreated from the Balfour declaration which promised to make Palestine into a Jewish homeland.

But while she retreated from this position she made absolutely no attempt to find another homeland or at least another place of residence for Jews. Having closed one dod of her empire to them, she made no attempt to open another. We, a party to the mandate, have allowed her to do this.

It looks as though the Jews are the last form of inte national currency. Everybody sells them-from the Britis Colonial Office to the American State Department.

Hull View Assailed His Letter to Kean Stirs Backers of **Palestine Plea** BY LEONARD WILLIAMS

Washington Bureau.

WASHINGTON-The first public intimation of this government's attitude toward the resolution in Congress calling for a Jewish national homeland in Palestine is contained in a letter Secretary of State Hull has written Representative Kean (R. N. J., 12th Dist.).

Supporters of the resolution, who are legion in and out of Congress,

for an interpretation. He specifi-cally asked: "Dees it state or affirm in any way that Palestine was to allow free immigration or to become ulti-mately a Jewish homeland?" Hull, now in Florida, answered over his own signature under date of February 5. He said: "You will note that the clause to which you refer reads as follows: Nothing contained in the present convention shall be affected by any modification which may be made in the terms of the mandate, as receited above, unless such modifica-tion shall have been assented to by the United Statys."

on shall have open ascented to y the United States.' "In other words, if the terms of the mandate are modified, such nodification shall not affect Amer-can rights as defined in the con-rention unless the modification is assented to by the United States.

Cites Treaty's Terms

"Tou will observe that the terms of the convention do not specifically refer to immigration into Palestine or to the estiblishment in that country of a national home for the Jawish people, although these matters are mentioned in the terms of the mandate, which is quoted in full in the preamble to the con-vention.

"I may add that while Palestine is a British responsibility, the de-partment, of course, maintains a class interest in the Palestine prob-iem and follows all developments which might have a bearing upon the tragic situation of the Jewish people of Europe. Every aspect of this general question is a matter of the greatest concern to this gov-ernment and the department is con-

f assistance. letter has been discussed members of the House for-fraine committee, of which ork's Sol Bloom is chairman presentative Eaton (R., N. J. is Republican lea

Await Hull's Return

m, an ardent supporte Palestime resolution, which being aired before his or e with overwhelming supp orth the attitude being ta hose who hope Hull can aded to change his mind w

they say is proof positive that the Juited States is fully justified in intervening. Thus, Article 1 states that the United States consents to the administration of Palestine by His Britannie Majesty "pursuant to the mandate recited above" (in the preamble), and Article 7 would seem to provide that the United States must assent to any changes Bloom said;

United States must assent to any changes. Bloom said: "Sel Bloom disagrees completely with the letter. I don't believe Cor-dell Hull read that letter before he signed E. It would destroy the pur-pose of the mandate. So far as the White Paper is concerned, no au-thority is given under the treaty to the British to issue any White Paper."

March 31 Deadline

March 31 Deadline Abrogation of the British White Paper, inder which Jewish immi-gration into Palestine was limited in 73,000 additional settlers and was to cease March 31, 1944, is one of the purposes of the resolution. An intensive campaign to push the Palestine resolution through Congress is under way. Tens of thousands of telegrams are pouring into Congressional offices, with Jer-sey combributing a substantial share. Most of the Jersey members in Congress, several of the state's edu-cators and public officials are listed in full page advertisements in news-papers here as members of the

JTA DAILY NEWS BULLETIN

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 55 (26th year)

STATE DEPT. SILENT ON ARAB PROTESTS; WALLACE CANCELS PLAN TO ADDRESS FRO-ZIONIST DIMNER

Tuesday, March 7, 1944

WASHINGTON, March 6. (JTA) -- The United States Government has not yet replied to the Arab governments which have made representations to the State Department on the Palestine resolution, the Jewish Telegraphic Agency was told by a State Department spokesman today, following the disclosure that Secretary of State Cordell Hull, has also advised the Senate Foreign Relations Committee, by letter, that he opposes action at present on the resolution.

It was learned here today that Vice-President Wallace, who was scheduled to deliver a prepared speech on Thursday evening at the dinner of the American Falestire Committee here, has decided not to make the speech. Harold Young, the executive secretary to the Vice-President, told the Jewish Telegraphic Agency that Wallace would attend the dinner, but is not planning to deliver any address. If he is called upon, he will say a few words, Mr. Young Edded. The American Palestine Committee had arranged to have the Wallace address broadcast from Washington on a nation-wide hook-up.

Members of the Senate Foreign Relations Committee were pessimistic today as to the prospects for action by the Committee on the Falestine resolution since the War Department and the State Department oppose its passage. Senate circles expressed resentment over the repeated protests from Iraq and the protest by Emir Abdullah, the ruler of Transjordan to President Roosevelt. The protest from Emir Abdullah is lending strength to the belief that the Arab representations were stimulated by the British Government, since it is well-known here that Emir Abdullah is a puppet of the British resident officer in Transjordan and does nothing without first securing the approval of the British high Commissioner for Palestine.

CHURCHILL'S PERSONAL FEELINGS WILL NOT INFLUENCE FATE OF WHITE PAPER, OFFICIALS WARN

LONDON, March 6. (JTA) -- British official circles today indicated that no matter what Prime Minister Winston Causchill's personal feelings may be with regard. to the White Paper, "he will not allow his personal predilections stand in the way of continuity of the decisions of the state."

Churchill had opposed the White Paper prior to becoming head of the British Government. But officials here, in liscussing his attitude towards the Cocument, emphasized that in a democracy of the British type successive governments consider that they have collective, as distinct from individual, responsibility.

Britain remains pledged to solve the Falestine problem on the besis of Arab-Jewish compromise and not on the basis of recommendations suggested by "outside partics," the officials commented. The solutions suggested by "outside parties," they said, range from the extreme Zionist demand for unrestricted Jewish immigration and the establishment of a Jewish Commonwealth in the whole of Palestine and Transjordan, to extreme Arab demand that all further Jewish immigration to Palestine be 1. 21 . . barred,

דינסטאנ, מארמש 7, 1944 FORWARD אמעריקע און פרייע פאלעסמינע אימיגראציע

דער וואשיננטאנער קארעספאנדעום פון דער אסאשיאייסעד פרעם האם זונםאנ געמעלדעם, או עם איז שוין איצם קלאר, או דער יונאימעד סמעימה מענאה וועם נים אויפגעהמען די רעואלוציע, וואס די סענאסארען וואנגער אין מאפם האבען אריינגעבראכם צונונסטען פון 8 פרייער אידיסער אימינראציע קיין פאלעסמינע מים דעם אבויכם, או עם זאל דארם, מים דער ציים, אויפנעבוים ווערען א אידישי, קאמאנוועלם.

דער קרינס - דעפארטמענט און אויך דער סטעיט - דעפארטמענט האבעו זיך ארויפנעואנם נענען אויפנוהסען איצם די רעואלוציע ווייל דאם קאן אויפהעצען די אראבער אין דאדורך שעדינען

ווי באוואוסם, זיינען ווענען דער דאוינער רעואלוציע אפנער נעם נאר פרקוידענם רוווועלם און די סיפנלידער פון זיין קשבי-האלסען געווארען א רייהע פארהערען אין וואשיננסאן, אייה וועל נעס, נאר אויך יי מאיאריסעס סיפנלידער פון סענאט און קאנגייעס כע עם זיינען אויפגעטראטען פראטינענטע פערזענליכקייטען, אידען זיינען אין פרינצים פאר דער רעזאלוציע. דאם האט סען נעקענט און נים־אידען, פון פארשיידענע אידישע און נים־אידישע ארנאני זעהן פון די אונפערשריפסען אינשער דער דעקלאראציע פון דער זאציעס. א טייל פון זיי זיינען ארויסנעטראסען נענען דער נאנצער אסעריקען פאלעפטין קאסיטע, וואס איז פים א פאר וואכען צריק רעואלוציע ; אנדערע האבען זיך ארדסגעואנם פאר דעם ערשבען פארעפענטליכם געווארען אין די גרעסמע אמעריקאגער ציימווגען. בייל פון דער רעואלוציע, אין וועלכען עם ווערם נעפארערם עם איז קיין שום צווייפעל נים, או ווען נים נענעראל מארשאלים פרייע אימינראציע קיין פאלעסטינע, אַבער גענען דעם צוויימען וואַרעונג, וואָלם די רעואַלוציע דורכגענאַנגען אין ביידע הייוער פון טייל פון דער רעואלוציע, דאם הייסם, נענען דער פארערונג פון א קאנגרעם מים א ריוינער סעהרהיים. אידישער קאמאניועלם. די גרויסע מעהרהיים, אבער, פון די אידישע, ווי אויך נים-אידישע פארשטעהער, האם נעשטיצט די וואנגעריטאזט אורואכען דערווידל נעטוום אפגעלענם ווערען אייף אן אומבאשטים רעואלוציע אווי ווי זי נעהם און שמעהם, און אין די אידישע קרייזען מער ציים, מיינם עם נאך נים, אז די אמעריקאנער רענירונג און פרעי

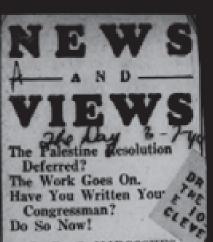
סיסע איבער אייסלענדישע אנגעלענענהייסען, האם עהערנעכסען ליבעראלע נים-אידען פון אסעריקע, און האפענסליך וועם אתוער כאקאנט געטאנט דעם פאקט, או דער הניפט פון דעם אטעריקאנער רעגירונג גים פארפעהלען צו מאן איהר פליכם.

שמאב, נענעראל מארשאל, האם אוימנעדריקם די מורא, או אייב די רעואלוציע וועם אנגענוסען ווערען, קאן זי שמערען די פאראייניוטע פעלקער אין דער סלהסה. גענעראל סארשאלים ווארנונג האט נעהאם די אנמשידענדע ווירקונג. כאלד נאבדעם האבען סאי שעי נאמאר וואנגער און סאי סענאמאר מאפם ערקלערם, או אונמער די אימשטענדען ויינען נימא קיינע אייסויכטען, או די רעואלוציע זאל קענעו דורכנקסיהרם ווערען.

די נרויסע בעהרהיים פון דעם ארנאניוירטען אטעריקאבער אידענטום, וואס איז געווען פאר דער רעואלוציע, פיהלם זיך, נאכירי ליך, שמארק אנברישמ. אכער, לוים אינוער מיינונג, איז נימא קיין שום נרונד פאר פינסיטיום. די ציוניסטישע פיהרער האבען וקחר קלוב בעהאנדעלם ווען זיי האבען באשלאסען צו רעכענען זיך שים דער סיינונג פון דעם הניפט פין אינוער נענעראל ישמאב אין גים זוכען אויסצואיכים איצם א וועלכען עם איז דרוק אויף די סענאסארען אין קאנגרעסליים, אז די רעזאלוציע זאל באלד אויפגענוסען ווערען. מען דארה גים פארגעסען, או אפילו גענעראל מארשאל האם כיש דערא גענערשל באר גיש גיש גיש גיש גענעראל בארשאל גיש גיש ער הפט בלויז פארלאננט, או זי זאל אם נעלענט ווערעו אויף

א מיותר נינסטימיך ציים. און דאם איז אויך דער וואונש פון דעס סמעלמב דעפארטבענמ. נים נאר פרקוידענם רוווועלם און די מימנלידער פון זיין קשבי

נאר אויב די רעואלוציע האם צוליב מילימעריש דיפלאמאבישע האם מען נעהאזם, או די רעזאלוציע העם דורכגעהן פים א נרויסער זידענם רוווועלם קענען נים אויסאיבען אן איינפלום אויף ענגלאנד, מאיארימעם. איצם איז די דאוינע האפנונג צורוגען נעווארען. או דער גווייסעי פאפירי ואל דעם ערשמען אפריל נים ארייבעהן סענאמאר נאי, וועלכער איז א מימנליד פון דער סענאם קא. אין קראזם, דאם איז דער וואונש פון אלע אידען, ווי אויך פון אלע

-By Dr. S. MARGOSHES-

The New York Times, which barely found room on page fifleen for a story about the Palestine Resolution while the hearings on the measure went on before the House Committee on Foreign Affairs and then gave the lion's share of the space to the opponents of the bill, now fairly screams from a double column headline on its front page that the Senate Foreign Relation Committee has as well as decided to shelve the Palestine Resolution for an indefinite period. If would seem that Senator Nye (you remember him?) had spilled the beans to the Times reporter, divulging at the same time that Marshall had come to General testify before the House Committee, at a closed session, against the Resolution and that both Secretary of War Stimson and Secre tary of State Hull had written etters to the committee in oppo sition to the measure.

Well, maybe. I never took such stock in the stories that Hull was with us on the Palestine Resolution, and as far a Stimson in concerned, everybody knows he is entirely under the influence of former Secretary of War and present General, Pat Hurley, who, as a roving Minister Plenipotentiary in the Near East, has been much more interested in Arabian oil than in anything else, including justice and fair and the hopes and prayers play of his Jewish compatriots. It is quite possible, then, that The Times got the right dope now and that the Palestine Resolution has been shelved by the Senate Committee.

So what? If any one thinks that this means the end of Jewish endeavors for Palestine or of our efforts to get the help of the American people and Government for a free Jewish Commonwealth in Palestine, he is vastly mistaken. If it he true that the Pales tine Resolution has been deferred for some time, so has been the end of our campaign to win the American people. The work we have undertaken will go on more, it will be stepped up. Give up? The word is not in our tocabulary.

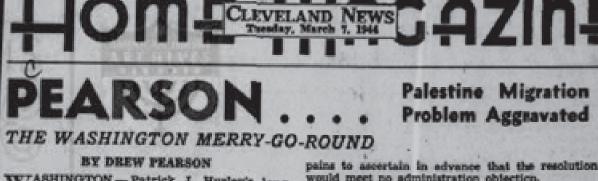
Those who took it upon them selves to introduce the Palestine Resolution knew that they will have no easy sledding. They were fully aware of the stumbling blocks on the road. They knew the great strength of the enemo They realized that he has friends and servants not only in the various branches of our Government but in many governments throughout the world as well. They expected opposition to come from many quarters, high and low. In Palestine, because we believe They reckoned on the enmity of that the masses of the American the Arab rulers, their readiness people are with us in this critical to make political capital out of hour in Jewish history when mil-the blind hate of the misled Arab Hons of uprooted Jews are lookpeople. They tool, for granted ing to Falestine as to their only the machinations of the British remaining refuge and hope in Colonial Office, past master in the life, we have supported and ad-Colonial Office, past master in the arts of intrigue and expert in Tornicd the Palestine Ecsolution. setting up an Arab front for its own guile and duplicity. They support the Resolution until it is even foresaw the stab in the back finally dopted. Setbacks mean which the so-called American bothing to Jews; we are accuswhich the so-called American Council for Judaism was to give fomed to them. Difficulties only the Jewish people at the very mo- spur us on. Have you sent that ment when the future of the Jew- letter to your Senator, Congress ish homeland was trembling in man, urging them to support the balance. Nothing came as a Palestine Resolution? If you

Times, Having knows the difficulties and still having undertaken the task, the initiators and defenders of the Palestine Resolution will not abandon it now. We know it will not be fatal

to Jewish interests to wait with the campaign for a Jewish Commonwcall's in Palestine until the war was over. The peace of the world and the new order, on which the peace depends, are being made now while the war continues unabated. The lines are drawn of the forces shaping the peace of the world. The distribution of the earth is on, If we wait much longer for our share, we may be too late. Palestine's fate will be settled soon, and settled for good.

We believe that in this settlement America has a stake. We are convinced that to the extent that America has interests in the Near East, they are safer with a strong and free Jewish Commonwealth Bourishing on the shores of the Mediterranean, What's more, we are confident that the heart of the American people goes out to the Jews in their endeavor to reestablish their homeland on their ancestral soil. America said so innumerable times through the lips of her presidents, beginning with President Wilson and including President Franklin Delano Roosevelt.

Because we believe in the great eart of America, because we believe that American interests in the Near East coincide with those of a free Jewish Commonwealth We shall continue to ad-ocate and surprise, not even the shameful, unfair, unethical, unjournalistic is great work to do; ht's do it, handling of the Palestine Resolu-tion story by The New York election day.

WASHINGTON - Patrick J. Hurley's long scance with the president on the problems of the Near East is continuing to have repercussions in the War Department and on Capitol Hill,

Especially, it has thrown a monkey wrench into Senator Taft's and Senator Wagner's resolution in favor of lifting restrictions on Jewish migration to Palestine and creating commonwealth of Palestine,

Major General Hurley, who has has conferences with Arab ruler Ibn Saud regarding Saudi Arabia's vast all re-

serves, reported to the president that the Arabs would revolt if further Jewish migration into Palestine were permitted. Arab-Jewish riots, he in-dicated, would cause trouble for British troops and might cause the British to be diverted from the second front.

The president suggested hat the ex-secretary of war report on this situation to the present secre-tary of war, Henry L. Stimson.

Hurley Tells His

Story to Stimson

TTURLEY AM H meeting of minds between the two secretaries of war. Stimson already had sent a letter to Senator Tom Connally, charman of the Senate formay, there was a prompt eign relations committee, mgarding Jewish migra-tion and, after Hurley's call, he sent Chief of Staff Marshall himself to testify secretly before Connally's committee.

General Marshall was most emphatic in opposing the Taft-Wagner resolutions. He contended that its passage would be a calamit;, basing this optision on the reaction of the Arabs ind the possibility that British troops would have to be used to qual riots. He failed to tell the senators that the British had so many troops in the Palastine area that he per-sonally had been peeved with them last summer for transferring so many troops out of England at a time when he wanted to concentrate on western Europe.

Mowever, the net result of the Hurley-Marshall-Stimson maneuvers will probably be to Mill the resolution regarding Palestine. Sensior Taff is re-

ould meet no administration objection.

Before it was introduced, Taft sent a letter to Secretary Hull asking his views. Since the secretary of state has been appointed by F. D. R. as chairman of a special committee to help get Jew-ish refugees out of Axis countries, Toft felt that matters."

Meanwhile, Rabbi Abba Hillel Silver of Cleve land called on Hull and asked for his views. Hull read the proposed resolution with painstaking care, then cagily replied:

"I cannot tell you that I favor it, because the State Department can take no position in these matters

So, finally, Senator Taft asked its brother Charles, who works in the State Department, to ascertain Hull's views.

Charlie Taft took the matter up in a State Department meeting and got word that the depart-ment had no objection to the resolution, whereupon Senator Taft went ahead.

But subsequently, Assistant Secretary of War McCloy let the cat out of the bag to Habbi Silver that the War Department was supposed to carry the ball for the State Department b-sause Hull did not want to take a public stand against the

Leaders Object

A LL of which has made almost everybody mad. While Jewish leaders are by no means unani-mous regarding Palestine, they are unani-

mous in not liking government run-arounds. And the current State Department run-around has got under the skin of both Jewish and congressional leaders.

In Congress, there is a strong feeling that, in-much as the bars against Jewish relagees have een let down in this and many other countries, been let down in this and many other countries, homeless Jews should not be barred from their original home, especially in view of the money they have poured into it for irrigation and rec-lamation projects. These projects probably have made it possible for Palestine to support around 4,000,000 people, yet there are only 60,000 Jews in Palestine today.

Furthermore, the Jewish Refugee Committee, of which Hull is chairman, has recommended that, because of difficult transportation, Jews in Europe to sent to Mediterranean areas rather has across

אפיזמענט פון אראבער אויפן חשבון אידעז פארדאמט איז קאנגרעו פוז מארגען עשענט זיך קריסטל

קאנגליעסמאן קאמפמאן ואנט אמעריקע׳ם נאציאַגאלער כבור פארערט אנויגעמען ציון רעואלוציע, וואס ער האם פארגעשלאנען.--זאנט אז מיר טארען זיך נים לאוען דיקטירען פון ענגלאנר און ארפבער.

זאיר ריים אז נאטירליר. אויף דעם

אריסלאנרם קאכיטעם פון הריו און

פון מענאט זאלען עושטעלען רעואלו

ציעס סון-כיירע מארסייען ווענען ארא

ישראל. הואס זיינבו אריינגעטראנעו נעי

ווארען אין הויז שון כיר און סון רעם

קאננרעספאן מון מענסילווייניא, מר.

צוויי באקאנסע קוואלען -- פון אראי בישע נעועצנעבער אין די לענדער, וואס ויינען אונטער בריטישען קאני

טראל, אוז פון קרינס רעפארטמענט. וואס באווייזט א ווילען צו "אפיון" די

רער דרוק קופט ביז איצט פון

וואיטיננסצו, דינסמצנ. הערם די שארסמע פארדאמונג אויף מיי פון דעם קרינסירעפארטמענט. -רער פאליטיק פון אפיוען רי אראבער א פאליטיק. וואס ווערט ריקטירט אויפ'ז השכוז פון דער אידישער הייסי לאנד אין ארץ יטראל.

די פאליטיק ארום דער רעואלוציע. רשלה קאמשמאן, דער פאמער פון דער רעואלוציע אין הויו, אין רי שארפסטע

רעםן ווערטער האם קאנגרעסמאן קאספטאן "עס איז שוין געווארען א צו אסטע

323.7

אפעריקאנער קאנגרעס האט היינט געי נערעט ווענעו דער אפיועריטער פאליי רערשיינונג. וואס פערואנעו אוו נער א פאליטיק. וואם ווערט דיקטירט פון וויסע עלעסענסע דא אין לאנד באסיי ענגלאנד און עסליכע דייכע אראבער, מען זיך צו דיקטרען אונוער קאנגרעס. ענגלאנד און עסליכע דייכע אראבער, פיר האבען ביי נעלענענהייטעו זיר

מים באזונרערס פארביטערטקיים אנסטענענעשטעים אועלכע באפיהוני הואם איז אריינגעבראכם נעווארעז איז האם רער סאנטרעספאז נערערט ווענעז נען, אוז אנסטיר , אוז הו שיני ביירע הייזער פון קאנטרעס, איז פארי ביירע הייזער פון קאנטרעס, איז פארי איזה נאציאנאלען כבוד צוליב או אויקער אפעריקא זיינעז הערמופינס אראבישער פינאריטעט, וואס ווערט נעווארעו צו פרובירעו דיקטירעו דעם דיקטירט פרו ענגלאנה. קאנגרעם פון די

נרעה ערב דער נרניסער קריסטליכער קאנפערענית, וואם עפענם זיך דאנערי שמאנ איז וואישיננטאן און וואר די איי נעועלשאפטליכע דרוק, וואס ווערט אויסנעאיבט נים צו דערלאועו, או די דישל פארערונגען אויא ארץ ישראל וועלען קומען צום שמארקסמען אויםי

אין וואשיננסאן אין כען ועהר אזי טיפישטיש ווענען דער ציון רעואלוציע. זוי אין א פר ציוניסטיטע קרייוען. עטי ליבע צייטונגען האבען געשריבען, או שמנגרעם וועט אפילו נעפארערט 128 ווערעו אן אונטערווכרנכ ווענעו 122 האלכונג פונ׳ם סטיים און קריום רעי פארטפענטם, וואם האבעו אויסגעי רריקם וייער גענגערשאסט צו דער רעי .3721581

אין זיין רערע פאר רעם קאנגרעס האם מה. לאמנסאו נעואנם:

וער נאציאנאלער עהרע. זער נאציאנאלער עהרע. איך רענק אז עם איז דעכט עו שמאו, רעם מטעו סערק, עפענט איך רענק אז עם איז דעכט עו שמאו, רעם פאטלער די קרי פרענען: ווער אינספירירט אט רעם דא איז האטעל סטאטלער די קרי דרום מאר אפיומיענט צווישעו אינוער ליבע סאנפערענע מאר ארץ ישו דרוק מאר אפיומענט צוויטען אונועי רע קרינסיסיהרטי ו הוצפה'דינע דיקטירונג

אויסיענרייסע נעזעצנעבעריסע הייזער שוז צוריסנעווארסעו ווערעו, אוז צרי דיסנעווארסעו ווערען איינשטיסיג אוגי זער לאגר איז פארפליכטעט סיט זיין עהרע נים צו דערלאוען, או ענגלאנד מאראיינינטען ואל שליסעו ארץ ישראל מאר רי ליי היסטאריסע רערע נעהאלטעו אין קאני שראאטעו, נעבערינ אונו עצות ווענעו בענדע אירעו פון אייראפא, ווי עס גרעה ערב רער נעהאלטעו אין קאני פראנעו, וואס צו דיסקוטירעו און וואס ווערט נעפלאנעוועט צו מאן נאר רעם

איר פארער אייך אויף צו באקע" נעו זיר מיט דער לאנע רור־ לייענעו רעם אפכאר, וואס פיר האבעו נעציי

בענס סים ענגלאנד אין 1925. אויב כיר האבעו נים קיק איינענע אויסלענדישע פאליטיק, כין שיד גענעו רעם סיר זאלעו זי בארגען סב אנדערע 1978381983 לענרער, א פראנע פון נאציז עהרע קען ניט פארשלאסש אוים'ו נרונט פון דער האיטונג פון 150 רעלענאסעו פון איבער אוים'ו נרונט פון דער האיטונג פון 150 רעלענאסעו פון 31 יטטאאטען נע עצעעבער, פון זועלכען עם איג אני דערעו נאנד, און אויד נים קיין פאר ליםי שון אשיומענט. מיר יעגעו זיין נוטע שכנים און ענגע פארבינרעטע. אבער פיר הארפעו זיה נים נאכשלעי פעו נאר זייף,

> קאנפערענץ פוז קריםמען היינט אי A MILLING THE REAL

2.50 וופלאם אין מעקנאם עווישען די רערנער. --- רעפארם ווענען קאבונעם ויצונג ווענען ארץ ישראל.

(ספעציעלע טעלענראסע צום "מארגען זיהורנאל"). Mar 9 19 4

לערוים ארוים לאיין ייבונד" מרעם ארוים ארוים ארוים ארוים נענן ציון רעזאלוצי

שראתו זיר דא ארום אלערליי סלאני נקו ביו שייכוה מים יער ציון רעואי לוציה, הואם לינט איעם פאר'ו קאני נרעה נענען וועלכע ארע אנטייציונים

גרעה נענעו העלפע א.ע אנטריציונים טרשה כתות האבעו פיך פאראיינינט איהו צו באקעמפעו. איז איצטר נעו האמענט דער צעבער פוז אינטעי פאכם די ידיעה. אז די רעפרעוענסאני נעו האמענט דער צעבער פוז אינטעי רעס די לאנפערענץ נוז אפעריקאנער פון אידישעו "בונד" איז פוילעו האט יכע ארנאניזאביעם וואם וועם נעיניקם א טעלענראסע צו רער קאסי מארועז (היינס, דאנעריטטאט) דא געי מע פאר אויסלענדייטע אנגעלענענריי האלמען ווערען אין ממאטלער האטעל מען פון קאנגרעס, ארויסואנעגריע ויד קנדינעו פים א שייערליכעו נענעו דער ציוו עודינעו פים א שייערליכעו נענעו דער ציוו

באנרעט אין אווענט. "כונר" האט זיר רעואלוציע. רער רי ראזינע לאנפערצניו. אויא וועלי רעם זעלבינען לאנער פון רעם "קאוני בער עס וועלען זיין פארטרצטען די סיל פאר רושוראאיזם" און די אנרעי וויכוינסטע פינורען צין אפעריפאנער רע שונאי ציון. נעועליסאמסליכעו פאלישיישעו, געועלישאפטליכעו און ארבייטער לעבעו, וווים געבעו אויסי ארבייסער לעבען, וואס נעבען אויט דרות עו דעם וואס די אסעריקאנער

מריסטליכע העלט דונקט ורענעו די איריינים ציעלעו אין אווין יינראל אוו ווענעז רער רעואלוציע וואס ----איריידע לאכאנורעלט N DOON THE 7785 178

קאנפערבני מעלעו ויד 18 באסיילינען די אפעריקען באלקסטיין מאפיטע. סון וועלכע מענאמטר וואני כארי שני שון דער שיהרער: די אמעריקען מערעריישאו אין לייקאר, די סראי־א די "קרוסמשען קאונשיל מאר אאלעס" מיון", "פרי וזאירלר אסאמיאיישאו". "רעמאקראמיק עקשון", "ונימעריען רעשאקראטים עלשוו", "יוניסעריע שעלארשים מאך מששעל רושאסטים

"יונייטעד קריסטעעו קאונסיל

NECTOR רייתע סענאמצרעו. 8 שיתרצר, נייסטליכע און אנדערע וויכי סינע פערועגליכקייטען וועלען נעמערס זרערען כיי די זיצונגען און כיים כאני .000

צהישעו די רערנער וועלעו אויד דיין וויים־פרעוידענט וואלעס. סעק־ נאס. הריפט פון דער סענפאוער קאי סישאן און א רייהע אנרערע וויכטינע פער זענלי בפייטעז.

עם איז שוין באוואוסט, או די קאני מערעניו וועט רערוועהלעז א מערכאי נענווע ארץ ישראל סאמיטע וואס וועט צרנוניזירעו די אמעריקאנער קריסמי ליבו וועלם צו שטיצעו די אידישע מאדערונגען איז ארא ישראל. עס איז די שיכערציינונג מון די מיהרענדינע שינמיעו פון רער קאנפערענץ, או

איריעע פראנע קעז אוז מוז נעלייזם זועועז נאר דורך ארע יעראל. אין דער ועלבינער ציים קומעז פאר מארשירענע אהנפערהאנרלונגעו סיט לכאברעסימיתרער און פיט מיתרער מין רעו ארמיניסטראציע צו קומען צו א מא שמענרינונג ווענען רעם נורל מון

WYYINGTON INY THE

ING DON'S INTO DECIDENTIC ING. שום וואחרשיינליד שלום נעמאכם מיל'ו נעראנק. או די רעואלוציע ואי אפיעליינט ווערען צוליב מיליטערישע סימות. אויב מעו ויאלם נעסענם ויין זיכבר, אז די דאוינע "סיליטעריישע סימית" זוינעו איו דער אפת"ו נאר

אראבייטע סינאריטעט, הנם אוא אפיד סענ כאיז אז ארויספארערונג צו אוני משם פינו היל בעאיינפלומעו דעם מאנגרעם הורך די אראבישע לענרער באותנרער וועו מעו ווייסט, או היני מער די אווי נערומענע פראטעטעו NO DRUDO סון רי אראבושע לענדער

רער עננלייטער קאלאניאל אפיס. אנדערים וואלם מעגליד נעוועו אויב 1018100 עם השלט פעסטנעשטעלט אז עם איז מאקע צוליב מילימערישע איריאכעו וואס מעו וויל אפליינעו די רעואלוציע און או מען האט דערכיי נים קיין אנדערע פניות.

א מארזור ווערט נלייכעייטיג געי מאכם איננאנצעו צו ענדערעו די רע ואלוציע און אידר צו בארויבען פון 10.75 רעם פונקט ווענבן א אירישער שאנוינלם. עם זאל הייסעו, או די דעואלוציע דארף לויטעו, או מען זאל .ofpnoes עפענען די טירען סון ארץ ישראל פאר

איריינער איינוואברערינג. אויב אפילו קראנע אי אבער אוא רעואלוציע יואלט נים נעשטערט נעווארען פער ד שארשידענע נענגעי אין באזוגרער ענגאנד.

כאריכם ווענען א קאבינעט ויצוננ

מארטרויענסווערטע קוואלען יערט איבערנענטבען או עס איז אם נעראלטעו נעווצרען א זיצונג מון פרעוידענט רוזוועלט'ס סאבינעט לפעי ציון רעואלוציע. 127 192911 7978 Sugar ווייסט שבער קיינער ניט וושס שאר א באיסלום עם אין אהויסגעטר בען בקרושרען, אייב עם אין אינגאנצען

ארזיסנעכראנען ועווארען א העלבער **JOINT AN 1'M DU**

כינו האם הא והיינט אויד נערעדט דענעו דעי מענייבקיים, או א עיוי ניסטישע דעלענאטיע זאל אויפגענופען ידערען פון פרעו רענט רוווועלט.

צוואמעו מים רער, "אמעריקאו פערע THE DUTINES" "182"S THE DESIGNATION אינדאסטריאל ארנאניזיישאנס" (סי. אי. א.), "פריסטישען קאונסיל שאר איי ישראל", "פרי וואוילד אסאסיי

C8:32 21 2X XT "WE XT "UT X

וועלכע איז עוזאמענגערוסען נעווארען

.18023107811

0000111

מון אמעריקאן פאלעסטיין

--- פארנען, דאנער

200700

FORDING.

אויסאו", "יוניאד און דעסאסראסיק עקסאו", "יוניסאייען פעלאויסיפ פאר פאציאלער נערעססינקייס" און "יונייי מער הרישטשעו קצונכיל פאר רעפצי "דייטיע"

קאנפערעני, וועלכע וועם אפ האלטעו דריי זיצונגען, וועט זיך עני דיגען אין אווענט סיט א גרויסען באני פעט, אין-ארעלכעו עם וועלעו זיר באי סיילינעו אסעט סויוענט פון די וויכי טינסטע פארשטעחער בון רער אסער פאנער וועלט.

ערטער היי: קאליםארניא, האיטיננטא סטיים, אריואנאי אַקלאָהאַמָא, וויס קטיים, אריואנאי, טעקסאס, רושרי קאנסיז, אילינאי, טעקסאס, רושרי רושיא, א. א. וו. צווישען רי רעלעי נאסעו נעשינעו זיר עטליכע באפאונטע בייטאוס, פרעוירענטען סון 12/202 אוניווערסיטעטען, מערעראלע ריכטער, הריבע רענירוננם בעאפטע און נאודער 01303

ראנערשטאנ אין דער פריה. 10:30. חועם זיד עפענען רי ערשטע זיצונג אונטער דע רפארויין פון הר. הענרי

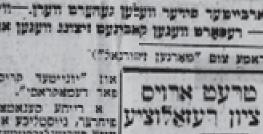
א. אסלינסאו, פיהרעדי פון רעד א. אסלינסאו, פיהרעדי פון רעד שטטוירסס פיס יוגיאו", אויא רער ויי צונג ווע סאויד ריירען יוגייסעד ססייס אסיסמענם אמוירני דושענעראל נאר כאו כ. ליטעל, ווענעו דער 854483425713 מין ארע ישראל פאר אירעו: און דר, וואלטער סי. לאודערפילק, וושם רי 10000 ווענעו דער אוים:אפסיפעהינסיים פון 38722 178

1.00 אזיינער בייסאנ, וועט פארקר סען א לאנטטעאן, אונטער רעם מארי דיק מון נאווערנאר אלין הה. דושאני DON: OIL GRID GRISS GRISS 0110 לאנטיטעאו וועט ריידעו וויליאס זיף ווענעו ארק ישראל אין איצטינען קריי 17 .01 לעצטע ויצונג וועם משרקומען 2:30 בייסאנ, אונסער רעם מא מון פראם, ס. ראלה הארלאוו, פון רעם מארניין לאוו, פון יציל אוניעוורזיטעט. אויה רער זיצונג ווע לעו ריירעו: פראפעמאר וויליאס פ אלבריים. פון רושאו האפקינס אוניי ווערזיטעט, ווענען די אירישיאראבישע באציהונגען: און פראם. קארל פריד פאז. פון הארווארד אוניווערויסעט. וועט דוידען אויף דער, סעפא: "די מאראיינינפע שמאאמען און ראס איי רישע היימלאנריי

אוי היעדער זיצוכנ וועלעו מאו מעו דיסקופיעם אוז צום סוף וועלעו אנגעגומעו ווערעו רעזאלוציעם אוז אסשר אויך א רוף צו אסעריקא. באנקעם איז אווענם, איז רעם

סמאמלער השמעל, וועם זים כאר נרויסע נעסעהעניש, הונדערטער פארי לאננעו פאר רעוערוואציעס זיינען צוי רעוערוואציעם זיינען צר ייסנעווייוען נעווארען צוליב מאנגעל .7858 178

ING MARK נינסט וועלעו זיין שני פון וואשיננטאן, אריינרעכענעני דיג 40 סענאטארען און איבער הונ רערט סאנגרעסלייים און אויד א סר סיטנלירער פון דער רענירוננ. די הויפט רערנער אוים'ן כאנקעט וועלען סימנלידער ווייסיפרעזירענט וואלאס. 2 37.93 נאמאר וואנגער, סקנאמאר מאמט, סיי רדשאר דר, דעניעל א. שאליפג, רעי דאסטאר פון קרישטשעו העראלד, און דר. אבא הלל סילווער.

びがい、		נן וויינ	1 XX I iourai	Syp"	NUC
א מאזערער מאד א אידישען היישלאנד	שלי	לאלי איז אינט אייסגעסונער. איז שטארקער ענטפער צו די אי שטארקער ענטפער צו די אי שטארקער ענטפער צו די אי שוא העכט באנלוינטעו עוד איי שראל ווענען דער ציון דעוא האב איז אינט האט נעראט אייסגעטונען. אי איז אינט אייסגעטונען, או געו געשפרעד מיט סענאסאר דאי געו געשפרעד מיט סענאסאר דאי געו געשפרעד מיט סענאסאר איי געו געשפרעד מיט סענאסאר איי גענער פון ציוניום. אינט גאם באטלערנג, וואס דער פרעויי דענט גאם באטלטענטינט איז ויין	שמענאיינגע אוז איז געוענע אוז איז איז איז איז איז איז איז איז איז אי	 אין אין אין אין אין אין אין אין אין אין	 שרעוידענם מאכם ערקלערי דער אמעריקאנער רעני ארץ ישראל. – זאנם, או מען מזרח שליסען איין א אויפבויען א אידישע נענטע פידערער פארערעני נענטע פידערער פארערעני נענטע פידערער פארערעני ישר פמיפון חייז, צוזאסען פיש היד. אבא הלל סילווער, האבען זין היד. אבא הלל סילווער, האבען זין האם א נעשנע, וואם חאס נע נענים איהם נעניע היעלש און הגבען מים איהם נע זעלי און הגבען מים איהם נע העלים איז שינע זיינע אריימנענעכען דעם מאלגעניען ועחר וויכטינן סטעיטטעם איהע ועחר וויכטינן סטעיטטעם איהע ועחר וויכטינן סטעיטענים איהע זערים נאמען מי איריקאנער אנירונג האט קיינטאל ניש נענעכען איהר ארי אסריקאנער רענירונג וושטימונג צוב ענגלישען חייטען אווי נעזאנם מי אידישע אירי מאריערונג קין שאלעסטינע. דער פרעוידענט האט ווייטער וווי נעזאנם מי זי צוויי אידישע אווי נעזאנם מי זי צוויי אידישע וווינןואני מי זי געוויעני אווי נעזאנם מי זי צוויי אידישע
	רענירונג אין דאס אמצריקאנער מאיק האבעד שמענרי בעהאם די				

Full Explanation 3-10-44 **Ot Palestine Stand Demanded of Army**

By OLIVER PILAT.

Washington, Mar. 10-U. S. military authorities were faced today with a demand for fuller information as to how keeping Palestine open to Jewish immigration would interfere with the war efforts

The demand came from Sen. Taft (R-O.) co-sponsor of a resolution protesting the cessation of Jewish immigration to Palestine, three weeks from today, under the terns of the British White Paper of 1939. Speaking last night at the annual dinner here of the American Palestine Committee, Sen. Taft noted that a RABBIS Ablad H. Silver (left) "high authority" had told Sena- and Stephen S. Wise, after con-tors that serious consideration of ferring with President Roosevelt. the resolution would antagonize

the Arab peoples, Sen. Wagner (D-N. Y.), the other sponsor of the resolution,

Washington Bureau **Special to The Post**

declared that the White Paper "must be torn to bits in order that the hopes of the Jewish people and of humanity may have new birth of freedom."

At the afternoon session, Wil-liam B. Ziff, author of "The Rape of Palestine," accused the British Colonial Office of an official anti-Jewish policy in Palestine. Pointing to the economic and

military importance of a Jewish Palestine to the Allies, Ziff said, "while Jewish Palestine was operating in a solid phalanx, con-tributing its heroes and workers In the African campaign, the Arabs made no bones of the fact that they were violently against the United Nations.

"The identical Jewish induktry and agriculture which the gov-ernment had been making such strong, efforts to conscript, sup-plied Montgomery's army with a wide variety of cssential products and solved a problem of logistics which etherwise might have which otherwise might have The great trouble with this sit-

"Ine great trouble with this sit-uation is not the Arabs. It is the professional anti-Semite who is determined that the Jews shall get off "the earth and who, by one specious reasoning or an-other, attempts to justify his at-titudes."

C

F. D. R., Willkie for "Open" Palestine

WASHINGTON, March 9-(P)-Those who wish to keep Palestine open to Jewish immigration received words of encouragement from President Roosevelt and Wendell Willkie today at a rally aimed to mobilize American sentiment behind modification of Britain's 1939 white paper.

Mr. Roosevelt sent no direct measage to the meeting but two leaders who visited him said he authorized them to say the American govern-ment had never approved the 1939 paper which would halt Jewish immigration into Palestine after this month.

Willkie, the 1940 Republican presidential candidate, telegraphed: "For the pas: quarter of a century, the Jewish people of Europe have loked on the Balfour Declaration (which spened Palestine to the Jews) as ecvenant of hope. We must insure by every means at our disposal that the opportunity re-mains. The docrs of Palestine must be kept open for the present." The president's callers were Rabbl Stephen S. Wise of New York and Dr. Abba E. Silver, Cleveland.

Jewish immigration into Palestine and establishment of a Jewish

democratic commonwealth. The phrase, "at the earliest op-portunity," was written into the resolution to show the conference's acknowledgment of recently announced War Department policy. This policy opposes the carrently proposed Congressional Penalition on grounds of military exigency. It is reported that any authorities have cited to Congressional committees. He resultility of an Arab revolt th such measures were enacted.

In its resolution, the conference called for abrogation by the United Kingdom of the White Paper on the grounds of "justice, mercy and in the interests of common humanity"; considering it "a breach of covenants in contravention of international law and a violation of the terms of the Mandate as well as of the Anglo-American of the majority in acute jeopardy." character of the Mandate could be 550,000.) made without the consent of the United States."

the United Nation's task of re- the Jews would be able to live with habilitating Jewish victims of the Arabian people to their mutual Naxism, the resolution stated. "The benefit. 1939 Chamberlain - MacDonald White Paper on Palestine" repreit asserted.

"The doors of Palcatine must be kept open for the present," Wendell L. Willkie wired the conference in a telegram read at the opening of the all-day meeting. "For the past quarter of a cen-tury the Jewish people of Europe have looked upon the Balfour declaration as a covenant of hope. We must insure by every means an equitable program to be developed."

William P. Ziff, author and pub-30 lence" toward the Jewish Pales- fighting today." tine problem, He said that Arabian sympathy for the Near East oil pipeline, which would run through Arabia, was bought at the price of anti-Jewish policy in Palestine.

"A Jewish national home in Palestine is a risky policy but only by it can we escape the greater risk of failure to solve the Jewish problem in Europe," Dr. Carl J. F'iedrich of Harvard said.

"Jews need the Arabs and the Arabs, far more, need the Jews," Dr. William F. Albright of Johns Hopkins University declared. "You cannot get rid of minorities without placing the future prosperity

agreement of 1924 under which no (The Arabs number about 1.000, change materially affecting the 000 in Palestine; the Jews about

Vice President Wallace said that he could not add to the splendid A Palestine Jewish homeland statement authorized by President would contribute significantly to Roosevelt. He said he believed that

Mr. Wallace said that he hoped some day to see a "Jordan Vall-y sented "a policy of appeasement," Authority" which will "make the desert blossom in terms of the common man."

The dinner was attended by more than 800. Senator Robert J. Wagner, chairman of the American Palestine Committee, paid tribute to the late Senator Charles L. MD-Nary, co-chairman,

Senator Robert A. Taft urg-d passage of the Wagner-Taff-Wright-Compton legislation By at our disposal that the oppor- Congress and said he questioned tunity remains which will enable the military reason for opposing the measure.

Paul V. McNutt, chairman of the War Manpower Commission, called lisher, accused the Western World Palestine "a very real symbol -d "indifference, apathy and si- the democracy for which we are

Special to Tax New York Tines. WASHINGTON, March 9. President Boosevelt nominated several persons as United States Ministers or Ambassadors: in-cluding Gen. Thomas Holcomb as Ambassador to Iran. His visitors included Co. Everett Cook and Dr. A. M. Sliver with Dr. Stephen ----

The Senate passed the War Department Civil Functions Ap-propriations Bill, received the conference seport on soldier-vote Postoffice Appropriation Bill and recesses at 4:26 P. M. until noon tomor-ow; the Appropriations Committee Appropria-Independent Offices Appropria-tion Bill.

tion Bill. The House heard Representa-tive Dies' courges against «IO's political action committee and adjourned it 4:54 P. M. until noon tomorrow; its Military Af-fairs Committee approved egis-lation which would give compen-sation and isability benefits to service mem contracting venereal diseases.

Roosevelt's Statement is Set-Back For Anti-Zionists, Dr. Silver Says

WASHINGTON, March 10. (JTA) -- "The conspiracy of silence which existed in connection with Palestine has been definitely ended by the statement authorized by the President yesterday indicating that the Zionist cause will be dealt with justly," Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Committee, said today.

"The sense of bewilderment on the part of American Jewry has been removed," Dr. Silver declared. "The statement showed that our Government is not tied to the policy of the Colonial Administration in London and that it is eager to pooperate in the just solution of the Jewish problem in keeping with international convenants."

Those who want to thwart the resolution and stifle Zionism, he said, have received a decisive set-back. "It is significant," Silver continued, "that the President made the statement after the protests from the Arab governments. There will be little jubilation when the statement reaches them. It is the first time in the five-year history of the White Paper, that the leader of this country mentioned the White Paper by name. It seemed to have been the official policy up to now that everything that happened in Palestine was of no concern to the American Government except insofar as it concerned American nationals."

Roosevelt Backs Palestine Plan As Homeland for Refugee Jews By NANCY MacLENNAN

WASHINGTON, March 9-Pres- doors of Palestine are today open ident Roosevelt gave encourage to Jewish rerugees and that when ment today to the movement to future decisions are reached tulk establish in Palestine a Jewish justice will be done to those who establish in Palestine a Jewish commonwealth by authorizing two Jewish leaders to announce at a conference that "when future det claions are reached full justice with more than ever in view of the be done to those who seek a Jewish tragic plight of hundreds of thounational home."

cil, spent about half an hour in mittee, resolved to press for pasconference with the President and sage "at the earliest opportunity" after leaving made his statement: of the Wagner-Taft-Wright-Comp-

us to say that the American gov- mending that the United States go ernment has never given its ap on record as favoring opening of proval to the White Paper of 1939. "The President a happy that

sands of homeless Jewish refugens," Dr. Stephen S. Wise and Dr. A few hours later the National Abba H. Silver, po-chairmen of the American Bronse Emergency Coun-by the American Palestine Com-"The President has authorized ton resolutions in Congress recom-

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS און יידישעס

VOL, XLIIL NO. 12,876

PAGES 12

פרייער אידישער אי

MAIL.

/H 10, 1944.

PRICE 4 CENTS

העלפט נעווינען די סלחסה

כויפט רענעלטעסיג

POPYICTORY

BUY

מלחמה

באנדם

I'MI סיוויננ סמעמפם

NEW YOR.

e.

אישראל באלד אוז באר א ז פיר. פוזען אפינטעלען אלע איי פען א זיצונג. אין וועלכער עם האבעי רעו־פארפאלנוננעו כים א דירעלטער זיך באטיילינם באיואוסטע פאליטיי אכאקע נענען איע אנטיסעטיטען."

> 2000010 17 19285 JONE TELSO כיספאסינ, אין היונט נאר מעזר הי אנע מאל, אין אנגעזינט זון רער מראר נישער לאנע פון התרערטער מויזענטער " Thursday a state of the

> > יפיר זויגעו מארפי

רעם פרעוורענטים סטיוטפענט איז פארגעלייענט געווארעז אענרי אטמינכאו. רעד סעערפאו פון רער קאנפערענין, ביים פוא פון רער

ייסקיטיע, וואס האט נעסאינס רעם לאנטשעאן היינט בייטאנ. די לאנפערענין, והנלכע האם דיך לאנפערענין האם אייניסיטיטינ אנגעין אנגעמאנגען היינט האלב נאר 10 אזייי עד אין דער פריה אין דעם נרוייפען DOROTHE FROM THE DER 1970RDD זארענרינט סיט א נרויבען באנקעט ואס אין בעורען ווי א ובל 22172710 יענט'ס סטייטמענט, וודיבע" האט גע בראכט דערליינטערונג צו אן אנגעד מין דעם, וואם די אנטייציוניסטיישע כתות האבעו זיך מאראיינינס נענעו ער ציון רעואלוציע אין לאנגרעם. בעת די לאנפערענין האם אב בעי נפענט אין דער פריה האם מעו שורו ואפאלסט נעהאט געהערט, או רער פרעזירענס וועט פענליד אויפנעהפעו

ציוניסטייטע דעלענאטיע, פייעעי איז אבער ניט נעוועז זיבער איל דענ כרו קיינער האם נאר נים נעויאופם יואס פאר א יטטעלונג דער פרעוידענט ועט נעהסעו אין רעס קריויס ארום WYYYYNYYN LLYY YW

רי רעדעם, וואם ויינעו ארעו פריהער, איידער דער פטייטי דענם אין געמוסען, האבען דערסאר עטראנען א טין אראטופט כאראקן אין די פאראיינינטע שטאאטען. אווי ישאעטער האבעו שואן נום ווי איז אויסלאנד. 7238 רערעם ענטהאלטען א פעהו אב'רינען כאראפטער.

א צווייטער וויכטינור פאפעוט. אטיש ער איז נעקיפען צום שלום 111 FUT 1-8166, Nº1 60-101 11

קער און געלעהרטע אין א דיסקוסיע א טיסען איינררוק האט אויר נעי ויענען ארין יעראל. די הויפט רעי מאכם דר, וואלסער קלעי לאורער רעס ויינעו נעראלטעו נעיוארעו פון פילה, דער הארסאסער פון דעם ירדן פראפעסאר וויליאס פ. אלבראיט און מידינאציע פראו פאר ארץ ישראל. ער פראפעסאר כארל דוש. דיטריד, פון האם נערעדם ווענעו די אויסנאחמס האבווארד יוניווערסיסי.

שעהינתייטען פון ארץ יטראל אין בא" פראפעכאר ריטריד האט נעפארערט יידפן, אז דאם לאנד קען איצט נאר ארץ ישראל פאר אידען ווי די לייזון אויפנעחסעו פיעד און א האיב מיי פון א וועים בראביעם. ער האם ערי 12710 187

ווילקיים שעלעראסע

א נרויספו איינררוס אויא רער נוסעד א רעזאלוציע אויספארערעורים מאנפעדענין האם געמאכם א מעלעי פאר רעם. אז רי אויפויכם איבער ארץ רעם מאנגרעס אנצונעחסעו רי צוא נראסע. וואס אין סארנעליטומי היי יעואלועים ווי זי איז אייינועם אוני געוואיען אוני שנעל ווי סקנליר. בדינער קאנדידאט פאר פרעוידענט קען נרינרען. 1.619 AGA.1

יילהי'ם טעלענראפע איז ווי פאלנם: ימאר רעם לעצטעו פערטעל יאחרי איינשטיטינ אנגענוטעו נעווארעו רי די ערשמע סעסיע פון דער קאנפעי רענץ איז נעעפענט נעווארעז פון דר הינדערט האבעז אירען פון איידאפא איינשטיפינ אנגענופעו נעווארעז די אטלינסאו, וועלכער איז דער טשער באטראכט די באלפור רעלאאראציע נאיז פון דעם האיפטשיען קאינסיל זי א ראקופענט פון האפענונג. דיי די א רשקומענט פון האמענאנג. מיה אווי ווי או פאלעסטייו". דער נייסטליכער זי א ראמוסענט פון האפענאנג. סיה אוויי די וועלפאו. פון דענווער, מאלאראי פון פארויכערען פיט אלע מיטלען דעו. דא. האט נעואנט א תפילה און נאר או מיט אלע אונוערע כתות, או עם

אל מארכלייבעו די נעלענענהיים. איהם האם נערערם נארמאו מ. ליסול ואם זאל מענליד מאנעו. או א נער איהם האם נערערם נארפאו פג לאמון אם ואל פעניין פאנעון אינע פין וועלבען עם האנען עם אויען אינען אסיסטענס אסוירני רדעענעראל און עכטער פראנראם ואל דורכנעפיהרט איינער פון די גרינדער פון דער קאי עערען. די טויערען פון ארץ ישראל סיטע צוואסען סיט יונייטער סטייטס ווען איצט נעהאלטען ווערען אפען." פאול זי, סעק אט, דער "פענפאוער" סיטע צוואסען סיט יונייטער סטייטס ווען איצט נעהאלטען ווערען אפען." פופריס קאורט ריכטער סוירפי, צו נאד דער אין רער פריהערדינער זיי פופריס קאורט ריכטער סוירפי, צו THEODICKETT .TV D' ואנט מאר א אידייטער ארץ ישראל וו סאום כאראליינא, אלם מאאסטר DISTRICT N COMOUS CHARTER ואסטער, ווייאום ב. זיא, דער באר לוציע אין סענאם: און דר, דעניער א YO PT TROUBLES MI IN DW אנטער אירייטער ארויסנעבער פון אאולינג. רער רעדאסטאר גגלייטע טעכנייטע ושורנאלעי, אין לייסטטיען העראיריי, כע נענעו אנטיפעפייטיום. וועט כא: נגליישע מעכנישע זשורנאלען, איז קעמעו אנטייאירען פארפאלנונען

נוועו רער הריפט רערנער. פר. זיף השם ערפלעהרט, אז קא טאר נים פארקויפעו איהרע רעו אוז פיר מוזען זיי העלפען אומעי ייר. נעמיינט האס ער נאטירליד די מוס". האט ער נעזאנט אוז נעזרענט: ארהאנרלונגעו אין עבעו מיר טאקע איז א קריסטליי ארהאנרלונגעו צו 110 5118 192170 BITT BERE'R.

נאר רעם לאנטינעאן איז מארנעמרי

ומלצהרם, או נור אין ארץ ישראל לאו רער אידייעער פראבלעם נעלייום וועי רעו. ער האט זיך אויך ארויסנעזאנט גראמע. וואס איז סארנעלייענט גען ואל איבערנענעבעו ווערעו צו או איני דוארען פון ווענרעל ווילקי, נעוועועי סערנאציאנאלד ארנאניואציע, וואס בער רעפובליקאנער און אויד איצי ער האס באהויפטעס, בלויז אפעריקא

זי אים ארייננעבראכט נעוואי

ד' לאנפערכני האם זיך נעענרינט וואנגער און סענאטאר ראכערט איז דער

מאשט. די צורי מענאטארעו, וועיכע טיילנענוסעו די שאינענדע ארנאנינא כאווערנאר מאפעו ארייננו בראכס רי ציון רעואר ציעס : 077 THE'

די מאנפערובי, כאמש זי איז בא זוכט נעווארען זון א סר אירען, איז נעווען דורכאוים א קריקטליבע און שיוד. "פרי ווצירלד אסאפישיישאן האם כים 'זיך שארנעשמעלם דאם "רעמאפראטיק עפישו", "יה ימעריעו מריסטליכע אמעריקא און איין נעווען פעלארטים סאר כאשעל רוינאסטים רער אויסררול פון רעם. וואס אמעי און "יוניינעד מריסטשן כאוואי דיפא פיהלט עד ארע ישיאל און ען מאר דעמאסראסי

THE TYSER YOUNDED HE

די אמעריקען פאלעסטיין קאמימע. פון וועלכער סענאכאר וואננער אין רער פיהרער: די אמעריקעו בערערי 17 .783"? 18 18 TH Criteria. יסטיענו קארנסיל CTONE. ייפטיטען כאונפיל

ניו יארת, פרייטאנ, פוסער מארמס, 1944 לוא ר, ס"ו ארר, ועדטן פוריטן, א' מעא

NO AIVIV

רוווועלם נעחמם אויף דר. ווייז און דר סילווער און אוימאי יזירט זיי צו מאכען סטייטמענט ווענען אימינראציע און היימלאנד. -- זאנט אמעריקע האט נים נופנע־ דייסען רעם "ווייסען פאפיר".

שמישילבאטראכטען עם ווי א נס פורים

בזיין 4 סענים

(ספיציעל הורכ׳ן מעלעפאן פין ד. ל. מעקלעה)

וואשיננטאן, ראנערטטאנ. --- אין רעם נייסט פון פורים און אין א ציים אלם א רעזולטאט פון רעם פרעוי דער נרעסטער אידישער טראנעריע, איז די קאנפערענץ פון אסעריקאר בער הריסמעו ווענען ארץ ישראל היינט אין וואשיננטאן אנשמאט א פראר משמש מארואמלונג. וואס עס האם נעואלם וייז, פלוצים און ווי דורד א נם, "סטרעננטער יסטיפונג א"ס דעוולטאט מאראואנרעלם נערוארעז איז א יוכל שטוטונג ווען פרעזירענס רוווועלם האם ווגעטיקט א סטייטטענט. אין וועלכען ער זאנט זיד ארויס פאר אפענע טירעו יישראל איצט און פאר א אידיפע הייטיאנר שפעטער.

פרעזירענט'ס סטייטפענט איז געקוסעו "יי א קלימאקס צו פון כאריהסטע אמעריסאנער פיהרעי, פאליטיקער אנין וויסעני עלכע דער אדע ישראל פראבלעם איז אלזייסינ באהאנרעלט THE ADDRESS CONSISTENCY OF

רעם פרעזירענט'ם סטייטמענט צי רער לאנפערענץ איז איבערנעשילם נעווארען הורך הר. סטיפעו ס. ווייז אין דר. אבא הלל סילווער, די עוויי ציו הרערע הינמעו ער האט היינם אויסנענומעו אין דער ווהיים הויו.

רעם פרעזירענט'ם מעמערוש ווי ער אין איבערגענעבען נעוושרען מי צוויי ציון פיהרער, אין נעווען ווי מאלנט ידם אונו צו דערקבעהרען, או די אמעדיפא

האט קייז פאל נים נענעבעו איהר נופהייסונג צום "ווייסעו רעה פרעוירענט איז צופרידעו, וואס די טויערעו פון איצט אפען פאר איריטע פליבטליננע, און או ווען אנטי ועלען נעראכט ווערען אין דער צוקונפט, וועט פולע נערעכטיני רען צו די וואס נארען א אירישע נאציאנאלע היים, סאר

1012111

12

גרויסע קריסטלעכע קאנפערעניאיז winer give 44 טיילן פונ׳ם לאנד, פארזאמלט צו דער

פון אונוער ספעציעלו פארעסו 1000 דואם האבן זיך אברהם משפפכאן

מאשיננמאן, מערק פ. - דאקי איין מאנינער רענץ ווענן פאלעסטינע אין האטעל שאר סמיפען ס. ווייז און ראבאי אבא הלל סילווער האבן זיך חיינם מערענץ איז צושמאנד נעקומען דורך בעוען בים פרעזידענם הדווועלם די באמיאונגען פון דעם פאלעסמינער און נעהאם מים אים א נעשברעך וואם האם נערויערם א שעת ציים. זיי האבן דערנאך ארויסנענעכן די מאלננרין דערקלערונג :

יער פרעוירענם האם אדנו באי פרלמעכמינט צר זאנן, או די אמעי ריקאנער רענירונג האם כיינמאל כוס געגעכן איר צושטיבדנג צו דעם ווייםן פאציר פון 1339. דער פרעזידענט איז גליקלעך האס די שירן פון פאלעסטינע זיינעך איצט סאר אידישע פליכמלינגען. 旧間 ווטר צולונסמינט באשלום: uddi אננענוסען הערן העם נעסאן הערן פרלע בערעכמיבקיים צו יעתן וועלי זרכן א אירישע נאציאנאלע 100 היים פאר העלכער אונזער רעניי רונג און דאם אמעריקאנער פאלק האבן שמענדיג נצהאמ רי שיפפמע מפאמיע און היינט, נאך מע 1.0 חי פריער, נעמענריג אין כאמראכמ רעם מראנישן נורל פון הונרערמער מויזנמער אידישע פליכפלינגען

די דערקלערונג איו ענטוויצסטיש

באנריסט נעווארן פון רענירוננסיפי רער, בילרוננסיטוער, ארבעטעריפירער,

אינדוסטרישליסטן און רעליניעוע פאר

קאמיטעם אין קאאפעראציע מים דער א. ם. אוו ל., סישיא, ,פרי ווארלר קריסמשיען קאוני. סיל אן פאלעסטאין". גיוניאן פאר דעי סיל אן פאלעסטאין". גיוניטאריען פעי סאקראטיק עקשאן", גיוניטאריען פעי לאושים פאר סאשעל רושאסטיס" און יונשיטעט קריסטשיען קאונסיל מאר. רעמאקראסי". דער מארויצער מון דעם אמעריי 10**11, טשעמבערלעינם.

19783818183

סטאטלער, וואשינגטאן, ר. ק. רי קאני

"TELIND

קאנער פאלעסטינער קאמיטעט, סענאי מאר ראבערם ם. וושנגער, האם צעי BANDYOF פאפיר" און אים אנגערופן ,דער פאי לעסטינער מינכען" ביי דעם שלומי דינער פון דער קאנפערענץ און אויסי נערוםן, או דאס _ווייסע פאיפר" מוו צעריסן ווערן אויף פיידפיצלעך, כרי רי האמנוכנען מונ׳ם אידישן מאלק און פון דער מענמשהיים זאלן האבן א כייעם נעבורט פון פרייהיים".

ראם ,ווייסע פאפיר", וואס האם באצוועקט צו מארמאכן די סויערן מון דער אידישער אימינראציע קיין פאי לעסטינע און וואלט ארויםנעליינט ריסי פריפינירנדע באשרענקונגען גענן 600 מויזנס אירן אין פאלעסטינע, איז באי שטימט געווארן אריינצוניין אין קראמם צום סוף פון דעם חודש. יעדע איינציי נע אידישע ארנאניואציע אין אמעריי קע, די נאציאנאלע קאנווענשאנם מון רער סייצייא און פון רער א. פ. אוו און גרויסע טיילן פון רער אסעריי כאנער נעועלשאפטלעכער פיינונג, האי כען נעטאָרערט אָפצויטאַטן רעם "וויי

כען פאפיר" ווענן פאלעסטינע.

די נאציאנאלע קאנמערענע ווענן פאלעסטינע האט אויסנערריפט רעם פראטעסט פון די ניסיאידישע אמעריי קאנער נענן רעם "ווייסן פאפיר" און אויך אויסגערריקט דעם סארלאנג צו שטיצן די פאלעסטינער רעואלוציע, וואס נעפינט זיך איצט פאר די קא סיטעס פון אויסלענרישע ענינים אין פאנגרעס און אין סענאט. די דאוינע רעואלוציע, וואס נרייסט או

ווייסן פאפיר" האם נעקראנן ווייניבער. שטיצע ווי רי רעואלוציע, וואס מאר רערט אַפּצויטאַטן רעם "ווייסן פאפיר". רערפאר ווייל וי פארערט אויך א אי רישע לאמשנוועלם אין פאלעסטינע. כענאמאר האננער האם אוימועריי כארימשת אירישת קינסטלער פונס רייטיסן און אמערופאנער מעאמער וועלן זיך באסיילינן אין דעם נרויםן קאנצערט עו פייערן די באפרייאונג פון אוקראינע, וואס וועט דורכגע שירם ווערן זונסאנ, רעם 12טן מערץ, אליינער ביימאנ, אין לופער יוניאך

צמע נאס ארן דריטת

פון דער פייערונג.

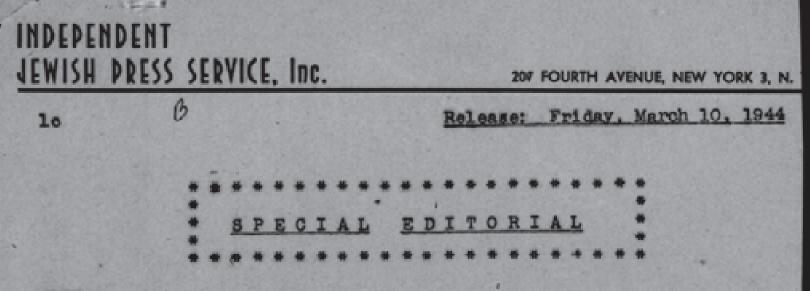
ערועביו.

די פייערונג ווערט צונעגריים פון רעם קאמימעט פון אוקראינישע אר נאניואציעם כיים אירישן קאונסים מאר ראשען וואר רעלית. הרב אברהם ביק איז פארויצער פונס קאמימעש אוקרשינישע ארנאנייושציעם ויינען 40 ישוין ביו איצט נעווארן די ספאנסארס

עם וועם דורכנעפירם ווערן די בש דיסטע רינניסצענע פון לעסיננ׳ם נרוי שער אירישער דראסע (נאמאן דער יוויודע" (נתן החכם), וואם וועם נעי אמילט ווערן (אין ענגליש) פון רעם ארימטן דיימשן שוישפילער ערם בערנהאלד און רושעי וויליא: מון ערווין פיסקטמאר'ם סמוריא מעש שער. מען וועם אויך וען אן אייני שקטער "אויף א נייער דירה", ווענן ש סאוועסישיאירישער מאמיליע, וואנ רעט נדשפילט ווערן (אין איריש) פון

ער באריסמער אירישער אפטריסע ייזא וואראן, סאסיע פארסאן און רוווי פינדער.

DF ٦.

HOAX?

A cruel hoax has been perpetrated against the Jewish people; the impetuous blame those close to the administration; and while not sharing their views, who can blame the impetuous? The hoax was not brought about by design, but the results bear fatal potentialities. We refer to the big guns aimed at the House and Senate resolutions calling for the lifting of the White Paper ban on Jewish immigration into Palestine and for the establishment of a Jewish Commonwealth.

General Marshall, Chief of Staff, has deplared himself against the resolution in testimony in executive session before the Senate Foreign Relations Committee. Secretary of War Stimson has written a letter to Senator Connally, declaring himself similarly, and so has Secretary of State Cordell Hull, according to reports. "Military expediency" is the reason given.

Without going into the merits of "military expediency," and with all deference to the Chief of Staff, we wonder why Zionist leaders were not told of this in the many months of probing opinion in the Capital before the resolutions were introduced? Why were Zionist leaders led to believe that the Administration favored the resolutions? Why did Secretary of State Hull, now reported opposed, give his tacit approval when his opinion was asked before the resolutions were brought up?

What is the answer? The impetuous call it a hoax. We do not. But we do feel that it was thoughtlessness bordering on callousness, especially in view of the fact that Congress was overwhelmingly in favor of the resolutions. So much pressure would not have been brought to bear for their demolition had the resolutions little chance of passage. The Jewish case is strong in Congress, which means that public opinion is with us. The opposition has arisen in the executive branch of the Government.

The Palestine resolutions are closely linked with the issue of rescue and with the results sought by the War Refugee Board. The War Refugee Board has just concluded negotiations with the Government of Turkey to the effect that Turkey will admit a definite number of those rescued every week, provided the Jewish Agenoy undertakes to transfer them to Palestine. Shall we accept, pointblank, the implied refersal of American policy and the tacit approval of the White Paper (not by Congress, but by the administration)? The ban on Jewish imwould mean that the Jewish Agency could not undertake its end of the bargain with Turkey. It would negate the work of the War Refugee Board.

It is painfully confusing. On the one hand -- the creation of the War Refugee Board, on the other -- the negation of the Palestine resolutions. The administration should feel obligated to clear up the confusion. The administration owes an answer to American public opinion, to world public opinion, to the Jews in the ghettos who had already been given hope. They expected rescue. That has kept them going. Shall the word now be passed to them by the underground that "military expediency" requires that they die in the gas chambers of Treblinka, in the electrocution chambers of Oswiencia? Shall we tell them that they should feel proud, fying that appeasement may live?

And what shall our reply be to the Jewish volunteers from Palestine who sealed with blood, not with baksheesh and with oil, their alliance with the free world? What shall we tell the dead and the maimed of Tobruk; Crete and of Greece?

Americans: it is your duty to your country, to its Chief Executive and to the cause of justice to speak up. Write the President JTA DAILY NEWS BULLETIN

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

WOL. XI. NO. 58 (26th year) Fridey, March 10, 1944

ROOSEVELT RECEIVES ZIONIST LEADERS; SAYS U.S. NEVER APPROVED WHITE PAPER

WASHINGTON, March 9. (JTA) -- President Roosevelt today received Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver, the co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, and told them that the Government of the United States have never approved the White Paper.

The two Zionist leaders were received by the President while an all-day conference of Christian leaders was taking place at the Statler Hotel here, called by the American Palestine Committee for the purpose of "mobilising American Christian sentiment in favor of free entry of Jews into Palestine and the reconstruction of that country as a free and democratic commonwealth." Following their meeting with the President, the two Zionist leaders issued the following statement;

"The President authorized us to say that the American Government has never given its approval to the White Paper of 1939. The President is happy that the doors of Falestine are today open to Jewish refugees, and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish National Home for which our government and the American people have always had the deepest sympathy, and today more than ever in view of the tragic plight of hundreds of thousands of Jewish refugees."

white Paper Conflicts With American Interests, Conference Hears

Leaders in the field of government, education, labor, industry and religion who came from all over the country to attend the conference of the American Falestine Committee, were told by Dr. Henry A. Atkinson, who presided, that "we are not going beyond our rights in stating to our government our conviction that the White Paper conflicts with American sentiment and American interests."

Emphasizing that as chairman of the Christian Council for Palestine, he represented "the mature judgement of more than 1,000 olergyman," Dr. Atkinson continued, "We are here to urge the passage of the bills now before Congress, which in effect call for the withdrawal of the White Paper and the complete fulfilment of the original intent and purpose of the Balfour Declaration. We are thoroughly appreciative of the responsibility of the military and naval authorities in efforts to win the war, but we are equally determined not to lose the peace after we win the war."

Resolution Asks Maximum Immigration, Jewish Commonwealth

After hearing several speakers, including Assistant Attorney General Norman M. Littel, Dr. Walter C. Lowdermilk, Assistant Chief of the Soil Conservation Service of the U. S. Department of Agriculture, and Dr. William F. Albright, president of Johns Hopkins University, the conference adopted the following resolution;

"We reaffirm our faith in the spirit as well as the letter of the Balfour Declaration and ask for a maximum Jowish immigration into Palestine and full opportunity for colonization and economic development. "We reaffirm the traditional policy of our government and ask for all

effective measures to the end that Palestine may be reconstituted by the Jewish people as a free and democratic Jewish Commonwealth.

"We urge passage at the earliest opportunity by the Senate and the House of Representatives of the Wagner-Taft-Wright-Compton Resolution now under discussion in committee so that these objectives may be the more speedily realized."

U. S. Agricultural Expert Speaks of Jewish Progress in Palestine

Dr. Lowdermilk, demonstrated with colored slides the progress made by Jewish settlers in Folestine. "Palestine," he said, "may serve as a demonstration for the whole Near East how land may become restored." He outlined a project for developing the Jordan Valley which, if carried out, would enable the absorption by Palestine of four million people.

Assistant Attorney General Littal appealed to Americans for "candid, realistic recognition" of the fact that Jows face persecution. "Americans must fight Jewish persecution at home the way Americans traditionally fight everything - with a head-on attack. We've got to stop this thing in its tracks," he said.

Dr. Albright told the conference that he regards the continued development and expansion of the Zionist program for Palestine as by far the most promising factor in the future economic and cultural development of the Arab world as a whole. "Planted in the midst of the Arab world, Jewish Palestine cannot fail to be a most potent source of benefit to all surrounding lands," he said.

Dr. Silver Assails Arab Protests Against Palestine Resolution

Speaking at a dinner which climaxed the conference, and which was attended by many members of the House and the Senate, Dr. Abba Hillel Silver assailed the protests by Arab countries against the Falestine resolution. He expressed the hope that U. S. military authorities "will soon find it possible, consistent with the realities of the situation, to withdraw their objections to the resolution, so that the Congress of the United States may be given the opportunity to speak its mind on this tremendously important question."

"To those who say that the Jewish people should wait for the end of the war before they raise the question of the abrogation of the White Paper, the answer must be given that vital political decisions affecting many countries are even now being made, and Falestine and the Near East are quite definitely today within the field where political activities looking towards ultimate arrangements are being vigorously prosecuted," Dr. Silver continued. He charged that the "White Paper is not a product of the war and the return of peace will not automatically abrogate it. It is alear that unless there is a revision of attitude and change of heart, the Golonial Office of Great Britain will be able to discover after the war as many insurmountable difficulties in the way of fulfilling the clear intent and purpose of the mandate as they discovered before the war."

Senator Robert Wagne:, speaking at the dinner, asserted that there was a greater need for Congressional action now than in 1922. The Jewish people have long been denied their rights, he said, adding that "Europe today is a vast graveyard for their dead. They have a right to ask us that they be counted in the ranks of tomorrow's society of free nations."

(Vice-President Henry A. Wallace was scheduled to deliver a brief extemporanecus address at the dinner late in the evening, as were Senator Robert F. Taft, of Ohio, co-sponsor of the Palestine resolution, and Paul W. MoMutt, chairman of the War Manpower Commission.) LONDON, March 9. (JTA) -- The British Government is not likely to make any decision on the Palestine question shortly, although responsitle British circles are becoming convinced that the present state of affairs cannot continue and that a fundamental solution must be found, Dr. Nahum Goldmann, head of the Washington office of the Jewish Agency, told the Jewish Telegraphic Agency today prior to returning to the United States.

The postponement of action on the Falestine resolution by the Congressional committees in Washington is no major political blow to the Zionist demands, Dr. Goldmann said. In their consultations in London, the Zionist leaders have achieved unity with regard to the Biltmore Declaration, he added. He said that during his stay in London he conferred with representatives of the British, Soviet and other Allied governments with regard to the rescue of Jews from Europe and that "practical schemes have been evolved with the help of these governments."

JEWISH AGENCY PREPARES MEMORANDUM TO BRITISH GOVERNMENT; 12-POINT PROGRAM FORMULATED

JERUSALEM, March 9. (JTA) -- A 12-point program based on the Biltmore Declaration was drafted by David Ben-Gurion, upon resuming his post as chairman of the executive of the Jewish Agency this week, it was learned here today. This program will be included in a memorandum which the Jewish Agency in London will submit soon to the British Government, it was stated here.

It is understood that since Ben-Gurion and Dr. Weizmaan have reconciled their differences, the former will not proceed to London. The reconciliation was reached on the basis that Dr. Weizmann's sphere of action is in London and Ben-Gurion's remains in Jerusalem. The delegation sent to London by the executive of the Jewish Agency in Jerusalem is expected to return to Falestine at the end of this month.

A convention of Jewish ex-servicemen held in Tel Aviv today adopted a resolution supporting the Biltmore Declaration which demands the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine. The convention also addressed an appeal to the United Nations to speed the rescue of Jews from Europe. It called upon Jewish institutions to take better care of ex-servicemen and asked the Palestine administration for government land to be given to Jewish war veterans for colonization.

EGYPT, ENCOURAGED BY WASHING TON DEVELOPMENTS, ASKS ARABS FOR MORE ANTI-JEWISH ACTION

JERUSALEM, March 9. (JTA) -- Encouraged by the apposition of the War and State Departments in Washington to the Palestine resolution, the Arab press in Egypt calls for further Arab action against Jews. The newspaper Al Ealagh, organ of the Egyptian Cabinet, says that "the shelving of the Palestine resolution in the American Congress should stimulate the Arab countries to further solidarity," especially in the field of economic activities, "in order to prevent the Zionists from dominating any markets in the Middle East."

The Arab press in Palestine continues to feature reports on the developments in Washington with regard to the Palestine resolution. The Husseini faction, which represents the Palestine Arab Party, submitted a memorandum to U. S. Consul-General Lowell C. Pinkerton in Jerusalam declaring that the Palestine resolution "threatens the existence of the Palestine Arabs and prejudices their interests."

The Hebrew press in Palestine also comments extensively on the Washington developments. Haarets, one of the leading Hebrew newspapers, points out that "the discussions have been postponed, but the problem remains and constitutes part of the international problems facing the world after the war."

-- 5---

אמעריקע האמ קיינמאל נישמ צוגעשמי צום ווייסעו פאפיר, זאנט פרעו רוזוע ויוען פיט די אכמעיידונוטן פון דעו

וויכמיגע דערקלערונג פון פרעדדענמ ווערמ נעמאכמ ביי קאנפערענין פון קריסמען. וואס האמ זיך נעכמען נעעפענט אין וואשינגטאן.

אדישעהים איזאיי אמעריקאנער רעגירונג אוז פאלק

ואשיננמאן, מערק 9. - די דעיןמקר זיצונג, און ער לייענט זיך ווי

に設めた

PIPTERS 981327218

D'T 8 078 7855

דער פרעזידענט האט אונו אויי,

דער פרעזירענם איז גליקליך.

הילכער אונזער רענירונג און ראם

אכעריקאנער פאלק האם תפיד

בעראמ די מיפצמע כימפאמיען,

אה העלפע איז איצם מער הי תמיד

האם זיה גענטענט 10:30 אינרערפרי,

ויידען ארויסנעטראטען מי. נארפאו

ם, ליסול, אסיסטענט אטוירני רושעי

נעראל, מים א באנריסונג אין דעם

נאניען זון קופריה לאורה רושאסטים

פוידזי'ם לצפימי, און אויך לאננרעסי

אסישנינים פינייז אוז די פאיל כאני

יערדידאו פעריים, פון דעם דעי אישרענט איז אנייפולעות, וועלכער

"80 (70""00""8 (8 (71777) 28"

יה גופען די אויפטואונניו פון ביים

פירים אין איירייםיאל, אין שארגלייר

1997 FUT 1878 1990 8785 979

4-10-10-788 110 "ROTES"D N. 313

8 19278733 087

"">>>"""

TTX '80 08'5EF

7.228

Standard a. Carronave

לענאמען אויף דער נאציאנאלער פאלנמ: קריפמליפער קאנפערענץ פאר א"י "דער ו אין האמעל ממאמלער זיינען אוים מארוזירם צו זאנען, אז די אמעריי בעשפרונגען פין פרייד און האָבען קאַנער רענירונג האָם קיינמאל נים אנג אפלאדירם א סמיימסענמ, נעבעכען די צושמימונג צו דעם .1930 דר. אבא הלל מילווער און דר. "היימען פאפיר" מון 1930. שיפען ס. היייז האָכען סאָרעסענטי ליכם מים דער דערלויבעניש פון וואס די סויערען פון ארקיישראל ברשורדענט רוזוועלט.

זייבען איצם אַמען פאר אירישע דער פמייממענם איז נעלייענם פליכמליננע, און וואם ווען די צר נעווארעו פון דר. הענרי א. עמי קהפמינע אנמשיידונגען העלען קינסאן, וועלכער האם אנגעפירם קוסען וועם נענעבען ווערען פולע סים דער דעכאמע אויה דער צווייי נערעכטינקיים צו די, וואס ווכען א שודישע נאציאנאלע היים, סאר

אפעריקאנער אירישנר קאנסערענת, או לא ברשצענט פון אסעריקאנער אידענ דיינען פאר ארץ ישראל אלם 8 איד יער לאפאנורנלט, און אלע אירען וייי 172 38" 82454 CHT2" Sec. 20

TUNNE THE DESCRIPTION . 77.77 רערע פון אן אלמען, שווארצען פרים אין האשיננטאנ, רעמרענר יושם איז 61 יאר רער פאסטאר מי רער פומער נאס באנטילט טיטוירטיט. שו רי אירען רארסען כרינען פולשטעני דינע ועלבסטיטטענרינקיים און פען ואל בים עולאוען ליין ניטיאיר 0800 VI R82VI FI M"2VO800 N בער זיי, כדי עם זאל סקוים ווערען ר נבואה כון איריטע נביאים, או אריך ישראל וועל צוריק אויפועריכט ווערעו

BILTED STOTES ONT IN

א צייטוננסירעראלטאר מון סאין, אייאווא, דיקינסאן, האט זיך אריפגעיטטעלט און האס נעואנם. או סען סון באלר נעמען שרים, נים ווארי כתו אויף נאך רער כלחכה, הארים רערווייל לאן ראס אירישע סאלק איני נאנצעו אומקומעו. עם איז די פליכט פון דער קריסטליכער וועלט צו זיך אליין, נים נאר צו די אידעו, צו כא שיצען ראס לאננינעפלאנטע אידעני

.210 איינינע רעכפטאנטען האבען רער

יצו ל. ווילטי, זואם לאינום ויד זוי סשנם נענעראל מאריטאל און זיין נעני מאר רעם לעצטען מערטעל יארינערשאמט צו רעם, אז רער לאנורעם. התדערם האם ראם אירישע מאלק נהו זאל כאלר אנגעסעו הי ציוויקאסאני אוזי נוישיג אין אנגעויכם פון דער אילאפע ארויסנענוסט סים אלע סיש וועלם רעואלוציע, זיי האבעו אוני לען צו אונוער דינסט. או עם ואל כליי טעריסטראכעו. או כאסים זיי וואלסעו

מרשגישער לשגע, אין היוולבער, עם לקו צו אונוער דינסט, אז עס זאל כליי סערשטראכעו, זוי האבען אוני געשינען זיך להנדערשור מווועני מעד פון הייסלאוע אירלפער שלוועני סאכען, אני גערעכטען פראנראם סארבעראל מארשאל אין סיליטערישע אני רער אושערדינער אנטוויקלונג. די נעלענענהייטעו. צו וועטען זיי האבעו

אויא דער צווייטער זיצוננ, וואסזאר, נאר ריינע פאליטיק, אין וועלכער פאות. די וויכטינסטע פערוענליכקיר אין נעווזן א לאנטשען אין ועלבען הא' טען האט ארייננעשלעפט ראס סיליי

די להסימדי האנשלענין מאר ארדיישלאל אוויאצרי נלאסטער ערי טע אוים'ן סעלר סון רענירוננ, סון סעל, איז רער פארויצער נעווען איי טער. בישרוננ, לעיכאר, אינדוסטריע און רעי לים כ. דה. דער מארפאסער פון פאי ליניע, סון אלע סיילען סון די סארי פולערן כוך, די סארנוואלטינונג פון איתינטע שמשמעו, ויינען דעלעגאמען ארידייטראל (די רעים און פאלטסי בייו"), ייד האם אין ייין אויסמיה INDUTY OUT SILE 010126, 1780

: 0:742

כער רעוע צעקלאפט אלע טענות פו רער אראביישער וועלם און האט מא צייכענט די שטערונגען אין ארץ שלם ש לשכינשעיע מון רעם ברימים קצלצניצלען צפים. ער הצט בצהרש סעם, או עם קען נים זיין נים נאו בים ליין לייוונג פון דעם אידיים באן דושאירוש אושלאנד, פון לאלי- פראבלעב, נאר אויד נים סיין ני וועלטיארדנונג, אויב די נרויספאבנב דאלען בארלייקענען זייערע באריטאר

פרעזירענט רוזמעלט

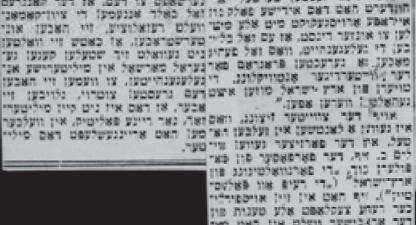
אם נכנכלו הערסוערם, או שסקריהאי סער הענירונו השם ניתם נכנלנעו איר עדסטיסונג עום ,ווייסען אשריהי.

צויא העריעלבער זיצונג אוז נעלע

יען געווארען א טעלענראם פון וועני

כוננען שים אירישען מצלק, איבע הויפט איצם, ווען עס איז אומטענלי צו באואינען די איריעע סאפעו א איירשוע אויסער אין ארץ יעראל

די דעלענאטען האבען נעשטעלט כר פראנעי און איבערהויפט האבן זיך אינטע עסירט צו וויסעו, אויב ד אירען אליין זיינען אייניג צווישן פר. זיף הגם זיי נעענסטערט און רעוי קארל וואם, פון פיטקבורנ, האם בא NAME OF TAXABLE PARTY.

עזארוציע פאר פאלעסטינע אין פארלויה פון די לעצטע נסליכע אין שענ האם מעו זיך רערוואוסט. או די רעפרעוענטאנץ פון אירישער ארביי טער בונד איז פוילעו" האם איז סיסעו פעברואר נעשיקט א טעלענראבע צו רער קאסימע פון אויסלענרישע אנגעי לענענהייסעו סון קאנגרעס, אי וועלי לער זי האם אויסנעדריקם איהו אפא זיציע צו רער ציודרעוטלוציע וואס

רעפרעזענטאנץ פון כונו,

טעלעגראמע צום קאנגרעס ג

"JMC נעבראבעו. זייער צאל איז זעהר סליי די שארבינדונגעו וואס די רעשרעוענ משנק השם סים רעם אירישעו אירענ חשבונב אין פוילען, אין זי זאנט טום אין פוילען זייבען זעהר. שוואכע. זיבער האט זי נים 1112 אהנונג וואס די פוילישע אידעו קעו היינט ווענעו פאלעסטינע און ווענעו זייער וואונש אויקצוביישעו פוילען אויף פאלעסטינע אלט היים נאך דער מלתמת. די רעפרעועני מאנץ מון ברנד" האם נים נעהאם ראס רעכט צי שאפעו רעס איינר אייף דער לשנגרעס־לאסייטע. או זי רערט אינים נאמען פון הער אירי שער ארבייטערשאפט ארער פון דעו נרעסטער אירייטער ארנאניואציע אין

"THE TREPINCONITY IT

וובער נים פיין אפעריפאנער ארנאי כיואציע. זי רערם נים באר די אי 112 אין דער פראנע פין קאמענוועלט האט בונר" רער אידישער ארבייטער מאסיטעס

אין אוא עניה מי א איריטע רעוא

".vreeviss די רעפרעוענטאנץ פון .כהר" כאי לוציע אין דעם אמעריקאנעם קאנגר מעהם פון א גרופע ביגרישו פירער האם הי רעפרעוענטאנץ פון .בוגר" שטעהט פון א גרופע בוגרישו פירער LE MERER און טוער, וואס האבען פארלאוען געטענס צוחערען צו דער נלייך ווי די פלחפת האם אייםי רי איריסע ארבויסער אין אפעריפע.

רי קאנגרעסיקאפיטע האט ראבאלסט פארהאנרעלט. איז דער טעלעבראסע "סטעלט זיך די גרעפרעוענטאני אלם די פארשטעהערין פון דעו אידיי שער אונטערערדיטער ארבייטער בא מוייטער. או ערי אירישע אונטערערי רישע ארבייטער כאוועגונג אין פוילעו

איז א מארדעצונג מון דעם ארלישעו בונר", וועלכער איז געווען די נרעסי שע אירישע ארנאניואציע זיין די וויכטינסטע אידישע ישובים פך פאר רער פלחפת." די בעלענראשע ניט או די אלע בשקשניםע שענות שון רעם בותד" נעי נען א אירישער האלעסמינע: או די

אירעו ווילעו ניט פארלאועו די סלחסה־לענרער. וואו זיי ראוינעו .19211B איצט: או עם אין אונרענאקרשי טיש" אפצונעבעו פאלעסטינע צו די אירעון או רי אירישע פראבלפם לעו ניט נעלייום ווערעו רורך אישינרש ציע. אין צויי וווישער, די שעיצנראטע ארבייטער פון אמעריקע, שאר האט אויך א ווארט ודענען רעם טייל רעדט דער אירישור ארביישער פון דער ציוןירעואלוציע אין קאנגרעס, סיטעט, וועלכער האט גענוסען וואס שארערט אשענע טירש שאר נאנץ אנרער שטעלונג עו רער ציון אירישע איינוואנרערונג אין פאי רעואלוציע. ווי די רעפרעוענטאנץ בו לעסטינע. ווענען רעם זאנט די מעי .בונד". דער אירישער ארביימער

לענראמע, או מעו דארף נים מאבעו מימעם איו ארויםנעטראמעו נענען קיין אייסנאם מים פאלעסטנע, או דעם גווייסעו פאפיר" אין מארערם אירעו רארפעו פארערעו פריים אישיי פריוע אישינראציע קיין פאלעשטינע. די רעפרעזענטאני שון

שרעט באקטיש ארוים נענקן רער קיין שטעלונג ניט נענוטעה ער נאנצער ציון־רעזאלוציע, אם לו געי אבער נים ארויסגעטראסעו נעגעו איז געו רעם טייל וואס פארערכ פרייע האם נים געסאו קיין זאר צי שעריגע איסינראציע פאר אידעו. די רעפרע' די שאנסעו, או אפילו דער טייל שה זענטאנין וויל איבערהויפט ויט, או רער האנגרעטירעואלוציע זאל רער קאנגרעם זאל זיך בארערעו סים נוסעו ווערעו.

נראציע אין אלע לענרער.

ריוועלט וועט אינגיבען ארייסגעבעו נאר כמיגע ערקלערונג ווענעו פאלעסמינע

Mar. אינפארטאציע סומט פון באנלויבמע סוואלען אין וואשינגמאן. – די באנסעט ייצונג פון דער קריסטליכער סאנפערענין פאר ארין ישראל. – וויים־פרעוידענט וואלאס לויבט דר. ווייצמאן פאר הילת אין דער איצטינער טלחמה אלס כעמיסער. – א באווך אין ווייסען דעיו ביים פרעזידענטיס פרעס־קאנפערעגין.

ניתה מאוסינה. מראמעסטאנטיטער די רעואלועית אחי לאנה, חי די סיי גייסטליכער אוז רעראליאי שון ליטעריעע שיהרער נעשינען ראס שאר הייסטעטען העראליאי סכנאסאר אונטענליד. היה מאולינה העלכער מעו נוס די האונטענליבי באחיי היה מאולינה העלכער מעו נוס יוסע מאונסיל או שאילינטשיו" און האום נעראליטען או נערי שערועליכע באחיי לטענסאין האונסיל או שאילעסטאין" און האום נעראליטען או נערי שערוע און הייעעישרענט העורי או וואלאכ. הייעעישרענט העורי או וואלאכ. און כאר ערמינע און אייריש הייטלאור. גייערטער און אייניין און אייריש הייטלאור. גייעראליענט און אייריש הייטלאור.

ווייםער פאפיר" רארף צור ריסעו ווערעו, רופנ אוים וואַנגעור

רי טויזענט נעסט ביים באנקעט יכען נעותן עלעטריוירס, ווען סעי שטשר וואננער האם אויסגעיישעו THURS רער ווייסער פאפיר ראלו עודי דענס איז עד איזעאנעטאגרען איז נא יערען אוזף שטיעלאר, אוז זוי דער אריי ביי פרעוירענט רועוועלטים ביי פרעטערקאנפערענין אין פרעסערקאנפערענין אין ווויסטע קאנפערענין אין היינט, ברייסען העין מעני שארזיכטין נעראו דייעים האינט, ברישער 11 איד ווהאים עו שארזיכטין נעראו אויע דייעים רערבריה, בין איד נעראן אין ווהאים עו נעראן שול סיס כשרייסנג, און האוז כיי דעם פרעזידענט'ם פרעמרי פויסעריעט, האס רער סאסטסייסטד מאפערינים, פרעזידענט'ם ברעמרי אויסעריעט, האס רער סאסטסייסטד זערט אויס זערר נוס, סונטער את פאסטאנער אוניועדסיטעט, נעראי זערט אויז אין א דערי נוס, סונטער את פאסטאנער אוניועדסיטעט, נעראים איז אין א דערי נוסער סטיטען, אין פאסטאנער אוניועדסיטעט, נעראים

איז איז א זערי נוטעי שמיטונו. זי זענן א גענגענדע דערטים אויסועתן איז פיל בעסער ווי פארז יאררען אין רער עיים, אויף סראנו זיארענן די לומסיאטאנעס אויף סראנון איז אנגענען באלד די עייד זיג האס דער פרעוידעוס וענגנגן עואלוענדינ, וואס אין באלד די עייד ליו, האס דער פרעוידעוס וענגנגן גענטערס, או ער איז עומרידען סיי ענטטערס, או ער איז עומרידען סיי גענאערן איז האסיטעס או לאנויענראענן די די רעוולטאסען או אונער באסגע אבער מען האס דער דערפאנט סיס אנגער מען האס דער דערפאנט פרט דידענג. יישאפע, באוואיברערינג אוז גלוי

ש ביסנה בייער זיד שרוימנטופות. או די איינוענרונופו נענעו דער דר: 3.80 ואלוצים היבעל אסטר באנרינדעם נים אוויז של אויז פיליטעריעע אוראי עען, וועלכע סען סון האלטעל אייי לעעען בסור, ווי אויז אאליטייען ריפלאסאטייעד גרונרעו, וועלסד סינן וואלט אפיער ננסענט אויטואנין מאר די מיטכלידער פון קאנרעפ אייל דאס וואלט ויי נקראיסנן פוסין

אידעלבע אנעורוברענישעו האכן העלבען דר, פארש און מענאסא מאסט, ביידע רעאובלילאנער, ו מהגוייסקר בנראגה איז אויד נשור דין רעד שלוסרינדע שון ראבאי סיד שנה ווערכער איז נעויפן רעד איי עועתר אירייעיר רערוער כיים כאו כנס, איז אנדייטונג איז אבשר ניס ניניען אין רעל ועזר שטארכנו אנייה וואס רער ועזר פראטרעסיווער סענאר שאל וואננער חאם נעסאכע סאר דיד דיווידעראלוציע, וועלכע עד האם עי היווידעראלוציע, וועלכע עד האם עי היווידעראלוציע, אויינגעראבם קאנורעים ראס אלי ווייזט, או 30"28782*08 313"http://gb 2.98 אירואכעו אוז פאליטיטער אנועול ווינקיים האבעו מעניענו א פארטי דענעם ערגאנג ער רעם ועלבינען פרו"

111

דר, וניין אנן דר, סילוער האבש ראנטרטטאן פארטראכע מיט'ו פרא זירענט א נאנעין עלה ציים, פא 12:30 ביו 100 בייסאנ, ויתן רעי דינוירענס האס זיי באפולפעבסינט ארויסערוענען רי עיקלערונג אין זייק .ISTON:

פרעזידענט רוזוועלט האט ארויר נעוויוע) א מיסעו אינטניעס אין אינ איריעע פראנען, און ער אין נרינר ליר באסגנט מים אלע ענינים, וישם cam, critic and and active, man

האבען א שייכות עו ארעדישראל. ראביי ווייז איז ניסא איז וואיסינר

כאור באלד נאנ'ו באוור ביים פרקור רקנם איז ער אוזעקנקמאחרקו קיין בא

ווייסען הנייז

יום אניך דערענולם א שאי דנהר אינסערעסאנסת זאנעז, וואס בנו אין אינוערע סיליטערישע פיור ווינען נים צום פארכונסלינען, אי שסונרינג ווען ער איז אין א נושער שסונרינג ווען ער איז אין א נושער שסונונג ראס ער א פר נעשמשם שסופונג ראס ער א פר נעשמשם

פיט ד' לארכספאנדענטעו. ורכן איינטי האט נעפרענט דר ורכן איינטי האט נעפרענט דר ורכיסין הי בערלין דנהט איצט אולי. האט דער פרעוידענט נעענטטערט, או ער מערינעליד האם שוין א אא פא היינענסטרים, או פעו וועיבע סבו סון הדשים ציים נים אויפנענוסען פי געסס און היסלגרים הויאסיטיעסאר גדי רער אופן חי רער פרעוידענט הא רער אופן געראנט, האס ארירסגערופעו ער האס אויך געואנם, או די פאר

BY'R I'VE I'R DOARD I'B SHOOM דנהר נרוים. נאר אויב די הויהטינסאפ זון נעצייריישטלאור ווערס נאך אים באמבארדירם, איז עס נעורס נורסים דשס איז נעורנו אן נעמספר אויא א פראנע, פארושם בען השלם או ויי לוסס אסשאלעס אויף רעס עוימינסער

19702 1980

ביים באנקעמ פון דער קריסמליבער קאנפערענין ווענען ארידישראל

איצט איינררוקען מון א רייע אייד צעלוייטנו זון דער קאנמערעני זה פנקרינאנער קריססען ורפנען ארד 30.00

צר השם ערקלערם. שו הי הריסטליכע ורעלם וועם בשנעהו ש נרויסע זינה. וואס וו השם נים בשלעמפם שסשרי

נעדריפט דין מישען עיר אין דין אין די געדריפט דין מישען גלויבען, אין דאס איריעע סאלק וועס בלייבען לעבען. זין ציעע אירעאלען וועלאי יבען איז עינע אירנאלען וועלען סאראיירקי

און זינע שיינטיען ויינע בשריילע" און זינע ויערען אין זיינע בשריילע" און שונאון ויערען אומאוסען. דר. בשוליט חשט נעביצכע חיס סליבות און איסשריען מון גרויסע סליבות און איסשריעט ווי סערפיי און שאניע וואס זיינען אראם מון זייער נוזיה און האבען פאריארען זייער סאכט וויל די האבען בי זיי 12⁵ M1123 110 DOIS האינען סינרערחייסען, דר, פאוליגנ האס נעואנס, או כאסים איייינע פון זיינע איריסע פריינט ויינען אנסיי עיוניסטען, ווייס ער אכער, או די NITCH TOTIN נרויסע מערהיים אידעו היימלאנד אוז זוילען, א Bertham In צליכטליננקן ואלען טיירער אוישבויען ארקייטראל און דעריכטר איז ער the.

אויד סים לייב און לעבען פאר רעם היעדשרעוירענט השלשם השם געי ערם הענען רעם גרויסען הוב, השם 10.000 213150 pantahowean שולדים דעם אודישעו מאלת, ער האט עמאלם אויל אלעמעו א טימעו רויסם מים רפר ערקלערונג, או דר, מייאר כאת האט, ווי א כעסיקפר, נעסאסט א זעהר היכטינעו בייטראו ער אוני זער אמערילאנער מלחמתיארביים.

פאלעסטינע קען אריינגעטעו נאך, מיליאנען אידען, ואנם וואלאס

וושלפס האט ערפלערם. או ווייע כיצו האם נדוויזעו, חי אווי כיעו קאו עיועכעו אַלקאָראל עו אויל סאר מיתמידעותענ. פיין איינעלהיימע 0"2 029"19"5"9"Y"15 177 2.67 ארויסנענעבעו, אבער וואס ער האט רעריסאנס ווענען דר, ווויעסאנ"ס ארי סיוס, האס אייסנעוערט, נוי ועריד .100"1# "0'0"110

משלאם האם אויך שמארק נצלויבם איריסו וויסענסאפטסליים. פארטרוי כענע פון רייסטלאנד, פאר זייני בעיט פון דייטראניר, סאר חייפר כדירסען בייטראנ עו אינוער סלחמהי איניית סיס א ברייסען עסייכעי האיניית סיס א ברייסען עסייכעי האיניים האלאס ערסלערט, או ער האט הארניט איל וינעו צועונעכעו עפעס ידו ובער עבסלערונה וואס איעוייענס רולוועלים האם באטורסעכטינש וי ציוניסטוענ שיחיער שיחוער אוז מייו ארייסטוענען איז זיין נאמענ, האי NO RED CHI RECEVENTS THE DER DR.

רוווויעים טעיקטיות ראבא טייטו האט רערכיי אנגערופען רווויעלט'ן אונוער גרווסער ברעוידענס" אח ראש ערסלערט, אז רווועלט'ס ארי ילעיתנ איז .אן אויסררוק סו דעס נעוויסען סון אסעריסאנער באלק באריישועים און האפנונג אין די נרויסע באריישועג וואס זי וואסים אין די נרויסע בארישועג ער באון געראס, די גרויסע

Confer With President

Rabbi A. H. Silver of The Temple, E. 105th street and Ansel road, and Rabbi Stephen 5. Wise of New York are shown, above, after they left a conference with President Roosevelt at the White House on the "white paper of 1939." They said Mr.

Dr. chairmen of he American Zionist Emergency Council.

Cound Huly Y Roosevelt su horized them to say the American government never gave approval to the paper. Dr. Silver and Dr. Wise are co-

אאנגרעם פירער צוטיילט איז זייערע מיינונגעז נען גורל פון דער קאמאות עלט רעזאלוציע

עון זשורנאל. פיהרט דורך ספצציעיע אייספאָרטונג צווישען פירער פון קאַנגרעס.....זאננער האלט אז די רעזאַלוציע האָט דעם בעסטען שאנס אָנגעניטען צו ווערען נאָך דעם פרעוידענט'ם סטייטטענט. עיע אייספארשינו צווישען סירער פון קאנגרעס.---יאננער האלט האם עם האם נעפירם צי פרעזידענם רוזוועלם בערקלערונג ווענען ארץ ישראל.

(ספעציעיון פעינעראמע זום "מאר נען זשורנאל" פון ד. ל. מעקלער)

- .0280 FOT .18000'FMH פרעזירענס רווויעלט'ס רערקלערונג LA RULL ALL BULLE, USO MIL בארעפענטליכט נעווצרעו דאנערשמאן און א ביריטע היימלאנר.

אויה דער נאצישנאלער סריסטליפער לאנפערענין, איז איצט אין הינע ציור דונג איי דערווייל נאד ניט קיין דירעקי יסטישע אוז אלנעפייז אידישע זוי מער כצטש או אפיציעליאויטאריויר ישע פרייזען דער הריפט איני, מעיע מאס לינס איצט """ STATE OF STATE STATE ווערם זיד ארויסנקואנט CHARGE STREET BALL SET נאכרעם ווי די האוינע רעואי רציע האט ארויסנערופען א שמארקע די אידישע שרכאי 780 138 119 די אראבישע לענדער TUTING IN פער די פיליפעריינינ סיהרער, פרענט פען זיך איצט, וואכ ורענו דיין די מיירקונג פון פרעוירענט יווועלטים דערפלערונג אין עואלוציע און צי פיינט עס. או אין האנגרעס וועט פען פיחלען, או קוירענט האט סיט זיין דער באזייטינט רעס פעגליבעו כרונט אויז וועלכעו מעו האם די רע זאלוציע נעדאלם צוריקהאלטען, איהן " N'CONCERC SMP" 1272722 18 Contraction of the

> די השוינו פראנען ויינען איינענט יר נעשמעים בעווארען נאך ביי דער האנפערענת, קיינער האט אבער ראן נים נעקענם נעבעו קיין נענויע תשובה. ראס האם דך אנגעהויבעו פריסטאי The summer CAN ING ING ING THOSE CO 17281072 וענויעיע אינסארפאציע ורעכעו רעם כאזור פון רער ציוניסטיי שער דעלענאציע אין ווייסען הויז, דר 00'321 0. I'' NI' NI' TT. NEN DE CO

איז שייכת פיס אם רעם באוור קרוויסט מכו זיד, או איינענטליי האט נערארפט אויפגענומען ווערען א אירישע דעלענאציע סון פרעזירענט כאך סיים וואמען צווייק, די נאנצע ארץ "UTXY' BEACTE DUTE ON TO מירש ווערען ומימ'ו פרעזירענט.

קם איז אבער נעקומען רער אננ פרו היימען הוים, או די דעלענא באישמעהן, נים בלויד פרו 288 T 323 ציוניסמען נאר אויה מון נישראיזנים קענימער און און און דייבאפענימער 1580 FULLOUGH UNDER CE פיהלט. אז דאם וואלם נעפיינם ברעני נען מאר"ו פרעזירענט די נאנער צע שיילוכן וואס הערשם אין אידישעו לא 7 72270 138 723 CHEVE, MI FUT. SFUT וירעפט ואל קריגעו רעס ארינררוק, או פינאריטער וואם באקעמט רעם ציוניום, שפיעדט באמת א פירענרינע רשל אין אירישען לעבען.

השבעו נענופעו ה 1000013112 פיים רעכט-או וועו עם האנרעלט זיך ווענען רער איךיישער מאדערונג בנו.ע ארע ישראל קענען בים זיין היינע האסשראסיסעו. זיבער AND TAR. THE WAY THE BUT MANUAL אויא שנאנרפר לט פון די שונאי ציון פנינים מיט דער מיינונו פון פיייטעיי און זיי השבעו זיך ענטואנט צו אייני בעהו אוים אוא באוור אין ווייסעו

1111 ting and b. די ציוניסטע ויינעו באשבאנען, או די צויט איז געהומעו, או רער פעויי בענם דארף און זארכעמעו א פאויטיי ווע שמעלונג צ ארק ישראל און זיך ארויסואנען קלוהר ווענען די איריטע אספיראציעם את ארץ ישראל.

אם רי לעקשנותי פון רי ציוניסטעון וואם האטר קלאור דעוויועוי אנסיסיאי סענקרים יאוני בהרואוסמוינינקיים, אין וושם מאנבע האבעו אסילו באצייכענט אלם רעוואלוציאבערישמיים. זיכער מיי ליםאנטישהיים, האט געברלוה געוגאור נען. דאם ושלאן היינ האם אוץ קינט דעם 'ציוניסטיישון-יצטאנופרניסט אוז האם מאקע. זי דעם פרעוירדנטים דערקלערוננ וויים, זיך ארויסנעואוננ

דערען -- אסענע טויערען סאר אידיי שע אינוואנדערונג אין ארין ישראל

אבער רעם פרעוירענט'ם רערסלעי סער. דער טעקסט פון רער דערקלערונג קופט מין פרעזירענט, כאטיט ניט אין וועט זיין דער נורל זיילע איינענע ווערשער.

ווערט אבער פארויכנרט --- אין דאם איז איבערנענעבען נעווארען צו סיר פון נים קיין אנדערען חי סענאי כואר וושננער, סיט וועסעו איד 385 נעהאט צ נעיטפרעה, אז באלה וועט קו מען א צווייטע דערקלערוכנ פון פרעויי YOU NI CHOR N FITTOTT NI

ורפס איז נוגע רעם פרעזירענטיס שמעלונו צום ציוניזם איז נענוג אני צואווויוען אוזה דעם וואס דר. סילווער נים איכטר און הערלויבט או הער פרעוירענט ואל ציטירט ווערען, או אין סיעך פון דעם לאנגען שמועם וואם עד און דר, וויין האבען נעראט מיט'ן פרעזירענט, השם זיר רוזויעיט אויסנערריקט ווענען יענע וואס מיילען בארלייקענעז אסעריקא'ם אינטערעס אין א אירייער איין ייעראל ארער אמעריקא'ם רעכם ויך צו מישעו אין אן עניו וואס, לויט יצות, רארא יוס נאר בעהוברעו צו אן אנרער לאפר יענע פענשען שיינען - "已能的犯罪 15052788 האם רער פרעזירענט "או מיר האבעו אינראר 12238181 פירט די כאלפיר דעקלאראציע The set עם פאנראט איבער ארץ ישראל

עד פרעזידענט אנערפענט. אלוא. או אמעריקא האט שוין אנגענומען א פאזיסיווע שמעלונג צו ארץ ישראל אוז אז די אנערקענונג מין דער באל פורירעקלאראציע און רעם מאנראס ייאס פארזיבערען רעס אייסכוי פון א אירישי היינולאנר אין ארציישראל איז כאשמיפסע אפעריקאנער פאלימים. רר: סילווער איז פיט דער פיינונג. רעם פרעת בענטים רעה לערונס עמענם באישטיפים דעם הוא פאר ד ציר: העומרוציע אים לאנויצס ארו או ראס לועם באזייםינען די אפאויציע. רארט מענליך נעמעריינני DMA DMAN 11K 077 THE INE INCOMING 122212120013 27.1 . 17 יעואלוציע נים אויסנעסעו ציליענ סי **כיבות, איננאנדעו** 20.0 שוואונרעו. באוונרער. קאנגרעס פיהרער ווי סענאטצר כאפט. סענאטא" וואנוער און אוטעעהלינע אגרערע, האלמען בכלל נים, או פען Andruga Law Dates . - .13***

סענאטאר ויאונער האט פיר מארי ייכארט, אן אייעה וועם, דב התאירוצים רוויכנערה:

מזן כיין לאננען נעינפיעו כיכן כאנגרעספאן מאל בלוב. דער מארויי צדר מה דנר לאמיטל מאך אדסיעני יישרים שלאלעלעלא לייו יישרים איי יישרים איין אלייי אלייי ארויסבאקופען, אז ראס איז כאך ווייט

נאר לאחר באר דעם וואם ציוניסטעו פאי נים ויכער און אז די תלבינע שמרויכי לנגעו, וואס דיינען בעיוען און וועו מין דער רעומלוציין דינעו לאך ארצט

в

סר, בלום, מארזיכערענריג סיר, אז "NO 1"8 1"28 "T J-212120020 10-TROUMER IN TROUBLE TROUBLE 1001-031-0110 mm 180 102-11 Dr 18 That when IN LOS MANAGEMENTS ****K איו נאר ניט ליין אויפגעפאלסטערטער סיידעו עם וועלעו פארקופען אנרערי .13733120211038

דריטע פיינונג, וואס קומט פון כאר א הויכעו קוואי אין קאנגרעס. אכער וואס קען, זוליעב נעוויסען טעמים נים אנגענעבזן הערען. או נאר דעם פרעוירעצטים דערס NY MUCHERS' OWNER I'D CERCE, NE TUT 17 IUCUIDTH 781 DUTAIND TUT זארוציע, עם דארף הייסעו, לויט דער דאוינער פיינונג, או מיבאלד פרעזירענט האט נענוטען רעם נאנצעו איבערנעלאום הערעו אין זיינע הענס אוזידי רעואלועיע זאל נאר, סיט רער THUS "STELLIN THE STELLING STELLING ענון עוריקנעצוינען וועיען פון קאני DU11

אוא שרים, לוימעם די דאוינע מייי נרכנ וווייבוער, ווארט נעווען דער בעם מתר אויסיתו און כאקת מאר די ציוי כיוסטעור באזונרער איצט. או פיעזיי רענס רווויועלס האם נענופעו א פאויי

NA BUTGERS I'M JOLING FUTGER THE REAT DECK DUTE IN 2.26.70 נהבס זיר אזויסואנען פאר א אירי שער קאמאנווערט און הוקא הערסאר האם עם הייזם זיך ארוים, אז רי נאני דע מדשה והעגעו פיליטערישער נויטי איענדינפיים שמאפים נאר פון נעווים ריםיאמאמעו, הויכע רענירוננס שיה שאר וועסעם פרינוגען און האנדלונגעו רער פרעזירענט איז ניט THE .TODOTNINDINT ME ודניבן דעם נים נעוואוסט.

אנרער פאקטאר, האם מ'פיינמ רארף און ואל שפיעלען א ראל אין כארענען רעם קאנגרעס אנצונעפען רי ציון רעואלוציע איז האס נואס עס רערבעהענטערט זיד רער טערטיז וועז THE PART THENE FORT 287 11.00 סראמט און, אויב אפילו רער פרעוי רענט השט זיך ארזיסנעושנט נענעו רעם. האם אבער ענגלאנר נאר רער ויך נים אפגעואנט פון הייסעו פאזיר, ראן הויבען זיר אין לאנראן און סארהאנרלאנען צווישע אפיריוכא און ענגלאנד וועגען נאן סלהמה שראבלעמעו איינשלימענרינ די פראבלעסען פון בארענטען פורה, ווא רי ארץ ישראלא פואבריטיע שארעסען א ווינד איני איפו. 19代的第三种变形。

אריסם איצם איצה ואנה סיול נויטווענרינ, או דער אאנרעס זאל זיד "RM20 - 103810"178 MONTO M 48 וועענו ענין ארץ ישראל כדי ראל לאל טאקע השבען נעוויכט פאר רי-שניערייקאנער רישלאסאטעו. השס The second second the second וועלבע, הי מעורים לה שרין, הצלצי זיה, בעסינען פטלוכע נארי אויפנעי שפראכענע שונאי עיון און מענליר אורבע וואס ויינעו נאר סאראנטר וואוסליך לאי דער נאנצער "סרעי וואם", יאל איז ענסלאפט נעווארעו אין האסיונסאן כדי צו סויסען די ביון אין אין אין אינדיאב

דיים פרעזידענטים שטייטטענט צו דער קריסטליבער קאנפערענץ ווענען ארץיישראל איז ועהר א דערפרייענדער אקם. ווען דער פרעי ענט פון די פאראיינינטע שטאטען דערקלערט, או די אטעריקאנער רענירונג האם קיינפאל נים אַנערקענם דעם ,ווייסען פאפיר" און או אַפּעָריקע שטיצט און והנט שטיצען די פאַדערונגען פון יענע, וועלכע לען באשאפען א אידים היימלאנר, איז דאס באמת א צוואנ פון דער העכסטער אויטאריטעט -- א צוואָנ, וואָס איז אין הסכם מיט די בלושינע אינטערעטען און נאציאנאלע באנערען פון אונוער פאלק.

איז דעריבער קיין וואונדער נישם, וואם ביי דער דערמאנמער קריםמליגער קאנפערענין איז די באקאנממאכונג פון דעם פרעזידענמים ספיישמענם, הורך ראבשי זוויז און ראבאי סילווער, אויפנענוסען נעי dene. ווארען מים א סך

אין עס איז אויך קיין וואינדער נישם, וואס אין אידישע קרייזען איז מען זעהר צופרידי עם קוממ, אהן מפק די פולממע אנערקענונג דעם פרעזידענם פאר

שם דער דעקלטרטציע.

ספעציעל ווען זי קימם נאך דעם ווי די אראבער און די אנדערע קענגער פון דעם אידישען היימלאנד האבען אויפגעהויבען אועלכע פראמעסמען און ווען זער איינדרוק איז, או זיי האבען אריבערגעי וואויגען די סימפאסיעס צו אונו אידען. אייך איז נום צו הערען דעם פרעזידענט'ס פארזיכערונג אין א

ציים, ווען די רעואלוצין ווענען ארין-ישראל, וועלכע האם נעדארסם אריינגעטראנען ווערען אין קאנגרעס, הענגם אויף דער וואנשאל -מאקע א דאנק די באסיבונגען פון די אראבער און די אנדערע קענגער Ritemail for Coll Lincold National

עם פרעוידענט'ס וסטייטטענט איז דאך א קלארע אנצוהערעניש די שונאים פון דעם אידישען היימלאנד, או זיי האבען נאך נישם בעוואינצן, או וואם שייר אמעריקע, וועם געגעבען ווערען די פולסמע שמיצע צו דעם, וואם די גרוימע מערחיים אידען פיי דא און פיי איבער דער ווגילט וויילען און וארלאנגען

אי סים דעם אַפּניָשלאַסען, אווי־צו־זאַנען, דער קאַסה קענען דעם זוייסע פאפיר", דער קאסה פאר פרייער איסינראציע, דער קאסה פאר א אידישען ,קאמצנוועלט"ו

דאם וואלם בעווען א מעות.

עם פרעוידענט'ם נאַבעלע, גומע און אויפריבטינע רייד דארפען נאך פארוואנדעלם ווערבן אין פאמען, און די מאמען זיינען נעווענרם דרם ענגלישען קאלאניאל אפים, אין דער אריןיישראל דיגער אר סיניסטראציע, אין דעו ענגלישער רענירונג.

קלאראציע פון דעם אמעריקאנער פרעוידענם, זיין צואני אין שמעלונו, 8 סך אין דעם פרם פון כאווירקען אייך די באציאתנ פון די לאנדונער אין אריןייטראלידיגע באאממי

אפייר דער פאקם ציו, או די מויערען פון ארין-ישראל זיינען וויים און צו זיין אפינן פאר די פויוענפער און פויזענפער אידישע קרבנות. עלכע רייסען זיך פון דעם ניהנום און וועלכע קאנען נעראסעוועם ערען, ווען סען ואל רי אריינלאוען קיין אריןישראל.

דער פאקם איז וווישער, או דער נאנצער ענין פון דעם שענדליכען גואיסטן פאפיר" איז נאר זויים נישם נעלייזם. די פאדערונג פון אפענע. גואיסטן פאפיר" איז נאר זויים נישם נעלייזם. די פאדערונג פון אפענע. זואס סער אפענע פירט אין אריןיישראל פאר אידישע פליפים, נויסינם זיך נאך אין גרויסע אדשמרענגונגען ביז זי וועם געוואונען ווערען. זואס שייך דעם באמאנועלם", זיינען מיר פאקמיש נים א סך אפענפגר געקוסען, ווי שיר זיינען געווען. גענ בלייבם איבעו צו האפען. די האפענונג איז נאפירליך זעהר

מיכמינ. די שמיצע או דער צוואָג פון דעם פרעוידענם באלויכם אָם די האוענונג מים נייער קראום - און דאם איז נום.

איבער אלין דארף זיין קלאר, אז אין דער שרעקליכער, גרויליכער לפנע, אין וועלכער דאם אירישע פאלק געפינם זיך אומעמום; אין דער סינאנים פון דעם אידישען מצב אין אדע ויינע פאוען, מוזען אלע אלע גומע ווערפער ווערען מאמען, וואס אדע ויינע פאוען, מוזען אלע אלע גומע ווערפער ווערען מאמען, וואס

The State Department - -Now It Can Be Told. The State Department Cabal.

Washington, March 12. When 1 entered the Banquet Hall at the Statler Hotel the portly Olin D. Johnston, Governor of South Carolina, chairman of the National Conference on Palestine, was just beginning to read the statement which had been conveyed to the assembly by Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver. In a stentorian voice, which would have been the pride of any great histrionic artist, he intoned :

"The President authorized me to say that the American Government has never given its approval to the White Paper of 1939. The President is happy that the doors of Palestine are today open to Jewish refugees and that, when future decisions are reached, full justice will be done to those who which our Government and the American people have always had the deepest sympathy and today more than ever, in view of the tragic plight of hundreds of thousands of homeless Jewish refugees."

Whereupon the staid black-robed, silvery haired audience of some four hundred Christian clergymen, social workers and labor leaders broke into an uproaring applause that almost shook the newly polished, modernistically ornamented walls of the newest and swankiest hotel in the capital. Whereby, it should be property recorded, this highly sensitized, intelligent and influen-tial conscience of Christian America has fully registered the colossal impact of the Presidential pronounclamento on the fluctuating fortunes of the Palestine cause, and more specially, of the Palestine Resolution, now pending be-fore the two houses of Congress and in imminent danger of ceas-

ing to pend altogether, The Conference, it was felt, was now free to operate in a revivified atmosphere. The air had been cleared of the portent of defeat and calamity under which the assembly had been opened a few hours before.

For the Zionist leadership, but particularly to Dr. Wise and Dr. Silver, the Presidential statement. coming as it did, after adverse testimony of General Marshall and the even more adverse letters of Secretaries Hull and Stimson, meant nothing short of deliverance-a deliverance not only from a sense of failure and defeat but from the kind of personal attack which, unsuccessful in triumph waits for failure to develop and thrive upon. Henceforth those who only held their punches until the Palestine Resolution will be sisted that the participants in the denitely declared dead, will have to hold their peace and he silent. to call them, representatives from For Palestine and the Palestine Resolution the Presidential American Jewish Committee and statement means first of all a victory, virtually and literally anatched from the jaws of defeat. Jewish Conference demarring at If the Resolution should pass even before the White Paper goes Into effect at the end of this month, nobody in Washington, who is anybody, would be sur-prised. The President has spoken out, why should not Congress ? military considerations of The which Marshall spoke and which ident, fa-rd with Jewish faction- lifest fastinct. He did not conto effectively blocked the Resolution may or may not have changed. They no longer seems insuperable after the President has

Abba Eillel Silver hit the nail on the head when, speaking of the President at statement, he said that its first effect will be to break the conspiracy of silence, the great tabso, which the inside gang of the State Department were on the verge of successfully foisting on the whole subject of Palestine. The same military considerations which were to dictate the postponement and the defeat of the Palestine Resolution were also to impose a complete silence concerning the whole question of Jewish homelessuess in the terms of the Jewish National Home in Palestine on the part of all those whose heartfelt interest and bounden duty it was to work and bleed for the speedy and successful termination of the war. In other words there was to be a complete han on all discussion of the Jewish problem and its Zionist solution, at least for the duration of the war and all this in the name of patriotism, which, as some cynics have characterized not without some justice, as the scoundrel's last refuge.

In this case those who attempted to exploit our patriotism were all well heeled and, I might add, well-oiled in the literal sense, since their connection with the oll of Anaby was much too close for the good of their own souls or the comfort of the American people. Ensconced in the State Department they pulled wires ex-tending all the way from Washington to Cairo, Bagdad, Amman and Mecca. For it can now be told that the protests against the Palestine Resolution ostensibly emanating from the capitals of the Arab states as well as from the War Department in Washington were actually engineered by the clever and not too conscientious young men of the so called inner ring of the State Depart-ment. Maybe Secretary Hull and Undersecretary Stettinius knew all or little about it and sametioned it, including the unwarranted intrusion of General Marshall into the picture; it is cer-tain Preddent Rooscyclt had neither knowledge of nor sympathy with it all.

That President Roosevelt, in order to end the sorry mess, may follow as the Wise-Silver authorfired statement with a clear unequivocal statement of his own, may now be confidently expected. Personally I would be surprised to see it come before the White Paper gues into effect at the end of March. It would be like FDR to make a slashing, lightening stroke of this historic character that wound, incidentally, earn him the everilisting gratitude of every Jewish citizen of the United States.

The President, as the Christian Conference on Palestine beld here has only too well realized, has a keen interest in the Jewish fate, but it may be revealed now that this interest and understanding extend allo to Jewish factions and fractions. Some three week ago when Drs, Wise and Silker were to see the President about the Palestine Resolution as representatives of the American Jewish Conference, a Jew in the White udience include, as he pretended all Jewish factions, notably the the Jewish Labor Committee, A date was set, but the American the inclusion of minorities where only the majority should be heard, could not see its way clear to keeping the appointment. The matter was finally referred to the President for a decision and the Wise-Silver visit to the House was the result. The Pres-

PROTESTS ON RAIDS DEPLORED BY RABBI

Rosenblum Says German War Plants Duom Allied Lives

Deploring the protests published by a group of clergymen and others against the bombing of Berlin, Rabbi William F. Rosenblum in Temple Israel, 210 West Ninety-first Street, said yesterday that "every German war plant which is permitted to go on with its production means sc many American and Allied lives doomed to destruction if we do not obliterate the war plants of Germany, they will use the respite, the time and their genius to manufacture planes to reach not only across the Channel but across the ocean to rain death upon us here."

Assistant Fabbi Zev Zuhavy in West Side Institutional Synagogue, West Side Institutional Synarogue, 22 West Seventy-sixtle Street, slid: "The cry goes could at the time when we now weike back: "Let us make gentare humane." But, alas, the die tals been set and they must the the fruit of their own wide sereds. The savage boomerang mich they have thrust upon the world is rebounding for measure. measure."

"The only way to make warfare

humane is to abolish it?" Rabbi Samuel M. Segal, in Mount Neboh Temple, 130 West Seventy-ninth Street, said: "The Jews of the world believe that the majority of the American people would like to see a Jewish Commonwealth in Palestine where homeless Jews could find renewed hope for a permanent residence."

Rabbi Louis L. Newman, in Templa Rodeph Sholom, 7 West Eightythird Street, found encouragement in "the statement issued by President Roosevelt through Rabbi Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver, declaring that the United States has never supported the British White Paper and that sur support for the ideal of a Jewish mational homeland in Palestins is not abated."

PALESTINE POLICY Say: U. S. Should Repudiate British White Paper

in Dealer 3-13-4

America simply cannot remain silent and inactive about the British White Paper on Palestine, asserted United States Senator Ralph Owen Brewster of Maine at The Temple yesterday morning in an addrest dealing with the future of Palest no.

"The White Paper would be more properly characterized as the 'black paper," and this country cannot refrain from saying to Britain that the White Paper constitutes the violations of a pledge," Senator Brewster said.

"Both Winston Churchill and Franklin Roosevelt have denounced the White Paper of 1939, yet the covernments of both these men continue to conduct their Palestin-Ian policy on the basis of the White Paper, which placed future limitaons on Jewish migration to Palestine.

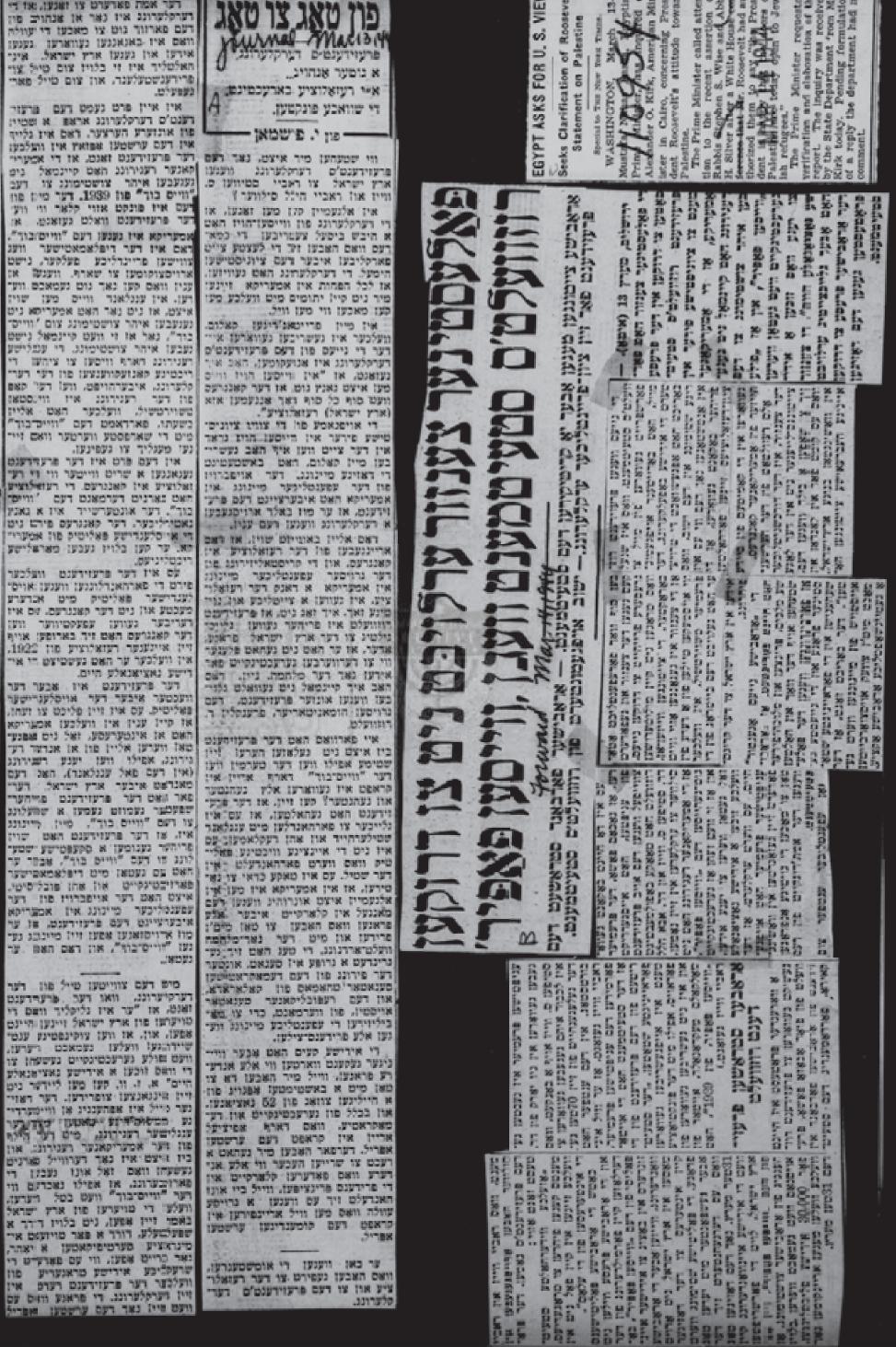
Sees Anomaly

"Winston Churchill in four years of power has not taken one step to termina e a course of action by his government which he himself, in Rovernment which he ministri, in 1939, denounced as a violation of the Barfour Declaration. Last Thursday, President Roosevelt su-thorized Rabbi Silver of the Temple thorized Rabbi Silver of the Temple ment has never given its approval to the White Paper of 1939, but the closest advisers of the president in-tist that the Congress shall take no action to indicate its disapproval. Here is an anomalous situation in-

There s much in the fate of suffering humanity throughout the world to absorb our interest and sympathy, but we must persuade our fellow countrymen that this matter of Palestine is one which deserves heir attention.

"It seems to me that we would do well if we were to look at the Palestinian problem not on the plane of the emotions, but on another plane of the emotions, but on an-other plane, namely, the plane of identification of it with our na-tional interest. We should insist on the repudiation of the White Paper not because we seek any occasion for a quarrel with Britain, but because we must take capital ac-count of what will serve the in-terest of America in the world. Our interest is not in expanding our empire or getting new oil cono sions, but in the preservation of peace. This is the goal toward which we move, and I am not at all clear but List a Jewish state would be an excellent catalyst in the for-warding one desire for peace.

alism, understood the situation suit the State Department, which, --with the state of the union of As in other grave and com-plicated natters, he followed his being what it is,---is all to the own conscience as well as his po-good.

חי יסמעהען מיר איצט. נאר רשם פרעזירענט'ס רערסלערונג מענעו צו האביי סטיוועו ס. 28787 738

ווייז אוז ראביי היכל סילווער ז

אין אלנעמיין קזן מען זאנען, או רי רערקלערונג פון ווייסעדהויז האט א היבש ביסעל צעשריבעו די כפאר רעם וואם האבעו זיד די לעצטע צייים פארקליבעו איבער דעם ציוניסטישעו

הימעל. די דערקלערדנג האט נעוויוען. או לכל הפהות אין אמעריקא ויינע פיר נים פיין יתוסים פים וועלבע פעו

קען פאכען ווי פען וויל.

51585 Her cout developing the וועלכער איז געשריבעז געווארעז איי רער די נייעם פון דעם פרעוידענטים רערקלערונג איז אנועקומען, האב אין

בעושנט, או "אין וריסצו הויין ורייכ מען איצט נאנץ נוט או דער קאנגרעה וועם מוף כל מוף ואך אנגעמען אוא

דאם אליין באנוייום שוין, או לאם

איי פארוואם האם רער פרעזימענט

די איריטע סעים האם אבער ווייי

ווהועלם איז פריחער נעווען

(ארץ ישראל) רעואלוציע"

די אויסנאסע פון די צוויז ציוניס טיטע סירער אין הייסען הויז נראר אין דער ציים ווען איף האב נעשרי

ייכטינע קאנועסווענעעו פון רעי רער טשוירטשיל, וועלכער האם אלייו בשעתו, מארראמים רעם "ווייסיבור" בעו מיין קשלום, האם באישמעמינט

22323400

(現在國內的)

124

ענרייטער

027 12

18022

פים די שארפסטע ווערטער וואם זיי כעי פעכליד ער בעסיבעו. אין רעם פרט איז דער פרעדרענט כענאנגעו א שרים ווייטער ווי די רעי ואלוציע אין קאנגרעס. די רעזאלוציע י וויישר נארנים דערמאנם דעם בוד". דער אונטערשייד אין א נאני כאסירליכער. רער קאנגרעס פירש ניט די אי סלענדיטע פאליטיק פון אמעריי

פעכטע און נים רער קאנגרעם. זים איז

עריבער געווען עפעקטיווער ווען

רער קאנגרעס האט זיה בארוסען אויף

דין איינענקר רעואלוציע מון 1922.

אין וועלכער ער האם נעשמיצט די איי

דער פרעוידענט איז אבער דער

ועכטער איבער דער אויסלענדייטער

פאליטים. עם איז זיין פליכט צו זעחו,

אז קיין ענין אין וועלכען אפעריקא

האם אן אינמערעסע, ואל נים שמכעי

כאו התרען אליין פון או אנדעד רע

נירוננ, אסילו וועו יענע רשירונג

כאנרשט איבער ארץ ישראל. דער

"וויים בוד". סייו

האם עם נעמאן סיט ריפלאמאבייטער

איצט האט רער אויפברויו פון רער

עפענפליכער פיינונג אין אפצריקא

כים דעם צווייטעו פייל פון

טויערעו פון ארץ ישראל ויינען היינט

אפעו, און, או הען עוקינפטינע ענטי

שיירובנעל וועלעו נעמאכט ויערעו.

וועם שולע גערעכטינטיים געשעהו צו

די וואס ווכען א אידיטע נאציאנאלע

היים" א. ז. זו. קעו מעו ליידער נים זיין היננאנצעו צופרירען. רער רצויי

כער כוייל איז אפהעכנינ או ווייטערדיי

פארויבערונג. אז אפילו נאבדעם ווי דער "ווייסיבור" וועט בסל רערעו.

וועלע די טויערען סון ארק ישראל

באמר זיין אפען, נים בלויו דרר א

שפעלשעלע, דורד א פאר טויועאט איי

סינראציע פערטיפיקאטען א יאחר.

נאר כריים אסעו, ווי עם מארעיים רי

שרעקביבע אירישע מראנעריע מוו ותלכצר רער פרעוידענט רערס

זיין דערקלערונג. די שראנע וואס עם וועש שייז נאר רעם ערשמען אפריל

1971

1"#

עד נאציאנאלע היים.

ביד נאר דער מלהמה. כא. עד קען בלוין געבען פארשלייטע 001212021 עס איז דער פרעוידענט וועלכער ירט די סארהאנדלונגעו וועגעו אויסי

פאליטיק פיט אנרערע

אין דעם פרם אין דא א נרויסער אונטערשייר עווייטען דעם טעקסט פוי דער רעואלועיע אין קאנגרעס און רעס פרעוירענטים רערעלערונג. די לוציע זאנט בפירויט, אז "די יונייטעד סטייסס זאר נעמען פאמענרע מימלען כרי די סויערעו פרו ארק ישראל וא לען נעעמענט ווערעו מא איינסרים פון אידען אין 1939 1.0 לאנד, און, או עם ואל ויי 1929393 ווערען א פולע נעלענענהיים פאר קא לאניזאעית, אזרי, אז ראס איריטע פאלק זאל עווענטועל ווידער 10 1 1 K בויען. ארק ישראל אלם א פו 100 100 300000 THE PARTY OF רעפאסראטיטע

."0793 ביו פיר וועלעו אלוא ניט הערעו קלארע דיבורים פון לאנראו און פון ווייסעזיהויז ווענעז דער דאוינער נע רעכסער אירייעער מארערונג וישר און לויש אינטערנאציאנאלען בעועד בלייכט די רעואלוציע א נויטי ווענרינקיים. סיר וועלעו רעספעקטיר רעם וואונים פון די הויכע פיליטערי שע בעאפכוע. אפצוליינען די רעואלר ציע אריף א נעוויסער ציים, אכעו נית אויה אייבינ, אח נים אסילו אוי זעקם הרשים. די רעואלוציע אין מאנני רעם פוו אלץ כלייבעו אוים'ו אררנוננ, סיירעו לאנראו זאל אננעפעו א קלארע און דייטליכע פאליסי ווע נען ארץ ישראל וואם זאל צופרידעני שטעלען אונוערע נערעכטע מארערוני

182 עם מערגע זיך אין דעם עווייטע טייל פון דעם פרעוירענטיס

Service States זאר, אז עם איז נעשריבען אר では使うない 10"0"HATD 10"00 TOTA 118 DW11 וועלען זיה געפינען אפילו. מספירים

18 PH 00 18 .3311

" 100 איבערנעשריבען נעוושרען. פען קע 1*** D*3 1*8 DV 18 .1V381 וואס ורפלעו אנווייזעו, או עס ווערס רארטעו צום סוף בערעדם ווענעו "א איריטע נאעיאנאלע היים", אוז נים ווענעו "דער אירייטער נאציאנאלער היים", און עם פעלם אפילו נאר אסשל די דערטאנונג אין רעם זאין. אז די אידישע נאציאנאלע היים קען זיין נאר איז ארע ישראל. פאנכע וועלעו זאנעו, או סיר וייי

נען שוין צו איבערטראכטעניש, אבער

ווער פען אונו פאררענפעו וועו פיר

ווייסעו ווי אווי מעו האם ביו איצם מאניפוליוים מים ווערטער וואס האר

כען אין לייער ציים כעראם א סלארע

כוונה און וועלכע סעו וויל איצש אויסטייטשעו נעגעו אונו?

די אונטעריסטע שורה: דעם פרעי זירענט'ס דערקלערונג איז א סדרגה

איז אונוער קאמף פאר נערעכטינסיים.

אבער בלויז א פררנה און נים קיין

נאנעער ויענ, אפילו בנונע אמתרוסא. רער מאנגרעס וועט סוועו ריירעו.

(אין רעם מאל ענגלאנר), האנ רעם פאר וואט דער פרעזידענט פוייהערי ששעכער נעמיום נעמעו א שמעלונג 3313175 איז, או רער פרעזידענט האט יטוין פריהער גענובען א סקעפטישע שטעי לונג זו רעם "וויים בוך", אבפר ער פארוידטינקייט און אהן פובל סיטי. איבערעיינט דעם פרעזידענט, שו ער כוו ארויסואנעו אפעו זייו פיינובג נעי נעו "דייסיבור", און ראס האפ ער ערסיערוננ. וואו דער פרעדדענט ואנט, או "ער איז נליפליך וושם די

צעהנרליונע. ענירונג הארף וויסעו צו ציהעו רי פאר רעם שענרליכעו קלערוכנ, איבערהויפט, ווען רער קאם זון רער רענירונג איז ווי.סטאו

עם בלייבעו נאד אליו מון 25 ביו 30 טריוענט נים באנוצטע איפינראציע NEW סערטישיקאטעו וואט וועלעו קענט ווערעו אויך נאכ'ן ערשטעו אם ריל, אבער דאס איז פאר אונז באפרידינוננ ניט, איבערהויפט tan. מיר האבעו א פאיראכט, או רי נוצונג פון די דאוינע סערטיפיקאטעו 111133 01011 RANK "WINDOWS " אזוי פיל ציים זוי מענליך, רורך רער סערטיפילאסעו "קוואסע" ביסטעם. און ווייל דעם פרעוירענטים No. of Lot of Lo "עפיורושי באארד" האט נאר איצט נים אנטוויקעלם איהר סיים, או זי זאל פאנעו שיקעו מויזעני

כער אידעו קיין ארץ ישראל און ניש פיר ווייסעו. או ווען ענגיאנר און אפעריקא ואלעו אנגעפען די ריכטיי גע ענערניטע סיטלען, קאנען די דרייי סינ טויוענט פערטיפיקאטעו כוצים ווערען אין איין מורש, ארעו אין צוויי. און פיר האבען א רעכט צו שטעלען די פראנע: וואס וועס ויי כאכרעם ווי דער שפל'דינער " "En 216(2) וועט אויסנענוצט ווערען ? 1"K 08" נים קיין מעארעטישע פראנע, נאר א באלדינע. ברענענדע פראנע. זינע פראנע האט רער פרעזידענט ליי רער נים פארענטפערט איז קלערונג. ער האט אונו בלויו מארור בערט אין גערעכטינקייט ווען עם וועט הומעו די ציים צו מאכעו אנטטיידוני CULTURE TO STATE THE TRUTH די איריטע פראנע קען נים ווארטע

וועט נעלייזט ווערען, רארפען נים פייערען קיין "נצחונות".

סען וועם אונו אפטר

כלייבט נאך אלץ הענגען איבער אי דער אפת פארערט צו זאנעו. או די רישע קעם, און כין די דאוינע מראנע 107361

דערקלערונג איז נאר אן אנחויב פון דעם פארווך נוט צו מאבעו די עוולה וואם איז באנאנגען נעווארעו גענען

אידעו און נענעו ארץ ישראל. איני האלטליד איז זי בלויז צום טייל צוי פרירענשטעלענר, און צום פייל פאר .10个好物就多

איז איין פרם נעמס געם פרעזי דענט'ס דערפלערונג אראש א שמיין פון אונזערע הערצער. ראס איז גליין אין דעם ערשמעו אפואד אין וועלכען רער פרעזירענט זאנט, אז די אטערי גענעבעו איהר צרשטיטונג צו 2017 יוויים בור" פון 1989. דער פיין פון דעם איז פונקט אזוי קלאר ווי ווע עד פרעזידענט וואלט נעזאנט. או אסעריקא איז גענען דעם "ווייס בור". אס איז דער דיפלאמאטישער וועג אויישעו פריינרליכע פעלקער, נישט מרויסעוקוסעו צו שארף, ווענש או

האנער רענירונג האם קיינמאל 190 0811 1125

TWI DONOUS DIS TWO שו. אין ענגלאנד וויים פעו שויו איעט, או נים נאר האט אפעריסא נים נענעבען איהר צוישטיפונג צום 'ווייס' , כאר או זי העם קיינסאל נישם נעבעו איהר צרטטיטונג. די עכליטע

BULLETIN NEWS DAILY JTA

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 61 (26th year)

Tuestay, March 14, 1944

ROOSEVELT'S VIEWS ON PALESTINE BANNED BY PRITISH CENSORS IN PALESTINE

JERUSALEM, March 13. (JTA) -- British censorship in Palestine has held up publication in the local press of last week's statement by President Roosevelt to Zionist leaders, authorizing them to quote him as declaring that the United States Government has never given its approval to the White Paper and that "full justice will be done to those who seek a Jewish National Home." At the same time, the censors have permitted the Arab press to publish protests against the President's statement.

Jews in Palestine are considerably cheered by the news of Roosevelt's statement which has been spread here by word of mouth. This news has offset the gloom emong Jews which resulted from the shelving of the Palestine resolution by the foreign committees of the House and the Senate in Washington.

Nevertheless, the average newspaper reader here is hardly in a position to formulate in his mind any idea of what is going on in London and Washington with regard to Palestine because of the censorship. Several Hebrew newspapers during the week-end published attacks against the censorship and demanded greater freedom with regard to news not of a military nature. They revealed that the censor went so far as to delete passages from a speech by Churchill in which the British Prime Minister praised the contribution of Pelestine Jews to the war effort.

Arab Kings and Princes Discuss U. S. Attitude to Palestine

The Arab News Agency today reported that "highly important contacts are now taking place between Arab kings, princes and heads of states in connection with the Palestine question and the recent developments in the United States." The report adds that this exchange of views is proceeding with the object of securing joint Arab sotion.

It was learned here today that Nahas Pasha, Prime Minister of Egypt, expressed doubt as to whether President Roosevelt really authorized Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver to state in his name that the American Government has not approved the White Paper and will see to it that justice is done to those Jews who seek a Jewish National Home. The Egyptian Prime Minister, it was disclosed, instructed his minister in Washington to make the necessary inquiries with regard to the authenticity of this statement.

(A public reply to the Egyptian Prime Minister was given by Rabbi Wise last night at a dinner tendered to him at the Waldorf-Astoria in New York by the Jewish Institute of Religion on the occasion of his 70th birthday this week. Rabbi Wise said; "I should like to convey to Nahas Pashs, Frime Minister of Egypt, whom I view with most vehement, but far from unique, detestation that I venture to say rothing by way of answer, except that all of (my)statement was on the authority of the President of the United States; and was fully written out in advance - even including punctuation and not by Malcolm MacDonald, author of the White Paper of 1939. I also find savage glee in observing that Nahas Pasha has at long last emerged from the torpor of his neutrality with regard to the Axis-United Nations conflict, to comment on the conference with the President.)

JEWISH HORMAND IN PALESTING

BThe SPEAKER. Under the previous order of the House the gentleman from New York is recognized for 30 minutes. Mr. DICKSTEIN. Mr. Speaker, I ask unanimous consent to revise and extend my own remarks and in-lude therein certain excerpts and a bill now pending before the House

The SPEAKER. Without objection, it is so ordered.

There was no objection.

Mr. DICKSTEIN. Mr. Speaker, I intend today to discuss the important problems raised by the British white paper on Palestine and the resolutions introduced in the House and the Senate calling for the abrogation of this white paper.

It seems that the powers that be have set down their foot on the attempt made by Congress to pass a resolution urging the British Government to unnul H 4 80called white paper, which bars Palestine to all future Jewish immigration.

Through the actions of elements evidently hostile to the Jewish people, it has been decided that Palestims should be the one country in the world to which Jews should not be allowed to go. What a strange travesty on justice.

Twenty-five years ago the British Government solemnly proclaimed Palestine as the national Jewish homeland. At that time Palestine belonged to Turkey, so Britain was very generous in deciding to make Palestine the Jewish homeland.

Now, 25 years later, when Britain obtained a mandate from the League of Nations to administer Palestine, Britain sees fit to pervert this mandate into full control, to such an extent that by its own unilateral action Britain tries to prevent Jews from entering their own homeland forever.

Such is the story of 25 years, during which the Jews poured their blood and treasure-into the building of their own

Congressional Record House. Mar 14, 1944

homeland. Deserts have been converted into blooming agricultural areas and industries were started where none ever thought industries could arise. For 25 years Jews were coming into Palestine from many countries and a population of some half a million found their homes there.

1944 A

When Hitler began his campaign for extermination of the Jews of Europe, many were able to escape by going into Palestine, and Palestine still remains for many the one oasis of hope and settlement.

But the fact that the powers that be have closed the gates of Palestine should not make us close our eyes to the very need of the Jews of the world, particularly all those in the Hitler-occupied areas of Europe, to find some place to which they might go in this emergency. And so I introduced a resolution in the House of Representatives on September 14, 1943, which stated the following things:

House Joint Resolution 154

Joint resolution to provide for the temporary admission into the United States of political or religious refugees from the Axis

Whereas it is common knowledge that countiess thousands of innocent persons, of all racial and religious denominations, in many of the countries of continental Europe have been numbered or otherwise ruthlessly persecuted by the Axis Nations; and

Whereas it is accepted by well-informed people that unless something is done within the next few months, which months will embrace winter, countiess more thousands will be murdered or otherwise ruthlessly persecuted; and

Whereas under the present existing immigration laws, unlike the limitation on the number of persons who may come to the United States permanently as immigrants, there is no such limitation on the number of those who may come temporarily; and

of those who may come temporarily; and Whereas under present practices of administrative officials but very few persons are permitted to come to the United States temporarily or otherwise; and

Whereas ocean transportation of persons coming to the United States can be made available on returning transports: Therefore be It

Resolved, etc., That it is hereby declared to be the sense of the Congress that immadiate temporary relief should be granted to these unfortunate people and it is therefore urged that an administrative policy be adopted to admit to the United States for a period not exceeding 6 months after heatilities have ceased between the Alilied and Axis Nations such persons now residling in continental Europe who desire to come to the United States and who can establish to the miliafaction of any American consul before whom they may appear that they are bona difference. That it is further the sense of the Congress that no persons should be admitted, in accordance with the spirit of this joint resolution, if they are afflicted with any loathaceme, dangerqua, or contagious diseases, have criminal records of erimes involving moral turpitude, or whose presence in the United States would endanger the public affety of the United States or otherwise be inimical to the best intérests of the United States. It is is further urged as being within the spirit of this joint resolution, the stime is strictly of the update for the united states. It is is further urged as being within the spirit of this joint resolution, the Scoretary of State and the Attorney General are urged to issue their joint regulations to earry into effect the purpose of this joint resolation just as soon as it is possible following the passage of the joint resolution.

What I propose to do under this resolution, is to save as many human lives as can be saved within the framework of cur immigration laws.

While much can be said concerning our future immigration policy, there is no question that restrictions of immigration and limitations of immigration have been clearly written into our legislation and there is no question but that our future immigration policy will continue to be based on selective immigration.

It is therefore impossible to do anything by way of increasing the number of permanent immigrants who might be solutied from Europe from the Hitler ridden countries. I still hope that Paleatine will not be closed as a haven for Jews persecuted all over the world. But spparently something must be done without any further delay to keep the coors of Palestine open, since the arbitrary policy of Great Britain has already cost millions of human lives.

In his progress through Europe, Hitler has already murdered and enslaved masses of people in every country to which his legions have gone. He enslaved the countries of western Europe and whenever his armies are forced to retreat from Russian territory, he slaughters and enslaves thousands along his path.

The only way we can save at least some of his victims is by granting temporary havens of refuge to as many as can find the opportunity to escape, until such time as they shall be able to return to their homelands or until such time as other countries might be found ready to receive them.

The object of my resolution is, therefore, no amendment to our immigration laws and no desire to interfere with a settled policy of our immigration laws, but it is purely a temporary measure and a measure designed to help and to save.

Only a few days ago a Member of the Bouse of Representatives, the gentleman from Idaho (Mr. Winrs), suggested that there might be a way of finding a home for the persecuted Jewish people on the Pacific coast in the great Republic of Peru, one of our good neighbors to the south. There might be other places of smilar nature and other countries which require cultivation and ploneers, for which many of those who are persecuted today are particularly well fitted. The Commonwealth of Australia, for insuance, has repeatedly stated that if would welcome white settlers.

But, the important thing now is not to provide for a future settlement of these people, but to enable them to save their lives until such time as definite plans could be made for their settlement.

Hitler will not wait for us to rescue them from his clutches. He is carrying on his program with ferocious and unrelenting might, and if we do not do something now at once, and in a hurry, there will be nobody to save when the time will come for us to resettle the ravaged countries which Hitler has despoiled.

I am addressing my remarks not only with reference to the people who have borne the brunt of Hitler's extermination policy, but we might say the same thing about the people of other nations who have fallen a prey to Hitler, and even about the people of Italy, who for a while Hitler called his allies.

We know how in the last few weeks resentment in Italy arose to fevered heat and how in the sections of Italy which are inder Hiller's control the people revolted and engaged in strikes or sabotage, to prevent Hiller's machine from grinding them to dust. Hiller treats his former friends, if you can call them so, with the same ruthlessness with which he greats his alleged enemies.

When Italy surrendered to the Allies, it gave Bitler the opportunity to seek to emsiave every Italian who came within the orbit of his power, and even the people of Germany cannot honestly say that their lot has improved with Hitler, but he common people of Germany are just as much Hitler's slaves as are the people of the European nations whom he had conquered.

But, this is not the time to shed tears over the fate of the German people. After all, "they made their bed and they must lie in it." The German people were warned by every nation in the world as to their fate if they saw fit to elect Hitler as their ruler, and they must suffer for their brutality and ruthlessnesswhen the time comes for retribution.

Our duty as Americans and as Members of Congress is to help those who cannot help themselves and to rescue the victims of boutality wherever they may be found.

The Jewish people have suffered more than any other and while the other races enslaved by Hitler will eventually see the dawn of a new day and will sconer or later be relieved of the nightmare of Nazi domination, no such hope can be dangled before the eyes of the Jewish people.

The many Jews in Europe who were uprcoted from their homes and whose means of livelihood have been taken away from them cannot expect that with the defeat of Hitler they could calmly go back to their own homes and start life snew.

Even the most progressive European peoples, even the Czechs and the Dutch, who have forever been lovers of liberty and particularly fair in their treatment of the Jews in their respective countries will be unable to restore their Jews to the position they held before the Hitler invasion.

Hitler has so thoroughly mixed up the affairs of every country in Europe that there is no way by which any person can possibly find his home again in the place where it was before Hitler destroyed it. There will be many thousands who will have to look for homes elsewhere and many thousands will have to find new homes for themselves.

It was therefore my hope that with the aid of our Congress we shall be able to impress upon the British government how we as Americans resent the so-called white paper of 1939.

A few days ago President Rooseveit specifically stated that the American people never approved or consented to the British white paper of 1939. America must be consulted, under the terms of the Palestine mandate, on every major change of policy which Britain as a mandatory power may wish to adopt with reference to Palestine.

So, if Britain saw fit to establish limitations on Jewish entry into Paiestine, she did so without consulting us, and we are not in any way bound by the British white paper.

It was therefore rather painful to many of us to have listened to testimony before the Senate Foreign Relations Committee given by some members of the War Department suggesting that milltary expediency would not permit the passage at this time of the resolution designed to call upon Britain to abrogate this so-called white paper.

I do not believe that it was really the intention of these important public officials to stand in the way of our passage of this resolution. I am positive that the Falestine resolution is closely linked to the question of rescue of the Jewish people. The creation by the President of a War Refugee Board aims at the same object.

We must not forget that the entire problem is only one and can only be treated as one. It will do no good to separate the various activities and lose sight of the principal question, which is the question of rescue of human lives. If we permit the British Government to continue with its white paper and ban Jewish immigration into Falestine, the entire work of the War Refugee Board will be futile from the start.

How can the War Refugee Board help to rescue anybody if the most obvious place of rescue, Palestine, should be closed to a considerable portion of Hitler's victims?

But, aside from any question of humanitarianism and aside from the fact that America has always prided herself as being the asylum for the oppressed, how can we as their allies possibly forget the great debt of gratitude which. Britain owes to the Jews of Palestine for their fine record in the present war.

Pierre van Paassen called the Palestinian Jews the "forgotten ally" and the forgotten ally they really are.

We must not forget the fact that Hitler's armies stood at the entrance of the Suez Canal. It looked as though the British Empire would be doomed to utter extinction and that Hitler's armies and the armies of the Mikado would join hands at the Indian Ocean as soon as the Suez Canal was taken over by the German Army.

The German marshal, Rommel, was already "licking his chops." It seemed a matter of hours that Britain would be doomed and it was this annall Jewish population of Palestine which far above its means and far in excess of its physical ability was able to stem the tide of the German advance and win this battle for Great Britain, when otherwise Britain would have undoubtedly perished.

Another important phrase which was coined by Van Paassen was that "this was the best kept secret of the war." The British Government never gave the Jews of Palestine any recignition or credit for their exploits and never wanted to admit that it was the valor of the Palestine Jews which saved the day for the Allics in the Near East.

As against this record we have the record of all the other races in and about Palestine, which did absolutely nothing to aid the cause of the United Nations. Neither the Syrian, nor the Zgyptian, nor the Iraqis furnished as much as a donkey or a camel to aid the Allies in the wag, and strange at it may seem the British Empire is seemingly trying to appeace the Syrians, Egyptians, and Iraqians, who did nothing to help the British, but on the other hand is attempting an anti-Jowish policy with reference to Palbstine, thus repaying by utter ingratitude the help which they received from the Jews of Palestine.

It seems that to some extent the reluciance of our statesmen to help the cause of Jewish settlement in Palestine is due to the fact that we expect to obtain all concessions from Egypt, Syris, Iraq, and Saudi Arabia, which countries are seemingly opposed to Jewish immigration because they are afruid that if Jewish immigration continues, Palestine will become in fact, the Jewish homeland and therefore exclusively Jewish.

We can assure Erypt, Syria, Iraq, and Saudi Arabia that any fears they entertain with reference to the Jews excluding other people from Palestine are abcolutely groundless. The Jews do not intend to make Palestine an exclusive Jewish to establish in Palestine a democratic commonwealth open to all who wish to make Palestine their borne.

As a matter of fact at this time there are many non-Jewish refugees in Palestine who are full of praise for the treatment they are receiving from the Jews in that country. We have a large comingent of Polish refugees who have established their headquarters in Palestine and who have found the Jews of Pulestine very cooperative and very helpful. Even some former Germans, so-enlied Argan refusees, who found new home in Pallstine are more than coger to see an increase in Jewish immigration into hat country, since they feel that they will not be discriminated against and will be able to live happy lives in Palestine.

I' we consider the fact that in the Brief space of 25 years Palestine has changed from a desert into a blooming country, we can well see what debt of gratitusie is due to the Jews for the work which they have done in Palestine. The Arabs, fino lived in Palestine before 1917 are more than happy to continue to live in Palestine and they have shown in their demeinor and their generous spirit of friendship for the Jews, how much they appreciate the changes which were made in Palestine in the last 25 years.

Tam hesitant to believe the statements, which are so common around the Capitol loday and which seek to imply that the opposition to the Jewish commonwealth of Palestine is based upon the face that we expect to obtain oil concesatoms from the Arab countries and therefore must play with the Arabs against the Jews. I hesitate to believe that any such considerations should have any weight with responsible public opinion in the United States and I feel that any idea of imperiplisits oil concessions is clearly out of date at this time.

No. I do not believe that we will be swayed by such improper considerations to base our national policy on such utilitarian foundation. America will not forget that in the 150 years of its national history it has always been an anylum for the oppressed and has always taken the part of the oppressed.

Palestine is not going to prevent a union of all the Arab states if they see fit to form a confederation. If Egypt, Syria, and Iraq should desire to unite, the existence of a Jewish homeland in Palestine will not in any way prevent such a confederation. We have situations in Europe where nations have become confederated.even if some adjacent territories were under another flag.

Take for instance, Switzerland, which exists as an independent country, in spite of the fact that these people speak French, Cerman, and Italian, and there is an independent France, Germany, and Italy.

It will not hurt the future Arab Commonwealth to find a little Switzerland in the Near East, just as there is a Switzerland in Europe.

Palestine, by its geographical position and by virtue of its natural resources and the spirit of its inhabitants, is clearly destined to become another Ewitzerland.

The protests made against the Palestime resolution by Arab states are contrary to good diplomatic procedure and contrary to the normal procedure which prevails in the Congress of the United States.

What nonsense it is to have officers of a foreign government attempting to tell the Members of Congress what to say and what not to say? Since when do we obtain ideas and statements of policy from foreign governments? Under the Constitution of the United States no Member of Congress can be questioned for any statement he makes on the floor of the House by anybody in the United States. Shall we submit to questioning by foreign governments?

I am afraid that while "the voice is the voice of Jacob, the hand is the hand of Esau." I am very suspicious of the sources of these utterances and am afraid that behind them is the fine hand of the British Foreign Office. I am afraid that it was the British Foreign Office which prompted our Syrian, Iradian, and Egyptian friends to express their views in such form as to prevent Congress from doing its duty.

But I am also convinced of the fact that no Member of this House will be influenced by the statements coming from such foreign sources and will do his duty fearlessly and as his own conscience prompts him.

The question before us is much broader than the mere problem of Falestine and even the question of rescue of the Jewish population of Europe. The question before us is shall we bow to the dictation of Egypt, Syria, and Iraq?

We have received numerous appeals from various groups and organizations. Church organizations have called upon

Congress to do something to help the Jewish people, pointing out that if we permit the Jews to be annihilated it will eticourage the Nagi barbarians to extend their program of bruial murder to others. The fact is, Mr. Speaker, that many Christians have been murdered in cold blood by the same Hitler followers. All are clamoring that something he done to help, yet nothing has been accomplished. As far as the persecuted Jews of Europe are concerned, their only avenue of escape at the moment, as well as their last hope, is Palestine. Unfortunately, the Palestine white paper of the British Government is about to close this last avenue of escape and to shatter this last ray of hope.

1944

As a result of mounting indignation in this country, and as an official protest against the vicious provisions of the White Paper, a resolution was introduced in the House by the gentleman from Pennsylvania [Mr. Wanger] and the gentleman from Connecticut IMr. Comprow), and in the Senate by Senator WAGNER and Senator TAPT, to persuade the British Government to abrogate the white paper, which would close the doors of Palestine-at the end of this month-to further Jewish immigration. All of the Members of the House were hoping and waiting for an opportunity to support such resolution. But out of a clear sky we hear today around the Capitol and other places that the Wagner and Wright resolution and other similar resolutions have been tabled in the committees. Why? The answer seems to be that some influential people, some politicians in the Arab countries, were able to convince some Americant with influence that the creation of a Jewish homeland would create unrest in the Arab countries.

We hear further, Mr. Speaker, that the War Department has interposed some objections to these resolutions. This latter objection is very amazing to me. I have a high regard for the War Department. If it were really and truly a fact that by tabling the resolution we would help the war effort, I would be for it. If it were going to help us win the war, in splite of the fact that millions of Jews. and others could not be saved from being murdered, I would be willing to heed the War Department's advice, But, Mr. Speaker, from the evidence before us and from the observations of well-qualified people-even within the War Department-who have been in the Near East recently, the Department's objections are based on much less important-that is, important to our country-grounds. It has no more to do with the war than the man in the moon.

Palestine is just a little piece of land when compared with the millions of miles of Arab land. Palestine is just a little spot when compared to the vast area under the control of the Arabs. In all the 25 years the Jews have settled in Palestine they seem to have gotten along very nicely with the Palestinian Arabs, except for a few political, self-appointed leaders of the Arabs who have created a lot of disunity to further their own interents. They have enjoyed the benefits of the Jewish homeland but at the same

time they have been spreading insidious propaganda abroad that Jewish immigration to Palestine is detrimental to Arab interests.

I tope and trust that the proper committees-bith in the House and the Senate-will look into the matter and exnose this insidious propaganda. It is a nectiv and state of affairs when in this whele great world, with lots of space, we cannot find enough room, whether it be in Palestine, the United States, or in any other part of the world-to offer as a place of refuge to the tormented people when we may be able to snatch from the clays of the Nazi beast.

Mr. CELLER. Will the gentleman vicid?

Mr. DICKSTEIN, I yield to the gen leman from New York.

Mr. CELLER. In 1939 when the British Jovernment issued its Maleolm Mac-Docald white paper to which the gentleman has adverted, we were not at war and despite the fact that 60 United States Senators, a great many Members of this Chamber protested to our own administration that it in turn protest the issuance of this MacDonald white paper, our administration was silent. As I stated, we were not at war at that time. Now, 5 years later, we are at war and the same attitude is assumed toward the British foreign office with reference to this white paper. Was our administration and our State Department correct in 1939 or are they correct now? In other words, were they correct in their attinude when we were not at war or are they correct now when we are at war?

Mr. DICKSTEIN. I think they have been wrong in both instances. I thank the centleman for calling that to my attention. Of course, he is correct.

Mr. PISH. Will the getleman yield? Mr. DICKSTEIN. I yield to the gentleman from New York.

Mr. FISH. I would like to get the gentleman's idea and also the idea of the other gentleman from New York on whether they are just going to make speeches here and let it go at that, or whether they are going to strive to get action from the Committee on Foreign. Affuirs, even if it is necessary to amend the original proposal? I have an idea. that if this thing were put in proper form, that is, in a form in which we could come out and repudiate the white paper and hold the Balfour resolution upon which the Congress has voted unanimously, we could get action. What I am interested in, of course, is action to permit these hounded and persecuted Jews to find a haven, a refuge, a homeland in Palmtine. I think that raises the real question.

MP. DICKSTEIN. I can assure the genileman that as far as I am concerned. I doenot intend to stop with a speech. I will knock at every door, I will try to reach every home of Americans with decentijudgment, Americans who are good people, to get behind this resolution and to do everything in their power to assist us in saving as many human beings as possible.

Mr. FISH. May I say right here and now that I am in favor of the resolution, but I want to get action and I am going

to take a resolution in amended form striking out all reference to the establishment of a common wealth so that we can repudiate the "white paper" in order to ried on to that effect. demand immigration into Palestino and own property, to live there and bring up the white paper? their families there?

Mr. DICESTEIN. I thank the gentleman.

Mr. CELLER. I think the gentleman from New York, our distinguished colleague, speaks directly and wisely. If we can get that resolution past the House Foreign Affairs Committee without the use of the word "commonwealth," I certainly would be for that proposal. It is essential to open Palestine to refurees so that the hapiess, hopeless, tempest- who endorsed the Balfour Declaration. toused Jews can find some haven of ges that resolution through, and thereby possible to modify a wrong. neidle and spur England into action to withdraw this MacDonald "white paper" poses, we will have accomplished something. I want to congratulate the distinguished gentleman from New York. first, because he was the author of the original Fish resolution of 1922 and because of his remarks in that recard just presented to us.

Mr. FISH. May I say to the gentleman amendment in order to get action.

yield?

tleman from New York.

knows. I am interested in this suffect campaign against the Jews. and made a talk in December before the House. I am wondering as a practical Arabs that were directly connected with situation and from a parliamentary the Palestinian group are the best off of standpoint, whether we could file a petition to discharge the committee?.

Mr. DICKSTEIN. In my judgment there can be no objections to the filing of such a discharge petition and I intend to take this action if the Committee on correct Pereign Affairs does not report the next week.

Mr. KENNEDY. May I say to the genbringing it before the House.

Mr. DICESTEIN. I thank the gentleman. I have had the same statement interested in empire rights. made to me by many, many Members of the House and I am sure it is the will of the American people to have us live the gentleman that it is not the Arab in up to the obligations we took upon our- the area of Palestine who is complainselves when our Government officially endorsed the Balfour Declaration.

Mr. ROWE. Mr. Speaker, will the gentioman yield?

Mr. DICKSTEIN, I yield.

Mr. ROWE. May I inquire if the gen- brought about by the Jewish settlers. term "commonwealth"?

Arab interests.

Mr. ROWE. Why, is what I would like to kndw

2640

2639

Mr. DICKSTEIN. There is a lot of British and Arab propaganda being car-

Mr. ROWE. Are we not acceding to the right of the Jews to go there, to the same injustices that brought about

> Mr. DICKSTEIN There is no question about that. I think we ought to insist upon what we believe is the right thing to do; in other words, when the Balfour Declaration was adopted, the other nations endorsed it. Britain was just given the mandate over Palestine-to administer such mandate subject to approval of the Mandate Commission of the League of Nations and the other powers

Mr. ROWE. I concur in the views of refuge, be it only temporary. If we can the gentleman. I do not believe it is

Mr. DICKSTEIN. I thank the centleman for taking that position. That is and to allow further Jewish immigration the position I have taken. I am tired of into Palestine, even for temporary pur- foreign governments telling us just what to do and how we should do it. I am tired of listening to a lot of irresponsible Arabs, who were nobodies until the settlement of Palestine. When the place was cleansed, progress was made, and money earned by these Arabs, all due to the work and sweat of the Jewish plothat I am willing to cooperate in that neers who battled malaria and trachoma way with him and the others to amend and who turned the desert into gardens the resolution and even to write the and fields. The absentee landowners among the Arabs, afraid that the poor Mr. KENNEDY. Will the gentleman fellahin, the poor exploited, unsettled Arabs, would learn to enjoy these new Mr. DICKSTEIN. I yield to the sen- luxuries and learn too much to remain under the complete domination of these Mr. KENNEDY. As the pentleman large, absentee landowners, started a

> Mr. ROWE. I am informed that the all the Arabs, and I am further informed that they themselves are not complaining particularly about this.

Mr. DICKSTEIN. The gentleman is

Mr. ROWE. It is the Arabs that are Whight-Compton resolution within the not part of the development in Palestine. Mr. DICKSTEIN, That is right,

Mr. ROWE. Inasmuch as it is them. tleman that if a petition is filed I will be I am not soo willing to place the blame desighted to assist the contieman in upon the Arabs. I am inclined to think it is more attributable to some international politicians, particularly those

> Mr. DICKSTEIN. I think the gentleman has something there. I agree with ing, because he is receiving the benefit of the prosperity which has come to Palestine under the new agricultural and industrial development of the country

tleman can inform me what the reason It is the Arab who is hundreds and is for the proposed modification of the thousands of miles away from Palestine who is seeking to put an obstacle in the Mr. DICKSTEIN. I do not know, way of the destinies of millions of people Someone is raising some technicality, for who have been dreaming of and working fear that a Jewish commonwealth in hard for the establishment of a home-Palestine will arouse objections by some land-a homeland guaranteed not only by England but by the United States and the other nations of the world.

> The big question is whether this Congress shall, in its wisdom, bring out this

CONGRESSIONAL RECORD—HOUSE

resolution and discuss it openly. Let us a know what is behind the opposition. Let us find out whether it can stand the searching light of public inquiry. Let us find out whether the cil deal with King ibn-Saud is really responsible for our appeasement policy-whether the accusation in an editorial in New York's PM. March 13, 1944, excerpts of which I would like to read to you, is justified:

POLITICAL COMENCES.

And like all forms of comomic imperialism. this one has already started a train of political consequences. The Jews in Palestine have proved the first victims. One of ibn-Saud's conditions in granting oil concessions to America may well have been that the American Senate withdraw its projected Wagner resolution about Palestine. And it is not impossible that General Marshall acted on the reasoning that oil is a matter of great military moment, and that its sources for fueling future wars ought not to be endangered by native Arab unrest. At any rate, he appeared before the fienate committee, and the resolution was tabled. Also, somewhere in the Arabian desert, a quantity of rifles and ammunition was handed over by Maj. Ralph Royce to ibn-Saud, as a jend-lease token. Ibn Saud said he was satisfied by the American response, and I am sure that the British ste not grieving.

Thus all goes well for all imperialism. To be sure, the smell of oil may thus have set back for a decade the great dream that Theodor Herzl had for a Jewish homeland. To be sure, also, it may doom millions of Jewish post-war refugees to continued poverty and perfecution in Europe. But in the perspective of the oil imperialism these are triffing maxiers.

Mr. ROWE. I am inclined to think that the Arab on whom we are placing the blame for starting this uprising is merely a smokescreen in that the final set so far as the white paper is concerned. can be attributed to the English Government and those in the Parliament that want to accede to the politicians to bring about this infiltration of Jewish people. Mr. DICKSTEIN. Exactly, That is what I stated at the beginning of my re-

marks.

Mr. ROWE. That was done over the remonstrance of the fair-minded people of Great Britain, and we ought to place the blame where it belongs, with the international politician, who has ulterior motives and selfish interests.

Mr. DICKSTEIN. Then why should we, the Congress, representing the will of the people, stiffe resolutions affecting an official agreement entered into in good faith by our Government?

Mr. ROWE. If the question is directed to me, may I say that I am a new Member of this House and I am anxious to express myself on this matter, but as yet the opportunity has not been afforded Ine.

Mr. DICKSTEIN, Jam sorry, I hope the gentleman is given such opportunity Very soon.

Mr. BREHM. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. DICKSTEIN. I yield.

Mr. BREHM. Is it not a fact that the power politics to which the gentleman recently referred will prove the greatest stumbling block to future world peace?

Mr. DICESTEIN. I am inclined to agree with my distinguished colleague.

Mr. Speaker, this cannol go on. We would be the laughing stock of the world if we were to accede to threats and intimidations. We are told by some foreign hoodlums that they are objecting to something which is human and which is right. We have made some official commitment regarding the Jewsh homelans in Palestine and we are honor bound to live up to them. In acquisscing in this pact that we made with other nations in 1917 and 1918, we agreed to the very program that is now being violated by Great Britain. I want to mention at this point that the permanent Mandate Commission of the League of Nations refused to ratify the Palestine whith paper when it was submitted to them by Britain This conclusively proves my point that Great Britain has no authority to enforce it.

MARCH 14

I say to you, Mr. Speaker_I serve notice now that unless the Wright-Compton resolution is reported out I will file a discharge petition. I have every confidence that every Member of this House will do the right thing and give us an opportunity to discuss this question. Then, whether you are for it or against it, we can discuss it in an imerican way without dictation from foreign sources. foreign governments, or foreign interests. How long will the civilized world permit the hangmen of the Nazis o go on murdering and alaughtering impocent people of all religious faiths? If we have a conscience we must take steps to save as many people as it is humanly possible to save from the gruesome diaths planne for them by the madmam of Berchtesgaden.

At first we had the Bernuda Conference. We in Congress believed that the Bermuda Conference would bring about some relief for the persecuted people. Our hopes were in vain Now, afte much discussion in this country and all over the world, the President of the United States has created , War Refuge Board. One of the important tasks of the Board was to assist J-wish refuree escaping from the Lowlands and the Balkans to get to Palestine.

Now comes Great Brimin and says, "After the end of this month Jewish im migration into Palestine :s forbidden.

Mr. O'CONNOR. Mr. Sueaker, will the gentleman yield?

Mr. DICKSTEIN, I vied.

Mr. O'CONNOR, What reason did Great Britain give for refusing to let the Jews go to Palestine?

Mr. DICKSTEIN. There is no reason under the sun.

Mr. O'CONNOR. What reason did Great Britain assign?

Mr. DICKSTEIN. Great Britain-the great imperialistic power-is not used to giving reasons for any of her actions. Britain claims she is alraid of Arab trouble. The evidence shows that the role the Arabs have played in this war is so negligible-unless you consider their help to the Axis-hat their behavior could not possibly harm us any more than it has already done, no matter what we do or fail to do to appears them.

¹⁴ Mr. CELLER. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. DICESTEIN. Yes.

Mr. CELLER. If the gentleman will consult the minutes of the Permanent Mandate Commission of the League of Nations, he will find repeatedly expressed there that there has never been any trouble between the Jews and the Arabs in Palestine, except that which was caused by the British Colonial Office. He will find there evidence that Britain does not wish Palestine to be industrialized, because they are afraid that modern industrialization will raise the standard of living of the Arabs. They want to keep the Arab fellahin on a low standard of living. The Jew wishes to industrialize Palestine, but the British do not want that. They have just used their old method of divide and conquer to gain their own ends.

Mr. O'CONNOR. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. DICKSTEIN, Yes. Mr. O'CONNOR. Why does Britain

frown on the industrialization of that territory?

Mr. CELLER. For the same reason that she frowns on the industrialization of India. England is not self-sufficient. She has to depend upon her manufactured exports to exist. There are practically only 40,000,000 inhabitants in Great Britain, and, therefore, if Palestine or India or any of the colonies of England become industrialized, there would be a lot of competition for English industrialists and the ruling families of England, who are primarily interested in large industries, do not want competition of that kind.

Mr. O'CONNOR. Then, of course, it resolves itself down to the old British policy of divide and conquer, just as she did in Ireland.

Mr. CELLER. That is correct.

Mr. DICESTEIN. That may be one of the causes, but there are many others. It boils down to a political situation of certain groups within the Arab country who are playing ball with some British industrialists.

Mr. CELLER. The economic absorptive capacity would not permit, say, 4,-000.000 more Jews to go into Palestine. or even 2,000,000 more, because of its smallness. Palestine is only half the size of the State of Vermont, and contains only about 10,000 square miles, and unless we do industrialize it, you would not give them the economic absorptive capacity to permit the entrance of a large ber of Jews.

Mr. DICKSTEIN. That is true, but that would not come overnight. Walter Clay Lowdermilk, a noted American soll conservationist, at present Assistant Chief of the United States Soil Conservation Service, in his splendid book Palestine, Land of Promise, points out that the unique combination of the natural features and resources of the Jordan Valley makes possible a huge reclamation project, capable of supporting at least 0,000,000 refugees in addition to the 10,000 Jews and Arabs already living There are more than 500,000 in Palestine today who ask that

they be permitted to take one or two or three refugees, no matter where they come from, to take care of them temporarily, until after the war.

Mr. CELLER. The gentleman means 640,000 inhabitants, not families?

Mr. DICKSTEIN. Yes. Mr. KENNEDY. Mr. Speaker, will the guntleman yield?

Mr. DICKSTEIN. Yes.

Mr. KENNEDY, Do I understand that the gentleman means that the Jews are not going in there on a competitive basis but that whatever developments there are would be only enough to take care of their own needs?

Mr. DICKSTEIN, Yes,

Mr. FISH. Will the gentleman inform the House what is the attitude of tha Fresident of the United States on this resolution?

Mr. DICKSTEIN. I do not knew that I can answer that question. I have no right to say how the President feels on this resolution. The fact remains that the President has created a commission to save the suffering people of Europe, and that he has authorized a statement to the effect that he was happy that the doors of Palestine were open to refucees and that the United States had never given its consent to the Palestine white paper. The gentleman may draw his ewn conclusion.

Mr. EBERHARTER, Mr. Speaker, will the gentleman yield to me in order that I may answer the question of the gentleman from New York [Mr. Fissel?

Mr. DICKSTEIN, Yes. Mr. EBERHARTER. It is my under-Manding on the highest authority that only within the last 10 days the Presi-Cent of the United States made a statement that this country had never recognized the so-called white paper.

Mr. DICKSTEIN. Which is true.

Mr. EBERHARTER. And that of course would be an indication of his decision with respect to this problem.

Mr. FISH. I think that is important, and I ask the gentleman to yield because think that is the whole issue. It is the white paper. I believe we ought to have an expression from the Congress against the white paper and that is what I want to see done.

Mr. DICKSTEIN. That is what I am talking about.

Mr. FISH. And we do not want peole from the other departments of the Government coming here and favoring she white paper. What we want is an expression by the Congress against the white paper.

Mr. DICKSTEIN. That is why I said this resolution ought to be reported from the Foreign Affairs Committee to give us an opportunity to discuss it on this finer.

Mr. EBERHARTER. And I would like to say for the benefit of the gentleman from New York (Mr. Pmm) and the gen-Seman from New York [Mr. DICESTEIN] that I favor strongly the reporting out of that resolution, and its passage, and would say that I appeared before the committee on the first day it opened these hearings.

Mr. DICKSTEIN. I know that,

Mr. EBERHARTER. I argued that the white paper had no standing in international law, and that this country had never approved it in any form.

2641

Mr. DICKSTEIN. I agree with the gentleman. I know that is the fact, and what I am trying to point out is that this resolution, call it what you like, ought to be discussed here on this floor and not behind the doors of a committee.

The SPEAKER pro tempore. The time of the gentleman from New York has empired.

Mr. DICKSTEIN. Mr. Speaker, I ask unanimous consent to proceed for 1 minute more.

The SPEAKER pro tempore. Is there objection?

There was no objection.

Mr. THOMAS of New Jersey. Mr. Speaker, will the gentleman yield? Mr. DICESTEIN. Yes.

Mr. THOMAS of New Jersey. As I understand it, the whole point of this thing is the white paper?

Mr. DICKSTEIN, Yes.

Mr. THOMAS of New Jersey. Does the gentleman know whether any agencles of the Government sent any individual down to the Foreign Affairs Committee to oppose this resolution?

Mr. DICKSTEIN. The Oovernment. did not-as far as I know. It has been rumored, however, that somebody in the War Department wrote a letter to the Foreign Affairs Committee of the House and some Army man-I don't want to discuss the name-appeared before the Senate Committee on Foreign Affairs and put it on the war exigency basis.

Mr. THOMAS of New Jersey. Was there any opposition from the State Department?

Mr. DICKSTEIN. Not that I know of. Mr. Speaker, Members of Congress, this is not a partisan issue; this is not a political issue. This is an issue which raises the question of our national honor and of our conscience as decent human beings. Are we, as a nation, going to live up to a covenant entered into in good faith; are we, as decent human beings, as Americans, going to live up to the faith and hope put in us by our suffering brethren trapped in the Nazi inferno?

The SPEAKER pro tempore. The time of the gentleman from New York has again expired.

TC דריני מעיז לא להגיד כלום כתורת השובי, מים להודעה קצרה אחת, והיא: כל הנאמר בהצהרה שלי בשם הנשיא רוובלם ניתן בסמכותו של נשיא ארצות הברות, היה אחרי ימים מספר של דכאין רוח בגלל הביזורות טלכתחילה כולו כתוב, האפילו הנקודות וסיפני ההפסק וההרגשה היו כנתינהן בסמכות זוי, --

– מועצת עירית ניריורק מנתה לצירי השרלמנס האמריקאי מנידיורק רבתי בורישה נו: גא להשהמש בהשי סקתכם ולהבסיח צערייהתערבות של ארצות הברית נגד הספר הלכן הבריסי על ארץ ישראלי, דרישה זו בעשתה על יטוד החלמה, שנהקבלה במוקצה מה אחר, שלמיה יש למנות בבקשה ודרישה למיניסטר החוץ, פר קורדל היל, שינקים בצעוי השתולות אצל הסמשלה הבריסיה בשם האימוריסים של האנושותי, אים אים

- תוצי יודעי דבר פוברים, כי הסיכויים להחלמה האיצויטראלית בקונורס הם - .דחייה ממושכתי. במני הוע דה לענייני חוץ עומדים עכשיו לויון: הרין ההמשכון של האושות המאוחדות ברכר סוונות וחקלאות והריון כתוקיוי הועיה לעוייני מדיניותיהנסס החרשה. וסשום כך אין להניח כי פהיה איזו פעולה ברבר ההחלטה הארציטראלית.

- הגניריווים מימס" מירסם מאמר זה בקשר עם מצב הרוחות ורקע הריונים בסינס : עד יום בו במרץ בערב אטור הכל בכל התרקה, שרק האנגלים מתנגדים לעליה יהר דית בארץ ישראל. לא פתות מיפו מארלאמנטים של 48 המדעות המהחת את ארצות הברית, קיבלו החלטות נגר הבי בלח העליה היהודית. יש מהן, שדרשו אסילו את הקסתה של בהסוכתם של ראשי שתי המסלנית. הניימוקראפים ההריי פובליקאנים כאחר.

אחרי שניצר מצב רוח ניח כזה להחלמה הארד ישראלית נתקכלו בתמהון רב המתצות של סוריה, הלבנון, קבר הירון, עיראק ומצרים, והתקרבותו של הניציראל מאר שאל יכולה בנסיבות כאלה לגרום לרחיה בלחי מוצבלת של diam'r.

מעוודר מאוד, לראות כיבר אמריקה רובה לקחת חלק בהתומיבויות המאודאם הארציטראלי וביצר היא מתוסקת בחקירת המציאות הארצישראלית.

שלטון ארמיניסטראטיבי משותף אנגלייאמריקאני בה פרונה.

ההתגוששות בספירות המדיניות בארהיב עיד ארץ ישראק

Hadlam 3-15-44

לפס ישראל בש

הקבומות שהגיעו מעבר לים, הומתע העולם היהודי עיי מברק ססיא שהגיע מהאשיננסון (גו לחיד), המודית כי

אחרי שיתה ארוכה עם הנשיא רוזבלט בבית הלבן ממרו דיר ססיפן חייו ודיר אבא הילל סילבר הודעה לעתונות, ישבה כאמר בין השאר: הבשיא רוזבלט יימה את כותנו לפרסם, שהממשלה האמריקאית לא אישרה מעולם את הסטר טלבן. הגשיא חרור רגשי אישר ששערי ארץ ישראל פתוחים מיום לפלישים יהודים ובבוא הזמן לקבלת החלמות לעתיד בבוא פשה ייצשה ברק סלא לאלה התותרים ושואסים לבית לאומי יהודי, שבשבילם ולמקום היתה תמיד הרגשה חכה והשתתי פות יסוקה ביותר מצד ממשלתנו ומצד העם האמריקאי. אורה והשתחמות זו נתונה להם היום יותר מככל זמן אחר לגוכה המצוקה המראנית של מאות אלפי פלישים יהודיםי.

מעניין, שכמעט בעת ובעונה אחת שלח הנשיא רוובלט מברק ברכה לנבי מולו ליובל הנשור של מפעל עלית הנוער. ותרא מפליג בשבח עלית הנוער לארץ ישראל ומביע את הקוותו. שהמעל זה ישמש רוגמה למעולות הסיוע הנעשות ועמידות ליעשות בארצות המשותררות.

בחיצי המנהיצים הציונים בארהיב רואים בסיפוק פיוחר את הברנית המצב לרגל השהרתו של הנשיא רוזולט. מבין הידיעות שקרמו מתבלסות המרטים שנילה .ניד יורק מייפס", הקשורים בעדותו של ראש הפפקרה האמרי קאית, הגינירל מרשל. אחר האישים החשובים העיד בסני לאמוטים הגליליים היבנסה לקרוברס ולסיבאס בהאשיננסון החוץ, מר קורדל הול, מתנגר להחלכה הארצישראלית. כתנו כה על הרושם הזה נתקבל אחייכ מכתבו של סיניסטר המלי חבה, מר סטימטון, יחר עם מכתב מצירף מקורדל הול אליו המראה שמיניסטר התרץ מסכים להשקפותיו של מיניסטר המלחמת, אחרי מעשה זה החלימה ועדת המינם להומין את המיניספר סטימטון שיוסית בקצפו לפני רעדת הטינט ויסביר בטריושדים את נימוקיו. אבל בהגיע השעה הקבועה לגבית פדותו ישל המיניסטר ססימסון, לא הופיע המיניסטר אלא הבינירי, בינירל מרשל,

 במסיכה, שנתקיימה במלון האלרורף אסטוריה בניריזויק ביום גו לחורש זה, נשא דיר ססיפן חייו נאום מקיף, שבו השיב למפקותיו של ראש ממשלת מצרים, נתאם (גקוביוסיניון-) יוכל להתמתח בפקבות שיתוף המצולה מתה, בורגע לאמיתות ההכרזה הארצישראלית של הנשיא רוזי הצבאי האנגלראמריקאני שהוגשם כמזרת המיכון בהצלחה

a more

1944

an the second called איז ארויסנעטראטען נאָך העטילטאן פיש טים רערע אין וועלכער ער סארי ארי ארויסנעטראטען נאָר העטילטאן פיש טים רערע אין וועלכער ער סארי

זיסטריט געגעז קאמאנוועלט איז דער ציוז

לאננט צי ענדערען די רעזאלוציע. -- קאמה סאר רעזאלוציע פארשמארקם אין ארן ארום קאמרעס.

("ספעציעלע טעלעגראמע צום "מארגען ושורנאל)

וואשינגסאן, סיטוואד. – נאני הינע אירישע פרייזען און האט אויך מארערען, או זי זאל באלד גענוסען נרעסטאן עמנואל סעלער'ס נעכטינער ארויסטריט אין קאנגרעס, אז ער וואלט ארויסטריט אין קאנגרעס, אז ער וואלט ציוניסטעו את אויך ניטראירייטע

בשוועו בריים סקריב צו זיין די פאר דטרונג פאר א אידישער קאפאנוועלט פריינד פון ציוניום. אין רער ציון רעואלוציע און זיך באר סאנגרעסמאן סעלער, וועלכער האט פון רעס ווי עס זיינען או פגעגומען נהענען פיס אפענע סיהרען, האס גראר די סאנען צייס זיך ארויסגעוויי נעווארען די רערעס, און אי אוויינען

ארויסנערופעו גרוים אנטויטונג אין וען צו זיין מיליטאנטיט אין דעם זיינען דורבאוים פאר דער רעואלוציע טארעו, וואם זיינען גרוים צו שטיצעו כאסה סאר דער רעואלוציע, האס גער אחו ענדערונעני, איז נעזען ללאהר, די רעואלוציע און האסצעו, או ערשם האלטעו זיין רערע באלר נאר האסילי או קדר באוורעס וואלט די רעואלון איצט סוו זי אנגענוסעו ווערען ווי זי כאו סיס, וועלבער האט אויך זיך או רער פאנגרעס וואלט רי רעואלוי איצט מוז זי אנגענומעז ווערעז ווי זי ארויסגעואות האר האט אויך זיך ארויסנעואנט מאר ענרעיעו די רעואי ציע נוטנעהייסעו.

לוציע אווי, או דער שטרייטיפונקט רוענען דער קאמאנוועלט ואל ארויסי בענוכיעו ווערעו.

כעווארעו אין משר פון דער צייט, היאם איז אין שאנטיעם אפנעגעבעו גע מארעו עו א ריסקוסיע ווענעו רער ציון רעוצלוציע. רער שמארקסטער רער רעואלוצית ווי זי איז. אהן וועלכע רעואלוציע זאל נים אנטהשלטען ראס פריינר פון רער רעואלוציע זאל ווע עם איז ענרערינגען, איז געווען קאני נרעסמאו סעמשעל דיקשטייו.

ריסשטיין האט שטארק אטאקירט ענגלאנד און די אראבער. ער האט דערקלעהרט, אז ראס הייסע פאפיר איז ארפרענקנאר, פארברעכערייט אין ציים ווען אירען סווען האבען א צעני

פער פאר רעטונג. ער האם נעפארערם, או די רעואי לועיע ואל שנגענוסעו ווערעו ווי וי שמעהם און נעהם און האט נעסטראר ישעם די קאמיטע פאר אויסלעגרייטע אכנעלענענהייטעו צו וועטעו די רע ואלוציע איז איבערגעגעבעו געווארעו, אז אויב זי וועט רי רעואלוציע ניט נוטהייסעו, וועט ער זי ברענגעו אוים'ו מלאר פון רעפרעוענכאנמען הויז און

CLEVELAND NEWS 100

RSON **Rabbi Silver Influences Roosevelt Palestine Stand** THE WASHINGTON MERRY-GO-ROUND

BY DREW PEARSON

WASHINGTON-It is new pretty clear that the president believes that State and War Department officials deceived him on the Palestine issue. Tip-off is that, shortly after these officials had strongly opposed the Congressional resolutions favoring Jewish immigration into Palestine, the president came out strongly for the Jewish plan.

This happened after he had listened to two prominent rabbis-Stephen S Wise of New York and Abba Hillel Silver of Cleveland, co-chairmen

of the American Zionist Emergency Council. The president talked with these men for almost an hour. And before they left his office, he determined to put himself on record in favor of the Zionist plan.

He told the two Jewish leaders that they would be approached by the press as they left his effice, and he suggested that he himself prepare

a little statement which they could all agree upon. So the president out a datement in his m hand, and it was this memo which the rabbis read

hand, and it was this memo which the rabbit read to the press. Its language was "ery positive: "The president has authorized us to say that the American government has never given its approval to the (British) white paper of 1939... and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish national home." The British white paper greatly rest-icts Jewish immigration into Palestine, and the provident in his statement has thus flatly opposed that British posi-

Glass Gets a Warm

PEARSON

Letter From Roosevelt

MUCH - LOVED octogenarian Senator Carter Glass received a visit resently from his old friend Jim Farley. The Virginia statesman, who has served in the House, the Serate and as secretary of the Treasury for ulmost half a cen-ury, is not in good health but, in pajamas and

bathrobe, received Farley.

In the senator's lap, as he talked, was a letter on white House stationery. Jim Failey could not help but notice the stationery, but naturally did not my to pry into the contents of the litter.

It was from Jim's one-time friend and child, Franklin Roosevelt. And it was on a subject se-garding which Jim and Carter Glass vigorously disagree-the tax veto.

After the president had vetoed the tax bill, with consequent Barkley fireworks Senator Glass phoned the White House.

"Tell the president," he told Jimmy Byrnes, "that he not only had the Constitutional right to veto the tax bill, but it was his Constitutional duty to vero a bill as inadequate as this one."

In reply, the president wrote a warm letter of thanks to the 84-year-old senator. This was the letter which lay in Glass' lap when Jim Farler

Parachute Investigation

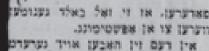
Follows Pearson Story

AST week the Washington Merry-Go-Round re-, vealed that the parachute now being used by American flyers was dangerons compared with the British single-release type and that Brigadier the British single-release type and that Brigadier General Newton Longfellow of the U.S. Eighth Air Force in England had cabled Washington that "anything but a quick release harness is murderous."

Today, this column can further reveal that the Justice Department and Army Ain Forces are moving in on this situation rapidly, and that one employe at Wright Field, Dayton, C, who was con-nected with the procurement of parachutes, is under investigation. He has resigned from Wright Field under pressure.

Also the Air Forces have recently ordered 2,500 of the single-release British type of parachutes This permits the flyer to free himself of the 'chute immediately after he lands, thus avoiding the danger of being dragged along the ground or iff

the lands in water, of drowning. The parachute used in most Army planes has three release points. This means that, when a paratrooper hits the ground, he has to release the harness at three different points and, if hes fumbles on one of them, he cannot get free at all

די משננרעסליים ראי און ש'קשנאר

בלויז האמילסאו פיש האם אנגע" נרענט איצט פון וועסעו איז דער קאני אז נים רער עיסר איז די קאמאנוועלם, איינפלוסם נעווארעו ? האם ער און האסילסאו פיט זיינען נעהאלמען ישראל. לאנגרעסמאן סעלער, וועלכער קונאי ציין ראבייס און די אנרערע האם נעדארפם האבעו א נענויערע אסיסילאנטעו. האם באקעססעו פארשסענדינונו פון דער נאנצער זאר, אירישע קאסאנוועלם ז האט בלוצים אויפנעכאפט האפילטאו פייט'ו אוז רערקלעתרם, או פאר איהם לער'ם רעדע האם אלענפאלם נעהאם, וואלט אויר ניט אויסנעסאוס, אויכ רי אז רי אנטטלאסענקיים סער אלע נרארט לאפאנויעלט.

אויה א מר פאנגרעסליים און מענאר אויה מיינע קאמפראפיסעו,

שלאנעו אן אנדער כאו, אנדוייזנערינ, נרעסמאן סון ברוסניו פלוצים בעי נאר ראס עשענעו די טיהרעם פון ארק רען צוועהערט צו די רייד פון די

773 די ווירקונג שה קשננרעסמאו רעו נאר שטארקער עו באשטעהו אוייף

איז די הינע איריטע פרייזען און דער קאמאנוועלם און נים איינגעהו

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations: Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion 342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

March 16, 1949 FOR INCEDIATE RELEA

CELLER SUPPORTS JEWISH COLMONWEALTH DEMAND IN PENDING PALESTINE RESOLUTION

Washington -- Representative Emanuel Celler (Democrat, New York) today denied that he was in favor of omitting from the pending Wright-Compton resolution that portion of the measure calling for the reconstitution of Falestine as "a free and democratic Jewish commonwealth."

"Unfortunately my views on the Wright-Compton resolution have been misinterpreted to you," Representative Celler assorted in the House of Representatives. "Oft-times in the heat of debate gratuitous remarks are injected which, uncorrelated with definite views theretefore expressed, may give «rroncous impressions. I am and ever have been for the establishment of a Jewish sommonwealth in Palestine. As to the pending resolution, I shall oppose any amendment which would militate against such commonwealth," he declared.

The Wright-Compton resolution urges the United States to "use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth."

Representative Celler's remarks followed published reports that he had supe ported a suggestion by Representative Hamilton Fish (Republican, New York) that the word "commonwealth" be omitted from the Palestine resolution.

J.T.A. NEWS

ROOSEVELT'S VIEWS ON PALESTINE WELCOMED BY ENTIRE JEWISH PRESS THERE

JERUSALEM, March 15. (JTA) == President Roosevelt's statement on Palestine in which he emphasized that the United States Government has never approved the British White Paper, is unanimously welcomed today by the entire Hebrew press. Its contents were made public here yesterday when Arab newspapers from Egypt reached this country carrying the text which had been suppressed in Palestine by British censorship.

"Roosevelt's declaration clearly defines the attitude of the American Government towards the White Paper and the fate of the Jewish people," Davar, leading daily paper, writes. "Special importance should be attached to this declaration after the varied interpretations given to the suspension of the Congressional hearings in Washington on the Palestine resolution.

Hearets, another leading daily newspaper, says in an editorial that "President Roosevelt's declaration should purify considerably the bad atmosphere which began to oppress all those seeking a fair and decent solution for the Palestine problem."

The Palestine Fost, an English-language daily newspaper, interprets Roosevelt's views as indicating that "while maintaining traditional interest in the Jewish efforts for national reconstruction in Falestine, the White House doesn't feel that this is the time for enunciating any concrete policy on the future of this country." The paper adds that "this is apparently also the attitude of the British Government."

Yedioth Achronoth, an afternoon paper, cites Reesevelt's statement, the shelving of the Palestine resolution, and the announsement by Dr. Nahum Goldmann in London that the British Government does not intend to seek any solution of the Palestine problem in the near future. The paper comes to the conclusion that "all these indicate that there will be no immediate decision with regard to Falestine, which is not urgent, since there art still 20,000 immigration visas available for Jews."

WEIZMANN SEES NO DIFFERENCE BETWEEN "JEWISH NATIONAL HOME" AND "JEWISH COMMONWEALTH"

LONDON, March 15. (JTA) -- Dr. Chaim Weismann, president of the Jewish Agency, today announced that he sees no difference between the terms "Jewish National Home," "Jewish Commonwealth," and "Jewish State."

Addressing the opening of the \$4,000,000 United Palestine Appeal at Grosvenor House, the leader of the world Zionist movement said that "Jewish Commonwealth only states explicitly what is implied by the term Jewish National Home." It is merely quibbling to differenciate between these two terms, he stated.

On the occasion of the launching of the United Palestine Appeal, Dr. Weisman, Chief Rabbi Hers and a number of other Jewish leaders in England today issued a joint proclamation emphasizing that "the months ahead will be as decisive in Jewish history as/they will in world history." The proclamation stresses the importance of preparing homes for hundreds of thousands of Jews who will be rescued when Europe is liberated and points out that Falestine is offering homes to these Jews.

B

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS מארגען זשורנאל same in the Foundes by Jacob Saphirstein Published every day skoupt Saturday by the Dairtan News Corp. A. L. Malkenson, Pres. J. Kamaiky, Sec'y " Address : 77-79 Bowery, New York 2, M. Y. Tel. GAnaf 6-7200 Beterid an Second Class Matter at the New 1078, N. T. Post Office SUBSCRIPTION RATE:-SLOO PER MONTH FOR ANNUAL SUBSCRIPTING : In New Jersey, New York, Pennsylvania the New England States ; also in Beltimore, Chicago, Cleveland and Detroit \$9.00 per year All other Cities and States in the U. S. A. \$10.00 Canada, Central and South American Countries. \$10.50. Manbattan, Bronx (\$1.25 per month)......\$12.00 . CALLER ST. STATISTICS IN "קאמאנוועלטה" איז די אישו וואס פאר א מאמייו עם האם באיואיינען קאנגרעסמאן עסאניעל סעלער ארויסצוקומען אין קאנגרעס מים אן "אנבאם" צו ענדערען די ציון רעואלוגיע אווי, או עס ואל זיך דארם נים ריידען ווענען קיי קאמאנוועלימה, נאר בלרז ווענען אפשאפען דאס "ווייסע פאפיר", איו נים באקאנם. וועדליג זיין מילימאנסישקיים און אויסגעשפראכענקיים אין דער לעצמער ציים, סיי בנוגע דער ציון רעזאלוציע און סיי בנוגע אודערע איזישע פראבלעמען, האם קאנגרעסמאן סעלער געדארפם זיין דער לעצמער וואס זאל איינגעהן אויף קאספראסיסען. זיין דער מעצטער וואס ואר איינגערון אייך קאספראסיטען. וואלט באטש דעו אנכאם פאר אוא קאספראסים נעקומען פון ענגלישען קאלאניאל מיניסטעריום, אדער וואלט לכל הפתות נעקומען אוא פועעסמוע פון אונערע איינענע מילימעריטע פיתרער וועלכע הא בען איופנעתויכען דעם נעשריי, או די מילימעריטע פיתרער וועלכע הא בען איופנעתויכען דעק נעשריי, או די מילימעריטע פיתרער וועלכע הא לויכם נים" או די רעואלוציע ואל איצם אויפגענומען ווערען, מיד וואלי מען דאמאלס, וויינינסטענם געוואוסט, או מען ווול זיך מים אנט דער געו, או מיר האכען פאר זיך א ברירה, אדער צו באיטעהן דווקא אויק געווער ענדיצנעל איצט און דערווויל נארנים קרינען, אדער קרינען די אונוער ענדיצנעל איצו און דערווויל נארנים קרינען און איסבאריננם נויטינע פון אפענע מיהרען אין ארץ ישראל און זיך אַפואנען פון דעם ענייצעלי. ארייל וווער דער אונאיע אווא גאן זין ארץ ישראל און זיך אַפואנען פון דעם ענייצעליע. מון אפענע מיהרען אין ארץ ישראל און זיך אפואנען פון דעם ענדיציעי, אדער ווען דער אנבאם פאר אוא קאמפראסיס קוסס פון זייסוגע מענשען, אדער אפילו פון אייגענע ציוניססען. אייב עם זיינען איני נאנצען דא אווינע, – דאן סיינם עס פשום זיך אלוין אפנארען און אינטערסוגעווען די פאויציע וואס די ציוניססען און זייערע פריינס האלסען אין פארסיידינען מיס אלע זייערע כהות און סים דער גאנצער לאניק פון אירישער מוועקסעסינקיים. לאסיר נים פארנעסען, אז וואס לאניק פון אירישער מוועקסעסינקיים. לאסיר נים פארנעסען, אז וואס גענעכען די סינדעססע אנדיישונג אז אפענע סיהרע אין ארץ ישראל נענעכען די סינדעססע אנדיישונג אז אפענע סיהרע אין ארץ ישראל פאר אידישער איינואנדערונג איז איהם יא ניהא, בעת א איריסע כאסאנוועלפה, איז דאס איינצינע צו וואס ער וויל נים מסכים זיין.

MARCH 17, 1944

כאה איריסע איי האגרערונג איז איזים א ניהא, בעת א איריסע קאסאנוועלפה, איז דאס איינציגע צי וואס ער וויל נים ססכים זיין. איזראי האבען די אראבער נים צונעזאנם קיין ענדערונג אין זייער שטעלונג אויב אירען וואלטען זיך באנונענם בלויז מים איסיגראציע מענליכקייטען אין ארץ ישראל. שענליכקייפען אין איין ישראל. דאס "ווניסע פאפיר" איז דווקא א רעזולמאם פון דעם וואס דער כאלאניאל מנניספעריוס וויל "אפיזען" די אראכער בן מאכען אינסעני לאך די וויימערע אנסוויקלונג פין דעם אידישען ישוב אין ארץ ישראל. אראכישע עדנת, וואס זיינען אויפנעטראסען כייס פארהער פון דער קאסימע פאר אויסלענדישע אננעלענענדייסען פון רעפרעזענטאנסען קאסימע פאר אויסלענדישע אננעלענענדייסען פון רעפרעזענטאנסען דייז ווענען דער ציו רעזאלוציע, האכען יא נערעדם ווענען סענליכער הייז ווענען דער ציו רעזאלוציע מצד די אראכער אכער דאס נאר "ברייטהארצינקיים" צו אידען מצד די אראכער אכער דאס נאר ברנגאי, או זיי זאלע זיך אינגאנצען אפואנען פון רעלכע עס איז פא איצטינען אספיראציקס אין ארץ ישראל און דאן, או זיי זאלען רעס איצטינען זישנע ארינגריינגען אלס זייער און דען או זיי זאלען דעס איז ניס וועלען ארינכריינגען דארט מעדר אידען

אין גים העלען ארינגרייתנען דארם פערר אידען ווארים יידער פארזוך, פצר אידען צו פארנרעסערען זייער צארל אין ארין ישראל קרן פאר די אראבער הייסען – ווי דאם איז מאקק אין דער אסת'ען – א שרים אין דער ריכפונג פון דערגרייבען א אידי שיע מעהתהיים און א אידישע פעררהיים וועם בסרא מיינען א אידי שיע מעהתהיים און א אידישע פעררהיים וועם בסרא מיינען א אידי שיע מעהתהיים און א אידישע פעררהיים וועם בסרא מיינען א אידי שיע מעהתהיים און א אידישע פעררהיים וועם בסרא מיינען א אידי שיע מערמינען און דער פעום א אידישע מלובה. די אראבער ווייסען די אידיטען אידישע איינוואנדערערונג. דאס איז פארלויפיג אויך די שמעלתנג פון דעם קש לאניאל פיניםמעריים

לאניאת מיניסטעריים די איזיישע פו דערונג פאר א קאמאניועלטה, דוידער, וואקסט נים ארויס דווקא פון זעס באנעהר צי שפיעלען זיך אין פאלישיק און די נאציאנאלע אספיראציע צי האכען א אידישע סרוכה, נאר קודם פל כדי מיט העם צי יכערען סאקע די אפענע מיהרען פון ארץ ישראל כדי מיט העם צי יכערען סאקע די אפענע מיהרען פון ארץ ישראל אייב די אראבער אין די ענגלענדער ווילען שליסען די מיהרען פו ארץ ישראל מרי בנז נים צו נעבען די מענליבקיים דארם צי ווערען זעלבסמשטענדינ, דאן מוזען פיר דאך האבען די פארויכערונג פאר ועלבסמשטענדינ, דאן מוזען פיר דאך האבען די פארויכערונג פאר ליכקיים פון איינראנדערונג.

די ציון-רעזאלוציע אין קאנגרעס האָט נאָד גוטע אויסזיכטען FMar 17

אין אין ארויספרים זין קאנגרעסמאן סעלער צו גונספען דעם זארי שלאג זון קאנגרעסמאן העמילטאן זיש, או זון דער רעזאלוציע זארי קאנגרעס קענען דעם ,וויסען זאפיר" און זאר א ,קאמאנוועלם" אין ארין־ישראל זאל ארויסנעגומען ווערען דאס ווארם ,קאמאנוועלם" אין ארין־ישראל זאל ארויסנעגומען איינדרוק אין אלע אידיש־נאציאנאלע קרייזען, מ'האם נים דעריזארם, או קאנגרעסמאן סעלער זאל זיך אווי ערייזען, מ'האם נים דעריזארם, או קאנגרעסמאן סעלער זאל זיך אווי איילען צו שמיצען דעם פארנעשלאנענעם אמענדמענם, ווייל ער האם געמענם וויסען בעסער זו קער רעזאלטענעם אמענדמענער זא זיך אווי פפע און וויכמינספע אין דער רעזאלוציע איז די זארערונג, או ארין ישראל זאל זיין א ,קאמאנוועלם". דאם פארשמייען גום און שמעלען יושראל זאל זיין א ,קאמאנוועלם". דאם פארשמייען גום און שמעלען זיין זיין זאר זין א קאמאנוועלם". דאם פארשמייען גום און שמעלען נוויי מאל מראכפען, איידער ער האם דערקלערם זיין גריימקיים אוין צוויי מאל מראכפען, איידער ער האם דערקלערם זיין גריימקיים אוין אוא קאמפראמים, וואס הרגיעם דעם נייסט און די היסמארישע וויכי אוא קאמפראמים, וואם הרגיעם ד סינקיים פון דער ציון רעואלוציע

אוא קאפוראפים, וואס הרניעם דעם נייסם און די היספארישי, וויכי סינקיים זון דער ציוןרניאארציין. קאנגרעספאן פעלער איז אינפעלינענפ נענוג צו פארשפיין, או דא האנדעלם וויך נים וועכען א נעוויינליכער זאך, נאר ווענען א היס סארישען מאמענם, וואס קאן ליינען א שבעמפעל איזף דער נאנצער דער קאנגרעסמאן, סעמעל דיקשמיין, ארויפנעקומען מים א שארי קומען ווענען דעם איז רעפרעזענמאנפעןיהויז, איז אן אנדער אידי קומען ווענען דעם איז רעפרעזענמאנפעןיהויז, איז אן אנדער אידי קער און פרעפליבער פארפיידינונג פון דער רעזאלוציע ווי זי אי קאנגרעסמאן דעפ איז רעפרעזענמאנפעןיהויז, איז אן אנדער אידי קומען ווענען דעם איז רעפרעזענמאנפעןיהויז, איז או אנדער אידי קומען ווענען דעם איז רעפרעזענמאנפעןיהויז, איז אן אנדער אידי קומען ווענען דעם איז רעפרטיידנונג פון דער רעזאלוציע ווי זי איז קאנגרעסמאן דיקשטיין דאם נים מורא נעהאם צו קריפיקורען איפי ישרראל פראנע, און באונרערס ווירקואם איז נעווען זיין אפאקען איפ זער רעניהנג ווי צו האבלדען ווענען ארוןישנען דעות איפי נער רעניתנג ווי צו האבדען ווענען ארוןישנען דעות איפ ענרעסטיים, גווינע און איפן וואס איז נרעסטיים, גוויניים און ארוןישנען איין סיפ יענם גע זיין האלגענענהייפען ווענען ארון גענינענעניעיק אוינענען ארוי גען רעניגענען אויין איפען דער עני גענינען ארין און וואס ער גלוינם, או זי האאנענענען ארוןישנען ארוי און וואס ער גלוינם, או זי העא אוגענענענען די רעואלענענ געניני הוואן ער גוינט איז אינענענען ארויענען און איזע פווענען אין אין אינענענען אריע און אוא גענענען ארן און וואס ער גו גווססען זי פארענענען אין אידען גענענאנען אידען גענען ארין און איא איז אינט געסטענענען איזען גענען איזען איז אינען אינען איזען גענענען אין איז איז אינט גענענען איזען אינענען אווענען גענען אין אידען גענען אווענען אריע איז אין איז אינען גענען אין אינענען אין איז איז אינען אינען אינען אינען איז אין אין אין אין איזען גענען איז אינענען אינען איז אין גענען אין איענען איען אייז אין גענען איזען גענען אינענען איען אייזען אין גענען אייען גענען אינען איען אייען איענען אין איען גענען אין איען אינען אין איענען אינענען אינען אין אייען גענען אינען אינען אינען אינענען איען גענען איענען איען אייען אין איען גענען איועען איענען איען גענען אינענען איען גענען איען א

און עם איז איצם ניםא עיין אורזאך פאר פארקריפלען זי הורך אוים שניידען די פארערונג פאר א קאמאנוועלם". און וואם די ברייםע אידישע מאמען דענקען ווענען דער רעזאלי ציע – וועלען זיך אלע קאנען איבערציינען קומענדיגען דינספאנ אווענם, דען עם וועם אין ניז יארק׳ם מעדיסאן סקווער נארדען פאר קומען א ריזיגע מאניפעסמאציע פון אידישען זוילען אין באצוג צו זועלען זיך אווינע מאניפעסמאציע פון אידישען זוילען אין באצוג צו מומען א ריזיגע מאניפעסמאציע פון אידישען זוילען אין באצוג צו מומען א ריזיגע מאניפעסמאניע פון אידישען זוילען אין בארדען אריןיישרפל אלם א אידיידע הויסלאנר. דאס, וואס צווישען די רעדנער מעפט און וואנגער, וויהם מער ווי אלין, ווי די מענאמארען בארקלי, מעפט און וואנגער, וויהם מער ווי אלין, ווי סימפאמיש עס זיינען מעפט און וואנגער, אידענמים, או דער צוואג פון דער באלי פאדערונג פון אמעריקאמער אידענמים, או דער צוואנ פון ענגלאנד, אמע ביקע און דער נאנצער ויעלם. קנ און דער נטנצער דעלם.

> עים איז ככלל אן אייבריירעניש, אן אילוזיע, צו דענקען או סיר קענען האבען אין ארץ ישראל פרייע איננוואנדערונג אהן א קאבאני וועלסה, און דא איז "קאבאנוועלפה" ניפ דווקא אן ענין פון ווארם. מיקעו עם דיופעו הייסלאם, אדער פאליפישע נאראנשיעם, אדער די לנר־ציעלען עם דיופעו הייסלאם, אדער פאליפישע נאראנשיעם, אדער די לנר־ציעלען פין אידען, דער עייקר איז, אז שיר קענען נים "אויסנארען" ליין קאנצעסיעם פאר פרידע איינוזאנדער נג, בעת די סאפע סיכת פו דעם וואם די איינוזאנדעדונג איז באנרענעצם נעזוארען אין האלפ דעם וואם די איינוזאנדעדונג איז באנרענעצם נעזוארען אין האלפ ארצם איננאנצען כיים אפגעשפעלם ווערקן, איז צי פאכען אונסענלאן או אידען ישלען קענען אויפכויען ארץ דשראל און איתר צוגרייסען פאר א נהזיסע אידישע איינוזאנדערונג.

> ניכען מיר אייה די פארערונג פאר א קאמאנוועלמה, מיינם עם אז מיר ניכען אייה דעם מאמע ציעל מון ארנזער אייפבוי פון ארי ישראל, די מאמע נאראנפיע אז אלע אונ ערע באמיהונגען וועלען ויי נעזיכערם און או מיר וועלען מאקע קענען מאכען ארץ ישראל פארי לאנד וואו מאמען אידישע היימלאוע, איצם אין שפעמער, ואלען קע

Christians Demand Palestine For Jews as Act of Justice

FDR Pledges Justice For Jewish Homeland

By PHILIP SLOMOVITZ

Jewish News Correspondent at National Conference on Palestine

WASHINGTON, D. C .- The voice of America's outstanding Christian leaders, speaking for millions of followers, was raised here in emphatic terms, at a four-session conference on March 9, in defense of the Jewish position in Palestine and in condemnation of every manifestation of injustice.

Two hundred leaders from more than 100 communities throughout the land, including Detroit, participated in the National Conference on Palestine which was sponsored by the American Palestine Committee in cooperation with the AFL, CIO, Christian Council on Palestine, Free World Association, Union for Democratic Action, Unitarian Fellowship for Social Justice and United Christian Council for Democracy.

Participants in the conference were emphatic in their demands that justice be assured to the Jewish people. These demands were climaxed with the announcement that came near the close of the luncheon session that President Roosevelt had met at noon with Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver, at the White House, and had authorized them to make the following statement:

The President authorized as to say that the American Government has never given its approval to the White Paper of 1939. The President is happy that the doors of Palestine are today open to Jewish refugees, and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish National Home, for which our Government and the American people have always had the deepest sympathy and today more than ever, in view of the tragic plight of hundreds of thousands of homeless Jewish refugees."

The spokesmen for the Christian communities in America stood and cheered this statement, which was read by Dr. Henry A. Atkinson, chairman of the Christian Council on Palestine one of the leaders at the Christian Conference on Palestine.

Mayor Edward J. Jeffries, Jr., and Dr. David D. Henry, executive vice-president of Wayne University, represented Detroit.

Prominent Federal, State and Municipal leaders, clergymen and educators were among the delegates who gathered at the sessions at Hotel Statler

Dr. Henry served on the conference resolutions committee, of which Dr. Carl Hermann Voss, executive secretary of the Christian Council on Palestine, was chairman. Dr. Henry was also named on the committee of seven, under the chairmanship of Dr. Duniel L. March, president of Boston University, to assist in im-plementing the adopted resolutions and in co-ordinating the activities of the cooperating erganizations in behalf of the demands made by the conference for an open door to Jewish immigration in Palestine and for the establishment of a Jewish Commonwealth.

There was no hesitation among the conferees in demanding abrogation of the White Paper, establishment of the Jewish Commonwealth and passage of the Palestine Resclutions pending in Congress. The opening declaration in support of these major principles was made by Dr. Atkinson, and speaker after speaker supported him in such demands.

A practical evaluation of Jewish achievements

in Palestine and the need for expansion of Jewish colonization as means of aiding the most energetic and most adwas reviewed at length last week in The Jewish News. Dr. Lowland.

of Johns Hopkins University, ence" and declared that he who, several times during the session, supported the Jewish position and who, based on experi- that are entitled to large-scale ences during 15 years' residence in Palestine, indicated that those who raise issues against the Jewish claims are mistaken, gave one of the most important addresses at the conference, on Arab-Jew-ish relations. In the course of his address Dr. Albright said: The Arab-Jewish Issue

"It is absolutely certain that Jewish Palestine has been transformed as no other corresponding part of the world has been transformed-thanks to the skill, the industry, and the capital of the Jewish settlers. It is equally indisputable that the Arab popu-lation of Palestine has grown faster than that of any other Arab land, and that modern agricultural and industrial achievements of the Jews have made a tremendous imprestion on the Arabs in Palestine, as I can testify from personal knowledge, and as may now be illustrated by striking statistics of recent Arab progress Moreover, this Jewish influence

estine as by far the most promising factor in the future economic and cultural development of the Arab world as a whole. Planted in the midst of the Arab world, Jewish Palestine cannot fail to be a most potent source of benefit to all surrounding lands. Since the Jews of Palestine will remain a minority in the Bilad-al-Arab, regardless of whether they become a local majority or not, the future of the Arab world rests to a surprising extent in the hands of the Jews of Palestine. To a lesser extent the same is true of the Christians of Lebanon, who form by far

in the reclamation of the entire vanced element in the entire Near East was presented in an Arab world. Both must be pro-illustrated lecture by Dr. Walter tected. No political constellation C. Lowdermilk, outstanding that disregards their right to au-American soil conservationist, tonomy is worthy of a moment's whose book, "Palestine: Land of consideration by an enlightened Promise," published by Harper's, citizen of the world."

Prof. Friedrich's Address In an address on "The United dermilk outlined his proposal for States and the Jewish National a Jordan Valley Authority proj- Home," Prof. Carl J. Friedrich ect, to cost \$100,000,000, for the of Harvard University pointed to development of the Jewish Home- the injustice of the restrictions imposed upon Jews. He con-Prof. William Foxwell Albright demned "paternalistic interferwould like to see Palestine included among those countries reconstruction aid on the part of the United States."

Dr. Friedrich expressed "opposition to all efforts to use political maneuvers, especially terror, for the purpose of preventing the levelopment of a Jewish majority. Should the Jews throughout the world continue to back the development in Palestine, I want our people-and I am saying this as a non-Jew-to be back of the force necessary to prevent a state of lawless anarchy, created artificially for the purposes of interfering with this development, such as was permitted to develop under the British Mandatory in the thirties.

"I am convinced that a firm American stand - diplomatically presented - on behalf of these principles would mobilize British liberal opinion. As a matter of fiet, I am convinced that such a firm stand on our part would have mobilized liberal British opinion at any time in the thirhas spread for beyond the bor- ties. British people have contin-"In short, I regard the contin-bed development and expansion of the Zionist program for Pal-estine as by far the most of Palthe Colonial Office, like most bureancrats, would respond largely to pressure. If we had made it abundantly clear that particu- may be charged with dual allegilarly after 1923 we considered an open door in Palestine to be vital to the interests of the United States, I believe that it would have profoundly affected the British policy, even then. And I have no doubt whatsoever but that would be the case today."

Two Jewish Spokesmen

Only two Jewish speakers ap-peared on the conference platform and delivered messages to the gathering: William B, Ziff,

author and publisher, who spoke at the luncheon meeting on "Palestine and the Present Crisis" and debunked some of the false views spread about Palestine; and Dr. Abba Hillel Silver, who was one of the principal speakers at the dinner.

Gov. Olin D. Johnston of South Carolina presided at the luncheon session. The chairman at the third session was Prof. S. Ralph Harlow of Smith College.

Dr. Marsh presided at the dinner, attended by 800, which was addressed by an array of outstanding American leaders, in-eluding Vice-President Henry A. Wallace. The two Detroit delegates -- Mayor Jeffries and Dr. Henry-were among the 25 distinguished guests who were seated on the dais.

Vice-President Wallace spoke of debts due the Jewish peopie, and he placed first on the list the debt this country owes Dr. Weizmann who tame here at a crucial time, when there was fear of a shortage of oil, and introduced alcoholie formulae as substitutes, thus making a great scientific contribution to the war effort and helped solve the rubber problem.

Dr. Marsh, in his inspiring address, declared that "we must not surrender diplomacy to the Army," He and other speakers attacked the oil deals and deplored injection of Army issues to cause postponement of action on the Palestine Resolutions in Congress.

Inspiration was brought to the evening meeting in the addresses delivered by United States Senators Robert F. Wagner, chairman of the American Pallistine Committee, and Robert & Taft; Paul V. McNutt, chairman of the War Manpower Commission; Dr. Daniel A. Poling, editor of the Chris-tian Herald, and Rov, Richard Evans.

Dr. Poling, one cf America's most brilliant orators, held his audience spellboundi with demands for justice for Israel. He denied that there is a threat to those remaining in this country the establishment of the ish Commonwealth and criticized his anti-Zionist Jewish friends for holding the view that they ance because of the establishment of the Jewish National Home.

Dr. Silver's Address

Dr. Silver's address was one of the most touching resumes of the Jewish position. He repudiated those who attempted to interfere with Jewish progress and showed the fallacy of the posi-tion of those who give credence to certain Arab protests. Speaking of these protests, and pointing to Arab flirtations with the Axis,

he asked: "Who has kept the faith, and with when should the faith he kept?" He asserted that as seens overwhelming opinion in favor of the Congressional Resolutions refleets the overwhetming friendly attitude of the American people. Dr. Silver said that War Department officials have indicated their objections to passage of the Palentine Resolutions at this time without revealing their reasons. "Civilians," he added, "are at a great disadvantage in arguing with the military on questions of military mercessity or expediency, although in a democracy, civillane must occusionally exercise that right. We had occasion to question the argument of military necessity which was employed more than a year ago against the restitution of the rights of citizenship to the Jews of Algeria. The danger of an Agab uprising which might emberrass our military operations in North Africa was employed at that time to silence the demands for the abrogation, of the Vichy anti-Jewish decree. Under persistent public pressure, however, the rights of French citinenship were finally restored to the Jews and, the military intelligence notwithstanding. Arab world remained remarkably placid about IL. Our position in the Mediterraneon and in the Near East was far less secure a year ago than it is today. There are no Nazi or Faseist troops anywhere in North Africa or in the Near East. The Arabs, who, sver since the beginning of the war, have been unable to decide which side to favor, not knowing which side will win, now defi-nitely are convinced that victory is on the side of the Allies. They understand full well where their political future lies. They will not flirt with the Axis any more-Why the old Arab approxement argument should now he brought out again to forestall official crit-icism of the White Paper which British statesmen themselves have characterized at an inexcusable breach of Links, without basis in law or morality, is beyond our comprehension." Must Destroy White Paper

Senator Wagner branded the Chamberlain White Paper as Palestime's Munich and declared that this White Paper "must be torn to hits in order that the hopes of the Jowish people and of humanity may have a new birth of freedom."

The lengthy resolutions adopt-ed by the conference after serious debate included all the deture in Palestine. They also ex-coriated the Naci system and condemned anti - Semitism whatever form it may show liself.

Speakers at the conference in-cluded Norman M. Littell, anistant U. S. attorney-general, who was named a member of the tions committee of seven; Con-gressman George E. Outland of California, Bishop Cannon and others of national prominones.

It was an historic conference and its decisions pointed to future action by Christians in hehalf of the Jewish Common-wealth in Palestine.

Already, Important nicetings are being planned by the Chris-tian committees in New York, Detroit, Cloveland and other cities.

Rally in New York In New York, next Tuesday evening, at Madison Square Garden, Senaturs Alben W. Barkley, Wagner and Taft, Dorothy Thompson, Dr. Wise and Dr. Silver will speak in condemnation of the White Paper, in behalf of the Jewish Commonwealth and the Congressional Resolutions. onal Resolution

The organized opposition to the Jewish National Home is being traced to a sentral source in London. There is particular recentment against a statement by Brittals official circles in London that Prime Minister Churchill will not be able to follow his personal feelings in the matter of honoring pledges to the Jewish people and that "he will not allow his personal persidections to stand in the way of continuity of the decisions of he state." Those who know Mr Churchill done who he will permit the opponents of Ziemiam to influence his attitude.

In the meantime it is reported in Washington that the forth-coming Auglo-American confer-ences in this ementry and in Londoes will docum questions of mafor Jewish importance, including the Arabian oil deals, Palestine and the Near and Middle East.

A report issued by the Universities Committee on Postwar International Problems, in Boston, made public here, propesses a plan which might give the United States gus dise partnership over Pulestine antil it evolves into a Jowish National Home.

President Commended

The Zionist Council of Detroit, mosting as Wednesday evening to plan further action against the White Paper and in behalf of the Jewish Communwealth in Paleetime, adopted a resolution in behalf of the organized Detroit Zionist or panizations, commend-ing President Rossevelt for his support and urging his continued help in securing justice for the Jewish cause.

It was indicated at Weilner day's messing that individuals and organizations are sending similar messages to the President thanking bim for his friendship, Pinns are being formulated here for a public meeting of which the voice of this community will be heard in conformity with the resolutions adopted at

the Washington conference

THE JEWISH NEWS

Member of Jewish Telegraphic Agency, Independent Jewish Press Service, Seven Arts Yeature Syndicate, Italigaous News Service, Dakce News Agency, Breasler Cartoon Service, Wide World Photo Service, Acone Newsphoto Service. Published every Friday by Jewish News Publishing Co., 2114 Penobacot Ridg, Dotroit, 28, Mich. Telephone RAndolph 1996. Bak-scription rate, 53 a yeas, foreign, 54 a year, Club milateription of date insise a econth, published every fourth Friday in the month, to all summerisers to Allied Jewish Compaign of the Jewish Welfarer Prederation of Datroit, at 49 cents a club subscription per year. Entered as econd-datas matter August 5, 1542, at the Post Officer at Detroit, Michigan, inder the Art of March 3, 1879.

The National Conference on Palestine in which 200 outstanding Christian leaders participated, in Washington, on March 9, will ge down on record as one of the most

Significant gatherings of its kind ever held in this country. Federal, State and Municipal leaders from every part of the land, clergymen, educators and juristr, joined not only in expressing their wholehearted and unanimous age proval of the movement to keep the doors to Palestine open and to help create 1 Jewish Commonwealth; they raised their voices also in condemning any effort to misrepresent the issues and to create false ones in order to harm Jowith aspirations.

Featless in their approach to the basic principles involved in the Jewish problem, these Christian spokesmen were frank in their discussions. They were outspoken in showing resentment even against our own Siste and War Departments which had abjected to action on the pending Palestine Resolutions in Congress based on what is now generally believed to have been false cries of danger from popie Arab quarters.

The fact that these men and sempte insisted upon having their rights as free American citizens honored so that they may have frank discussion of a problem that calls for the liberation of hundreds of thousands of Jews, a significant. It proves that this great land is secure as long as men insist upon retaining their rights to help not only themselves but also others who are in need; as long as free men insist upon the right to criticize when they recognize the injustice of efforts to trifle with the safety of an entire people and to interfere with guaranteeing their future amurity,

Men like Dr. Walter C. Lowdermilk, Prof. W. F. Albright, Dr. Daniel L. Marsh, Dr. Henry A. Atkinson, Dr. Daniel A. Poling, Senators Robert F. Wagner and Rosert A. Taft and many other Christian leaders have left an indelible mark on the record of American efforts to establish freedom for the opportunity of the second the oppressed with the encouragement they gave to the program evolved at the Washington semion: of the National Christian Conference on Palestine.

It is encouraging to know that Detroit" Christian community was represented at this splendid gathering by two such eminent leaders as Mayor Edward J. Juffries and Dr. David D. Henry, executive vice-president of Wayne University. By giving courage to the builders of Zion and the defenders of justice these men have earnes a place among the great Christiana of our time.

President Roosevelt's Statement

Dr. Abba Hillel Silver was tight when he declared at the impressive gathering of Christian leaders in Washington last week that the true spirit of America is reflected not in the anti-Zionist statements of some American officials but in the assertions of President Roosevelt that "full justice will be done to those who seek a Jawish Estional Home."

The President's statement and the news that Prime Minister Churchill remains faithful to the pledge to the Jewish people contained in the Balfour Declaration, in spite of efforts of Colonial officials to undermine Jewish hopes, should serve to give courage to our people in this dark hour in our history. We have reason to be mithful that the Christian world will see to it that justice is done to the Jewish cause in Palcatine as well as in the Diaspora, in the upbuilding of the Jewish National Home and in the eradication of hightry,

Purely Kwish Mun Commenfary By PHILIP SLOMOVITZ

A LESSON FOR NCCJ

The Christian Council on Palestine and other non-Jewish organizations which collaborated in sponsoring the National Conference on Patentine on March 9 offared an interesting leason in programs. matic action to the National Conference of Christians and Jews.

The latter organization evades issues with call for action. It seeks to establish "good will" through education and by means of a long-ratice program. Often, its inactivity and its emphasis on nice words places it in an awkward po-relations by a repudiation in the strongell terms of any expression of prejudice. At Washington on March 9, the Chris-

tian Council an Palestine proved that it is not necessary to mince words when hatic insists are involved. Eminent Christian leaders spoke up in profest, against attempts to freeze Jewish efforts in Palertine. They did not heritate to condemn government officials as well as faise propagandists who misrepresented faits. affecting Jewish aspirations 100 Ewiz Israel. They were emphatic when speaking of anti-Semiliem as well as the next for craficating all manifestations of prejudice.

it was good to hear men speak up and to be unafraid.

If what avail is preachment on good will if we are to be inactive?

EWERYONE LOVES A HERO.

President Rossevelt's statement to Drs. Stophen S. Wire and Abba Hillel Silver dist more to ease tense feelings; it served also to out an end to utterly stapid claims that Dy. Silver was too emotional in his approach to the Palestinian issue, that the Polastine Resolution was intro-

duced in Congress prematurely, etc., etc. It is the old story: the world loves a winner. When Hank Greenberg clouted a some run, he was cheered; when he struck out, he was told to go back to the Brank.

Having gotten a good reception from FER, Dr. Silver is the hero again.

tee many people seem to forget that this is a crucial hour; that it is nearly 12 o'clock and that a fight must be waged to a finish against the outrageous fir-tish White Paper on Palestine. Therefore, the Palestine Congressional Resolutions were not ill-timed.

also; too many people fail to recognize that a fight on the White Paper alone is not enough without protection from those who will enter Palestine after the White Paper is scrapped. A strong politikal act-up is necessary to provide such protection.

There is justification for questioning the sincerity of those who are only op-pozed to the White Paper but fall to demand pullifical guarantees for a Jew-Wishington knew better. They are bonest in their appenach and they demand full protection for a Jewish Palestine.

Servich neuro Friday. March 17, 1944

* Latest Developments in **Palestinian Situation**

Latest developments affecting Palestine include the following:

It is revealed by Independent Jewish Press Service that President Roosevelt and Prime Minister Churchill are engaged in an exchange of views on the question of Palestine and that an important announcement may be made within a week or two, as a follow-up to the statement he made last week to Dr. Silver and Dr. Wise,

President Roosevelt was emphatic in his declaration that this country stands committed to endorsement of the Balfour Declaration and Palestine Mandate.

Dr. Silver has expressed the view that President Roose-velt's statement is a set-back for the anti-Zionists. From Jerusalem comes a report that Arabs expect an early statement from Britain on Palestine and that the status guo will be maintained until a permanent solution will be quo v found.

All Jewish newspapers in New York-the Forward, Day and Morning Journal-have severely condemned the action of a group of Polish-Jewish Bund leaders now in this country who petitioned President Roosevelt to make "no exception" for Palestine in considering places for Jewish colonization. These newspapers are unanimous in stating that the Bund leaders, not being American citizens, had no right to issue this petition against Jewish hopes in Palestine.

Gursh Meres Friday, March 17, 1944 'Keep on Despite Setbacks' **Smuts Tells Zion Builders**

His Message to British UPA Draws Egyptians' Attack; Sir Wyndham Deeds, Harold Laski Support **Cause of Jewish Palestine**

LONDON (JPS-Patcor)-Keep on despite setbacks-this was the message of Field Marshal Jan C. Smuts, Prime Minister of South Africa, to the United Palestine Appeal of Great Britain, which aroused the protest of the Premier of Egypt. The text of Marshal Smats' message follows:

The inauguration of the appeal of the Jewish com-

munity of Britain for support of the Jewish National Fund and the Foundation Fund, providing means for Jewish colonization and constructive work in Pales-tine, comes at a time when the United Nations are polsed for the final great struggle for the liberation of the world. It is another reminder of the profound suffering endured by the Jewish people of Europe and of the setback to their cause in Palestine. But through all trials the Zionist Federation of Great Britain and its kindred bodies overseas remained faithful to the ideal of the National Home. They continued, antidst the turmoil and dislocation of war work, their appointed task.

"Twenty-seven years ago the Allies renewed the ancient prom-ise to Israel that a National Home will be founded for them in their ancient Homeland. It is part of the international law of the world and even more it is a matter for the conscience of mankind. This cause, therefore, has our sympathy and it is from this standpoint that I send you best wishes for success of the United Palestine Appeal."

"Jews Must Unite on Zion," Says Sir Wyndham Deeds

The Jewish people, regardless of their differences on all other subjects, must unite on the question of Palestine, Sir Wyndham Deeds, Chief Secretary of the Palestine government in 1920 and known as a friend of the Zionist cause, declared in a speech at the Northwest Jewish Communal Conference. The Conference unanimously endorsed the demand for a Jewish Commonwealth. Another speaker at the conference was Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organi-zation of American,

Sir Wyndham Deeds said that the two chief principles "for

which we are fighting are freedom of the individual and freedom of all peoples, both of which are most violated in the case of the Jews."

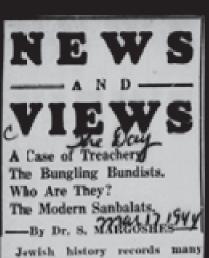
"Homeland Only Guarantee For Freedom," Says Laski

"A Jewish Homeland in Palesthe is he only basis for permanent freedom for the Jews, is was declared here by Harold Laski, member of the executive committee of the British Labor Earty, addressing a mass meeting in West London, under the au-spices of the Jewish National Fund in connection with its cammign to-raise funds for a Pales the forest in the name of King Christian of Denmark.

Biltmore Plan Opposition Criticized by Laborites JERUSALEM (JPS) - The so-

called Tabenkin group of the Mapai, Workers' Party of Palestine, was severely criticized in a resolution adopted by the party council at a special session here, for its opposition to pressing the Eiltmore program's Jewish Commonwealth demands. The Tabenkin group, led by Isaac Tabenkin, weteran of the communal settleent of Ein Harod, reiterated its position for a Jewish Commonwealth as the ultimate objective of Zionism, but warned that at this juncture Britain might use the Jewish demands for its own surposes, by announcing the establishment of a Jewish Commonwealth in a negligible area of a partitioned Palestine, which would be unacceptable

Racquel Rolas, the descing-acting-weiling Guagher of the lite Huge Riesenfeld, has become an integral part of the Mexican film industry . . . speaks Espag-nol like a native . . . is currently starring in a picture which she also wrote.

gases of treachery against Jewish Interests in some of the most critical junctures in Jewish life. One of the most si Seful of such cases was that DA Samaritan, why DA Nehemia were E HE A "lat, the ward. Nehemia wery phi A H ing the Tempin, 1055 kp 14 v ter a period of exike TH 15 portunity to direct and 57 King Cyrus of Persia, pro-04 against the restoration of the Jewish Commonwealth, Twentyfive hundred years later he is still held in contempt by Jews all over the world, his name a byword wherever Jews foregather in response to the everlasting urge to build and restore the ancient glosy. The Jewish people has a long memory-both for builders and traitors.

Today we see Sanbalat reborn In America. This time he bears a high sounding name,-the American Representation of the Bund in Poland, and the shameful epistle is directed to the House Committee on Foreign Affairs that has the Palestine Resolution under consideration. Witness this Bund telegram which I subjoin here for public pillory:

"In conjunction with the hearing concerning a Jewish Commonwealth in Palestine we deem it our duty to declare as follows: We constitute the American representation of the Jewish underground labor movement of Poland. This movement is a continuation of the Jewish Labor Party Bund of Posand which was the largest Jewish-organization in the most important Jewish communities of pre-war Poland. In view of the great tragedy of the Jewish masses of Europe who are being systematically annihilated by Hitler & is primarily important to save those who are still alive there. American public opinion must be mobilized towards that goal. In his hour of peril when the retrecting Nazi armies will endeavor o annihilate those Jews who are still allee, it is urgent that the congress of the United States warn the German masses directly. We are convinced that They no longer have any motion after the war the Jewish maseas will remain in those countries they have resided in and helped build with their sweat and blood build with their sweat and blood were the spokesman of the great-for centuries. The important est Jewish labor organization in problem is therefore to assure Poland. the Jewish masses national and civil rights on an equal basis with tries where they live. In their reconstruction plans the various geogram-nts should pay special and dark foreboding. All this atiention to the needs of the Jews because of bestial treatment Jewish populace will naturally

not be omlitted. We are, however, opposed to the idea that the Jewish problem can be solved by emigration. Such a solution would mean discrimination against lewish citizens of European countries, Instead of demand to open gates of Palestine as a method of establishing Jewish majority in hat country we demand open gates in every country including Palestine for victims of present war. No country can be excused from this responsibility. In view of present circumstances in Palestine the demand for a Jewish commonwealth there can be realized only by means of anti-democratic methods."

But who are those who dkred to stab the Jewish people im the back, making common cause with the Arab effendis and the American Council for Judaism ignobles against a free and democratic Jewish Commonwealth in Fales-tine? They are a small group of Bundist leaders and workers who left Poland as soon as the war broke out. Their connection with the Polish Jewry they are sup-posed to represent is very fielde. t what Polish Jewry feels toward Palestine, This Bund rep-resentation shockingly exceeded its jurisdiction when it addressed the Congress Committee as if it

A handful of self-appeinted generals without an army other nationalities in those coun- trained its wooden howitzer on the last remaining fortress of Jewish hope in an hour of peril would be infinitely funny if only it were not too tragic for words. because of bestial treatment American Jewry will remember meted out to them by Nazis. It, and so will those in whose Should economic and political sacred name the new Sambalats conditions in Europe after the have dared to speak-the J-ws of war necessitate emigration the the Warsaw ghetto and the holy Jewish populace will naturally remnant of Polish Jewry.

The NATION Mar 18, 1994

Palestine Run-Around

BY I. F. STONE

Washington, March 10

"R. ROOSEVELT'S statement to the National Conference on Palestine won the gratitude of all friends of a Jewish national home. When the President authorized Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba H. Silver "to say that the American government has never given its approval to the White Paper of 1939," he was making more than a platonic gesture. It is too often forgotten, notably in Downing Street, (1) that Palestine is not a British colony but a mandate, (2) that France gave up its claim to Palestine and the League granted the mandate on condition that Britain establish a Jewish national home there, and (3) that this condition is also the basis on which the United States, in a separate treaty with Britain in 1925, accorded American recognition to the Palestine mandate. Article 6 of that treaty, like Article 6 of the League mandate, requires the Administration of Palestine to "facilitate Jewish immigration under suitable conditions" and "encourage . . . close settlement by Jews on the land." The Anglo-American treaty of 1925 provides that there may be no change in its terms "unless such modification shall have been assented to by the United States." The White Paper of 1939, Chamberlain's Middle East Munich pact, provided that Jewish immigration should be shut off entirely after five years "unless the Arabs of Palestine are prepared to acquiesce in it." This was "plainly a breach and repudiation" of Britain's obligations under the mandate and therefore invalid without American approval. The President can summon an august witness on the point, for the man who called the White Paper "plainly a breach and repudiation" was Winston Churchill.

326

A

In Washington the effect of the President's statement will be further to confuse those who were prepared to accept in good faith General Marshall's request that Congress shelve the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution. The position taken by the Chief of Staff before the Senate Foreign Relations Committee was that passage of the resolution would lead to trouble with the Arabs. The opinion of the Chief of Staff in time of war necessarily carries great weight, and the National Conference on Palestine deferred to it. But if appeasement of the Arabs was necessary for military reasons, how explain the President's statement? It is true that the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution would put Congress on record as favoring immigration into Palestine "so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth," while the President only promises "full justice . . . to those who seek a Jewish national home." But I doubt whether the difference will be regarded as appeasement by the Arab rulers, especially when they consider that the President's reference to the White Paper opens the door to American diplomatic intervention, whereas the Congressional resolution is little more than a reaffirmation of a similar expression of opinion by Congress in 1922.

The Chief of Staff tells Congress that we dare not express an opinion on Palestine lest we offend the Arabs. The Commander-in-Chief then proceeds to express just such an opinion. Dr. silver, after seeing the President, is encouraged to hope that military authorities "will soon find it possible, consistent with the realities of the situation, to withdraw their objections." Under the circumstances, it is not hard to understand why so cautious and conservative a man as Senator Taft publicly questions these alleged military masons and calls for passage of his resolution in spite of them. This whole affair and its background leave one with the distinct impression that the Marshall statement was another example of a makeshift foreign policy cloaked as military expediency, the fruit of subtermnean pressures and petty intrigue. I do not question General Marshall's sincerity or good-will. He has his hands full and can hardly be expected independently to investigate advice which comes to him on political matters from State and War Department Near East experts. But I am inclined to think that the Chief of Staff in this Palestinian matter, like Eisenhower on several occasions in French North African affairs, has been the innocent dupe of wilier men.

If the State Department had wanted to take responsibility for opposing the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution, it could easily and quietly have prevented the bill's introduction. If military reasons made the measure unwise, a hint to the sponsors would have been enough to stop them. The origin of the resolution goes back to conversations last year between Zionist leaders and the highest officials of the State Department, including Mr. Hull and Mr. Welles. These officials were friendly, and the Zionists were given to understand that it would be helpful to the State Department if Congress reasserted American policy in favor of a Jewish national home in Palestine. In the middle of January, two weeks before the bill was introduced, Rabbi Silver went to see Secretary Hull. Had the Secretary ad-

March 18, 1944

vised him that the resolution was ill-timed, introduction would have been postponed. Mr. Hull said the State Department could take no position on conding legislation but indicated no opposition. This, in the light of the preceding conversations and Mr. Hull's known caginess, was regarded as a hint that the Zionists might go shead.

There were other ways in which the bill might have heen stopped. Senator Wagner, its co-sponsor in the Upper House, is a ranking member of the Senate Foreign Relations Committee, a devoted and responsible Administration supporter. A hint to him of any military risk would have been enough. Senator Taft, who joined with Wagner in offering the bill, had first written to Secretary Hull to ask whether the State Department had any objections. When Senator Taft received no reply, he took the matter up with his brother, Charles P. Taft, an official of the department. Taft, after discussing the question within the department, reported that there were no objections. The bill was introduced in the House on January 27 and in the Senate on February 1 and warmly supported in both houses by both the majority and the minority leaders. Either Senator Barkley or Representative McCormack could have been warned if military considerations made the bill unwise at this time.

In the House, Representative Sol Bloom, chairman of the Foreign Affairs Committee, is notoriously subservient to the State Department. Before ordering hearings on the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution, he also got into touch with Secretary Hull. While Hull was noncommittal, he was not hostile. Bloom took this as a hint to go ahead. The hearings in the House lasted from February 8 to February 16, and ended with no expression of opposition from State or War Department. The Senate committee held an executive session on February 17 and heard witnesses for and against the bill, again with no opposition from Administration sources. It was not until six days later, on February 23, that a special session was hurriedly summoned by the committee to hear General Marshall and to consider letters from Secretaries Hull and Stimson asking that no action be taken on the resolution at this time. Oddly enough, neither Senator Wagner nor Senator Taft was present at the executive session which heard Marshall, although they were co-sponsors of the bill. Wagner and Taft say they were not informed of the meeting.

There is no reason to believe that the military aituation changed in the few weeks between the introduction of the resolution and Marshall's appearance before the committee. Was a change in attitude brought about by protests from Arab countries against passage of the resolution? These did not begin to arrive until March 1, several days after Marshall testified. They give the appearance of a concerted attempt to ride in on the pt-tails of an arranged victory, and one wonders whether they were made before assurances had been obtained through diplomatic channels that they would be welcome. The sequence of events was such as to hand proponents of a Jewish national home a humiliating defeat after they and their Congressional supporters had been given no reason to believe that their efforts were ill-timed or contrary to national interest. The incident was not made less disturbing by the excuses offered in private to Zionist leaders by high State and War Department officials. The State Department blamed the War Department for the change of front. In the War Department it was said that the State Department was responsible and that the War Department wasn't particularly concerned about the measure.

Were the Zionists Isd into a trap? Or were they the victim of last-minute pressure from the British government? Though Mr. Churchill remains a friend of the Zionist cause, the Colonial Office and the Palestine Administration are generally anti-Zionist and pro-Arab, and intend to enforce the White Paper. Another influence hostile to a Jewish national home is that of Brigadier General Patrick J. Hurley, who returned from the Near East bursting with suspicion of British imperialism and anxious to outbid it fur Arab favor in order to further American exploitation of Near East oil. Hurley is an "oil" general, like Galf's General Walter Pyron, the chief War Department adviser on oil. Still Harry Sinclair's lawyer and Washington Man Friday, Hurley operates in full military panoply out of his corporation law office in Washington, with his press agent commissioned a major. He is one of those who think Arabian oil too important to be left "at the mercy of local conflict," the implication being that the conflict must be ended by liquidating the effort to build a Jewish home in Palestine.

The Near Eastern Division of the State Department is another important factor behind the scenes. It shares the prejudices and antipathies of the Colonial Office. There is the same natural and instinctive orientation to the Arab potentate and large landowner, the same dislike of the Jew. Is leading Arab expert seems to be a Colonel Harol-I B. Hoskins, who is closely associated with Adolf Berle, another great friend of the Arabs. In his civilian capacity Colonel Hoskins is a New York cotton-goods merchant. He was born in Beirut, the son of American missionaries, and perhaps might best be described policically as a Syrian nationalist. He spent the winter of 1942-43 in the Near East on a special mission of inquiry, whence he returned with the same preconceptions with which he left. I have the alarmist report on "The Present Situation in the Near East" which he circulated confidentially last year among Congressmen he thought might be won to his views. It is anti-French and anti-Jewish, and its section on "People Seen" indicates that though he spoke with many

Arabs, Frenchmen, and British colonial officials, he spoke with no Jewish leaders on his trip. The report is almost entirely taken up with arguments against Jewish aspirations in Palestine, seasoned with unfriendly remarks about the Jews of Nosth Africa. It is on men like Hurley and Hoskins that Marshall must necessarily have relied, at least in part, when he advised Congress that it would be unwise to pass the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution.

This undercover campaign against a Jewish national home in Palestine is much like the campaign last year to deprive the Jews of French Morth Africa of their citizenship. All sorts of dire predictions were made of Arab revolt and military difficulties if the Crémieux decree were reinstated. But there was no trouble when the French National Committee put the decree back into effect, restoring French citizenship to the Jews. I wonder to what extent the campaign against the Palestine resolution is due to the same kind of wishful thinking. I note that the March 4 issue of the New York Times, which is strongly anti-Zionist, carried a dispatch from Jerusalem saying that "Palestinian Arab politics at this time present a somewhat confused appearance." The "confusion" seems to be in the eye of the beholder. The correspondent reports that a rab political parties seem to be having trouble trying to "drum up a popular following." He credits this to "a public inertia that may be attributed to the general absorption with the prosperity

brought to the Arab peasantry as a result of the huge Allied military expenditures." Palestinian Arabs seem much less aroused than the Near Eastern Division of the State Department.

The fact is, as attested over and over again by official investigations, that the Arabs of Palestine have benefited by Jewish immigration, however that may pain Hitler's friend and would-be Quisling, the Grand Mufti, now in Berlin. In 1920, as Colonel Hoskins shows in his private report, there were 600,000 Arabs in Palestine. In 1942, their number had risen to 1,000,000. That doesn't sound as though the Arabs have suffered from the influx of Jews.

"In our history we have colonized all over the world," Josiah Wedgwood told the House of Commons during the debate over the White Paper in 1959, "but this is the first case in which we have colonized without injuring the native population. One has only to go today to the neighboring countries of Syris or Egypt to see the condition of the fellahin, of the Arab workers of those two countries, and compare it with their position in Palestine, to see how enormously the natives of Palestine have benefited by the immigration of the Jews." That this should arouse the fear and enmity of the Arab politicos and landowners is natural, but their protests ought not to be taken for the voice of the Arab masses. Apparently the President does not intend to do so.

ZIONISTS ABBA SILVER & STEPHEN WISE The President wanted them happy, too.

The Rabbis & the Oil

The President, more k more relying on General George C. Marshall's prestige with Congress, was glad to have him go to Capitol Hill to kill the Wagner-Taft Palestine Resolution (TIM:, March 13). To make sure of the kill, Mr. Roosevelt had had General Marshall backed up by letters from Secretary of War Stimson and Secretary of State Hull, All said the bill must be killed for "military" reasons.

On these impressive advices, Congress acted. The resolution was pigeonholed. Senators Robert Wagnes of New York and Robert Taft of Ohio, and the American Zionist: immediately seened in despair.

The amed British White Paper of 1939 had set a date—March 31, 1944—for the closing of the doors of Palestine to Jewish immigrants.† Senators Wagner and Taft had int oduced a resolution proposing that Congress reaffirm its 1942 endorsement of the Ballour Declarations This famed Declaration was issued by the grave, witty Olympian Elder Statesman, the late Arthur Jimes Ballour, in 1917, when, as # When the Spanish Civil War broke out, Ambassados Bowers, then accredited to Madrid, was found stansing himself on the braches at Fuenterrabia (Time, Aug. J, 19.5).

† Actually, immigration since 1939 had fallen 27,000 short of the five-year quots of 75,000 set by the White Paper, and immigrants may continue to-trickle in until the quota is filled. Foreign Secretary for Great Britain, he promised the eventual creation of a Jewish "national home" in Palestine,

The Wagner-Taft resolution, attempting to give reality to that promise, immediately drew protests from the Arabs.* The Arabs were sitting pretty. For, as everyone knows, the U.S. is Busily engaged in nailing down its position in Arabian oil, vitally important for future war and peace (TIME, Feb. 14). Arabs could be presently sure that their feelings would receive priority over long-suffering Zionists.

Turnabout. But the President wanted the Zionists to be happy too. So, with the resolution safely dead, to the White House for a half-hour conference last week went famed Rabbis Stephen S. Vise of New York and Abba Hillel Silver of Cleveland, co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, both nosed for organtoned oratory. Emerging, they announced: "The President is happy that the doors of Palestine are today open to Jewish refugees and that when future decisions are reached full justice will be fone to those who seek a Jewish national home. . . ." After their White House conference,

After their White House conference, Rabbis Wise & Silver repaired to the Statler Hotel for a banquet given by the American Palestine Committee. Senator Wagner called the White Paper "the Munich of Palestine." Vice President Wallace spoke dreamily of a future "fordan Valley Authority" to make the Promised Land bloom. But sad-eyed Rabbi Silver reminded his listeners that "we are an ancient people, a people of long memory."

Next day a Government efficial of very high rank was asked the real reason for the Administration opposition to the Wagner-Taft resolution. Ignoring the "military" arguments made by General Marshall & Co., he asked: "Don't you think that perhaps the strength of the opposition can be measured by the depth of Arabian oil?" * Pronounced by some Southerm-Congressmen to rhyme with Hayrabs.

A Danger in the Near East

366

Two subjects both of which have been important in the news for some time suddenly coalesced into one a few days ago. In this case the whole is greater than its parts, and is ominous indeed in its implications. The two subjects are the proposed congressional resolutions recommending Palestine as a home for the Jews, and the oil pipeline which the government is planning to build across Saudi Arabia for the benefit of three American oil companies.

For some time, resolutions have been pending before both Houses of Congress urging that Palestine should not be closed to Jewish immigration. These resolutions might be considered a piece of gratuitous advice to the British government (which has itself been leaning in the direction of the Jews recently), but luckily, the British are now accustomed to the American habit of giving gratuitous advice in all quarters of the globe and on all occasions. Actually these resolutions did no more than repeat the expression of the United States Congress in 1922. They indicated an interest on the part of the United States which is hardly surprising in view of the fact that this country contains the most important group of Jewish citizens to be found anywhere in the world and that many millions of dollars of American money have already been invested in Jewish enterprises in Palestine.

Suddenly, long after these resolutions were first introduced, there came a barrage of criticism from the Near East. Mustafa Nahas Pasha, the Egyptian Prime Minister, sent a letter of protest to the American Minister. The Iraq, Syrian, Lebanon and Saudi Arabian governments are also reported to have protested in various ways. These almost simultaneous protests from widely separated quarters would suggest either that the whole Arab world was in ferment over the proposed congressional resolutions or that somebody was engaged in a propaganda stunt.

More serious, however, was the next development. Secretary Stimson and General Marshall let it be known in various ways that the American War Department objects to adoption of the resolutions. They fear, it is reported, that if Congress takes this step the Arab disapproval will be so strong that it may interfere with the successful progress of the war.

Are the fears of the War Department well founded? As to this, several points may be noted. The first is that military men are the most conservative people on earth. In their larger operations they never take a chance if it can possibly be avoided. In reality, the chance that the resolution before Congress would bring about serious Arab unrest is minute. The Arabs know the United Nations are going to win the war and, like all the neutrals, they want to side with the winner. They know, moreover, that Great Britain will deter-

THE NEW REPUBLIC

mine Palestine's future, that American opinion will have hardly anything to do with it, and that a congressional resolution does little to change that opinion.

It seems perfectly clear that the War Department's opposition is in connection, not with Arabian opinion in general but with the sil pipeline in particular. We are wooing King Ibn Saud of Saudi Arabia in every possible way, since his land wil! be traversed and his subjects must do most of the construction job. Without doubt it is to keep him pacified that the War Department took this extraordinary plunge into national and international politics.

How far can its move be considered wise and proper? In part, the answer depends upon what is to be the fate of the Jews in Hitler-Europe. As our readers know, for the first time the United States Government is now making a genuine effort to get as many Jews as possible out of Europe, where they face extermination at Hitler's hands. We have created a War Refugee Board, headed by a brilliant young administrator, John W. Pehle. This board is placing key men in all the neutral countries of Europe prepared to help the refugees in every possible way. With public and private money they will be fed, clothed and rehabilitated, and if there are already too many refugees in one area they will be removed elsewhere to make room for the newcomers. At the same time the American government is pointing out firmly to Hitler's satellites that they are certain to lose the war, and that unless they help us now to take out the Jews and other refugees, they will be severely punished when the conflict is over.

It would be a tragic misfortune if the political activities of the American War Department helped to close the doors of Palestine against the refugees. We agree with The New York Post that it would be well to modify the resolutions now pending in Congress so that they would ask only for a temporary refuge for men, women and children whose alternative is death, letting the long-term aspects wait. We do not see how even the Arabs or the War Department can legitimately object to this action.

Feturning to the pipeline, there are some cuestions that must be asked about it. Do the military man really believe it can be constructed soon enough to be of use in the European phase of the war? Tankers going into the Persian Gulf would be the only resource in carrying oil to supply ships in the Far East. Or is the pipeline possibly intended only as a trading point with the British in the coming oil conference at Washington? All the arguments we have heard in favor of the pipeline, from the President and others, have been based upon the spurious argument that we are running out of oil at home and must turn to Arabia for our supply. This is simply not true. Nobody knows how much petroleum is still in the ground in the United States, bet certainly enough for another generation. There are very large additional supplies in Canada, Mexico and South

MARCH 20, 1944

America. When these are all gone, we can turn, perhaps at a somewhat higher expense, to shale oil, oil-bearing sands, sil from coal, and to alcohol and petreleum made from farm products. It may still be desirable for us to get oil from the Near East; but the attempt to panic the American people with a false cry of inmediate searcity sounds suspiciously as though the men behind it have bad consciences.

And if they haven'', they ought to. Our specific plan to get oil from Arabia seems to be thoroughly unsound and unwise. The government builds the pipelins, but three American companies, Standard of California, Texas and Gulf will exclusively own the oil. No wonder the representatives of practically all other American oil companies have denounced the plan.

If there is any one principle that should be clear by now, it is that dwindling natural resources in colonial or semi-colonial areas throughout the world should not be exploited competitively by individual powers: But in the Near East, that is what we are trying to do. The United States is competing in that area with the British, the Russians and he Dutch. We don't even, as the British do, exercise a restraining influence by having heavy governmental ownership in the exploiting corporations. Still less co we invite these other powers to join us in an over-all organization which will allocate supplies to each country through agreed-apon ratios, these supplies thereafter to be distributed through public or private facilities as each country wishes. Instead, we get ourselves into competitive oil politics up to our nacks, halfway round the world, without consulting either Congress or American public opinion; our oil politics drags the War Department into congressional and international politics in a most unhappy way. If there is any sensible and justifiable explanation of what is being done, The New Republic would like to know what it is.

JTA DAILY NEWS BULLETIN

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 65 (26th year)

Sunday, March 19, 1944

HOUSE FOREIGN AFFAIRS COLMETTEE ANNOUNCES SHELVING OF PALESTINE RESOLUTION

WASHINGTON, March 17. (JTA) -- The House Committee on Foreign Affairs today issued a formal announcement declaring that it will take no action "at this time" on the Palestine resolution which urges free Jewish immigration to Palestine and the ultimate establishment of a Jewish Commonwealth there. The announcement emphasizes that action on the resolution at this time "would be unwise."

A supplementary statement issued by Chairman Sol Bloom revealed that Scoretary of War Stimson today sent a letter to the Foreign Affairs Committee in which he stressed that further action on the Palestine resolution by the committee at this time "would be prejudicial to the successful prosecution of the war."

Assistant Secretary of War John J. McCloy appeared this morning before a closed executive session of the Committee. It is assumed that he delivered Stimson's letter which bore today's date. The text of the letter reads as follows;

"Concerning our conversation with respect to House Resolutions 418 and 419, it is the considered judgment of the War Department that without reference to the merits of these resolutions, further action on them at this time would be prejudicial to the successful prosecution of the war."

The announcement issued by Rep. Bloom emphasized that the decision to postpone further action on the Palestine resolution was taken this morning "following the receipt of the letter from the Secretary of War." The full text of the Committee's approuncement stated,

"Advice and information given to us by those responsible for the conduct of the war, have convinced the Committee that action upon the (Pelestine) resolution at this time would be unwise."

Administration Criticised for Hiding Behind the War Department

WASHINGTON, March 17. (JTA) -- Resentment was expressed today by Rep. Ranulf Compton, Republican member of the House and co-sponsor of the Palestine resolution, at the action of the House Foreign Affairs Committee "in bowing to Administration pressure and delegating its authority to discuss legitimate foreign affairs of the United States to the War Department whether at the instigation of foreign interests or in line with a questionable new foreign oil policy."

"The Administration should frankly state our position on the Falestine resolution and not hide behind any mysterious and general inferences from the War Department," Rep. Compton said in a statement issued here. "I am reluctant to agree to the wisdom of a course of government which resigns diplomacy and decisions on political questions to the military. Let's have the trutht Let's be done with subterfuge and mystery. I do not think real danger to the Allied cause lies in the simple and honest wording of the Falestine resolution; but if it does let our war leaders state that danger openly.

"If there is powerful and mysterious opposition to the Falestine resolution right here in Washington, let the power be disclosed and the mystery dissipated," his statement continued. "People of this country can best consider and judge after public knowledge and discussion. A public statement is due the American people. Is it genuine fear of an Arab uprising - or is it merely a pipe-dream or a dream of a pipeline that prompts this appearement of the Arab puppets?"

Arab Objections to Jewish Claims Are Invalid, Congressman Says

Rep. James A. Wright, a Democratic member of the House Foreign Affairs Committee who is the cc-sponsor of the Falestine resolution, issued the following statement to the Jewish Telegraphic Agency:

"The Secretary of War has notified the Foreign Affairs Committee that the security of our troops and success of the war might be endangered by action on the Palestine resolution at the present time. We are not military strategists and we cannot oppose our judgment on military matters to judgment of our military leaders. The result must inevitably be the delay of any action on this resolution for the time being.

"But this must not be considered a judgment upon the merits. Eventually and I hope soon - we must decide whether or not we wish to maintain the position we took in the resolution of 1922 and in the convention of 1925. The claim to Palestine is a just one and any objections which the Arabs make to it are invalid. As soon as the military position improves, it is the obligation of the House to take affirmative action on the Palestine resolution.

War Dept. Objects to Palestine Resolution as a Whole

Authoritative sources disclosed today that the objections raised by the military authorities against the Palestine resolution were not directed against any particular part of the resolution, but against the resolution as a whole. The vote for tabling the resolution was 11 to 3, with Chairman Bloom voting with the minority, it was learned. The decision to discuss Palestine at today's executive session of the House Foreign Affairs Committee came suddenly. Some members of the committee did not know of the decision until this morning, when they were summoned to appear by telephone.

ואנ" צו נונסטען אירען, אוסצעהלינע טע א לענראמען קימען אן בון סענאטארע ציע און קאנגרעטליים צו דערסוסינען אי רען אנצונערן פיט'ן קאסף, א כאיא ריטקט פון קאנגרעסלייט האט ויד שוין נקמשלרען און נייע מעלעגראמע קומעו או יערע מינוט.

א נרויסער אנצאל סון נאווערנאר האבען צוגעשיקט זיוערע גליקיוואונש צום אפעריקבנער ציוניסטישעו עסויו רושענםי קוונסיל צו דער נעלענע הייט פרן דער דעמאנסטראציע א מעדיסאן סגווער נארדען. נאווערנא ריואי זאנס אין זיין פעסערויט : וושם סוור דער דערפאלג פון.

רערנעהענטשל קעמפענרע ארפייעו 12 זיך צום ענויליכען זינ, אלד פעהר

דייטונג קריאם ארק ישראל מים יעדעו

צו נערענפען די שורערע רעם ערשמתן וועלמיתרינ. דער שלום, פראבלעם פיל פארגרעסערט ווערען (שלום אויף דער עוויישעל זייש).

וועלטיקרינ, האט ניט נעליוט די פראי איצטינען נרויזאמען קא פליקט. DOŻWEWJOWE INOWNI OWII IV TRUCTO די פראפאנאנרע פון די שקסימאכטען אין דעם נאענטען מורה, באוויוען קלאר, ווי די פראבלעמען פון די בזי כאריטעטען און זוי די פראנע פון ברק משראל איז נעווארען א סטראטענייעער IFAD BATT, IFOOSD IT THE THOOSE שנאה און אונטעררריק.

עם איז נויטינ, או עם זאל נעצרי "D'10 ** 1030ED 19 3011 8 10*011 193 ען מון ארץ ישראל. באותרערס וועו די טויערן פון אנרערשוואו זיינען נע דליננעו שארמאכט... אויב עם ואל אלק סער צו דער נויסווענרינקיים נוס בים נקפונען ווערען קיין היים פאר די לעקציע פון הואנרערנרע אירען, וועם ראס אירישע ואיבער דער נאנצער וועלט. ראס אין א ספעקטאַקעל, וואס קיין איד קען ביט 12 013 דולרען און קיין קריסס קען

די טויערו מוז ארק ישראל ספקן. "! IVEN DUVUNOTVE !!!!-

לאנראן און וואשיננסאן ווארטען צו הערען וואס די נרעסטע אידישע בעי מיינרע אין רער וועלט האט צו זאנען גוענו רער איצטינער לאנע. רער משסי פיטינג אין מעדיסאן סמוער גארדעו DER 17 IVPANDE 19 IVPANJ JP 100K פרן אונדערע פריינט 1120 אין ענגלאנר ארן צווייטען רי גלות ע 10001700

עם איז נים קיין צווייפעל, או ואס יוייסע פאפיר" אין פאסטיים אבעי. שאפט, אפילו די שונאים פון א אודיי שער ארקיישראל נלויבעו מעהר ביט אין דער מעגליכסייט DECK-TYPIK ראס פאפיר. אבער די לאנע אין איצ' צו זאנען -- ער אין רער אומאפהעני טינען כאמענט כאנט שווער פאר זוני נינסטער פון אלע רעמאקראטישע מע וערע פריינט אוסעטום צו צווינגע א -8-10/01811 110 באלריגע לייוונג.

חואם האם נאכנעסאלנם דעם ערשמען,אויף רעם מאמענט. הען, ראס העם ויין מענליך, און רער עיער ווארטען כלעמעז פאר וועלכע רי מינאריטעטעז זיי אויף רעם אפרוף פוז רעם אירושעז זיינען נעשמאנעו. און דער דאוינער מאלק, באווייזמרושע דורד אייער שמים רורכפאל האם ביינעטראמן צו רעם אויף רעם היינסינען גרויסען מיטינג די וואס די אידעו פון עין יארק און פון אסעריקע איבערהויפט רענקעו.

דער פאסיפיטינג היינם אווענם פוו היין או ענטפער צו די אירישע שונאים DEN DIRITE DENTRY DIS IN 19 114 האבען זיך פארבונרען אין דער לעצ טער מינוט צו שטערען רער ענרגילי טינער לייזונג פון ארץ ישראל פראי .5773

הונדערטער טויזענטער N'LL N'L אייראפע, וואם קוקען אוים די אוינען 1.16 110 1288201201118 「彼谷」 ניהנום, קוקען ארוים צו אייך אייער הילה, איהר קענט זיי ניט אפי זאנעו אין איצטינען מאמענט, איחר 19 mar LAU LOOK COULT 10010 Dito צארן נענען די שונאים און אייער נע שריי פאר דו אידישע לוידענדע. איהר פרוט פארלאנגען אפענע טריערען פאו יערעו אירען, וואס פען ניך ראטעווען, NIL N'T OILG SHITHLIT I' VIT! טינע לייזונג פון דער ארץ ישראל סראנע לוים די אירישע סארערונגעו !

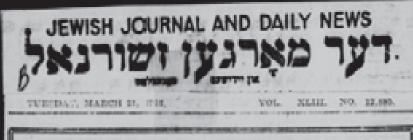
רי טירען פון פעדיסאן סקווער נאר רעו וועלו זיר עמענעו 6:30 משרנשכט. צי זייט איתר אינויינינ ארער איתו קופט שפעט און קענט ניט קרינען קיין פלאת, מוזם איהר זיין דרויסען ביי די לאור־ספיקערם און העלפען דערטוטי־ DOWD INWITTER IND. 17711 OFT 172 אווי פלאר, או עם ואלען פעהר פיין ספיקות נים בלייבעו.

DICKS 'T I'K DOID

הערט וואס וואנגער און סעפט האי בען עו ואנען -- ויי האבען אריינגעי טראנעו די ציון קאמאנוועלט רעואי DESTO I'M F'S17

הערט וואס סענאטאר בארקלי האט 1716082 הערט וואם די בארופענע ציוניסטיי

178*00 "WUY DAND YU ווייזי און דד. אבא חלל סילווער

היינט אין מעדיסאָן סקווער גארדען

די פאלקסידעסאנסטראציע פאר אפענע שיתרען און א אידישע סאמאנוועלמה אין ארץ ישראל, וואס וועם אפועהאלפען ווערען היינם אווענם אין מעדיסאן סקווער גארדען, קומם אין ריכפינען סאמענם. אידישע געמימהער ויינען אַגגעלאַדען, אידישך הערצער זיינען אַגגעי וועהטאַנם. די אנסוישונג און די פארפיטערונג זיינען גרויס. אידען וויי לען און מווען קומען צום אויסדרוק.

די דעמאנסטראציע אין מעדיסאן סקווער בארדען קומט ערב דעם דאמים, – דעם 31מען מערץ – ווען דאס "ווייסע פאפיר" דארף אריין אין קראפט. ענגלאנד האט נאך נים נענעבען צו זויסען, או זי האס אין קראפמ. ענגלאנד האם נאך נים נענעבען צו וויסען, או זי האם ברעה אם דעם דאקומענם וואס וואלם אינגאנצען נעשלאסען די מויערען פון ארין ישראל פאר אידיסער איינוואנדערונג, צוריקצוי ציהען און איהם בפל מאכען. פארלויפיג קוקם עם אוים ווי די אייני ציגע הנהה וואס מען קען איצם דערווארמען פון ענגלאנד, איז, צו דערלויבען אז די נים־אויסנעפילמע קוואַמא פון אידישע איינוואנדערער אין ארץ ישראל, אונמער'ן "ווייסען פאפיר", ואל דערגרייכם ווערען.

דאס קען אבער וויים נים צופרידענשמעיען קיינעם. דאם שאפמ נים את דעם שענדליכען "ווייסען פאפיר" און באוייפיגם נים די געי פאהר פון דער גורה פון דאוינען "פאפיר".

די דעמאנסטראציע אין מעדיסאן סקווער מארדען קומט אויך באלד נאך דער באקאנטמאכונג, או די קאמיטע פאר אייסלענדישע אנגעלעי גענהייטען פון רעפרעזענטאנטעןיתייז, האט אפגעליינט די ציוןירעזא לוציע אייה שפעמער. דאס איז געטהאן געזוארען, ווי די אפיציעלע דערקלעתרונג לוימעס, צוליעב רעס פארלאנג צון קרינסידעפארטמענט וועלסער האלט, או די מילימערישע סימואציע איז איצט גים גינסטיג פאר אוא רעואלוציע

אין אנגעזיכם פון דעם וואס די שטימועג אין קאנגרעס אין איי בערן לאנד איז הורכאזים צום גונסמען פון רער רעזאלוציע אין וואס די הערשענדינע מיינונג אימעטום איז, או די "סולימערישע סיבות", וועלכע ווערען אנגענעכען פאר אפלייגען די רעזאלוציע, ווינען כלויז אן איסרייד, איז די אנטוישונג גרויס. נאך גרעסער איז די אנטוישונג דערפאר וואס די דערקלעהרונג פון פרעזידענט רוווועלט ווענען ארין ישראל מים געניע צווויי וואכען צוריק, איז אנגענומען געווארען פון א סך, ווי אן אנדייטונג או דאס ווענט שמארקען די שאנסען, או עס זאל ארער רעזאלוציע מעהר גיט געמאכט ווערען מיין אבסמרוסציע. פאר דער רעואלוציע מעדר נים נעמאכם ווערען קיין אבסמרוקצי

פאר דער רעזאלוציע פעהר ניש נעפאכם ווערען קיין אבסטרוקציע. 'דעם פרעזידענמ'ם דערקלעהרונג האם נעזאלם נאכגעפאלנם ווער רען פון א צווייפער אין מעהר ספעציפישער דערקלעהרונג. עס האם אפילו געזאלם הייסען או דער פרעזידענם וועם דעם נאנצען ענין איבערגעהפען אין זיינע הענם און איינסאל פבר אלע פאל קלאר כאי פען אמעריקע'ם שפעלונג צו די אידישע אספיראציעס אין ארץ ישראל. נעגען אנז און וואס נעגען אנז און וואס ייק שפעהם איצם דעם פרעזידענם אין וועג, קבן מען זיך כלויז משער עם שפעהם איצם דעם פרעזידענם אין וועג, קבן מען זיך כלויז משער זיין. זיכער איז דער אנגענעבענער הערוק וועכען דער פיליפערישער סיפוראציע נאך נים אלין. אויב פיר הערען זיך צו צו די באשולדינונגען זיין זיכער איז דער אנגענענעבענער הירוק וועכען פרע פיליפערישער סיפוראציע נאך נים אלין. אויב מיר הערען זיך צו צו די באשולדינונגען זיים ווערען נעמאכם פון פאנגרעסליים און מענאפארען אין און אוי סערען קאנגרעס, און פון פראפינענפע אפעייקאנער בכלל, האבען פיר דא צו מהאן מים א קאנספיראציע מצד נעוויפע בעאמפע פון סטיים דעפארטמענם. ספיים דעפארטסענט.

דאם דארף אויך האבען צו מהאן מים דעם וואם אמעריקע האם נאך איצם בכלל נים קיין באשטימטע אייסלענדישע פאליטיק און בלאנדושעט ארום בנונע א סך אנדערע וויכטינע אינמערנאציאנאלע פראבלעמען. נאר א סך זאל די וואקעלדינע ארץ ישראל פאליטיק אין וואשיננמאן, לוים דער מיינונג פון קאמפעטענטע מענשען. האבען צו מתאן מים די אראבישע אויל קאנצעטיעם.

ראס אלין זיינען זאכען אויף וועלכע עם דארף רעאנירם ווערען פון פאלק. די פאליטיק פון א דעמאקראטיש לאנד ווי אמעריקע ווערם נים באשלאסען פון יהידים, נאר מוז זיין באזירם אויפ'ן ווילען און די צושמימונג פון פאלק. א דעמאקראטיע ווי אמבריקע קען נים פיהרען קיין ננהיים דיפלאמאמיע.

אוא מאמענפארואמלונג ווי די היינמיגע אין מעדימאן מקווער נארדען קען השבען נאר א נרויסע ווירקונג איק דער שפיציעלער וואי שיננמשן. דשם קען אין וועם אויך השבען אן שוקלאנג אין לאנדשן וואן די פראנע ווענען ארץ ישראל העננם איצם ארפין וואַנשאַל.

די ציוניסטישע פיהרערשאפט האָט שוין שאנאנדערגעוויקעלט א בריישע און וויישע פראנראס פון פאליטישער און נעזעלשאפטליכער אקציע. זי האָט קלאָר נעשאכט די אידישע פאַדערונגען פאר ארין ישראל, זי האָט זיי באַגרינדעט מיט פולער לאַניק און פולער איכער ציינונג. די ציוניסטישע פיהרערשאפט האָט דע־גרייכט נאָר א סך ווען זי האָט צונעצוינען די אויפסערקזאסקיים פון נאנצען לאנד און אייך זי האָט צונעצוינען די אויפסערקזאסקיים פון נאנצען לאנד און אייך נען ארץ ישראל. זי האָט אויך נעוואונען די מערהיים פון קאַנגרעס. נען ארץ ישראל. זי האָט אויך נעוואונען די מערהיים פון קאַנגרעס.

נאר א וויכסינער, אויב נים דער סאמע וויכסינסמער אויפסהו

איז וואס אין משך פון דעם קאסה פאר דער ציון רעואלוציע אין קאנ גרעס, איז עטאכליורט געווארעז – אין די גרויסע מאיאריפעט פון דער אמעריקאנער עפענטלינקיים אנערקענם עס, – אז עס איז מצד אסעי ריקע נים בלויז אן ענין פון סימפאסיע, נאר מאקע א פארפליכמונג אנקונג צו געכען אז אידען זאלען נים בארויכט ווערען פון זייערע רעלם אויק ארין ישראל.

עס איז אויך וויכסיג דאס. וזאס א סך אשעריקאנער פאלישיי קער. געועלשאפטזיכע טהוער אין סאציאלע פיהרער, אנערקענען דעס סאקס או עס איז נים כלויז אן ענין פין נערעכטינקיים צו אידען, נאר או די עטאבלירונג פין א אידישער מלוכה אין ארץ ישראל איו א קארדינאלער סייל פון דעם אלגעסיינעם שלום וואס דארף עטאבלירט ווערען אויף דער וועלם.

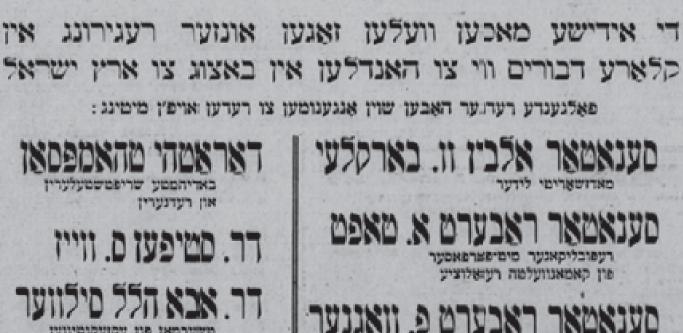
צוזאסענקוסענדיג ייך היינס אווענט אין מעדיסאן סקווער גארי דען נועלען אידען נים דארפען פאדערען עפעס ניי. זיי וועלען פאדערען דאס וואס אמעריקע האם שוין לאנג אנערקענם אז דאס איז זייער רעכם און אז דאס קומם זיי. סיר וועלען אייך נים דארפען ריידען צי אן עפענטליכקיים וואס פארשמעהם אונז נים, נאר וואס האם זיך שוין נאנין ווארעם אפגערופען אויף אונזערע פאדערונגען.

זואס מיר וועלען דא דארפען ריידען, און סים שמארקיים און אנמישלאסענקיים איו, אז מיר וועלן נים דערלויבן או הינפעריקוליסעני דינע פאליסיק זאל אות בארויבען פון אונוערע היסמארישע רעכם און או אונוערע נאציאנאלע אספיראציעם זאלען נים נעבראכם ווערען וונ א קרבן פאר אייליקשנצעסיעם.

א מאסמיטינג ווי דער היינטינער אין מעדיסאן סקווער נארדען קען און וועט שמארקע די הענט פון אלע אינוערע פריינט אין קאני נרעס און איבער'ן לאד, אין סטיים דעפארטמענט אין אין אנדערע רענירוננס דעפארטמעשס. דאס וועט אייך שמארקען די הענט פון פרעזידענט ועלכסם וועלכער האם שוין געווייען ויין פריינטשאסט צו דע ציוניסטישע ציעלען אין ארץ ישראל. דאס וועט אייך שמארקען די הענט פון אונוערע פרינט אין לאנדאן – און זאל געואנס ווערען או מיר האבען נאך דאים פריינס אין נאר גרויסע פריינם.

אידען אליין דארנען איצם ציינען זייער אנפשלאַפענקיים און פאקע אויך זייער איינינקיים. בעת עם איז ניפא קיין ספק, אז די נאר נרויסע מאיאריפעט אידען זיינען דורכאוים פאר דער מאקסימאלער ציוניספרשער פראנראב – פאר א אידישער קאמאנוועלמה אין ארין ישראל און פאר א נאנכער ארין ישראל און איהרע היספארישע גרע ניצען – איז אבער ראסא מיזעראבלע מינאריפעם וואס לענם שטיינער אין וועג און וואס ווארפם א שאפען אויף די נאציאַנאלע אספיראציעס פון אונוער פאלק

דאם האבעו נעטוואן די עטליבע שונאי ציון ראביים פון דעם דאם האבעו נעשואו די עשליבע שונאי ציון ראביים פון דעם קאונסיל פאר דושודאאייזם". אזן דאם האבען אייך נעשהאן די עשליבע בונדיספען וועלכע האויען נעפינען א נעסט אין דעם אידישען ארבייי שער קאסיטעם אין פריבירם דארם אויפבויען א פעסטונג פון שנאת ציון, סראין די פריינטיז אפט פון קאטיטעט'ס פיהרער. מיר האבען דא אין דארט אויך אנרעדע קליינע גרופקעם וואם זיינען גריים אויף

דר. סמיפען ס. ווייז מעדיםאז סקווער גארדעז דינסטאַנ, 21 הינסטאַנ

רר, אבא הלל סילווער

ניז יאָרק וועט אוים-שרייעז דעם אידישעז וועהטאָג אין און אַרום

דאראמהי מהאמפסאי באייהססע הריאססטעיעריו

ענאטאראס, האבערט ט, ווא רענשיריאס, סיסיספאנסאל מין כאפאנויעלטל רעואליציע

טענאטאר ראַנערט א. טאפט פיטיסטאנטאר אין דער לאסאנויעלטא

מאישרימוט לירער 11 מענאט

נריים זיך באד צו מים רעוערווירטע מיקעמס . . . שרייבמ צו : AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL 342 Madison Avenue, New York City

6:30 טירען אפען

סלעצער אין דער דעוערווירטער פעקציע צו באקוסען אויה שריסטליכען סארלאנג

ארע טיקעטם פריי

נעמען פון ארביימער פיהרער און אנדערע גרויסע אמעריקאנער וואס וועלען אויפמדעמען ביים מימינג וועלען באלד באקאנמ ווערען

משערמאן פון עקועקומיווען קאסימעם פון אמעריקאנער ציעיסמישען עמיירדושענסי קאונסיל ו פרלו ה כ׳ וופירא NEVEN דעמאקראמ, מימיספאבסאר פון דער קאמאנוועלמה רעזאלודיע

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS TUT טאגעבלאט אוז יידישעס MAIL 8 PAGES VOL. XLIII, NO. 12,886. ניו יארק, סיטוואר, 2202ר סארטים, 1944 2370 4 T***B 17274 18 אנסטראציע אפעלירט צו רוזוועלט פ אסעריכא אוז די וועלט, או עם דערי מעו מיו די פריע מעלקער מיז דער נאלע באציהונגען. עם איז מארד דעו מימינג שמורעממ אפעריקא אוז די וועיס, אז עס דערי סעו מז די פריע פעיקער מז דער נעווארעו מון מילע איצטיגע טיחרער נעהענסערט זיר דער שווארעער פאנ וועיס. ער האם נעבראכט פים הראפט מון ענולאנד, אריינגערעכענט פראים פאר אידעו, ווען ראס "ווייסע פאפיר" עו דער אויפטערקואטקיים פון דער מיניספער ווינספאן משוירטשול, מיר פאר אפענע ארץ ישראל טויערעז וועם אפיציעל אריין אין פראפם; און גאנצער מענשהיים די מענליבקיימען השבען צומרוי צו יענעם בעסערעו שילע אירעו וועלכע זיינעו אומנעקוי בון ארץ ישראל אלם דער איינצינער ענגלאנד, וואס האט-אונטער משויר פען אין נאציישייראוע האבען נעקאנט עופלוכם פראץ פאר באלרינער העטונג טשיל'ם סיהרערשאפט --- נעראטעוועם נעראטעוועט ווערעו. - אויב די פויין און פאר פערמאנענטער אויפריכטונג די עיוויליואציע אין איהר פינסטע ניו יארקעו אידע אפעלירען צו יונייטעד ניישאנם אין נא ערעו און ארץ ישראל וואלמעו פריהער דאר. אין רעם איצטינען מאמעים. רער שעה. מי רהאבעו צומרוי צו מר מען פון די הדושים אין אייראפע באלד צו עפענען נעווען נעעמענם: אז רי מרבנות פון שליסט נאר אלץ ראם טשעמבערלעין שמרומא" אוז "פאמריא" זיינען "ווייסע פאפיר" פון 1939 ארץ ישראל משוירמשילים לאיאלער sectory option 12 ארין ישראל פאר אידען. – פיהרער פון אמעריקאנער פון די פרינציפען פון דער באלפור אומנעקומעו "ווייל פעו האט זיי ניט שאר יערער ווייטעררינער אירישער רעקלאראציע, וועלכע ער האט אווי - אין איינוואנרערונג - אויסער די אופר אריינגעלאום ייז ארע ייטראל ארביישער אין שמאאמסמענער שמיצעו די פאדערוננ גלענעענר אינרארסירס אין פילע פון כעפעהר 25,000 פליכטליננע, - וואס רעם אירישעו היימלאנר" זיינע הערקלערוננען: און מיר שארע פאר א אידישער מלוכה אין ארץ ישראל. רי סארואסלוננ, בכלל, איז נעי וואלטעו שויז לאנו נעוועו אריינועי רען איהם אווה, אלם א פארשטעני שטאנען אונטערן שווערען איינהרוק לאוט נעווצרען אין ארק ישראל, וועו ריננספולער פריינט און קעמשער פר 17 013 ארפיניסטראטיות באנרעני מון די לעצטע ידיעות מון אייראפע. רעפאקראטיע, ער זאל געבעו א שגעי וואו א נייער סיליאן, רער לעצטער צונגעו. לען ממיסות ריגען אויסררוק צו זיינע אזוי הי עם דערנערענטעי אירייטער ליבוץ וואס האס נעלעלט הערטער שון 1930, אפערטאפען ראס סרעציעלעד כאריכט פון ט. י. נידענבערנער אין מאדהעלטניסטעסיג מענשליכע """BHE JE""""" וצמער פארמים, 1944. מון "וויימעו שאשיר", הערטאנען מיר זיה. מים באריננונען -- ראס איננארייטע איי איריקם ניו יורק האט נעכי סלוכה, זאלעו גלייך געעפענט ווערעו כאנריסען פרעויו דענטום --- איז אויסנעליםערט נעוואי מרויער און עארן, אין רעם נורל פון יען אודענט. ניי א שבורפישער כאי פאר די הייפלאוע אידען פון נאציי רעו רעם משחית און אונמער רעם רי הונרערטער טויוענטער מון אונועי סיר באנריסעו סים צופרידענהיים יושם מול שרעקליכען "ווייסען פא" ניסעסטאציע ואין מעריסאן סקווער ע אירייטע ברירער, וואם זיינען אופר JUNE TINK און דאנקבארסיים די דערסלערונו מון נארדען, נעטאדערט פון פרעוידענט נעקומעו אין די קאנצענטראציע לא אור", וואס רארף די סענ, אסיציעל אין דער רעואלוציע, וואס אין איינ אונוער איינענעם פרעוידענט פון רעם וו די פאראי נינטע קטאאטעו און אריין אין קראמט. נערען און רי טויטיקאפערען פון היטי פטעו פעריו, או די רענירונג פון די שטיפינ אנגענופעו נעווארעו מון אלע ורעמיער טשוארטשיל די זאלעו זעהו שמורמיש זיינען דעריבער נעווען די רדעו נים די מאראיינינטע שמאאמען האם קיינפאי סארואמעלמע, ווערט דער פרעוידענט - V37V11 118 .1"1V או די טויערעו פון ארי רטראל זאלעו בשליטיק שון "ווייסען פאפיר", ---מארערונגען פין די מארואסעלטע צו ס"ו די פאראיינינטן שמאאמען אויס" נים נענעבען איהר צישטיכונג צום לייד נעעפענט ורערעו ופאר די הייטר עמענען די טויערען פון ארע ישראל. "ווייסען פאפיר", און זיין פארויבע דער כוונה פון די רעואלוציעס, רעריי וואלטען מוקענט נעראטעוועט ווערע: נוסבארערט "אז ער זאל מאכען באמיי אין נעשינען א סקום סקלט אין ארץ רוננ, אז 'ווען עם וועט קומעו צי בער שארלאנגען סיר דריננעבר או ויי אוע. וואנרערענרע אדעו פון אייי כדי צו האמעיוען די אייראפעאישע הינגען --- און אויסנוצען ויין הויי יישראל זאר או אריי ישראל ואל מארי ישראל: סיר דערמאנעו זיד או די באשלוסעו איז דער דוקונסט. וועס ואלעו ווערעו דורכנעסיהרט איז דעם אירען און שאר ארונטערנעטעו כבו אמט רערפאר, או עם זאל וואס וואנדעלט ווערם: אין א אידישער כאי "שאנרע מון "רייסען פאפיר" וועלכע זיינען דערטרונסען נעווארען פולע נערעכטינסייט נעפאן ווערען צו שנעלסטען סאסענט, ווען נוו די קרינט שבעלער געגעבען ווערען סולע גערעכי 15721112368 אויה דער "שטרנפא" אוז אויה רער די וואס ווילען א אידייכע נאציאנאלע לאנע יועט עס דערלויבען, און זיי זא שינקיים צו די וואם ווילעו א אידישע שאדערען נערפכטינסיים פאר אידען פאטריא", דערפאר וואס פען האט היים, פאר וועלכער אבוער רענירונג לען אזוי ארום דינען צו פאראיינינעו" דער פיטינג וואס איז מאררומעו כשציאכאלע היים", --- ווי רוווועלכ נעווארעו פון "ציוניסנדטעו עפויר רוטענסי לאונכיל", איז פארוואנרללי און רא לאמעריקאנער פאלק האבעו די נעועצנעבערישע און עיזעקוטיווע זיי נים אריינגעלאום אין דעם אידיי אין דער רעושלוציע, וואס די מעי האם עם דערקלערט אין ויין רעקלא-DOTTING I'M ." דיסאו סמווער שרדען מאניפעסטאעיע שען הייטיאנר: און מיר דערפאנען די טיפטטע טיכפאטיע'. 127527 Contraction of the נעווארען אין ל מעכטיבער מאניסעסי פיר האבעו צוטרוי. או רער בר זיר או די 1500 אידישע ספובטפער האם אנגענוסעו ורערט נעואנט רי פארואפלונג האם אויד עשענטי THE PERMIT Station back Guidely S זירענט וועט פאכעו אלע פעוליכע לש אפעלירט צו פרעמיער ווינסטאן פים 11 יצהר צוריק איז די באמיתונגען און אויסנ צען די הויכע סשויורטשיל, אז ער זאל נעבעו אויסי פלחמה מון דעד נאצי דענירונג געגעו TODOXOF TEXATIONS IN אויסאריסעט פון זיין אפט עו דעם איהם עו א פלאד 183 דרוק ניד -- און אויף א סמשות'דיי אירישעו פאלל נעוועו רער ערשטער 11108117 ער האבעו, פערוענליה דורד רעדעם צוועק, אז עם זאל שנעכער רערנרייכם angesten Bauf Bauf 18 -- 1848 113 שרים איז רעם מעררערישעו אנרעסי פויא דער גרויסער אידישער פאלקס" כע דערקלערונגעו ווענען א אידיש and the party of 201218 1202188 ווערען די דאוינע פולע גערעכטינסיים. ווען קרינ וואס דייששלאנד פיהרס זייט ארואפלונג און דורך מעמערושעם ארין ישראל און עניו "ווייסעו פא" ויי ווערעו פארפוילט אין. וועלכע ער ווינשט אווי ערנסט. רעמאלט נענען רער נאנצער ציוויליי צום מעדיסאן סקווער נארדעו מיטינג פרי "ראם אירישו פאלק פיחלם א פי 17 628/97 זירטער מעניטוריים. אומנערעסטינקיים פען הוב פון ראנקבארליים צו די סעי מששרערט או דאס שברליכע "ווייי די רעואלוציע אפעלירט עו רער צום אירען, את געוועו רער ערשטער מע פאפיר" זאל נלייד בטל נעמאכט נאטארען און קאנגרעסייים, וואס האר רבסאקראטיטעד וועלם, וואס סיהרם אויסררול סון דער אוניווערסאלער דאס זייסע פאפיר, וואס איו ודערעו און אז די טויתרען פון ארץ בען אריינגעטראנען ד' ארץ ישראל זיצט א נעראננעל אווא לעבען אה אופנערעכטינסיט וואס די נאצים אא נוים פים די בהות שון ביין, אין נאי בעו זיך באפיהם ארויסצוצוויננען שראל, וואס דשרף מערען די אירישע רעואלוציעם אין ביידע הייזער לאכנרעס, און אויד צו די וואס האר כינו מון "רי אירעו' מון אייראמע, אויף רער נאנפער וועלט. בעז געגעבעז אוא ברייטהארצינע ששיי ו עלכע לינעו איצט. צעטפעטערטע. "איינט לינע די אירעו סון איידא צע צו די דאוינע רעזאלוציעס. הנס עיע, אווי או די אידעו ואלען קענעו צו מארניטבען די שונאים ברעננענדינ אונטערו נאציישעו קנאפעל", או ארץ פע צעשסעכערט אונטער רעם נאצי די הייטערע שריט פאר די רעואלר ישראל, דער איינצינער מקום מקלם שען קנאפעל. דער נורל פון די דאוינע פריינט אלם שפטער, -- איז נאר ציעס ויינען צייטווייוע אפגעליינט פרייע און רעפאראטיש אירישע שאר אידעו. ואל גלייד נעעסענט וועי קרבנות פון דע" אבויכטליכער טייוואי איבערנעבליבען ווי או אנאבראניויויי

נעווארען צוליב פיליפנו ישע אורואר קאמאנוועלט. ישער נאציימאליטים פון אויםראן פע ירושה פון אפיזטענט און פון כען, איז עם צבער הלצר אויסנעי

דריסט נעווארעו. או דער גרונט פאן דעם אפליינ האט נארניט צו מאן מיט סיילען סון אונוער רענירוט אין דעם אויקדרוק פון א נעפיינזאפטר פאליס YI CHCUI & GIR YI FT אירייטען מאלק און עוריקפובריינגע רע צווישען רי נאציעס פון רער וועלט אין נאמען מון מענשליבקיים און פון נערעכטינקיים פארלאנגען פיר די באלרינע אפינאפונג פון "ווייטען פא

Y. MARCH 22, 1944.

פיר", סיר רופעו צו דער פולער אויסי פיהרונג פון רער כוונה און פון צוועי מנו דער באלמור דעסלאראעיע און מון מין מאנדאט און מאר עפענען בריים די פורערעו זון ארץ ישראל פאר אידי שער איינוואנרערונג און האלאניואי עודיקאויםבויעו ארע ישראל אלם א

ריזיגער מיטינג אין "גאַרדען״ פאַרדאַמט דעם זוייסען פאפיר און פאדערט א אידישע ארץ ישראל

forward Mar. 22,194,

רעו איז נעכטעו אווענט נעיועו נעי יוניאן פירער פעטיו וואל. פאקם פיים אן עילם פון איבער 22 טויי זענט פענער און פרויען, וואס האבען דיזאג ורענען שטיצע פון די אַטעריך בען וייער אויטררוק פון פראטעסט גער אנגענוסען רעואלוציעס געגען _ווייי סען פאפיר" אין פאר א פרייען איריי שעו הייפלאנר איז ארץ ישראל נאני רעם ווי זיי האבעו אויסגעהערט יטטארי קע און אינהאַלטסריינע רערעס פון סענאטארעו. ארבייטעריפירער ציוניסטישע סירער. דער ריוינער טיי שינג איז געעשענם געיוארעז טיס רעס סטאר ספענגעלר בענער" און דער. ציוניסטיטער בהתקוח", וואס זיינען בעזוננען נעווארען פון כאר פון נאצ. ארבייטער פארכאנד, אונטער דער אני 11877 817 HE 33171E

> ראכאי סטיפעו וואיז, דער פארויצער מוטינענרע טעלעגראטעט פון גאווער ניע און מאסאטשוועטס. איינע פון די שמארקסטע רעדעם נרענגען."

יישעו שונאים. ווי ישרעם דיישעו לא ואנשעלט. און שנדער פאלק". די ראוינע ערקלערונג האם נעכסעו אויתנם. אויף א ריזינער עפענט דר. סטיפעו ס. חוייה, אה ער סאסעו " פארואסלונ אין מעריסאן אין אויך געויען רער פארויצער פון סקורער נאררעה נעסאכם סעסיו וואל, דער פארואסלינג. רער ווייס פרעזירענט פון דער אמעריי קען מערערעישאן און לעיבאר.

פעטיו וואל האט ווייסער נעואנט: סיר ועהען אין אייך, אירען, א פאלק. דאם נים או אופנעהויערען בייםראנ איז נים דאם לעצמע ווארם. דאם פרן אווענט. האט פארגעלייענט ערי בום זיג איבער היטלער׳ן, און מיר אטת'ע ווארט דארף נאך געואנט וועי טרקלערעו אהן היתנקלענישען. או רעו. אין דאט ווארט היו קימען פון נארס פון 5 סטעיטס-פון ניו יארק, ביהר, ווי א פאלק, מיוט האבען א אונוערע אליא רטע אין ענגלאנר. קאנעטיקוט. ניו דושוירוי, פענסילוויין אלייכעו הלק מיט אלע אנרערע אין ענגלענרער מו עו קלאר ערקלערען. זער פרייהייט, וואס דער זיג וועט דער בווייסער ופאפיר" איז אוסנילסינ

דער ריוינער מעדיסאו התיוער נארי איז געהאלטעו געיוארעו פון רעסו איז מעדיסאו התיוער נארדעו האר פנטיסלאסינו צו שמעתן מים אייך : א דעם מאנאט, און אויך נעבען זייוער כאלק. וואס האים נעליטעו מעהר פון אויסדרוק פאר דער שאפונג פון א איי

רי סאסעוישארואפלונג האט נעי

דעם פרעושיענט'ם ערפלערונג ווצי-כעו ארץ ייטראל" - האט מעטיו וואל ווייטער נעואנם - - רארף אויסערנעי וועהנליך באנריסט ווערען, אבער דאס 100 18

אוז האם כיין האפם נים מעהר. על וואנגער געואנט. פוז הארם קוסעו א נייע אזוליטיק. איז איך טייל די דאוינע טיינונג" -די פשליטיק סוו די אירע נענעו 8 האט וואננער ווייטער נעואנט--טיט בעלעבענהיים צו שאפעו א אירישי דעם מאו. וואס איז די פארקערפערונג קצמאנותלם אין ארץ ישראל. עם מוי או ענגלאנד'ס נעוויסעו – מיס מר. ווינסטאו טשוירטשיל. זיים דעם אני וען קרמען מהאמען." איז ווייטער האט סעטיי וואל געי הניב פון רעם קריג אין דאס אידיטע

ארץ ישראל נעוועו עננלאנד'ם פריינד בסיר אלם אמעריקאנער האבען האם ליכסטער בארכינרעטער אין העם מיי פעלעו מורת. אין ארץ ישראל איו חוייל מיר זיינען שמענדינ בעירעו, אין הארטליך איז דער צוקונסט פון דער אירייבר נאציאנאלער היים איז ארז אפטיילונגעו." ביבראל. ביר האבעו נעמאום א האנט איז איהר שאסוננ. אוז די ונאנצע דעי

טאקראטישע וועלט איז אין איהר פאראינטערעסירט. א טיפעו איינדרוק אויפ'ו סיטינג האם גארגישם פאסירט און עס קעו

קראט, ניו יארק), וועלכער האט, צרי ווייסעו פאפיר." ואמעו מים מענאמאר האבערט א. טעשט. אריינגעטראנען די רעואלוציע געואנט : אין סענאט. וואס סארלאונט פרייען איינטרים פאר אידען קיין צרץ ישראל ענגלישע פאלק וויים, או ראס ווייסע אין דעם אויסכוי פון א פרייער און פאפיר איז מאסקירם אונטער א פאל רעמאקראטישער אירישער קאמאני שער מאהנ: או עס איז א שיוארצער 220

סענאטאר וואננער נעואנט - האי דערביי איז, וואס דער ווייסער פאפיר בעו עסליכע בלינדע מענשבו באינלאי מארגיסינס נים קיין אנרערעו ווי רעם סען עו עושטערען איינע פון די נאי סופטי פון ירושלים – א הערר, וואס בעלסטע איז ערפאלגרייכסוע פארווי עסט פון רער האנט פון היטלער'ז איו כעו אין דער נעשיכטע פק שטאטסי בערליו, און וואס ער כאהאלט ויד. כאנשפום. און זאל ראם פארווירקי ווארשיינליד. אין די קעלערצו פון די ליכט ווערעז -- די פאליטיג פון ביוייי נאצים, אוים מורא פאר אמעריקאנער מתו פאפיר" - וועם רעד האוינער איז בריטיסעו טעראר, וואס מאלט פון לאם צריטערעו אויך רעם פעסטען די היפלעו." מונדשפענט שון ענגלשנד'ס עהרע. שון יענער ענגלאנר, וועפעס גאפעו עם בעו שטארק פארראפט דעם ווייסעו

: 0287 רעכט ארויסצרטטעלעו די האוינע מאי רערונג צו ענגלאנר אין באמעו שון נימא קיין מילימערישער צוואנגמי בעו זיך נעכטעו אורענט שארואטיעלם אפהיטעו היילינע שארטליכטונגעו. איך ברענג היינט א גרוס איז א צעהגרלינע טרוענטער אירעו צי געי סיר האבעו א רעכט ראה עו טאן.

רינסט. אבער איבער 30 טריוענט טעני שעו פהן הער אירישער נעמיינרע איו ארץ ישראל, ווצום צעהלט ווענינער ווי פיל וועלעו שטענרינ ויין שאראנטי 000 טויוענט, האבעו וואלונטירט צו די פארשידענע בריטישע מילימערישע

סענאטאר וואנגער האט ווייטער געי : 0.387

ראציע. איך בין ניט איינער אליין כים דער ראוינער כיינונג" -- האם

רער איינפאַנער אמת איז. או עס האט אויר נעמאכט די רערע פון סעי נייטט פאסירעו אין דער צוקונפט נאטאר ראבערט ב. וואננפר (רעמאי אועלכעס, וואס ואל בארעבטינען רעם

צום סוף האם סענאטאר וואננער

עם איז נאנץ באיטטיסט. או ראס סימבאל מון אפיומענט און א צייבעו סים אייז שלעכטעו ללאם" – האם מון עתרענלאוינקיים. דאם לעכערליכע.

מון די אנדערע רעדנער, וואס האי האס נעצייכענט די כאלפיר דעקלא פאפיר און וואס האבען נערערט פאר

דער שאפונג פון א אידישער קאפאני וועלסה אין ארץ ישראל, ויינען אויך בעורעו: סענאטאר אלבעו בארקלעי. READ! OUSCIDE!' NIL LACK NEW חלל סילווער.

אין דער קינסטלערייטער אפטיילונג האבעו אנטייל נענוסעו : רער פארבאנר כאר, אונסער דער לייסונג פון ליא לישות, וועלכער השם בעווכנעו פאלעסי טינער לידער, און משה אוישער, וועלי כער האם געוונגעו א דיין תורה פים'ו .2019 70 3127

צום סוף האט די מאסעויפארואסי לונג אנגענוסעו א רעואלוציע סון צופרירענקיים אין דאנקבארקיים צו רער ערפלערונג פון אונוער איינענעם פרעזירענט רוזוועלט, פון פטעו מערק, או די רענירונג פון די פאראיינינטע שטאטעו האט קיינמאל נים נענענעו איהר ערשטימונג עום ווייסעו פאפיר און ויין שארויכערונג. או וועו עס מועם קומען צי צוקונפסינע באשליסעו וועם פולע נערעכטינקיים נעטאו וועי רען צו די, וואס זוכעו 8 אירישע נאי עיאנאלע היים. פאר וועלכער אונוער רענירונג און ראס אַכעריהאַנער סאַלק האבען די טיפסטע סימפאטיע."

-פיר האבעו צוטרוי -- ואנט ווייי כוער די רעושלוציע - או רער פרעויי דענט וועט נוצעו זיינע גוטע באטיי התנעו און די הויכע אויסאריסעט פון זיין אמם צו דעם צוועה. או עם ואל וואס שנעלער רערגרייכט ווערען די דאוינע נערעכטינקייט, וועלכע ער רויניטט אווי ערנסט."

Silver, Honor Guest, Calls for 'National Home' Solution

黀

the delicately poised international representation corresponding to its ine, but all over the world, "will overwhelming stake in the coun-ple must not remain a people with-out status and without a national home. It will become a focus of sure its economic development and political tension, conflict and dis-the rapid absorption of new settlers in behalf of a Jewish national home and as a leader of American leaver were received from a number of the leaver were number of the leaver of the leaver were number of the leaver of the political tension, conflict and dis-tress which may endanger the peace of the whole Middle East." Urging an immediate political de-cision on the fate of Palestine, Dr. Silver continued: "To postpone the decision is to prolong the crisis and to defeat all efforts at intelli-gent planning for a difficult post-war reconstruction." He asked for "a declaration now from the proper authorities that it is proposed to set up Palestine as a Jewish state," adding that it is a sewish state," adding that it was "of secondary importance" whether three or five years was re-quired to put the state "in run-ning order." Warns of Refugetiam

NEW YORK, March 21-68-Rabbi A. H. Silver, Cleveland Zion-ist leader, asserted tonight that so-lution of "the problem of Jewish national rebirth in the surging and engulfing waters of philan-

station of "the problem of Jewish for the sake of the peace of the world." Speaking at a testimonial dinner in his honor, Er. Silver said: "In the delicately poised international representation corresponding to its presentation state in the formation and

ning order." Warns of Refugeeism The world, Dr. Silver said, "is not moved to greater exertion in our behalf when we speak of sav-ing refugees instead of building a

Tuft added: "Unless our governat takes a different position alking to foreign nations before the peace treaty is signed than it has up to this time the chance for he establishment of a Palestine commonwealth will disappear foreven."

The senator also said the United States was "in a better position to persuade the British government oday than perhaps we will ever be n the future."

Hear Barkley

United States Senator Alben W. Barkley of Kentucky, Senate Demerratic leader, said he felt the probine, but all over the world, "will receive the devout consideration

lewry were received ino ser of political, educational and religious figures.

seligious figures.
 Among these were Gov, Thomas E. Dewey; Senator Robert F. Wagner (D.-N. Y.); Representative John W. McCormack (D.-Mass); Senator Harold H. Burton (R.-O.); Senator Dwen Brewster (R-Me.); Rabbi Sollom B. Freehof, president of the Central Conference of American Rabbis; Emil Ludwig; Bishop G. Bromley Oxnam, president of the Federal Council of Churches of Christ in America; George N, Shuster, president of Hunter College, and Dr. Daniel L. Marsh, president of Boston University.
 Gov. Frank J. Lausche, who was to speak, was unable to attend because of canceled airplane schedules.

P.D 3 - 22-45

Zionisi leader, were snapped (left to right) United States Senators

HONOR CLEVELANDER. At the speakers' table at the Commiders Hotel in New York last night at a testimonial dinner in horor of Rabbi A. R. Silver, Cleveland Alben W. Barkley of Kemucky and Robert A. Taft of Chio with Rabbi Silver,

Senator at Rally Here Says He few blind-men determined to amash Suspects Political Opposition

TAFT SCORES ARMY

to Free Entry of Jews

the Senate Foreign Affairs Committee recommending the use of tion." the good offices of the United States to obtain free Jewish immi-States to obtain free Jewish immi-gration into Palestine, took issue last night with military writics of the proposal who supposed that the action might worken the posi-tion of Allied Groops in North Africa and the Middle East. The Republic D leader, speaking at a "Raily to Palestine" in Madi-son Square Garden under the auspices of the Amorican Zionist Emergency Council, referred to

Emergency Council, referred to testimony before the committee by Secretary of War Henry L. Stimson and Gen. George C. Marshall, Chief of Staff. The Army representatives were understood to have warned the committee of the effect the resolution might have on Arab susceptibilities and, consequently, on Allied forces in the Arab world.

"I am no expert on military af-fairs," Senator Taft said, "and I do not know enough about military conditions in North Africs to af-firm or deny the alleged position of the Secretary of War and Gen-eral Marshall, but I strongly suseral Marshall, but I strongly sus-pect that the real objection is po-litical and riot military. More and more people are coming to feel that foreign political problems must be separated from military problems is quickly is possible, and deter-mined on their metrits just as soon as military policy is no longer preas military policy is no longer pre-Sominant.

A British White Paper issued in 1939 bans further Jewish immigra-tion to Palestine after March 31, except for unfilled quotas.

Attending the rally, which was scheduled before the recent ap-pearance before the Senate Foreign Affairs Committee of General Marshall, was an audience estimated at 17,000.

Senator Barkley Speaks

Senator Alben W. Barkley, Democrat of Kentucky, who is majority leader of the Senate, told the rally that he was present at the committee hearing before which General Marshall testified.

Explaining that he was unauthorized to tell precisely what occurred in executive session, Senator Barkley said no one in the nation commanded greater respect than the Chief of Staff, and went on to say that there did seem to be temporary milita.y and polit-ical considerations that must be

heeded. "I would not be frank with you." Mr. Barkley said, "if I did not state barkley said, "if I did not state that there are considerations that surround this problem which can not be dismissed. Some of these not be dismissed. Some of these considerations are political. Some of them are military. I am sure I speak for all of you when I say that our first prime objective is to win this war against the very things against which we cry out here.

He asked the Jews present not let temporary delays dampen ir enthusiasm for a Jewish their homeland in Palestine. He said he was sure that when victory was achieved the Jewish people would have a seat at the United Nations peace table, and with full oppor-tunity to present their views.

Wagner Calls on British

Senator Robert F. Wagner of New York, the other co-author of the resolution, reiterated his opinion that the British Government ald fulfill the pledge of the Balfour Declaration of the first World War and constitute Palestine a Jewish national homeland.

"Ten days from today," Mr. Wagner said, "the meagre trickle of immigration to Palestine per-mitted under the White Paper of 1939 will come to an end. Ten

days from today the doors of their ancient homeland will be barred to ON PALESTINE BAN sthical teachings provided the in-"By one malevolent blow have a

control in contest and most sucand I still pray it will not - that Senator Robert A. Taft of Ohio, co-author of the resolution before or, the British where name is subscribed to the Balfour Declara-

Support by AFL Noted

Matthew Woll, vice president of the American Federation of Labor, said it supported the Jewish Zion ist objectives.

An unscheduled speaker was Dr. Israel Goidstein, president of the Zionist Organization of America, who arrived only last night by plane from London. He declared that the British people were impressed by the "unanimous demand of the Jewish people of America for abrogation of the White Paper and the scention of a Jewish na-tional h-smeland," and by the Christian opinion in America that

Dr. Abba Hillel Silver, mairman American Zionist Emergency Council, said he hoped that the military authorities soon would find it pos-sible, consistent with military realities, to withdraw their objections, so that Congress could act.

Dr. Stephen 8. Wise, who pre-sided, declared that "I do not believe we are going to be asked to surrendes our national homeland for the take of a pipeline from Saudi Arabia to Alexandria or Haifa."

Among messages read at the rally was one trom Governor Dewey, who said the failure to find a home for the hundreds of thousands of velpleas Jews would be "a spectacle which no Jew could tolerate and no Christian could observe with anything but abhor-He doclared that "the doors of Palestine must he permanently opened."

The Palestine Resolution: First Round The Fight Continues. In the Arena of Public Opinion.

The Party Marcoshes cen shelved by the House Com nittee on Forrign Affairsferred," I think, is the official term used in the Committee's statement announcing the latest action on the measures as well as the text of the letter of War Secretary Stimson on which it was based. Was that the right thing to do? There will, no doubt, be a considerable division of opinion on the subject. There will be those who will agree with Rep. Wright, one of the authors of th measure, who said that "it would have been rather presumptuous of the Foreign Affairs Committee to have done anything else than accede" to the request of the highest military authorities counselling postponing of action on the Palestine Resolution. And I am sure there will be many wh will hall with satisfaction the words of Congressman Wright, co-author of the Palestine Resolution, who in an impassioned statement, issued immediately after the shelving of the measure by the House Commuttee, de-clared: "I am deeply shocked at the the action of the Foreign Affairs Committee in bowing to administration pressure and delegating its authority to discuss legitimate affairs of the United States to the War Department, whether at the Instigation of foreign interests or in line with a questionable oil policy."

But whatever the interpretation that is put on the action of the House Committee on Foreign Affairs in shelving the Palestine Resolution, one conclusion, I am sure, will seem unwarranted to all who believe in the Zionist cause, and that is that the deferment of the Resolution means the end or even the suspension of our efforts of the Jewish Common-wealth in Palastine. These ef-forts have antenated the introduction of the Pmestine Resolution and will continue regardless of what some gestlemen who are susceptible, as Mr. Compton charges, to Administration press-ure, do or fail to do on Capitol Hill during the period when their constituency keeps them there.

The important thing, to my mind, is to keep the Palestine issue, if not the Palestine Resolution, before the country. Are the Jews of Europe, now in the threes of utter despais and in imminent danger of complete extermination. to have the chance of going to Palestine, or are they to be left entirely at the mercy of their murderers without the Allies as much as lifting a finger to open the doors of P-destine to them? Are the decimated and uprootes Jews of Europs to have a place own to rest their weary eir heads after the war is over, or are they to be compelled to return to the lands whence they had been so ruthlessly and shamefully exiled, or to gs knocking at the doors of other lands where admission is not at all likely to be granted? These are some of the questions that the American people might well be informed and enlightened about. And as the great national political con-test draws nearer another set of questions may well be asked and aniswered. What is the political Implication of the semi-secret off deal in Saudi Arabia? Does it mean that, in order to appears the Arab ruless into permitting us to exploit their oil reserves, and to lay our pipe line bringing their oil to a still unspecified

Mediterranean port, the United States of America is hen-eforth to guarantee the undisturbed exploitation of the Arab peoples by their puppet kings, that s, the continuation of the status guo in the Near East? To put it in the words of Congressman Compton, who in commenting on the spposition of the State Department to the Palestine Resolution usked: "Is it genuine fear of Arab uprising or is it merely a pipe dream or the dream of a pipe-line, that prompts the appeasement of the Arab puppets?"

It is our duty, as Americans and as Jews, to keep these im-portant questions before the American people, keep them con-stantly, keep them day and night and keep them until the American people, getting their signif cance, forces a proper answer. And in doing so, we are only following good American democratis pro-cedure anyway. We are going to the people with a case in which, it is true, we have a special stake, but which essentially is and should be the concern of all Amcricans.

So the slogan must be "QB with the fight against the White Paper and for the Jewish Com-monwealth in Palestine!" Whether or not the Palestine Fesolution is adopted now or is deferred for the time being, the American people, that in the end would have to pay with blood for the Arabian off which some amateur American imperialists are now trying o buy with lend-lease materials, includ-ing freshly-minted gold coins, should be informed what it is letting itself in for by playing the appeasement game with the Arabs in the Near East. It so happens that many American Jews who were interested in the Palestine Resolution, know more about the Year East than most of the Amcrican experts who make their living in the Near Eastern Diviion of the State Department, and are less subject to un-American influences. Shall they keep quiet now when the destiny of America as well as Palestine are in j-opardy? It's their duty, I say, to speak cut. And so is ours until the whole American people hears us. The battle for the Palestine Resolution may have gone against us; the battle for American pub-He opinion can still be won,

12011030486 וועוען רער ארין יינראל רעואלועיע אין אמתריקאנער כאנגרעס האם סע 1 2000173 "012811 "W1282

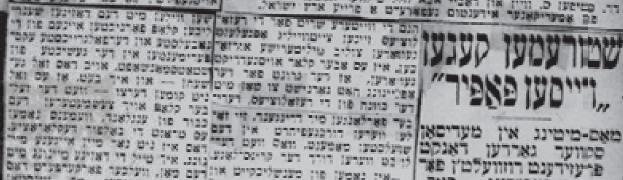
אלע ארטיפענפען קנגען דער דער 19"PT (PE'MTTTEE 19185 2"E'Set T 3"N : 27:8"D " 02"TT 1"M TT ועפיינינינט אירען פרן אייראפע וועלען

8 109 100100 N 17:87 ישראל, כוא וואוהיו זשלען זיי נעהו ז' רוענעו דער רעואלוציע דארפע. נים פארקומעו קיין לאנגע דיסקוסיעם. עם איז א פיזום'ער און נעוועהנליכעו מאריסלאנ, ווי פיסום און נעוויינליך עם איז דער זין פון גערעכטינקיים און רעכטליכלייט".

פענאטא" ונאנגער האם ראו שטארק נעלוייבט פרעה ההוחעלטים סטייטי CULC, MIT CUINCE MI FUT FMITCH סטייטמענט דריקט אוים ראם נעוויקשו 3717208 (18

סענפטער וואננעה האם למארא אויסגעשידם: או צאר כליגרע פעני

דר. כשיבעו כ. וויין און האביי אפא הלל סילווער האבעו אין נאמעו מה אסעריקאנער אידענטוס נעמארעים א מריין ארץ ישראל.

שרעזיו ענט רוווועלטן שא צרן פארזיכערונג. - פאר-זה נערעכטינטיים און סענשליכטים און דעם פאן, וועיכער פארערפערט דאס זה נערעכטינטיים פאראנגען סיר גנגליטע נעוויסען, סיר ווינסטאן לאנגנט דורכצופירען ציון-ראס כאלדינע אפטצפוני סון ווייסען שוירטעילי, ריזאלוציע אין אמעריקא- פופיר, סיו רופען עו רער אוסקוואר בענאכאר וואנגער דאס דאן אנגע

למיצירטער אויסטיתרונו שון דער ויוקן אויה דעי נרויסער היא און באלמור העלהאצים און מון מאנדאם ואררינסטען פון יסוב אין ארק ישראל ארן צו רער ברייטער עפענונג פון די ואר נעורנגן דעם סריג, און האט סריערען פון ארידייטיאל פאר אידר אייסנעפירסן ,סיר קאנען נים ויין שיני איינוואנדערונג און קציאניוא און בציציאו און בצירינעו" שים, שוון או די אידען ואינו לאוען אין אידע ייבראל סיט צריק אויפבויעו איקייפראל אים איפי ליפוורירונו פון דער באלפור דע "IF'S STORES ST. S. C.S. D.S. T.S. St.

לא פאוווסיה ראס דיינעו דר הויפסי בארערונוען. משם דיינעו נעפסיו אודגנט אנגענוסען נבווארעו איינטיסיה, ביי א טואלרי באר, האס דערטערע, או ער ברעננט ייקאנינה ארבייפעריטאסט סאר די אי וואס האבעו זיר סארוצפעים איז נאל דיעע סארערוניען איז ארץ ישרא איז די נאסעו איז גערוס כאסעו שיני איז די נאסעו איז גערוסען בעווארען שינינע וואס איז גערוסען בעווארען רייבין מארגרינגען אין ארץ ישראל. די מויערו פוןארק ישיאל פווען זיין. רסיכן, וואס איז נערופען נטואיען מים שמארפן רקרעם זענען ארויסי זהר רעם עטויררושענטי פאונסיל פון נעסראפעון: סענאמאר האפערס יו.

בשפט, כפאנלצר פון דער ציוןירקושי בעני ס. וויזי, וועלמטי האט נעשיים לוצים איז סענאסון שענאסאר אלבין רעס סארוית, רער באריסטער ציוניסי א, בארקלי, די שאפולערע שריפטשטעי

ייסני שי היה ברפיאסיוענרינ דער באריפעני הזו סישה בשרינונינן פון אידישען באלי האם נעזוננען שים א קר נעפיל אוישע

דר. אבא האל מילווער, טעערסא באברכם זה דער באל פון אידיטי נאטראנה ארביים: מארבאנר האם זון ציוניסטיים עסויררושענסי קאוני נאצראנאלעו ארביים: מארבאנר האם זון ציוניסטיים עסויררושענסי קאוני נאציאנשינו שבייקאנעי היסן או מיל, האם נדסלאסען די ריוינע מאלק בהקוה" און פר, ראסאנא האן רופאנסטראציע פיט אן איינררווס אינטער דער מוזיק באנהישונו 10 סולער דעדע, אין וועלכער עד האם נע אינטע שנטנדע אויסנגטרוט או איין שטרעסט ראם ,וויסע פאפר" או דיויססולע רעייסאריע ,עפענט י נעסארערט ראם ,ווייסע פאפר" או בוינססולע רעייסאריע ,עפענט י נעסארערט אי נאמען פון פאראייניק מייעיז" - אין ארויפועטראטען פין סען אמעריקא.ער אירענטום-רי שא א הארמער רעדע סענאטאר ראבעריפענ פון דער אירישער קאמאנוועלס

ראס ענגורסל ווייסן פאפיר דארןאין ארץ ישראל, 3. 1181291. . איינה כיטין פייני, און איץ ישרא

יערה אריינגענוסט וועדען אין לע עומינפטינער נעוערטפנע פון פרייע

עדר באנריסעו סיט צופרידענסייט ער באנייסטערונג. איז מעריסאו ג ואנקבארסייט די רערקלערונג פון נתוער נאררן דורן דעם רידינתו עולב

יי מיוויפטיייל פציטייני

האם נקהאיםקו א כאי לעיין האראקי מאספסאן. 12112 12212

איניקן איניקר איניקר דעניריון און "אס אסקריכאנער סאלה האבן די

שדר האבעו צוטרוי, או דער פרעי ידעים וועט נוצעו דינע נוסד באסי אויטאריטעט אוינע אויטאריטעט זון ביין אסם צום צוועק, או עם ואל שנערער הערכרייכם מערעו רי האויי כע שולע נערעכטינסיים, וועלכע ער ווינשם אווי ערנסם.

בער קאננרעס. - דר. ווייו,

דו. סילווער, סענאמארעו

וושננער, בארקלעי און

מאפמ, האראמי מאמפסאן

אך מעמיו וואל האלמעו

באנייסמערנדע רעדעס.

(orgenging of an and an and

און האנקבארקיים די דערקלערונג זון

אונוער איינענעם פרעזירענס, אד די רעניבונל פון די באראיינינסע שטאי

מען האם פיינפאל נים נעועבען איתי

118 .""IERE 190"", BIY 2010" DIN

יוים בארויכערונו, אז גוועז עם וועם

קומים צו צוקונסטונע בפיטלומעו, וועט מרלע בערעכטינקיים נעסאו ווערעו עו זיי, האל ווכעו א אירישע נאציאנאלע

POSED DONES

מרו א. אלפעריך

שלק אירישי משלק מילט א מימנו. זוב צו די מענאמארען און קאנגרעס אייב האם השבען ארייננעמרשוען די ארייישראלירעואלוציעס אין ביירע חייפר פון קפנגרעס. אוז אויך עו די. וואם הפבעו נענעבעו אוא ברייטהארי אינו שטיצע צו רידשוינע רעושלרציעס.

FREE INMIGRATION OF JEWS INTO PALESTINE DEMANDED BY 20,000 AT MADISON SQUARE BALLY

22-10-1-

@ NEW YORK, March 21. (JTA) -- More than 20,000 people crowded into Madison Square Garden, today adopted a resolution demanding the immediate abolition of the British White Paper and calling for "the opening wide of the gates of Palestine to Jewish immigration and settlement, to the end that the Jews may reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

The resolution also greeted "with satisfaction and gratitude" the statement of President Roosevelt that the American Government has never given its approval to the White Paper, and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish National Home. "We trust that the President will use his good offices and the high authority of his position to the end that this full justice which he so carnestly desires may speedily be achieved," the resolution stated. It also urged passage "at the carliest moment consistent with the exigencies of the war effort" of the Falestine resclutions now pending in both Houses of Congress.

The resolution expressed confidence in Frime Minister Churchill's "loyal adherence to the principles of the Balfour Declaration," and appealed to the Frime Minister to give early effect to his words of 1939 by bringing about the abrogation of the White Paper. "All mer of good will, Christians and Jows alike, whose spiritual traditions spring from those sources which nourish everything which the Western World holds sacred and dear, unite in looking upon the restoration of Palestine to the Jewish people as a vital and indispensable element in the restoration of righteousness to humanity," the resolution said.

Held under the suspices of the American Zionist Emergency Council, the mesting was addressed by Dr. Abbe Hillel Silver, Senator Robert F. Wagner, Senator Robert A. Taft, Senator Alben B. Barkley, Rabbi Stephen S. Wise, Dorothy Thompson and Matthew Woll, vice-president of the American Federation of Labor.

A demand that the British White Paper which prohibits new Jewish immigration to Falestine after March 31, 'be consigned to the flames," was voiced by Sen. Wagner. "If the tortured Jews of Europe are not to be allowed to go to Palestine, where shall they got" the Senator asked.

כפחות ו שם אנכאסרעזס דעם נשמען. עם איז .עווארעו א "ראלי" מאר אר ישראל, אנשמאם א פראמעסם מישיננ בענעו די בענגער פון ארק ישראל.

ראד שבער זיינען די מאטיווען און די נעמידולעו נעוועו נעמישפע, סיי פצר דעם עולם, סיי פצר פאנכע רערי נער. דער פיטינג האט זיך געווינט צווישעו האנקבארקיים און אנערפעי נונג פאר פרעזידענט רוווועלט און פארדרום איבער די שמערונגען וואס ווערעל נאד אלץ נעמאכט. ער איי

כעכעו וויבט שיף וואס הויבט או צו נעהו אין רוהינע וואסערעו, אבער ווערם פה ציים צו ציים נעכאפם אין ברויועגרע כוואליעס. רעם פרעויי יענט'ם דערקלעהרונג איז אפלארירט כעווארען אוני אויד די דערפלעתרוני נעו פון צומרויען אין איחם. אפילו משוירמשיל השם באקומעו אפלארים בענסעו. וואס האבעו באוריועו, או רער אירישער עולם האט נאר ניט פארלארען דעם צוטרויען אין דעם פרעסיער פרן עעלאנד וואס האס אליין נעשמעפעולם רעם "הייסיבור" אלם

ו מארראכו מון א היילינען צוואנ. אין רער ועלבער צייט האבען רי ייכסינע עמאציעס פון עולם וין 100 ארויסנעוריזען וועז נעוויסע רערנער ואבעו בשטאנם די גרויסע עוולה וואס שעו וויל דא באנעהו נענען אידיישעו באלק, ווי מען ווכט צו באוייטינען ד דעואלוצים אין מאנגרעס אונמער דענ אויסרייד פון "מיליטערישע נוימוועני רינקייט". אין רעם לעצטען פרט אין סענאסאר טאפט נעווען פעהר אויסנע שפראבעו ווי די אנדערע דערנער. או 137 האם אפשר נעהאם פעהר אורוא כען ווי אברערע רערנער צו צווייפלען, אז דער תירוץ איז א ריכטינער, צוי ליב זיינע פריהעררינע נעשרעכעו סיט JUOKUD

נעווען מאמענטען אויא רעם מימיננ וען די רערנעריי האם נענאסען אבי כעל קאלט וואסער אויף רי געפיהלעו פון עולם. אין רער ערטנער וייהע רארף פען אריינרעכענען די 102.40 דערקלעהרונגעו פון איינינע ניטראיי דישע רערנער, אז גאר רער פלחפה קען פען ניט דערווארטען, או קיי לאכד זאל וועלעו אריינלשועו איפי וראנסעו בכלל, וושם פיינט, נאטירליה

ALTO פיי ווייפעו. או ראס איז ליידער אסת, און מיר ווייזען אליין אן סון יים צו ציים אווף דער האויגער סעני ענק. מונדעסטוועגען אין או אונ־ טערשייר צווישעו רעם וואס אידעו וארענען צו זיין מארבעריים אויא א ניים ערנסטע, און ואנען עס סיים א ורויסעו וועהסאכ אין הארצעו, כיו נים־אידייפע שמאאטפפענער און אר ביוטער פיהרער וואס ניבען ראס אן אלם א באיטטימטע פאליסי, פיר וואלי מעו נעוואלם, אז אונוער מידא ווענען דעם זאל נים מקוים ווערון, און די TORROCOULD INCUI TO ALL MILE כאו ווי, או עם קאו נאר אודערים ניים זיין, שוין נאך רער נייער מעלטיארדי נונג אוז נאר רער "פארנרידערונג" וואס מעז שילדערט אונז צפט.- ניטר אילענדיה נאנט אנוד א נעדאנק אין מאם : וואס פאר א נייע וועיטיארדנוננ יועם ראם זיין ווען לענדער וועלעו פאררינלעו אין פארשליסנן זייערע טויערעו נענעו אונגליסליכב פענשעו

פרן אנרערע לענרער 8 פענאטאר מאשם איז ארוסעל אראם שון מאו ווען ער האם נאר די נוסע פונקטעו אין ויין רערע און נענוטען אנשלאנעו אירישע סאלאנסאציע איו 17 IN- A*28M RECORNER MORES האם גיד דערפיהלט די קאלשקיים סים וועלכער דער עולם האט א יפגענוסעו רעם סארשלאנ, אוז ער האט עם באלר סארקירעוועט אויף אן אואן. אד עס זאל הייסעו, או צענטראי אפריקא

דער מארושצריטי מידער, סענאמאו כארקלי, איז אויך אניסעל אראם סו כאז ווען ער האט פר כירט באווייועו אז עם ויינעו טאקע רא "פאליטיש מילימערייטע באמראכמונגעו" 1130 ווענען דער דעומלוצים אין דער איצ טינער צייש. ראם אים צוין כאר נע ורען א וואונרער פאר א כר פון אונו. כינו האם אונו ביו איצט הערצעהלם נאר זון "מילימערייטע באמראכטוני נעו". כיר האבעו נעיטענה'ט, או עס ויינען נים קיין פיליטוריישע, נאר פא ליסישע קונצעו, וואס מארעו נעווים נים שפילעו סיין ראלא וועו עם איז א פראנע פון אינטערנשציאנאלען נער זעץ. מאראל און יושר. קומט בארקי און אין מורה. או רב שמעקט אויך פאליטית. וואס פאר א פאליטית לאו

דא זיין אויב נים משעפבערלעיו'ס "אפיומענט" פאליטיקו דערפאר קופט אבער בארפליין א ברויסעו יישר כח וואס ער איז נעווען דער איינצינער האם באם דערמאנט. דאם אידישע פאלק דארף באקומעז

די קאפפטרערע פון דער פארואטי זיד כעפארערט אוא רערע זוי מיל לונג איז נעוועו ראביי אבא היפל סילי חיער"ם. ער קאן נעבעו שמיץ די וואס מאחרינען עם, און ער מאויצט די דרא

אבער אין אלגעמיין איז ראס נע ראסייטע איינעניטאסטע מאר דעם. ער האם זיך ריכטיג אויסמע'טענה'ם מים וועו א גרויסע רעמאנסטראציע פאו האם זיך ריכטיג אויסמע'טענה'ם מים מיסוירטשיל'עו און איש איכערהויפט

Friday, March 24, 1944

THE JEWISH POST

BETWEEN YOU AND ME BY BORIS SMOLAR J. T. A. News Editor

כערועו זעהר עפעסטיוו וועו ער האט

אויסנערופעו : "די אידעו האבעו נק

האלמעו וייער ווארם סים ענגלאנה וועם ענגלאנר האלמעו איהר וואר

ראביי סילווער'ס רערע איז ליירע־

בעקוסעו א ביסעל צו שפעט. מעו קע

קארינטעהן, או די ערשמע עליות האי

כען בארארפט אפגעגעבען ווערען ד

ווער'ס א בילעל פריהער און נים נאו

כיט־אירישת געסט. אבער ראר

מים די אירען ?"

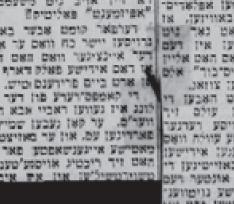
1033713

האלמתו איהר הארש

WASHINGTON SIDELICHTS_ It will be revealing no secret if I tell you that President Roosevelt has definitely decided to issue no formal statement on Palestine without first consulting Churchill. . . . The President indicated as much to Rabbi Wise and Rabbi Silver when he received them at the White House. . . . The text of his views on Palestine which he authorized to them to make public was "Text Number 2" prepared by the Zionist leaders and changed here and there by the President in his own handwriting. . . . A "Text Number 1" was presented to him by the Zionist leaders, but he did not approve of its contents. . . . As it is, even the approval of "Text Number 2" came as a surprise to many who are close to the President, including Vice-President Wallace. . . . It took seven important non-Jewish personalities, including members of his cabinet, to convince President Roosevelt that something must be done by him to offset the bad impression which the shelving of the Palestine resolution had made. . . . The President, very cordial to Rabbi Wise and Rabbi Silver, had much to say to them during the half-hour which they spent with him. . . . The attitude which the American delegation to London, under Acting Secretary of State Stettinios, will take on the Palestine question when it is raised during the forthcoming Anglo-American talks was also touched upon during the Zionist leaders' talk with the President. TIME ELEMENT: It can now be told that had Rabbi Stephen S. Wise not left in a hurry for Los Angeles during the first week of February, there might

not have been any testimony by General Marshall against the Palestine resolution. . . . Rabbi Wise and asked President Roosevelt for an appointment for himself and Dr. Abba Hillel Silver in the middle of January. . . . The President agreed to see them on February 2. . . . On February 1 Rabbi Wise left for Los Angeles and, without notifying Dr. Silver, asked the President to set another date for the appointment. . . . On February 7. Was Secretary Stimson wrote his letter to the Senate Foreign Relations Committe which was later supported by General Marshall. . . . Had the appointment with the President been kept five days before, as originally scheduled, Secretary Stimson would have, no doult, thought twice before writing his letter which led to the shelring of the Palestine resolution. . . . This is obvious from the statement which President Rossevelt authorized Rabbi Wise and Dr. Silver to make. . . . The credit for the meeting of the Zlonist leaders with the President goes to Semator Wagner of New York. . . I was he who induced the President to receive Dr. Wise and Dr. Silver after two earlier appointments had been canclied not on Roosevelt's initiative.

duce refugees there to take their American visas. . . . This is because the refugees believe that Europe will soon be liberated and they might have a chance to return home much quicker if they remain in Portugal than if they go to the United States. . . . We hear that John W. Pehle, executive director of the War Refugee Board, is still undecided as to whether the Board should apply to Congress for an appropriation to facilitate its work. . . . We urderstand that the War Refuge Board has asked the Joint Distribution Committee whether it would not finance the transfer of 5,000 Jewish children from the Balkan countries to Palestine The J. D. C. answered in the affirmative. . . . The negotiations for the transfer of these children, conducted in Turkey by Ira Hirshmann, were supposed to be secret, but Hirshmann himself gave the secret away to the press before the War Refugee Board in Washington was prepared to do sa. . . . We also hear that Leon Demnen of the Jewish Labor Commitee is proceeding to Turkey in connection with rescue plans for people from Nazi countries. . Edgar Ansel Mowrer, the noted columnist who is always trying th be helpful, told me prior to leas. ing for London, that of seven applicants for American visas for whom he had vouched, only one States. . . . He claims that "red tape and secret anti-Semitism" in the State Department have found

minut ון פעדיסאן סקווער נארדען מנירת אינגארן האם נעסעלם נאסיצען ווענען די רעדעס, מעלות אין הסרונות, 1800'E .' 110"

דער מאסמימינג דינסטאג אווענס אין מעריסאן סקווער נאררען האם צו וועניג רעאנירס אויף רער נייעסטער אירישער קאמאסטראפע צוליב הימי לער"ם אקופאציע פון אונכארו, וואו דער שווערד פון פארניכטונג היינגט איבער נייע ניין הונרערם מויזענס BYP YUTTH

איך זאנ עם נים ווי א קריטים, ווייי אוא כאסמיטינג מוז צונענריים וועי רעו טעג אין פאראויס, און אווי אויין מים די רערעם פון די רערנער. איך באטאו דעם פאקט כדי צו באווייוען ווי די אידישע טראנעדיע בייט ויד שון כאנ צו כאנ, ווי אוננלים יאנט כאד אוננליק. און אין דער צייש הען מיר פארואסלעו זיך צוליב איין צוועה. אווי ווי צו דעמאנסטרירעו אונוער פראמעסט נענעו דעם "ווייס בור אוז נענען נעשלאסענע טויערעז איז ארץ ישראל, האבעו פיר שוין א פרישי נייעם אוננליק וואם פאררינט נאר א נרעסערע דעמאנסטראציע.

אינגאנצעו פארשווינען אין אבער רי בעשארשטעהענרע אירישע מראנעי ריע אין אונגארן נים נעבליבען אויק רער פארואמלוננ. ראביי אבא הילל סילותר האט איהר יא רערסאהנט. אבער ליידער צו קורע. די דערמאי נונג אין אויד נעקומען כמעם אין-צום סוף פון דער פארואסלונג. דער נאני צער מראניישער ענין האם מארדינם מעהר אויפמערקואמקיים אויף א פארי זאטלונג פון צוואנציג טויותנט איי דען, און א רקואלוציע האט אויך באי דארסט אנגענ פען ווערעו וועגען דעם. רער פוסר השכל פון רעם פארועהן איו, או אונוקרע סיהרער האבעו כעי מענט זיין אב סעל פלינקער און וואכי זאמער אין די אראנרדשעמענטם פאר אועלכע פיטינועון, אויב דער לעצטער מאג ברענגט אל בייע דערשיטערענדיי נע יריעה, ראראי אי נים פארועהו וועי רעו צוליב רקם וואם די הכנות זיי נען שרין נעמאפט נעווארען מדיהער. עם וואלם שרון איים נעווען, או סיר ואלעו זיד אידערמייפט אפנערוארינעו פון עונעשנים אין פראנראמען עו א נעוויסער מאל, אמה, או די פאר זאסלתנ איז נארילה בארופעו נעי ווארו אלם א דעמאנסטראציע פאר ארץ ישראל, זביאי ווען די טרויערינע ידיעה מון אתנארן איז אונטעלנעקר מעז, האם זי בארארסם באלר קרינעו א בעהערינען שפקלאנג אריף דער פאר ואמלונג. או עם הואלם נים נעוועז קרין "דייטינען" ענין, ווייל וואם שעו נאר מעהר אבמערשמרייכעו די ברער נענדע נויטותנרינקיים פון אפעלע טויערעו אין ארץ ישראל ווי די נייע פארטיראלאנעד וואם שמעהעד איצט פאר די אידען איז די באלקאנען? פים דער אייסנאהם פון רעם פאר זעחו, איז רער פיטינג אבער געוועו א

וואונרערבארע רעפאנסטראציים שאר ארע ישראל אלס א אירישע פרינה. אי דער עולם אי די רערנער האבעו ארויסנעווידעו -סיפע און אויפריכטינע נעשיהלעו נענעו די מארווכען וואס ווערעז געמאכם צו ליקווידירען רעם היילינעז פארשפרעכען וואם איז נער נעבעו נעווארדו דעם אידיישעו פאלס בעת דער לעצווער מלחמה, אויפצוריכי מעז די נאציאבאלע אירישע הוים אין

. . . RESCUE ECHOES: You may was allowed entrance to the United not know it, but Marshal Tito, the leader of the partisans in Yugoslavia, has so far helped more-Jews to escape from Nazi lands to Palestine, than any Jewish organi. reason after reason for refusing zation. . . . Believe it or not, but or delaying visas to refugees who relief -rganizations operating in could have been saved from the Lisbon find it difficult now to in- Nazis.

פראמינענטע פיגורעז אויפ׳ן מיטוואבדיגען מאסמיטינג פאר א פרייער אידישער ארץ ישראל. פון רעכטס : מעטיו ווצי, סארשטייער סון דער אסעריקאן פערעריישאן און דייבאר. ראבאי אבא הדד סידווער, סענאטאר טעמט, מעצטאר בארקדי און דר. סטימען ווייז. -- סאטאגראטירט פארין ,טאני מון אלכסנדר ארטשער.

אנפערעסאנמע רעפעראמען געהאלמען ביי דערעפענונג פון "ציקאָ״ קאַנפערענין

א. גלאנידילפיעלעם, דר. מאקם וויינרייך, מנהם באריישא ציען אינפער א סריהכל פון די דערגרייכונגען איים'ן נעבים סון אידישער שפראך און לימעראמור.--קאנסערענץ וועם זיך שליסן חיינט, זונמאנ.

צו כאסש ניסט אלז איז האפערדיג אין אויף די פלוינען פון מזרחיאיי ארוס אידיט, כאסט איד קען אייר ראפע אויפנעוואקסען א איריט לעבען ניט סרייסטען פיט א אידיטער יונענט. פון האנען פיר, איריטע ריכטער, הא מוזעו מיד אבער אנערקענצו, או איי היש איז אונוער נאציאנאלער נורל. שרו וועלכען ביר קענען נישט רעוער 37.20

ראפע אויפגעוואלסען א אירים לעבען.

בען נעצוינען אונוער יניקה. איצט

איז ראס לעבען רארט מארשניטן נעי

יוארען, איך וואלט אויך נעוואלט כלויי

ניי ארנו מעראו ביי ארנו מעני

3) די אירישע שרייבער

בערינע, צאפעלרינע אירייטע מענשענן.

סע. נצר סיך צליין, פיר-די היינפיי

(4) נישט ראס נעכטינע איז נעשיט

5) די נייע פארטירעריגעשיכטע פון

צום שלום האם די באוואיסטע זיני

באריכטעו און רעפעראטעו זיינעו

ענעיילאפעריע: ש. נינער-וועי

בור 5 יצר טעטינקיים פון ,ציקצ". היינס, זונטאנ, וועט די פיענאיע

ויצונג פון דער קאנפעיענין פארגע ועצעם והנרעון. די זיצונגען זיינען אפען

שאר אינע מריינט פון רער איר

0**218**110**

21800 JU287

1.00

רואס כאהריפטעו, או אונוער

IT SHOT

כעו, או די ידיעות פון די שחימות זיי גן ביד קענען אבער רעודוארסן, או נען איבערטריבען, אבער עס איז (3) אן אלנעסיינע נאציאנאלע "ערוואכונג 10.00 וועם אנסיזסיין נאך רער איצטינער סיחסה--- און אייך די אידיטע יונענט איבער נאר רער וועלם וועם נאשישנאר 2.000 ישרינער נלותילעבעו איז נישט רערוואבעו. עם איו ועהר מעוליד, או פער ווי א טעות. פיר קענען אוא כאי אויך אמעריקע וועט מיט רער הויפטונג נישט אנגעפען. מיר נעפעןי או. או רער גיות האט נעראט א זין---134.57 ווערעו א נאניאנאלער עבואט, וואו אלע פעלקעריטאפטען וועלען ויד -225 ראם איז נעווען אוווער אידיש לפבפן, נקן אויסיענען אין וייערע שפראכען. 4) דעי אויפשמאנר פון די אידען אריינגעשריבעו א ניי בלעטעל אין רער אין דער הארשעווער געטא האט גע איריסער תוהה. מיר האבעו ווירער אייסנעיעכט די אידיטע מענשעו, לעי געבען אר.ז אלעמען א נייעם קיום, א נייעם אנהאלם, א נייע אירייע.

נער שיריטע ליטערצטור האם נער 5) די שיריטע ליטערצטור האם נער

כע. דיינען נערוארען נעשיכשע. דר, סאקס וויינדייד, דירטקטאר פון רעד גאיונא", האם נעהאלפען א רעי אונוער פאלק לערנם אונו, או די איי ריטע ליטעראטור וועט ווייטער ארוים שעראט הענען דער אנטוויקלונג מון אירים אין די לעצטע הונרפרט יאר. ניין אויא רעם ווענ פון זוכען רעם אייר רער פריהכל פון איריש אין רי הוני בינען אסת סון איריטען לעבען. רערט יאר איז זוי פאלנט: רערס יאר איז זוי סאונס. 1) סען קען דערווארסען, אז רי איי רישע שמואר זאל זיר נארוסער אנטר וויקלען, ראס קען סען זעוען מון רי נערין, פאשא בעניא, נעווננען איר שע לידער, וועינע האבען שמאו אויסנענופען ביים עולם,

לינניויסטישע און עסטעטישע אנט נעכטעו, שבת, זיינעו אין קעפיטאל האטעל שארנעקומען די פלענארע זיי זייקלוננען פרן אידיים פאר די לעציםים "8" 100 צוננ פון דער בייקא"יקאנפערענין.

2) רער אויפשטיינ מון איריש האט אם מערסטעו אויסגעודיקט אי 7.49 נעהאלמען נעווארען פון ה, פרפקא. סעקרעטאר פון גייקא": ה, נאוואק, שארוואלמער פון רער גיוקונפט"ו הלל 1117 ליסעראטור. פרעפע NULSE 8) אסר, כיי רער אירישור אינטע ראנאף, פון רער ביוקונפט"ירעראק ציע: ר. 82"אמאווימים, סון רער אידי 1.00

זייערע קיניער ריידעו און סכוען כישט נען א וועיטיקאנגרעם סאר אירייקע Bardell Bards 110710

נקכסען, שבת אווענט, איז אין בניענד סטרים באים אסאסיאיייםא: 106 וועסט 66טע נאס, מארנעליבעו א באנקעם פאר רי רעלענאמעו אוז נעס כבור 5 יאר מעמינקיים פוז "ציקא"

1) אין ביער פון הונדערניער יארען

"100. DIX 001100 101910082 פוז ל. פיינבערינ

בארנעקוסען אין נרויסען אויריטאריוס סון יוניאן ראקאל 10, אויד 100 איסט .cs: ye17

רער ארבייטער רינג כאר, אינטער פירעריטאסט פון לאואר היינעד, האט נעורנגען 8 עאל דירער, האס האבען ישטארק אייסנקנוסקן ביים קולם.

ה. פופלא, וענעראליסעלרעטאר פון ער "ציקא", האט אפיציעל נעעפענט יי לאנפערענק און באנריסט די דעי יענאטען און נעסט סיט רער רער 12.95 יונג, או די דריטת לאנדיקאנפערענין. וואס שליסטיאם א קאפיטעל פון פינה וואס שליסטיאם א קאפיטעל פון פינה יאר קולטורארביים, עפענט זיד אי שאפען ד נעשטאלטען, ואס מאנען יאר קולטורארביים, עפענט זיד אי שווערע צייטען פאר'ן קיום פון דעם נאנעען אידישען פאלק איבער נאר דען כתנשען. ייעים. אבער די אירישע סאיקסיסא סעו האבעו שטענרינ אנגעפיים פי ייער קולטוריארביים אין די ביטער 70000100 TUILIN THE INCOME THE וועלעו ווייטער אנגיין 2210 4116 רער ארביים ביו סיר העיעו איינפלאני צעו די פערנער פון אידייטער קולטור צווישעו די קריסטליכע מאסעו. נ. כאניו, רער מארויצער פון רעה -ציקא", איז נעוועז רער פארויצער מו

רערעפענרנניזיצרנג. אין פארלויף פרן אווענט זיינען געי האלמעו נעווארעו עמליכע רעפעראמעו אויא רער מעמע. רי אירישע לימעי ראטור און די אידיעע שפראר רעי באריפטער אידישער ריבטער סואטער, שול און וויסענשאםט. נון סיטארבייטעד פון .טאנ", א. 18 אסר, ביי דער אידישטר אינטע לאנעדיעיעלעס, האט אין זיין רעשע אט ארויסנעבראנט די פאלנענדע לעלט דער חוב ען אידיש אווי א 1126 TIMOL 1. (開始時間)時間

ר הוילט, צי נישט, אידייט צי איר חייס, צי ניסט, אירים איז אונועד לעבעו און אונוער נורי, דער באדיסטער ריכטער מנחם באי איז אונועד לעבעו און אונוער נורי, דייעא האם אין זיין אינהארטסרייכעו 98 YY (1) רעי אויפקום פון איע באורענוננען אין יייעא האם אין זיין אינהארטסרייכען פארטייען זיינען פארבינרען סיט רעס אויפקום פון אונזער אירישען סאמעי אויפקום פון אונזער אירישען סאמעי

Mar. 26, 1984 The American Jewish Conference Speaks Out. The Fight for the Falestine Resolution Continues. Dr. Silver's Brilliant Leadership. B-By Dr. S. MARGOSHES-I am genuinely glad to see that

the American Jewish Conference has taken a hand in the movement to hasten the passage of the Palestine Resolution, Emphasizing that it speaks for 65 national Jewish organizations and 'every major Jewish community in the United States, the Interim Committee of the American Jewish Conference, 1 learn, adopted a resolution expressing the hope that the military authorit es "will 20on find it possible, consistent with the realities of the situation. o withdraw their objection so that Congress may proceed to exareas itself" on the Palestine Recolution which calls for the openng of Palestine's doors for the ree entry of Jews and for the ulimate establishment of a free denorratic Jewish Commonwealth here.

Is was high time, I think, for he American Jewish Conference o have its say. People I am afald, have begun to feel that the 'unference, instead of leading. ran following. True on not, this the kind of impression. shich, if permitted to continue nd spread, was likely to kill forwer the prestige of the Confer nce, which is about the only it has managed to retain. body that prides itself on reresenting 64 national Jewish oranizations and every major Jew-sh community in the country to noot, must act, not serve as a ubber stamp, if, indeed, it wishes is standing as a representative only preserved and enhanced.

am particularly glad that this et of avertion on the part of the Inserican Jewish Conference has illed not only an organizational o stimulate a movement which a of the most timely interest and rucial mportance. For it was imperative that some force in For it was lewish life at this juncture speak out openly and holdly for the speedy sassage of the Palestine speedy Resolution.

There was danger that following the heroic efforts made by the American Zionist Emergency Council under the energetic and inspiring leadership of Dr. Abba Hillel Silver to press for the passage of the Palestine Resolu-tion there would ensue a lull as a result of the failure, of the House Committee on Foreign At- treat. fairs to favorably recommend the MARCH STREET, the Madison Square Garden meeting was the signal not for a further activity but rather a signal for pressure to stop, a meeting to end meetings, at least for the been nothing short of a calamits.

The American Zionist Emergen-cy Committee must realize that all the brilliant work it has done in mobilizing sentiment throughout the country before and during the never-to-be forgotten hearings before the House Committee on Foreign Affairs, will be set at naught unless it is followed up by a fresh and unrelenting effort sult in the passage of that will r

have any good reason for such surrender. They have the Jew-ish masses with them, as has been amply demonstrated by the avalanche of telegrams that descended on the House Committee as well as on the White House, They have or can have american pub-lic opinion on their side, as has been attested by the success of the American Palestine Com-mittee and the American Conference on Palestine, recently held In the capital. They have the ear and the heart, I misk, of the Chief Executive. These are tre-mendous assets for any move-True, they have great difficulties to oversome, **法195-0**55g which I count the plot engineered by the oil interests and pro-Arab cabal in the State Department as the most formidable. But even these can be defeated, I am sure, by an aroused public opinion, plus such political pressure as is possible to bring is an election Sear.

The work, it is clear, must go forward or all that has been done hitherto will be last or worse, since a cessation of activities on behalf of the Palestine Resolution will not only set us back where we were before; it will set us back much further than even our pessimists dared prophesy in their worst moment). Facing, as we do, the greatest test of our strength in America, we must be brave and resolute and unyield-ing. We just don't dare to re-

The American Jewish Confer-There was talk that ence, by its call to action, has given a new impetus to a new drive that must be launched to convince America or the need of passing the Palestine Resolution now. The military sonsiderations for pressure to stop, a intern the end meetings, at least for the time being. This, of course, would have been nothing short of a passage of the measure are not cternal nor insuperable. After a change in the military or political situation the objections that it has given rise to, is far as the Falestine Resolution is concerned, may be withdraws. That this change comes about assuring the withdrawal of the objections to the Palestine Resolution, in shortest possible time, must Resolution, in the the object of the renewed and in-tensified drive now begun by the American Jewish Conference and the Palestine Resolution. Any-thing est would be capitulation. The Zisnists of America cannot afford to capitulate, nor do they

כים נרוים פייערליבליים האם ויד פרייטאנ אורגנט נענפענט רי דריטע לאנהיקאנפערענע פון דער "עיקא". די שיערליכע רערעשענונג, ווערכע איו ביינעוואוינט געווארען פון עטליבע הנדנרם דעלענפטעו אוז נעסט. איז

A Mr. CLARK of Missouri. Mr. President, on February 1, 1944, the Senator from New York (Mr. WAGNER) and the Senator from Ohio [Mr. TAPT] submitted Senate Resolution 247, resolving that the United States use its good offices in taking appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be open for free entry of Jews into that country and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth. The resolution reaffirmed the action of the Congress on June 30, 1933. in which the Sixty-seventh Congress gave adherence to the Balfour Declaration for the reestablishment of a Jewish national home in Palestine. Senate Resolution 247 was referred to the Foreign Relations. Committee. As a member of that committee I was an carnest supporter of that resolution, and, so far as I know, there was little or no opposition to its adoption in the committee. However, as a result of a letter from the Secretary of War transmitted by the Secretary of State vigorously protesting against the adoption of the resolution at this time, and as the result of the appearance before the committee of high military authorities ascertaining that the adoption of the resolution might be harmful to the war effort, the resolution has been held in abeyance in the committee, and on that state of fact even the most ardent supporters of the resolution were unable to protest seriously the action of the committee. However, a few days ago, after a conference at the White House between the President and Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Stephen S. Wise, the cochairmen of the American Zionist Emergency Council, Dr. Silver and Dr. Wise issued the following statement:

The President authorized us to say that the American Government has never given its approval to the white paper of 1989. The President is happy that the doors of Palestine are today open to Jewish refugees, and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish national home for which our Government and the American people have always had the deepest sympathy and today more than ever, in view of the tragic plight of hundreds of thousands of homeless Jewish refugees.

Inasmuch as the President is the Commander in Chief of the Army and Navy of the United States, as well as the head of our Diplomatic Service, it seems to me that the statement of the President necessarily supersedes and transcends the statements of other American officials, no matter how important they may be. I, therefore, feel justified in calling the matter to the attention of the Senate, particularly in view of the extreme urgency of the situation.

Mr. President, on March 31 there will become operativa, unless this Government successfully intervenes, one of the

Congressional Record March 28, 1944 Senate

most brutal and calamitous policies in the history of Christian civilization. I refer to the British white paper which for the past hearly 5 years has been the obstruction upon which the hopes of hundreds of thousands of homeless persecuted people have fallen in their offorts to escape the living hell which the bestial Hitler has inflicted upon the Jews of Europe.

Ironical as it may seem, tragic as it is, the Jewish homeland in Palestine, by the operation of this policy, has, insofar as the homeless Jews of Europe are concerned, ceased to be a homeland, and if this policy becomes fully effective, it will not only not be a homeland, but it may well become another place where the Jew will be unable to lay his head in peace. It may well become another concentration camp, with all the horrors of those CATRICK.

The British while paper stands, in my mind and in the minds of hundreds of thousands, perhaps millions, of American citizens of all faiths, as probably the most tragic of all the unhappy experiences this unhappy people have had since a political mountebank threw the world into an uproar with the Jews as his first victims. The British Government closed the gates of Palestine back in 1939, when a misguided Prime Minister, Mr. Chamberlain, was seeking to appease the Hitler government. No peoples on earth denounced that policy more vigorously than did the rank and file Britishers, and no official was more critical of that policy than was the man who today is the Prime Minister of the British Empire, the Right Honorable Winston Churchill,

Almost 5 years have passed, however, since Mr. Churchill rose in Commons to denounce this violation of the solemn pledge of the British Government. Since he spoke from the benches of the opposition, Mr. Churchill has become the No. 1 spokesman of his Government, and although he so vigorously opposed the stoppage of Jewish immigration into Palestine when he was on the outside looking in, he has done nothing. insofar as I know, now that he sits in the seals of the mighty, to rectify that great wrong or to modify that policy.

In the meanwhile, time moves rapidly, Unhappily the Eritish Government is not alone in responsibility for the tragic situation which now pertains to Palestine. Our Government also has a responsibility, and this responsibility will increase as the full effects of this policy become operative.

Let me explain. During the First World War the great President of the United States, Woodrow Wilson, and the then head of the British Empire, Mr. Lloyd George, conducted negotiations in response to a world-wide demand that steps he taken to alleviate the plight of the suffering Jews of Europe by setting aside their centurits-old home. Palestine. as a national home for the Jews.

As a result of the negotiations between this Government and the British Government, there was promulgated on November 2, 1917, by the British Secretary of State for Fornign Affairs, the late Arthur James Ballour, that has since become known as the Balfour Declaration.

This declaration, although issued in the name of the British Government, was, insofur as I am able to ascertain, a declaration also of policy on the part of the Government of the United States, because President Wilson and our own Department of State were party to its promulgation. Let me read to Senators what the Balfour Declaration says. I quote:

His-Majesty's Government views with favor the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly undention that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by the Jows in any other country.

The Ballour Declaration brought hope and happiness to millions of Jews throughout the world. To the homeless and oppressed it was the rainbow in the storm-covered sky of the Jewish world. Equally, it was halled by Protestant and Catholic men and women of good will throughout the world. They were like you and me, Mr. President, in thinking that at long last the age-old crime of a Christian civilization against the Jewish people was about to be righted.

After the World War, first at the Versailles Peace Conference, and then at subsequent international gatherings, steps were taken by the Alliec and Assoclated Nations to carry inte practical effect the principles of the Balfour Declaration. It is well to note here that in all these conversations by the spokesmen. of the British Covernment and the spokesmen of the American O-vernment, and the other Allied Powers, it was intended that Palestine would be a homeland for the Jews in the fullest sense of the word.

It is well to note, too, that the spokesmen for the Arab world were apparently just as happy that this was coming to ness as were the spokesmen for the Jewish world. At the Versailles Conference there actually was entered into by the spokesmen for the Jawa and spokesmen for the Arabs what can well be known as a treaty of peace and amily. There were exchanged letters by the then foremost champion of the Arab cause and a leading spokesman for the Zignist organization of America. In a personal letter the Emir Peisal, the late greatrecognized spokesman for the Amb people, had this 50 SAVE

I want to take this opportunity of my first contact with American Zimists to tell you what I have often been alle to say to Dr. Weismann in Arabia and Europe.

We feel that the Aralls and Jess are cousins in race, have suffered similar oppression at the hands of powersatronger than themselves, and by a happy soincidence have been able to take the first stop toward the attainment of their national deals together.

We Arabs, especially the educated among us, look with the deepest sympathy on the Zionist movement. Our deputation here in Paris is fully acquainted with the proposals submitted yesterday by the Zion at organization to the peace conditence and we regard them as moderate and proper. We will do our hest, insolar as we are concerned, to help them throught we will with the Jews a most hearty weldoms home.

with the chiefs of your movement, especially with Br. Weiswomn, we have had, and continue-to-have, the closest relations. Ma has been a great helper of our cause, and I home the grabs may soon he in a position. to make the Jers some return for their kindness. We are working together, for a reformed and revived Near East and our two movements complete one another. The Jewish movement is national and mot limperialist. Cur movement is national and not imperiality, and there is room in Sprinfor us both Indeed. I think that neither can be a real success without the other.

MARCH 23

People less informed and less responsible than our leaders and yours, ignoring the need for cosperation of the Arabs and Zionists, have been trying to exploit the official difficulties that must necessarily arise in Paleatine in the carly stages of our movements. Some of them have, I am adraid, misrepresen ed your aims to the Arab peasantry, and cur aims to the Jewish pessantry, with the result that interested parties have been able to make capital out of what they call our differences.

I wish to give you my firm conviction that these differences are not on questions of principle, but on matters of detail such as must ineviably occur in every contact of neighboring peoples, and as are easily adjusted by mutual good will. Indeed, nearly all of them will disappear with fuller knowiedge.

I look forward, and my people with me look forward, to a future in which we will help you and you will help us, so that the countries in which we are mutually interested may once again take their place in the community of civilized people of the world.

Now let me get back to the Versailles Conference. As a result of the Covenant of the League of Nations, a mandatory policy was agreed upon in which certain nations were to be given spheres of influence. England was given the mandate of Palestine, and although the United States Osvernment did not become a participan: in the League of Nations, it did reserve for itself the right to approve the mandate over Palestine, having first kept itself fully informed concerning the development of the mandate.

Let me may parenthetically, Mr. President, that a few days ago I read a very long and iluminating article in the Baltimore Sus, under a London date line, in which it was stated that the mere introduction of this resolution had caused a great deal of indignation in England, on the ground that we were interfering in Eritish territory even by introducing such a resolution. Of course, the fact is that the British have no more rights in Palestine than we have, or than anyone else has, except in their fiduciary capacity, which comes about by their having been granted a mandate by the League of Nations. Palestine does not belong to he British. The British have no color of title whatever to Palestine. It is a piece of impudence on their part to assume that Palestine belongs to them.

Pollowing the agreement on a mandatory policy a convention was negotiated by the then Secretary of State of the United States, Mr. Charles Evans Hughes, liter Chief Justice of the Supreme Court, and Mr. Austen Chamberlain, the British Secretary of State, whereby the United States approved the mandate for Palestine. This convention was approved by the Senate of the United

cont. on next page

1944

CONGRESSIONAL RECORD-SENATE

States on February 20, 1925. It was ratified by the President of the United States. on March 2, and by Great Britain on March 28. The ratifications were exchanged at London on December 3, and the convention was proclaimed by President Calvin Coolidge on December 5, 1925. It thus became the law of the land insofar as the United States Government is concerned.

Prior to ratification of the mandate by the United States and Great Britain, the Congress of the United States unanimously passed what has since become known as the Lodge resolution which resolved (

That the United States of America favors the establishment in Palestine of a nation home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights ristian and all other non-Jewish comat 03 munities in Polestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected.

Following the proclamation of the mandate, Jews from all parts of Europe began moving into Palestine. Their coming converted a barren land into a literal T"blical land of "milk and honey." Tn. tile span of a quarter of a century since the end of the first World War, the Jewish community in Palestine grew from approximately 50,000 to approximately 600.000 people.

A barren country, desolate and forsaken for centuries, Palestine has been. transformed by Jewish idealism and labor into a thriving country, and it stands today as the world's most marvelous example of reclamation. The example is even more marvelous because the people who converted this soil had for centuries been forced to live away from the land and in crowded areas of industrial communities. It is fortunate that, prior to the promulgation of the British white paper policy, more than a quarter million Jews poured into Palestine in the early days of Hitler's reign of terror. These refugees from Germany and other Nazi-dominated countries of Europe became, in Palestine, aggressive and intelligent allies of the United Nations. Aside from the fact that were it not for Palestine, approximately half a million additional Jews would have been slaughtered by Hitler, the fact stands out that these people in Palestine were heroic allies of the British Eighth Army at a time when the British Empire was being driven back to its life line at the Sorz.

These people were our friends in the hour of the United Nation's greatest need. Jews of Palestine volunteered as combat troops with General Montgomery, and more than 30,000 of them fought with magnificent courage at El Alamein. Tobruk, and in every other battle in north Africa through to Italy, where thousands of men are now fighting with the British. They were magnificent soldiers and no one has been more generous in his praise than General Montgomery himself. In addition, the men, women, and children in Palestine left their orange groves and their other agricultural pursuits- to become industrial workers, first for the British Army and then later for the American troops. In Palestine, they manufactured everything from marmalade to munitions. It is noteworthy that Jewish technicians who were driven from Germany by Hitler, reestablished their trades and enterprises in Palestine. They began turning out in that country optical equipment, scientific and precision instruments, and other commodities which the British had thesetofore imported from Oermany. Had it not been for the presence of these people in Palestine, the British Eighth Army would have been deprived of much valuable material badly needed in helping to win the war in north Africa. These industries still are functioning at Sight speed and the entire economy of Padistine continues to be geared to the winhing of the war.

So much for Palestine's contribution to the war which has been and is a magnifi-ent contribution.

Now let us get back to the mandate, I have shown how the United States Gov. erninent became a party to the mandate for Palestine. Article 7 of the convenflom between the United States and Orest Britain, which convention includes di the provisions of the mandate, dethes that no modification shall be made Highe terms of the mandate unless such ifications had been assented to by, United States.

The these words, that no change shall Enade in the terms of the mandate unless such modifications shall have been assented to by the United States. This language is part of a treaty by the Govermment of the United States and the Government of Great Britain, signed by the late Ambassador Frank B. Kellogg, of the United States, and by the Right Hororable Austen Chamberlain, His Majesty's Principal Secretary of State for Portign Affairs, on behalf of the King of England.

Ecspite this treaty which specified that no shange should be made in the mandate, the British Government proceeded to cestroy the mandate and to render it practically null and void insofar as its purpose was to make it a national home for the Jews. They, the British Government, made the mandate for Palestime a scrap of paper. They were apparently entirely indifferent to their solemn agreement.

Not once were the wishes of the American Government consulted, and not once in the nearly 5 years which have clapsed since this flagrant and tragic betraval of its rust was perpetrated by Great Britain to far as is known, has the American Go=ernment made any protest.

Not once has our Department of State sale to the Government of Great Britain, "You cannot do this. You have a treaty with us which says that no change shall be made in the mandate without first redelwing our assent."

To all intents and purposes, we of the United States Government, are coually a party, to this nullification. By our silence for nearly 5 years we have to all practical purposes given our consent to this tragic violation of the pledged word of 51 nations.

Mr. SHIPSTEAD. Mr. President-The PRESIDING OFFICER (Mr. Mc-FARLAND in the chair). Does the Senator from Missouri yield to the Senator from Minnesota?

Mr. CLARK of Missouri. I yield. Mr. SHIPSTEAD. Does the Senator

mean to say that neither the State De- Jewish refugees. partment sor the President has protested the actions of the British Govern-コンペロモデ

Mr. CLARK of Missouri. I say they have never been protested so far as anyone knows.

the lives of tens of thousands of perse- the subject. cused Jews during the past 5 years had they been permitted to go there, and made by Dr. Silver: was it? were not permitted to go there because party to this crime, and for this I hang they said. my head in shame.

The horrible effects of this mandate, Mr. President, will become fully operative on April 1, and in all this period the omy word of protest ultered by a responsible official of the American Government was spoken a few days ago in the White House by the President to Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, Ohio, and statement on behalf of the President by Dr. Stephen S. Wise, the cothstream of Dr. Silver and Dr. Wise, nearly 3 weeks the American Zionist Emergency Coun- have passed, and we have heard nothing cil, the organization of Jews and gentiles further. I appreciate that the wheels of which has been formed to try, at this late diplomacy turn slowly, but I also appredate, to rectify this horrible wrong. Fol- ciate that the clock clicks away. In anlowing that conference Dr. Silver and Dr. other 10 days the white paper policy will Wise, by authority of the President, pave

This, Mr. President, I repeat was the first word of protest against the white paper policy by a responsible official of the American Government in these 4 years, 11 months, and 9 days of Hs cours tion.

You can imagine, Mr. President, the hope it brought to hutidands of thousands of people here and overseas.

At long last, a responsible official of this Government has spoken out.

ner of the American Pelastine committee principles of the Atlantic Charter? at which more than 800 people were present, mostly Protestants and Catholics. Te them the President's words were this country and to Jews overseas.

All of us felt that finally the Governmont of the United States was disassociating itself from that horrible and ironicai policy which prevents homeless, persecuted Jews from migrating even to **P**glestine

Mr. SHIPSTEAD, Mr. President, will the Senator yield?

Mr. CLARK of Missouri. I yield.

Mr. SHIPSTEAD. To whom did the President protest?

Mr. CLARK of Massouri. The President authorized the statement. I beligve the Senator stepped off the floor when I earlier referred to the statement. Iman interview with Dr. Silver and Dr. Wase, the President authorized them to give out the statement which I read earlier. I am glad to repeat it;

the American Government has never given Palestine and achieve homes for them-He approval to the white paper of 1939. President is happy that the doors of Pales time are today opened to Jewish refugees, and that when future decisions are reached, full

lewish national home for which our Govtrnment and the American people have always had the deepest sympathy, and today more than ever, in view of the tragle plight of hundreds of thousands of homeless

3210

3209

Mr. SHIPSTEAD Was there no protest from our Government to the British Government?

Mr. CLARK of Missouri. That is the only expression by any responsible Gov-Because Palestine might have saved ernment official which has been made on

Mr. SHIPSTEAD. That statement was

Mr. CLARK of Missouri. It was made of the operation of this iniquitous white by Dr. Silver and Dr. '7ise, who were paper, we of this Nation are in effect a authorized to make the statement, so

> Mr. SHIPSTEAD. Was the statement made to the British Government?

Mr. CLARK of Missouri. No; they gave it out to the public.

Mr. SHIPSTEAD. I understand.

Mr. CLARK of Missouri. Mr. President, since the announcement of the become completely effective, and unless out the statement I have quoted above, repudiated or modified, it will become a permanent prohibition against Jewish migration to Palestine.

If this comes to pass, Mr. President, the tracedy of the Jew of our time will be infinitely worse than the tragedy of the Jew throughout the ages. Where, then, Mr. President, will be our vaunted Christian civilization? Where, then, will be the long-time policy of this i overnment? Where then will be our national I was a guest that evening at the din- self-respect? Where, then, will be the

I cannot believe, Mr. President, that this Government will stultify itself. Neither do I believe that a great humanistimulating, even as they were to Jews in tarian like Mr. Roosevelt will be content merely with an indirect statement to the effect that the "United States Government has never given its approval to the white paper of 1939."

The time has passed when mere words will halt continuation of this tragedy. Action is needed.

Mr. President, it has been said that Palestine is too small a country to accommodate all of the homeless Jews who might want to go there. Obviously, Mr. President, it is not planned to move all of them overnight; nor, insofar as I have ever heard is it planned to move all of them at all at any time. What is anticipated is that when the war is over those unfortunate people, who cannot reconstruct their lives in the devastated areas of Europe, where people do not The President authorized us to say that want them, will be permitted to go to selves. Also, the thousands of refugees who got away from Hitler, but did not get to Palestine because of the restrictive justice will be done to those who seek a immigration policy resulting from the white paper, will be absorbed.

For the past few nights, I have been reading a very interesting book by a United States Government official, Dr.

CONGRESSIONAL RECORD—SENATE

Walter Clay Lowdermilt, one of the foremost soil conservation authorities of our Government and in the world, entitled "Palestine, Land of Promise," It would be to the advantage of any Member of this body to peruse the book.

Dr. Lowdermilk was first attracted to Palestine because of studies made there and in the course of a soil survey of other countries, directed by the Congress of the United States, which took him from Casablanca to Chungking. In all of his travels in Europe, Africa, and Asia, he found Palestine by all odds the most interesting place on earth where the soil is being reclaimed and an ancient land is being returned to the fruitfulness which the Creator incended.

Mr. BONE. Mr. President, will the Senator yield?

Mr. CLARK of Missouri. I yield. Mr. BONE. Does the book the Senator has mentioned indicate the amount of water available for reclamation work in Palestine?

Mr. CLARK of Missouri. It not only indicates the amount of water available for seclamation work but it contains concrete suggestions as to certain very interesting projects which the author of the book belig=es entirely feasible both for power development and for reclamation work. I may say that one of the projects which Dr. Lowdermilk discusses in his book would involve taking the sweet water of the River Jordan and using it for irrigation purposes in the arid or semiarid land around it, and replacing that water in the River Jordan by sea water. The proposal is that the sea water be brought in by means of a tunnel which Er. Lowdermilk says is entirely practical. It would bring from the Mediterranean sea water which could be used for power purposes. Dr. Lowdermilk states that the depression of the Sea of Galilee, the River Jordan, and the Dead Sea is the most interesting spot on the habitable globe from the standpoint of prospective power development. His book is one which I am certain every Senator could very profitably spend a few evenings in reading.

Mr. BONE. Of course, Mr. President, it would be a remarkable thing and would be tremendously advantageous for that area, if both functions could be blended in one operation.

Mr. CLARK of Missouri. The project Dr. Lowdermilk suggests is unique, as I have said, because he proposes that the sweet water be taken from the River Jordan and used for irrigation and reclamation purposes, and that it be replaced with sea water from the Mediterranean, which would be used for power purposes. He says that is entirely feasible

Mr. BONE. Would any pumping operations be necessary?

Mr. CLARK of Missouri. The topography is such that, by the construction of the tunnel, so Dr. Lowdermilk says, it is perfectly possible to divert water from the Medilerranean Sea, which is only a few miles away, and use it to replace the sweet water taken from the River Jordan and used for irrigation purposes. Of course, the surface of the Dead Sea is nearly 1,300 feet below sea

MARCH 28

level. The Sea of Galilee is more than 600 feet below sea level, as I recall,

Mr. BONE. We have nothing comparable to that in this country, unless it be portions of Death Valley.

Mr. CLARK of Missouri. Dr. Lowdermilk states there is nothing else in the entire world that is anything like the topography existing in the sleft generally represented by the Sea of Galilee, the River Jordan, and the Dead Sea.

Mr. BONE. Of course, with a 600-foot head of water there would be no trouble with power development.

Mr. CLARK of Missouri Mr. President, it might be well at this point to say a few words about the country itself. Incidentally, let mesay that the mandate of Transjordania, which locically should belong with Palestine in on- country, because it is essentially the same country; was wrenched out of the Palestine mandate. While the British have a mandate over Transjordania it was vrenched out of the Palestine mandate, which is proposed as the Jewish homeland.

Palestine, west of the Jordan, comprises an area of 1C400 square miles. It is characterized, despite its small size, by great diversity of climate, soils, altitude, and rainfall, and offers possibilities for many types of agriculturs and varied economic development. Its population today is about 1,500,000.

Belgium, Holland, and Sikily are each or approximately the same size as Palestine. The population of Sicily, mountainous and without important industries, is 4,000,000t that of Belgium and Holland, each, over 8,000,000. It is clear that area alone doss not determine the absorptive capacity of a country; its mat torial resources and the energy, skill, and character of its inhibitantemust also be taken into account.

Archeological and historical evidence indicates that in Greco-Homan times Palestine supported a population of 3,000,000 to 4,000,00%, or move than twice the present total. E is reasonable to suppose that with the aid of modern technology that figure will not only be reached once more, but considerably exceeded.

After 8 months in which Dr. Lowdermilk was afforded every possible opportunity by all groups in Palestine to make a thorough and exhaustive study of the potentialities of the area, he says this in his book about the absorptive capacity of Palestine:

I shall not attempt to estimate the final absorptive capacity of Palestins. That would be impossible, for the absorptive capacity of any country is a dynamic and expanding conception. It changes with the ability of the population to make the maximum use of its land, and to put its sconomy on a scientific and productive basis. It is clear, however, that there is ample proof of the assertion that full utilization of the Jordan Valley depression for reclamation and power will in time make possible the absorption of at least 4,000,000 Jewish refugues from Europe, in addition to the 1,800,000 Arabs and Jews already in Palestine and Trans-Jordania,

It has been also said that the Jews are driving the Arabs from the country. This is in no way in accordance with the facts. Actually, the contrany is true and actually the Arabs of Palestine are by far the most prosperous Arab puoples in the Middle

East, in contrast with the fact that at the time of the establishment of the Jewish homeland they were by far the poorest and most backward Arabs in the whole of the Middle East The Arab population has substantially increased since the Balfour Declaration. Certainly the Colonial Office of the British Government is not prejudiced in favor of the Jews. When, Mr. Malcolm MacDonald, Secretary of State for the Colonies in the Chamberlain government, refutes the allegation that the Jews have imposed hardships on the Arabs, the allegation certainly is without foundation in fact. This is what Mr. MacDonald said in the House of Commons on November 24, 1938. Remember, he is said to be the author of the white paper.

The Arabs cannot say that the Jews are driving them out of their country. If not a single Jew had come to Palestine after 1918, I believe that the Arab population of Palestine today would still have been around about the 600,000 figure—instead of over 1,000,000 as at present—at which it had been stable under the Turkish rule. It is because the Jews who have come to Filestime bring modern health services and other advantages thas the Arab men and women who would have been dead are alive today, that Arab children who would never have drawn breath have been born and grow strong.

One further word, Mr. President, and I shall be through. The question of the termination of the horrible white paper policy is not a problem of the Jew. It is a problem of the Christians of the world, and by force of circumstances it is chiefly a problem of the Christians who constitute the Governments of the United States and of Oreat Britain. As a humble member of the legislative branch of the Government of the United States I feel deeply on this subject. The self-respect of all of us has been challenged and the self-respect of our Government is equally at stake. I hope that other Members of the Congress and of the executive branch of the Government will feel as I do, so that every possible constructive step to alleviate the sufferings of the Jews of Europe will be taken at the earliest possible moment, and that the gates of Palestine will be reopened speedily and permanently in order that those people may find a welcome at the only place on God's green earth where at the moment the governments of the world apparently are willing for them to get a new start in life and live as decent. self-respecting, constructive, helpful eitizens as they have always lived in those communities where the Jew is permitted to become a part of his community.

It seems to me that in view of the tracic urgency of the crisis and in view of the President's humanitarian expressions on the subject, the Wagner-Taft resolution should be passed without delay.

Mr. JOHNSON of Colorado. Mr. President, I thank the Senator from Missouri for his very detailed and comprehensive statement of a situation which is rapidly becoming almost intolerable. Next Saturday may become one of the black days in the history of the English-speaking people. Next Saturday will become one of the black days of the history of England, Mr. President, unless in the remaining few days of this week the

British Government resends its iniquitous white paper which halts Jewish immigration into Palestine.

After next Saturday a total of not more than 23,000 Jews will be permitted to go to Palestine, which will include only the men, women, and children who have heretofore obtained visas but have been unable to complete their pilgrimage to their "promised land" because of transportation difficulties. The British Coionial Office charged with the administration of Palestine has graciously conscaled to extend the validity of their admission certificates until they can be utilized. But after that the gates of Palestine will be closed.

For the past 5 years, Mr. President, or since the white paper policy has been operative, the British Government has permitted only 10,000 Jewish refugees a rear to enter a land which was set aside after the last war, under the initiative of the United States and other Alled Nations, as the haven where these oppressed and harassed people would have the opportunity to rebuild their lives, as was stated to the Senate by the Senator from Missouri.

In the meanwhile, Hitler the maniae, and his henchmen, have been exterminating Jews in Germany, in Poland, and in the occupied countries at an estimated rate of more than 10,000 per day. In other words, Hitler has killed more Jews a day—every day—than Britain has permitted to find refuge in Palestine in a year. Mitler has exterminated more Jews in 5 days in central Europe than the British Government has permitted to enter Palestine in 5 years.

Ritler and Himmler the hangman have now moved into Hungary and Rumania, and once more Jewish släughter stands first on the spenda of hate in those unhappy lands.

Reretofore tens of thousands of Jews en.route to Palestine, halted because of the white paper, have found some sort of asylum in the Balkana. Now Hitler has caught up with them and his Gestapo may be depended upon to do its work thoroughly. The reverses he is suffering in Russie will be explated by the blood of these helpless people.

Our Government has not been unaware of their plight. Our Government has known that it was secessary to get them out of the Balkans. Brave words have been spoken about saving them; but apparently there was no real effort made to get them to Palistine, the only place where they were really wanted. Pales-time could have alsorbed an additional two or three million of them and made them helpful allies of our cause-just as it has absorbed the half-million Jews who did get there before 1939-Abut Pales-time has been closed by the write paper. The while paper and its respectible authers have therefore been in effect an ally of Hitler in his diabolical conspiracy for the extermination of the Jewish people of Europe. This is an inescapable conclusion.

"Uhile the responsibility for this tragedy is primarily the responsibility of the Br-tish Government, we in the United States must also bear our share of blame. As stated by the Senator from Missouri IMr. CLEER, to the extent that we failed to voice a protest, the responsibility is also ours. Long and we negotiated a treaty with Great Britain wherein we consented to British administration of the mandale for Palestine. That convention specifically states in article 7 that no modification shall be made in the terms of the mandate unless such modification has been assented to by the United States.

Curtailment of Jewish immigration during the past 5 years, and the proposed complete stoopage, is in violation of this mandate. Purthermore, any restriction whatsoever of Jewish immigration into Palestine is entirely contrary to the intent, purpose, and spirit of the Balfour Declaration which was the forerunner of the mandate. Has the United States Government ever protested this violation? Has the United States Government ever lifted its voice in behalf of the helpless victims of this unlawful violation of a sacred covenant? The answer is "No."

Just 2 weeks ago-maik you, just 2 weeks ago-President Roosevelt asserted that the American Governments has never given its approval to the white paper. Of course, it has not, but neither has it voiced its disapproval. So in the absence of a protest by the United States, the British Government has continued this iniquitous and unlawful policy for 5 years. In those 5 years no one knows how many lives might have been saved. Certainly many tens of thousands would have found safety.

While the President's guarded statement that this Government "has never approved the white paper" does not constitute a formal protect by one government to another concerning the flagrant violation of a treaty, yet it is the only word which has been spoken by a responsible United States official on the subject.

I had hoped that Mr. Churchili in his speech last Sunday would announce as retreat from the white paper, for ne one in Britain has been more critical of it than Mr. Churchill. He once described it as a "betraya." But-perhaps he too has become callous to Jewish suffering and travail. Ferhaps lie, too, is indifferent to the fate of those who still can be saved.

Well, I am not indifferent, Mr. President, and I know the Senate is not indifferent. The Senate ratified the treaty concerning the mandate for Enlectimes and it approved by unsmimous rote the Lodge resolution of 1622 approving the establishment of the Jewish national homeland. The time bas come for the Senate to speak up. The overwhelming majority of American elitizans are appalled at the premedituted exermination of the Jewish people. They want justice accorded the Jew. They know that a just settlement of this problem is a Christian problem. They know that only place where the Jew of Europe cam go is Palestine. I wish it were otherwise, but unfortunately it is n-4.

Under the circumstames, themfore, we should face realities in the Scinte and do all in our power to keep the gates

3212

3211

of Palestine open to the end that it shall become a free and democratic Jewish commotwealth. It should become a Jewish national homeland, just as was contemplated when the Balfour Declaration was promulgated more than a quarter of a century ago with the full knowiedge, consent, and cooperation of the United States Government. Anything less will be what the eloquent Churchill has termed a "betrayal."

Mr. BRIDOES. Mr. President, I wish merely to take a moment of the Senate's time, in following the remarks made by the disfinguished Senator from Colorado (Mr. JCRESON), to add my protest against the Brilish white paper, which will completely top Jewish immigration into Palestine on and after next Sunday unless before then the policy be changed.

President Roosevelt, in a recent statement, said:

The American Government has never given its apprival to the white paper.

Which is an accurate statement.

The President further stated:

When future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish national home.

It would be a major tragedy if, literally on the eve of our winning World War No. 2, 'ought in the interest of freedom of all peoples and nations, tens of thousands of additional Jews should perish because of Hitler's fury on one hand and the inspility of the Jews to find a place to go, on the other. If Palestine were open, there would be a place for them to go.

From London comes word, I hear, that some change may be made in the British position. I hope so, and I hope that it will mean some constructive action will be taken.

Unfortunately, Palestine is the only place on earth where most of these unfortunate people can go. There they will be given a genuine welcome and safety. There, like others before them, they will become useful, productive citizens.

Palestine, the Jewish national homeland, sreated by the great statesmen of the British Empire with the full cooperation of American statesmen, is denied to the Jews—the very people it was intended to help—at a time when they need is the most.

The white paper was part of an appeasement era which produced Munich, which, instead of preventing heartaches and bloodshied, produced greater heartaches, more bloodshed, and economic destruction.

Harpily, more than 300,000 Jews escaped Hitler and went into Palestine. They became our valued and valiant allies. They have contributed directly to the war effort, both in productive capacity and fighting on the front.

Our Government failed to protest immediately and actively when the British Government took action which was not in accord with the treaty between the two Governments, which says that no change can be made in the mandate for Palestine without our consent.

The situation is now sufficiently clear

CONGRI

MORI -

fai

SET.

RT-

be

שווארצער טאָג פון ׳ווייסען פאפיר׳

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS

מארגען, דעם ערשמען אפריל, געהם אריין אין קראפם דאם "חוייסע פאפיר" לחים וועלפען די פויערען גון ארץ ישראל דארפען אינגאנצען געשלאסען ווערען פאר אידיסער איינוואנדערונג. כאפש פיר האבען דעם צוואג פון ענגלאנד, או די ניטיערפילסע קוואסא פון אידישע איפיגראנפען אין לאנד וועם אייסגעפילם ווערען, וואס פוינס, או וואסערע דרייסיג סויוענם אידען וועלען גאך קענען אריינקופען, און או אפילו נאכרעם וועלען נאך ווארשיינלאך די פויערען פון לאגד נים ווין פולשפענדיג געשלאסען. בלייבם אבער דער פאקם, או דער שעגדליכער דאקוסענם וואס אגולירם די אירישע נאציאנאלע רעכם אין ארץ ישראל וואס זיינען נאראנפירס געווארען הורך דער כאלפור דעקלאראציע אין דעם מאנדאם, כלייכם וואס ענגלאגד זאל גים מהאן שפעסער, זי דערלויכם זיך צו כרעכען איהר ווארם און צו אנולירען די פארפליכסונגען וואס זי האם גענומען ארק זיך. דאס ערגססע און דאס שענדליכספע אי וואס זי סתום עס צום אידישען פאלק אין א מאמענם פון זיין גרעספער גוים, אין א סאמענם

מינו נאך א פייליאן אידען אין אינגארן זיינען אריינגעפאלען אין די הענם פון די נאצים.

מיר קענען נים אַפווישען פון אונוער נעדעכנים דעם מורא׳י דינען איינדרוק, או דאס "ווייסע פאפיר" נעהב נראד אריין אין קראפט שבת הגדול, דער שבת פאר פסה, דער מאנ וואס מעהר ווי אלע ערבי פסחידיגע מענ, סימבאליוירט כיי אידען די וואינדערליכע מענ פון יציאת מצרים, וועלען מיר, אידען, מאקע פהלען, או נים קוקענדינ אויף אלע ענגלישע בייזווילינקיימען, וועם קיי כה אין דער וועלם אינו נים קענען צוריקהאלטען פון אינוער לאנד.

דער פלעק אויף ענגלאנד כלייכם אבער. איהרע מעשים שמעכען אונו די אויגען און דאס אין א ציים ווען דער אידישער יסוב אין ארץ ישראל האם אווי פיעל בייגעטראנען צום איצטינען קריג.

נים קיין ווארם פון סרייסם און נים קיין ווארם פון אנסשולדינונג סצד ענגלאנד פאר דער גרעיסטער עוולה וואס ווערם באנאנגען פון א סעכםינער סלוכה גענען א קליין און שוואך פאלק, פאר דעם וואס זי ברייכם איהר ווארם און פארלעינים א פארפליכטונג וואס זי האם אייף דר געטמען -- דורכצומיהרען די כאלמור דעקלאראציע, קען עם אלין 💾

דערקלעהרם ווערען" סים סלחסה באדינגונגען ז דארם וואי ענגלישע אינטערעסען, ווי סען האם ויי פארשטאנען אין לאנדאן, האבען געפאדערם, האם ענגלאגד זיך נים נערעכענם סים

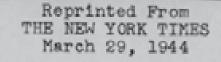
ליין סלהסה־סימואציע אין האם געהאנדעלם ווי זי האם געפונען פאר נויפינ. דאס איז אווי געיוען דער פאל אין אינדיע, וואו זי האס אפילי נעהאם מוסה צו ארעססירען גאנדיין אין זיינע ארויסהעלפער. ענגלאנד האם געסיקם איהרע שלוהים קיין אינדיע, אויסגעהערם די פאדערונגין פון די אינדישע עקסטרעסיסטען, געהאם איהר אייגעי נעם פלאן, אק ווען מען האם זיך גים געקענם פארשטענדיגען, האם זי נעהאנדעלם אהן מורא און אהן צו נעהמען אין באמראכם דעם מעני ליבען אפרוף וואס דאס קען האבען אויפין גאנג פון קרינ.

ליכען אפרה וואס דאס קען האבען אויפ׳ן נאנג פון קרינ. האפש ענגלאנד זיך נעהאש פארסאסטען צו סהאן עפעס עהגליכעס סיס די אראבער ? האש זי בכלל פרובירם ריידען סים זיי שארפע קובורים זיי דערקלעהרען זואס זיי קענען דערווארפען און זואס ניס פארוואס מפקס דווקא ווען עס קוסט צו אידישע רעכם, ואל בנגלאנד ססדר נאר "אפיזען" די אראבער, נאכגעכען אלע זייערע איכגערעכי פריב זייד אראבער זייד גענעזיכט פון דעס פאקם וואס די דראבער אנסואנען זין די נאנצע ציים איהר צו העלפען אין קריג און האבער איז אריהעי פאלען זיך נעשטעלט גענען איהר און אייפן זיים ען איה אין א רייהע פאלען זיך גענטענעט פון דעס פאקם וואס די דראבער קין ארייהע פאלען זיך גענעזענעט פון דעס פאקם וואס די דראבער אין א רייהע פאלען זיך גענעטענעט פון דעס פון דעס געוגענעט דע שונאים ? פארוואס גאבגענען די פארלאנגען פון דעס געוגענעט דע שונאים זיגען איזיזע איז גאר קיין גערעכטינקייט אויה דער וועלט ניסא, און האפען העצע גענען ענגלאד אין די עלייט? איז גאר קיין גערעכטינקיים אויה דער וועלט ניסא, און זאס גענען אידיש ווען סען שריים או דער קריג ווערט געפיהרם נאר פאר שערדריקטע און פארשקלאפטן אויק קריג ווערט געפיהרם גער פאר פערדריקטע און פארשקלאסטען אודער קריג ווערט געניסען או פערדריקטע און פארשקלאסטינקייט און דיי קאינען איז פערדווערוגג גענען און אידען אויקן או דער קריג ווערט געפירט איז גענען און פען אידען און אידען אינט אויען אידען אינע אויק א קלארגן ענספערע אידען א פארשווערוגג גענען אידישען פאלק ז פער האנדעלט זין די אינטערעטען און גוגעען פאלק ז מען ניט סקריב זיין די אינטערעטען פון א גאנצען פאלין ו

מען נים מקריב זיין די אינטערעסען פון א גאנצען פאלק! עהגליכע פראגען קענען מיר און דארפען מיר שטעלען אייך צו אמעריקע. ניה נאר איז אמעריקע א שותפטע מים ענגלאנד אן קרינ. נאר אמעריקע איז מים ענגלאנד אויך א שותפטע מים ענגלאנד אן קרינ. נאר אמעריקע איז מים ענגלאנד אויך א שותפטע מיז די פארפליכפוני נען צום אידישען פאלק בנוגע ארין ישראל. צ' אמעריקע'ס פארפליכמונגען זיינען אועלכע אז זי זאו קענען און דארפען "ענאל מאַנען פון ענגלאנד פארוואס זי פיהרם נאם דורך

די באלפור דרקלאראציע איז נאך אפשר א יורידישע פראנע. אפעריקע איז אבער פארפליכטעט, לכל הפחות, צו זאנען איתר ווארט, אויכ טאקע עים אויסאיבען א דרוק אויף ענגלאנד או זי זאל האלטען איתרע התהייבות'ן כום אידיטען פאלק וואס זיינען אויך די התהייכות'ן פון אמעריקע

אסעריקע. דאס איז דאך איינענפלאן נעזיען דער זין פון דעם וואס די ציון רעיואלוציעם דיינען אריינגעכראכם געווארען אין קאנגרעם. די דאוינע פאלישיק פון אסעריקע בלויז באשטעטינם די פריהעדדינע ארץ ישראל פאלישיק פון אסעריקע – א פאליטיק וואס איז פראקלאמירם געוואי דען הדרך דער ציון רעואלוציע פון נכפו, אין דורך דעם אסעריקאנערי יענגלישעןן סראקמאם פון 100%. מים דעם וואס די רעואלוציעם האבען זיד ארזיסנעזאנים פאר א אידישער "קאמאנוועלסה" אייק שפעטער, איז איינענטלאן שוין אנערקענט געווארען אפילו די איצטינן מילי סערישע סיטאציע וואס קען זיין א שטער עזים פראקלאמירען פון דער אידישער קאמאנוועלסה איצם. גיש גענענראל מארשאל און גיש קרינסיטעקרעטערי סמימסאן ועלכע זיינען ארזיסנעטראסען גענען די רעואלוציעס, האבען פארליי קענט איהר זוינהאלט, או אסעריקע איז פארפליבטעט צו דער אוים קענט איהר זוינהאלט, או אסעריקע איז פארפלינטעט גיי האבען

President on Palestine

Says His Statement to Zionists Was Based on Post-War Civilian Matters

By ARTHUR KROCK Special to THE NEW YORK TIMES.

WASHINGTON. March 28 - that the United States should "use After several Senators had taken the foor today to argue that the ban imposed "for military reasons" on the Wagner-Taft Falestine Homsland Resolution by the War Department, endorsed by the State Department and accepted by the "immediately" Department and accepted by the "immediately" was not used and Senale Committee on Foreign Re-lations, had been overruled by the sized.

opinion that his statement, re- "happy" that shen uture decisions leased by two Zionist clergymen on are reached, full justice will be the President's authority, was pub- done to those who seek a Jewish lic discussion by a more responsi- national home, for which our Govble official voice than the Senate's ernment and the American people of a subject on which the Secretary have always had the deepest symof War and the Chief of Staff had requested official silence at this lime. The Chief of Staff, General George C. Marshall, was quoted by committeemen as saying he would not be requested of a Jewish commonwealth in Palestine. (1) commonwealth

without giving any reasons, The President said he saw no tion of the Jewish State, conflict between the Army's posi-tion on Capitol Hill and his au-thorized statement, because the dent made two days later, and was was discussing a post-war civilian matter. But, comparing the Wag-ner-Taft resolution and a similar House document (which its For-eign Affairs Committee was also induced to table by the same Army representations) with the Presi-dent's statement, members of Con-green professed themselves unable der in Chief had overruled the dent's statement, members of Con- today to argue that the Comman-gress professed themselves unable der in Chief had overruled the me any difference, and for

these reasons: 1. The resolutions before the committees of Congress proposed matically removed from Congress.

lations, had been overruled by the sized. President's authorized statement to the same effect two days later, Mr. Roosevelt was asked at his press conference how the two courses "stacked up." His reply did not change prevail-ming and expressed Congressional replacement, in the state-ment issued on his behalf and with his authority, was quoted as say-ing that this Government has never approved the White Paper; that he was "happy" over the opening of Palestine to Jewish refugees; and courses that his statement, re-

not be responsible for military ef-fects in the Moslem world of the passage of the resolution. So im-pressed was the Senate committee that it pigeonholed the resolution and "future," which are synonymous, with reference to the crea-

The only discernible difference rary military situation whereas he influenced to refrain (as he was was liscussing a post-war civilian not) by a letter from the Secretary

Cabinet and the Chief of Staff, and that therefore the ban of silence these had been accorded was auto-

נאר פארלאננט, או איצט זאָל טען ניט פארהאנדיען וועלען דעם טטאי מום מן ארץ ישראל צוליעב מילימערישע סיבות.

מיס פון ארץ ישראל צוליעה מילימערישע סיכות. אבער נים קוקענדיג אייף דעם, האם דער פרעזידענם דאך גע מאכם א דערקלעהרונג, הורך די צוויי ציון פיהרער, דר ווייז און דר סילווער. ער האם זיך, אין המציה, ארויסגעואנם נענען "ווייסען פא פיר" און פאר דער אידישער היימלאנד, וואס מענאסאר "ואנגער האם קאסאנדועלפה, לוים א דערקלעהרונג וואס מענאסאר "ואנגער האם נעהאם נעמאכם צום רעדאקסאר פון "מארגען ושורנאל", האם דער נעהאם נעמאכם צום רעדאקסאר פון "מארגען ושורנאל", האם דער דירעקפע אין וועלכער ער זאל זיך ארויסואנען נאך קלארער אין נאך מרעזיזענט נעהאם צונעזאנט א צווייסע דערקלעהרונג און מאקע א דירעקפע אין וועלכער ער זאל זיך ארויסואנען נאך קלארער אין נאך דירעקפע אין וועלכער ער זאל זיך ארויסואנען נאך קלארער אין נאר די פראנע ווערטן איז אזא דערקלעהרונג נים נעקומע. און לעצמען זוארען צוויפען די ציון רעואלוציעס אין ארץ ישראל. די פראנע ווענען די ציון רעואלוציעס אין און ארץ ישראל. די פראנע ווענען די ציון רעואלוציעס אין אס אוימעריקען געויארען זוארען צוויפען אייב מען דארף זיך רענעעון מים דעם וואס די זוארען צוויפען אייב מען דארף זיך רענענען מים דעם וואס די מילי דער שראנע ווענען אייב מען דארף זיך רענענען זיים אני זוארען צוויפען אייב מען דארף זיך דענענען מים דעם וואס די מילי די פראנע ווענען אייב מען דארף זיך דענענען אויפעינען געייזעניען געיי די פראנע ווענען אייב מען דארף זיך דענענע אויז אוינענאריקט איי זוארען צווידענט ווער איז אוער מען מיט דעם וואס איי דער מיש מען זיינען אייב מען זיעז און פרעזידענט וואס די מילי

מש א באשטעטינונג פון דעם שמאנדפונקט פון די פיליטער ליים. באסים דער פרעוידענם מאכם אן אינטערטיד פון "איצם אין "שפעי עד", אנווייוענדיג או "איצם" פאַדערם מאקע די מיזיםערישע סי

שער, אנווייזענדיג אז "איצם" פאדערם מאקע די מיזימערישע מי מואציך נים צו באריהרען די ארץ ישראל פראגע, אבער "שפעמער", נאב'ן קריג וועם מען עם יא קענען מהאן, דערלויכם ער אבער מים דעם אז דאם "ווייסע פאפיר" ואל דערווייל אריין אין קראפם. משען מיר מאקע פרענען דעם פרעוידענם, אריב ער שמעלם ויך נים אדפין ויים פון ענגלישען קאלאניאל מיניסמעריות פו דערלויבען דעם "שייסען פאפיר" אריינצונעהן אין קראפם און מים דעם אנולירען דעם "שייסען אפורי" אריינצונעהן אין קראפם און מים דעם אנולירען דעם "שייסען פאפיר" אריינצונעהן אין קראפם און מים דעם אנולירען אלע פריהערדיגע פארפליכמונגען און מאקע אויך אנולירען ויינע איי אלע פריהערדיגע פארפליכמונגען און מאקע אויך אנולירען ויינע איי קען עו דאך איצם נים דערלויבען, אפילו פאר "דערוויילי, צוליעב "מי לימעריסע מיבורע, או דאס "ווייסע פאפיר" ואל יא אריין אין קראפם ! ארעידענם רוווועלם קומם אידען, און מאקע אויך אמעריסע און ארעזידענם רוזוועלם קומם אידען, און מאקע אויך אמעריקע און ארעז נאנצער וועלם, א דערקלעהרונג. סימין אריינגעהן צונים "ווייסען שאפיר" אין קראפם האבען מיר מעהר נים קיין "סמאנוס קווא" אין ארץ יתראל וואס וואלם מענלאך, פארן מאמעום, געקעם מאלערירם ווערען פיר האבען א געענדערמע לאגע וואס נים מיר אין נים רוז-וועלם, לוים זיין אייגענעם ווארם, קען מאלערירען!

ROOSEVELT BACKS MY ON PALES'

Clark of Missouri and Johnson of Colorado Insist, However, on Ending of White Paper

Spaces) to Tax play Your Tisses. WASHINGTON, March 28-Renewed demands in the Senate for immediate action on the Wagner-Taft Palestine Homeland Resolution, which was withheld from consideration on the urgent appeal of the Army high command, was followed today by an elaboration by President Roosevelt of his re-

by President Roosevelt of his re-cently authorized statement on the British White Paper of 1959. This statement, proof resident asserted in response to questions at his news concrete, conformed to, rather than coafficted with, the position taken by the military. On the one have be said, there was a military watter, on the other a civilian question for the future, to civilian question for the future, to be worked out in connection with the peace. The military aspect, Mr. Roosevelt added, was a temporary bar to further discussion at the present time; a very serious bar, too, he said. Asked whether further immigra-

tion would upset the situation in the Middle East, the President said that the immediate problem was what we were going to do for those refugees coming out of Europe by two ways, through Spain and through the Balkans into Turkey. Not all these refugees, he said, were Jews, and he stated that the total was a relatively small num-

Senator Bennett C. Clark, Democrat of Missouri, who led the hourlong debate in the Senate earlier in the afternoon, argued that the President's explanation still pre-sented no bar to Senate action on the Jewish homeland mea

"I can see nothing in what the "resident said," Mr. Clark Sertel, "that is inconsistent of immedi-ate samage other owners. No one vans to inserter with compo-rary military tuations relating to the confluct of the war, but the Warner Taft resolution is directed straight at the British White straight at the British White Paper, which is in the nature of permanent legislation and which will prohibit the entry of Jewish refugees into Palestine after March

Expressing disappointment over the President's attitude," Senator Edwin C. Johnson, Democrat, of Jolorado, who joined the debate, spreed with the position taken by Mr. Clark.

"This problem," he said, "must be met. If we cannot send the refigres into Palestine they must be sent somewhere else to get them put of Hitler's hands. If we don't to something we must share his guilt. The resolution ought to be passed immediately."

Mr. Clark contended that the Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Stephen S. wine, co-ciatirmen of Etaphen S. wise, co-cinirmen of, the American Zionist Emergency Council, "supersedes and tran-scends" the statements of other American officials, "no matter how important they may be," as he was Commander in Chief of the armed forces and head of the diplomatic service. Bervice.

THE CONFERENCE RECORD

A BULLETIN OF ACTIVITIES of The American Jewish Conference 521 FIFTH AVENUE . NEW YORK 17, N. Y.

Vol. I, No. 8

A

March, 1944

A Long Silence is Broken

"The President authorized us to say that the American government has never given its approval to the White Paper of 1939.

"The President is happy that the doors of Palestine are today open to Jewish refugees and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish National Home, for which our government and the American people have always had the deepest sympathy and today more than ever, in view of the tragic plight of hundreds of thousands of homeless Jewish refugees."

W has formally asserted its non-concurrence with the Chamberlain White Paper of 1939, and of greater significance, has renewed hope that Jewish aspirations to Palestine will be realized in the post-war reconstruction.

President Roosevelt authorized its issuance by Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver, co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, on March 9th, just three weeks and a day before the March 31st deadline of the White Paper. Dr. Silver is chairman of the Palestine Commission of the AMERICAN JEWISH CONFERENCE; Dr. Wise is co-chairman of the Interim Committee.

The statement came as a welcome response to the overwhelming and unprecedented flood of appeals from Jews all over the United States. They had turned to the President after it was indicated that Congress would consult with the executive branch before acting on the Wagner-Taft and Wright-Compton resolutions, which would implement the Palestine resolution of the AMERICAN JEWISH CONFERENCE.

The President's statement will dispel the illusion fostered by propagandists in the Near East that the United States had abandoned the interest it affirmed in 1922 when Congress unanimously approved the establishment of a Jewish national home in Palestine. It will serve notice that the liquidation of Jewish rights to Palestine contemplated in the White Paper must be arrested. It will strengthen the position of that section of British leadership and public opinion which consurs with Prime Minister Winston Churchill's condemnation of the White Paper as a "breach and repudiation" of the Balfour Declaration of 1917.

It relaxes tensions created by the intervention of the Departments of War and State, which had posed military objections to action on the Congressional resolutions at this time. While there was a general readiness to defer to the authority of men entrusted with the grave responsibility for the prosecution of the war, fears were widespread that continued silence on the White Paper and Jewish rights to Palestine in the face of the impending March 31st deadline would be construed as acquiescence by our government in a program subversive of Jewish interests.

The President's statement breaks the silence, averts its prejudicial consequences and opens the door to a clarification of American policy.

Action on the Congressional resolutions had been temporarily postponed in view of General George C. Marshall's testimony before the Senate Committee on Foreign Relations on February 17th. The report of his appearance provoked wide controversy in the press, a section of which contended that the War Department was reflecting the views of the State Department and formulating political policy — a matter outside its jurisdiction. A number of Congressmen, notably Senator Robert A, Taft, one of the co-sponsors of the resolution, publicly questioned delay.

Addressing a dinner sponsored by the American Palestine Committee in Washington on March 9th, Dr. Silver hailed the President's statement. "This is the true heart of America speaking-the conscience of the Christian world." he said.

And he expressed the hope that military authorities "will soon find it possible, consistent with the realities of the situation, to withdraw their objections to the resolutions, so that the Congress of the United States may be given the opportunity to speak its mind on this tremendously important question."

His opinion was that Congressional approval would be overwhelming if a rote were had. Civilians, he said, are at a great disadvantage in arguing with the military on questions of military necessity or expediency, "although in a democracy, civilians must occasionally exercise that right. (ANA) "We had occasion to question the argument of military necessity which was employed more than a year ago against the restitution of the rights of citizenship to the Jews of Algeria," Dr. Silver recalled. "The danger of an Arab uprising which might embarrass ous military operations in North Africa was employed at that time to silence the demands for the abrogation of the Vichy anti-Jewish decree. Under persistent public pressure, however, the rights of French citizenship were finally restored to the Jews and, the military intelligence notwithstanding, the Arab world remained remarkably placed about it.

"Our position in the Mediterranean and in the Near East was far less secure a year ago than it is today. There are no Nazi or Fascist troops anywhere in North Africa or in the Near East. The Arabs, who ever since the beginning of the war, have been unable to decide which side to favor, not knowing which side will win, now definitely are convinced that victory is on the side of the Allies. They understand full well where their political future lies. They will not flirt with the Axis any more. Why the old Arab appeasement argument should now be brought out again to forestall official criticism of the White Paper which British statesmen themselves have characterized as an inexcusable breach of faith, without basis in law or morality, is beyond our comprehension."

. .

The dinner, which was attended by more than 800 leaders in the fields of government, education, the church and public affairs, climaxed an all-day National Conference on Palestine which was sponsored by the American Palestine Committee, in cooperation with the American Federation of Labor, the Christian Council on Palestine, the Congress of Industrial Organizations, the Free World Association, the Union for Democratic Action, the Unitarian Fellowship for Social Justice and the United Christian Council for Democracy.

In a ringing declaration, the national Conference identified itself with the program of the Palestine Resolution of the AMERICAN JEWISH CONFERENCE.

"We reaffirm our faith in the spirit as well as the letter of the Balfour Declaration and ask for a maximum Jewish immigration into Palestine and full opportunity for colonization and economic development.

"We reaffirm the traditional policy of our government and ask for all effective measures to the end that Palestine may be reconstituted by the Jewish people as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Adoption of the Congressional resolutions was urged "at the earliest opportunity."

Distinguished Americans addressed the Conference and the dinner which followed. Vice-President Henry A. Wallace said that he could not add to or subtract from the President's statement. He said that he hoped to see a Jordan Valley Authority which "would make the desert blossom in terms of the common man"-a reference to a great pow r and irrigation project in Palestine proposed by 1 ... Where C. Lowdermilk, assistant chief of the Soil Conserver and price of the United States Department of Agriculture and cowdermilk was one of the speakers at the Conference. The Vice-President paid a tribute to Dr. Chaim Weizmann, president of the Jewish Agency for Palestine, disclosing that Dr. Weizmann while in the United States last year, had helped the government to avoid serious blunders in the synthetic rubber program.

St. Sugar

Wendell L. Willkie, 1940 Republican nominee for president, sent a message: "For the past quarter of a century, the Jewish people of Europe have looked on the Balfour Declaration as a covenant of hope. We must insure by every means at our disposal that the opportunity remains which will enable an equitable program to be developed. The doors of Palestine must be kept open for the present."

The concluding sessions of the House Committee on Foreign Affairs, February 15th and 16th, clarified the atmosphere. Spokesmen for the Arab position and the belligerently couched protests from the Arab states which followed made it clear that there was Arab opposition to Jewish immigration as such, not merely to the declaration in favor of a Jewish Commonwealth. This renders untenable the argument of representatives of the American Council for Judaism who, in urging deletion of the Commonwealth clause, have contended that relinquishment of political intentions would induce the Arabs to accept Jewish immigration. On the contrary, it must now be patent that Jewish immigration into Palestine is grounded logically on the creation of requisite political conditions, on the assertion that Palestine is to be a Jewish Commonwealth and that admission of Jews must be granted as of political right and not vouchsafed as a philanthropic or humanitarian gesture. There is no suggestion of the philanthropic or humanitarian in the Iraqui protest that adoption of the resolution would be tantamount to a "declaration off war" against the Arabs, "a sentence of death."

"The resolution must be adopted as a whole," argued Herman Shulman, member of the administrative committee of the AMERICAN JEWISH CONFERENCE, "because whatever rights the Jews have to free immigration and full colonization rest on the fact that the Jews 25 years ago were given a special right, a privilege in that small part of the would."

Professor Philip K. Hitti of Princeton wanted to know whether the United States would send its navy to protect a Jewish Commonwealth and Faris S. Malouf, president of the Syrian Lebanese Federation warned against endangering the 'good will towards our boys stationed in Arab countries." K. S. Twitchell, consulting engineer of the Saudi-Arabian Mining Syndicate declared that "now,

A Long Silence is Broken (Centinued from Page 2)

when America is in the midst of building oil reservoirs in the Middle East, it would be the greatest folly to give Hitler effective means of propaganda to set the Arab world against the U.S.A." He counted up 300,000,000 antagonistic Moslems (an astronomical figure which must include the Moslems of China, Malaya, the East Indies and Africa) and asked whether the American people "would want their sons to die ts maintain order among the Arabs." This, it was suggested, might even lead to anti-Semitism in the United States,

Emanuel Neumann, of New York, replying to the Arabs, pointed out that the Arabs were perhaps the greatest beneficiaries of Allied victory in the first World War, that the Arab world had achieved perhaps 99 per cent of its goal, and that Arab lands are vast and under populated.

"What have we done to or against the Arabs? I have seen a revolution, not of rioting, but of economic development," said Dr. Wise. "The coming of the Jews not only raised the standards but the Arabs today are free people."

Representatives of the American Council for Judaism persisted in the attempt to lead Congress into believing that Jews, both here and in Europe, were seriously divided.

Rabbi Morris S. Lazaron of Baltimore was certain that Europe's Jews would not want to go to Palestine. He felt that "a new spirit is abroad in Europe" and that "evacuces will refuse to be saved when machinery will be set up to take them out."

The question of a Jewish Commonwealth was an intra-Jewish matter and "no business of Congress," he insisted. This brought a rebuke from Congressman Will Rogers, Jr. of California, who said: "This IS a matter for Congress. The fact that the Jews are divided does not enter into the matter. This is a political matter for this country and a matter of importance for the future of democracy. That it is an intra-Jewish feud is of no importance."

Rabbi William H. Fineshriber of Philadelphia asked: "Does the resolution mean that all Palestine citizens have to be Jews and Jews outside Palestine cease to be Jews or does it mean a mixed pattern?"

The American Jewish Committee submitted a memorandum urging abrogation of the British White Paper and free Jewish immigration under an international trusteeship responsible to the United Nations, deferring final determination of the "controversial" question of a Jewish Commonwealth

7

Last witness was Louis Lipsky, chairman of the administrative committee of the CONFERENCE, who straightened out the record, once and for all, as to where American Jewry stood on the issue. He described the representative character of the CONFERENCE and the democratic procedures which brought it into being.

"At the end of the proceedings," he said, "every Jew in the United States was convinced that this represented the opinion of the Jews of this country. Now, how are you going to avoid the impression that there are some who do not agree? Mr. Rosenwald testified here that he represented, after an effort, after an expenditure of quite a good deal of money, the achievements of 2,500 Jews who had registered with the American Council for Judaism—2,500 as against the 2,500,000 Jews who were in the AMERICAN JEWISH CONFERENCE.

"If that is dissension, then the United States is a seething maelstrom of dissension. If that is dissension England today, in the midst of the war, is a turbulent revolutionary country. If that is dissension, where a very insignificant minority refuses to abide by a majority rule, then of course we have dissension. In any well-ordered democracy that would be regarded as disorderliness, not dissension, and that is the refusal on the part of eccentric persons to abide by the majority rule."

The situation today reflects a sharp advance over that of last summer. Up until that time, there had been a steady deterioration in the lattle for Jewish rights to Palestine. The adoption of the Palestine resolution by the AMERICAN JEWISH CONFERENCE with its demand for a Jewish Commonwealth was a turning point. It marked the and of the retreat. The introduction of the Congressional resolution followed. The resolutions have precipitated public controversy; but on all sides there is evidence that the majority of Americans are joining as advocates of the Jewish cause. President Roosevelt's declaration is tovernment resognition of the strengthening of the Jew sh position. There is little doubt that the problems of post-war Jewry are now high on the agenda of public interest and discussion. A year ago, these problems were engalfed in a deep and indifferent silence.

COMMISSION ON PALESTINE OF THE AMERICAN JEWISH CONFERENCE

Dr. Abba Hillel Silver, chairman: "Jacob Alson, "Cedaliah Bublick, "Rabbi A. Simon Feserbusch, "Rabbi Solomon B. Freehot, Rabbi Wolf Gold, "Dn Robert Gordis, Mrs. Samuel W. Halprin, "Isaac Hamlin, "Rubbi James G. Heller, "Sidney Hollander, "H. P. Koppleman, "Max A. Kopstein, Judge Louis E. Levinthal, Louis Lipaky, Judge Samuel Mellitz, "Judge Morris Rothenberg, Isidor Sack, Max J. Schneider, Mrs. Albert P. Schoolman, Carl Sherman, "Heaman Shulman, "Dr. Benjamin Shwadron, "William I, Siegel, "Mrs. Simon Sobeloff, "Robert Szold, "David M. Watchmaker, David Wertheim.

*Coopted

ALESTINE AND MIDDLE EAST PUBLISHED MONTHLY . NO. 3 . VOLUME XVI . MARCH 1944 . TEL-AVIV Publishers : Mischar w'Taasia Co. Ltd. . Editorial Office : 57 Nachlat Benyamin St., Tel-Aviv . Telephone 2497 EDITOR: B. TOROKOR . ASST. EDITOR: O. APELBOM . JERUSAL CORRESP. : FAY MOSCOVITZ.

AMERICA'S STAND

HE unfinished discussion in the United States Congress has achieved a major political purpose. It has made unthinkable the enforcement of the White Paper with its destruction of the fundamental idea of the Jewish National Home, Both in content and form the Palestine Resolution introduced simultaneously into both Houses of the United States Congress was one of the most remarkable and outspoken pronouncements of our time on Palestine policy. The Resolution proposed that the United States Government should "use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine should be opened for the free entry of Jews into that country and that there shall be full opportunity for colonisation, so that the Jewish people muy ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth". The Resolution was a non-party motion supported by leading Democratic and Relican Representatives in the Senate and by both the Majority and the Minority Leaders in the House of Representatives,

Nor was the proposed Resolution a

sudden expression of views. It is rooted

in the American endorsement of the Bal-

four Declaration twenty five years ago.

This was not a purely British but an Anglo-

American declaration. The text of the

Balfour Declaration had been submitted

to the President of the United States and

approved by him before publication. The

United States officially endorsed the esm-

blishment of the Jewish National Home

in Palestine by a resolution adopted un-

animously by the United States Congress

The draft of the Palestine Mandaue

was submitted to the United States Go-

vernment and approved by it after certain

in 1022.

Subscription : 900 Mile (£ 1 er \$ 4.50 abroad)

minor alterations were made. The United States waived with regard to Palestine certain economic claims on which it insisted in the case of all other mandates, in recognition of Palestine's "special situation and the interests of the Jewish National Home". In thus showing its sympathy with Zionist aspirations, as the Palesting Royal Commission commented, the U.S. Government reflected the opinion of the Legislature, Subsequently, the Mandate over Palestine, of which the Balfour Declaration is an integral part, was ratified by the American Government in a separate convention with Great Britain in 1924. The first article of the convention states that subject to its provisions "the United States consents to the administration of Palestine by His Britannie Majesty: pursuant to the Mandate recited abovy". Another article lava down that the convention shall not be affected by any modification in the terms of the Mandate unless such modification "shall have been a sented to by the United States".

2 品 田

Apart from these official manifestations of approval, Jewish aspirations, Jewish sacrifices, and Jewish achievements in the National Home have won the unstinted admiration of every President of the United States from Woodrow Wilson to Franklin D. Roosevelt, President Wilson, as the Palestine Royal Commission records, declared in 1010 : "I am persuaded that the Allied Nations with the fullest concurrence of our own Government and people are agreed that in Palestine shall be laid the foundations of a Jewish commonwealth". President Poosevelt said twenty years later : "Two decides have witnessed a remarkable exemplification of the vitality and vision of the Jewish pio-

neers in Palestine. The American people ever realous in the cause of human freeds have watched with sympathetic interest the efforts of the jews to renew in Pa-lestine the ties of their ancient home";

Tragic events in Europe have reinforced this sentiment. The Congress discussion came as a climax of a movement of public opinion reflected in resolutions adopted by eighteen State Legislatures protesting against immigration sestrictions in Palestine and in some cases demanding a lewish commonwealth.

ET 10 EE

It took the intervention of the Chief of the United States Army Staff and of the War Department to put a check on the progress of the Resolution, "without reference to its ments". It could hardly be expected that American representatives at this stage would override objections coming from such cuarters and claiming that further action on the Resolution at this time would be prejudicial to the successful prosecution of the war.

That the Resolution has not been abandoned but only postponed is implicit in President Roosevelt's statement to Dr. Stephen Wile and Rabbi Hillel Silver, the spokesmen of United States Jewry. The President declared : "The United States Gouernment has never given its approval so the White Paper issued in 1939, Wilsen the time comes for taking decisions in the future, full justice will be done to those seeking to establish the Jewish National Home, for this is an enterprise for which our Government and the American people have always had the most profound sympathy. This sympathy is now greater than it ever was before by reason of the plight of hundreds of theusands of homeless Jewish refugees".

רעו פאר די שינף יאהר זינט הי ראור נע נזירה איז ארויסנענעבעז נוורארעד ראם איז מארלוימינ די איינשינש הנהה" וואם איז אירען נענעבען נע .1974871 רער פאקט, וואס ראס "וויישע פאי פיר" איז רערלויבם נעווארעז ארייני עונעהן איז הראפם מרשע אלז באפיי הוננען סער אירען און כיסראיייען אין ענגלאנר און אין אפעריפע איז א שוועי ער קלאם. באזונרער אין איצטינעו כשפתנם, ווען מארוובען ווערעו נעי כאכט צו ראטעותו אידעו פין היסי לער"ם הענט און מען וועט מאר רי רא" זינע נעראטעורעטע אירען מווש געמיי בען פלאין האור זיי איינצואררינען. די האמענונג וואס פעו האם געי האם אויף וואשיננסאו איז רערווייל נים רעאליוירט געווארען. רעד קאני נרעם איז בעותו נריים אריסעו עהמעו מון בוסצוהייסען די רעואלוציען וואס

האבעו נעמארערט די אמיטאמלג מון "ווייסעו פאפיר" און שמעכבר די שיינשיתרונג מון א אירישער פאסאני וועלמה. אבער דער קרינסידנפארטי פענם האס זיך ארייננעפייסט און פארי לאנוט, אז ראס זאל נים נעסאו הערעו אננדמענרינ רי איצטינע סיליסערישע לאנב ווי אן אורזאר צוליב וועלכע די ארין ייטראל פראנע זאל ניט אריסנער הויכען ווערעו.

קוואטא וואס איז באישכילט געוואי

וואס אין געווען א גרויסע שנטטוי שוב. נראר האם פרעזירענס הזווועלט בעראם בעמאכם א דערסלערות וואס איז אויסנקטייסיס נעווארע ווי א "פארציטינונג" פאר רער רעושלוציע. ז ז רעיכלערונג איז ניש נערעז נער נת קלאר און באשמימט, אכער אין ראן נעווען א צוזאג, אז די אירישע אספיראציעס אין ארק ישראל וועלען מאווויירקליפט ווערעו.

אבער ערשט די וואך האט דער פרע זיד...ם נעמאכם א צווייסע רערקלעי רונ... שטיצעוריג רעס שטאצרפונקט פון די פיליפערישע פיהרער. כאפש רעו פרעוירענט זאנס רערביי, או ראס איז נאר פאר'ן "איצטינען כאפענם" ארן או שפעטער וועם סען יא קענען ליייען לי ארץ יעראל זראנע הייסט עם אבער, אז רערווייל ווערם סענליד נעראנט, או ראם ווייסע פאויר זאל אריין אין קראנם, פים אפבריקע'ם אימדירעסטע צרשטיפונג.

דאם ווייסע פאפיר געהם מארגען אר אבער דאס ווייסע פאפיר וועט ניט פ ווענ,צו א פרייער אידישער א מין ד. ל. מעקלער sumar 3-31-

מראץ אלע אפיעלעו, פראמעסמי זינט ראס "וויימע פאפיר" איז או און דעמאנסטראציעס, וועט מארגען, אמענער פארוור צו מאבען א סוף צו רעם ערשטעו אפריל, אריין איז סראפט אלע ביז אהערינע אידישע רעכט איז רעם ערשטעו אפריל, אריין איז סראפט ארע ביז אהערינע אידישע רעכט איז איריש "ווייסע פאפיר" וואס פארבאט ארץ ישראל צו בויעז אונזער נאציא אירישע איינוואטרערונג אוז שטעלם נאלע הייסלאנר, טיינט עס, אז סיר אם דעם אירישען לאכריקויף אין ארץ קרינען א שווערען קלאם פון די וואס ישראל. ראם איז א דירעקטער און מיר באטראבטען פאר אונוערע פריינר. אמענער פארורך בטל צו מארען אלע קומענריג צוואסען מים די הישלער פארפליכטונגען צו אירען בנוגע רעם שחיטות אויה אירען אין אייראפע אויסכוי פון אונזער נאצישנאלע היים קען עם באפראבם ווערען ווי א נאציש איז ארץ ישראל ווי דאס ווערט אונו נאלע קאקאסטרששע.

נאראנטירט אין דער באלפור דעקלא" אידען אין אפעריקע און אופעטוס מאו ויי כענען הומען צום אויסרוק ראציע און אין דעם פאנדאם. לוים רער דערסלערונג פון עבגלישעו וועלעו עם שבער נים שנגעהמעו פאד קאלאניאל מיניסטער ווערט ראם "ווייי סע האפיר" נים אפגעשאפט, צבער די

אומנילטינ. די אקציע נענעו ווייסע באפיר ורעם ווייסער אנגעתו און די שארערונג מאר א אירישער לאמאני מויערעו סון ארק ישראל וועלכן בלייי בען דערווייל אמען מאר די גע ויע 30 ייעלטה ווקט נים אוימנענעבעו ווערעו. טויוענט איריקע-אימינראנפתו וואס סיר וועלען אויך נים איינועהן אויף מענעו נאך אריינעוסען אונטער דער קיין "אפיוסענס".

רער היינטינעער שבת, והאס איז שבת הנרול, דארף און האפענסליך. אין אין איז איז איז שותלעו באר דרשות מצר די רבנים און שתה רופעו עום עולם נאך שמארקער אוד נאר הילכינער ארויסצושמעלעו די אידישע פארערוננען פאר ארץ ישראל.

אידעו וועלעו אויף ראס ניי אומעי סום א.; איבעראל שווערעו מים דער אלמער און אייבינער שבועה פון "אם אשכתך ירושלים תשכח ימונו", אידעו וועלעו זיד נים אפואנעו פון אריד ישראל צוליב רעם "ווייסעו פאפיר". זוי זיי האבעו זיר נים אפועואנס אוני טער די שווערסטע און ערנסטע גוירות איז זייער פארטירער געשיבטע.

ערשט איז אנגעזיכט פוז רעם ארייני מרעמעו אין קראפס פרן "חוייסעו פא" פיר", ותלעו אירעו ווערען שמארמער . THIS MEDICAL THE

אירען מענען זיד נים מארנאנרער טיילען פון ארץ ישראל. רער אידישער נורל און דער נורל פון ארץ ישראל ווי בען איינער און רער ועלבינער.

ערשט איצט וועלען אירען נאר סיט מעהר צודריננליכסיים באשמעהעו או לאנראן און וואשינכשו ואלען נאר נעבעו אונוערע משרשרונגען. די הים מארישע אירישע רעכם אויף ארץ ישראל, כאפרעסטינט דורד רעם מאי רערנעם אירישעו ישוב פון איבער א האלבעו סילישן נששות, קענעו נישט און וועלעו נישם איננארירס ווערעו. אין רעם טאג וועז ראס "ווויסע פאי שיר" נעהם ארייז איז פראשם לאועז מיר וויסען צו רער נאנצער וועלם, או מיי די ראוינע נוירה ארער וועלכע עם איז אנרער נעפלאנטע נזירה וועס ניט האבעו קיין באטרעף נענעו דעם וויי לען פון אירישען פאלס, וואס האס איי בערנעלעבם אלערליי נוירות אין סיטר JULT INC.

פור וועלעו אלע אויף ראם ניי קומעו פים אונוערע מארערונגען אין וואי שיננטאו און אין לאנראן, אוייף ראס ייי קלאפען אין די טיחיען פון סאני כרעם און ווייסען הויון. פון ענגלישעו זארלאפיננם און פון צעהן האונינג פטריט. דער ווילען פון אירישען פאלק יועט פווען נעשעהן.